

ผลของวิธีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่อเจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือ
เลี้ยงลูกด้วยนมผสม

นางสาวสินีนฎ หงษ์ระนัย

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-1791-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF PERSUASIVE COMMUNICATION APPROACHES ON ATTITUDE, BELIEF,
SUBJECTIVE NORM, PERCEIVED BEHAVIORAL CONTROL, INTENTION, AND
BEHAVIOR OF MOTHERS WITH INTENTION TO BREASTFEED OR BOTTLEFEED

MISS SINEENAT HONGRANAI

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Social Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-1791-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของวิธีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่อเจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

โดย นางสาวสินีนานุ หงษ์ระนัย

สาขาวิชา จิตวิทยาสังคม

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโน

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะจิตวิทยา
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศัคนางค์ มณีศรี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโน)

.....กรรมการ
(อาจารย์จรูญกุล บุรพวงค์)

สัณนิบาณ หงษ์ระนะย์ : ผลของวิธีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่อเจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่ม อังอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (EFFECTS OF PERSUASIVE COMMUNICATION APPROACHES ON ATTITUDE, BELIEF, SUBJECTIVE NORM, PERCEIVED BEHAVIORAL CONTROL, INTENTION, AND BEHAVIOR OF MOTHERS WITH INTENTION TO BREASTFEED OR BOTTLEFEED) อ.ที่ปริกษา : รศ.ดร.ธีระพร อุวรรณ โณ, 247 หน้า. ISBN 974-17-1791-1

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่อการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่มอังอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ดึก ผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 120 คน สุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และเจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม กลุ่มละ 60 คน เข้าเงื่อนไขการทดลอง 1 ใน 4 เงื่อนไข กลุ่มละ 15 คน คือ ฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen และสารโน้มน้าวใจสามแบบ สองแบบแรกพัฒนามาจากงานวิจัยของ McArldle (Ajzen & Fishbein, 1980) แบบที่สามเป็นการผสมผสานระหว่างแบบที่หนึ่งและแบบที่สอง

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรง เจตคติทางอ้อม และเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตคติทางตรง และเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม(เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และมีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม(เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)
3. จำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เพิ่มขึ้นหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 2 และ 3
4. จำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม(เงื่อนไขที่ 3)น้อยกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

หลักสูตร จิตวิทยาสังคม

สาขาวิชา จิตวิทยาสังคม

ปีการศึกษา 2545

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4278139938

: MAJOR SOCIAL PSYCHOLOGY

KEY WORD: PERSUASIVE COMMUNICATION APPROACHES / ATTITUDE CHANGE
SINEENAT HONGRANAI : EFFECTS OF PERSUASIVE COMMUNICATION
APPROACHES ON ATTITUDE, BELIEF, SUBJECTIVE NORM, PERCEIVED
BEHAVIORAL CONTROL, INTENTION, AND BEHAVIOR OF MOTHERS WITH
INTENTION TO BREASTFEED OR BOTTLEFEED. THESIS ADVISOR : ASSOC.
PROF. THEERAPORN UWANNO, Ph.D. 247 pp. ISBN 974-17-1791-1.

The purposes of this thesis were to study the effects of persuasive communication approaches on changing attitude, belief, subjective norm, perceived behavioral control, intention, and behavior of mothers with intention to breastfeed or bottlefeed. One hundred and twenty pregnant mothers from Ante Natal Clinic of Out Patient Department, Siriraj Hospital, sixty intend to breastfeed and sixty intend to bottlefeed, were randomly assigned equally to each of four conditions : namely, persuasive approach that stress positive consequences of breastfeeding, persuasive approach that stress negative consequences of bottlefeeding, persuasive approach that stress both of positive consequences of breastfeeding and negative consequences of bottlefeeding, and no treatment control group. The instruments were constructed according to a theory of planned behavior of Ajzen .The first and the second persuasive messages were developed according to McArdle's dissertation (Ajzen & Fishbein, 1980).The third combined the first with the second.

The results show that :

1. For mothers who intended to breastfeed, at the posttest mothers in four conditions do not differ in term of changing their direct attitudes, indirect attitudes, and intentions toward breastfeeding.
2. For mothers who intended to bottlefeed, those received persuasive approach that stress both of positive consequences of breastfeeding and negative consequences of bottlefeeding change their direct attitudes and intention toward bottlefeed to be more negative than mothers in the no treatment control group ($p < .05$), and those received persuasive approach that stress both of positive consequences of breastfeeding and negative consequences of bottlefeeding change their indirect attitudes and perceived behavioral control toward bottlefeeding to be more negative than mothers in the no treatment control group ($p < .01$).
3. For mothers who intended to breastfeed, the number of mothers who received the first, the second and the third persuasive messages increase.
4. For mothers who intended to bottlefeed, the number of mothers who received persuasive approach that stress both of positive consequences of breastfeeding and negative consequences of bottlefeeding change their intention toward bottlefeeding less than the number of mothers who received persuasive approach that stress positive consequences of breastfeeding ($p < .05$).

Program Social Psychology

Student's signature.....

Field of study Social Psychology

Advisor's signature.....

Academic year 2002

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยกรุณาอย่างยิ่งของรองศาสตราจารย์ ดร. อีระพร
สุวรรณโณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่างๆตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนการดำเนินการวิจัย รวมทั้งให้ข้อคิดเห็นต่างๆ ให้ความรู้
ประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ
ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กัคนางค์ มณีศรี และอาจารย์จรูญกุล บุรพวงค์
ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาค้นคว้า

ขอกราบขอบพระคุณ หัวหน้างานการพยาบาลสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา หัวหน้าหน่วย
ฝากครรภ์ หัวหน้าตึกจุฬารัฐ 3 (ห้องคลอดสามัญ) คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน เจ้าหน้าที่
สถานเทคโนโลยีแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช ตลอดจนพี่ๆ
น้องๆหน่วยฝากครรภ์ ที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยและ
ขอขอบคุณพยาบาลประจำการตึกจุฬารัฐ 3 ทุกท่านที่ยินดีให้ผู้วิจัยแลกเปลี่ยนเวรตลอดระยะเวลาที่
ผู้วิจัยศึกษาและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณนายแพทย์สุรชาติ สุวรรณรัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับเทปบันทึกเสียง

ขอขอบคุณ คุณสมณะ วินิจชัยกุล ที่ให้ความช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
วิเคราะห์ข้อมูลตลอดระยะเวลาที่ศึกษาตลอดจนอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการ
เก็บข้อมูล ขอขอบคุณเพื่อนๆจิตวิทยาสังคม ปี 2542 ทุกท่าน ที่ให้ความปรารถนาดี ร่วมทุกข์ร่วมสุข
ตลอดระยะเวลาที่เรียนด้วยกัน ขอขอบคุณคุณรัฐพล เหล่าศรี ที่เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยให้ทำงานจนสำเร็จ
ลุล่วง

และท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และน้องชาย ที่เป็นผู้ให้การสนับสนุน
และเป็นกำลังใจอย่างที่สุดแก่ผู้วิจัยตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สินีนากู หงษ์ระนัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ผ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	66
ขอบเขตในการวิจัย.....	66
คำจำกัดความ.....	66
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	71
สมมติฐานการวิจัย.....	72
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	84
2 วิธีดำเนินการวิจัย	85
กลุ่มตัวอย่าง	85
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	86
ประสิทธิภาพของเครื่องมือ	94
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	96
การวิเคราะห์ข้อมูล	98
ผลการวิจัย.....	99
อภิปรายผลการวิจัย	150
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	160

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
รายการอ้างอิง.....	176
ภาคผนวก.....	180
ภาคผนวก ก	ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างชั้น สร้างเครื่องมือ..... 181
ภาคผนวก ข	ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างชั้น ทดลอง..... 184
ภาคผนวก ค	แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับ การให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด..... 190
ภาคผนวก ง	ขั้นตอนการสร้างแบบสำรวจ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตร ของมารดาภายหลังคลอด(ฉบับสมบูรณ์)..... 202
ภาคผนวก จ	แบบสำรวจความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับ การให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด (ฉบับสมบูรณ์)..... 220
ภาคผนวก ฉ	แบบสอบถามการให้นมบุตร ของมารดาภายหลังคลอด..... 243
ภาคผนวก ช	แบบสอบถามการให้นมบุตร ของมารดาภายหลังคลอด 6 สัปดาห์..... 244
ภาคผนวก ซ	แบบสอบถามการให้นมบุตร ของมารดาภายหลังคลอด 6 เดือน..... 246
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	247

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ร้อยละของสตรีที่ยังคงให้นมตนเองแก่บุตรคนสุดท้าย จำแนกตามจำนวนเดือนหลังคลอดบุตรคนสุดท้าย 4
2	ดัชนีการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา โดยใช้สตรีเป็นฐาน จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัยของสตรีที่มีบุตรที่รอดชีวิต ซึ่งเกิดในช่วง 24 เดือน ก่อนการสำรวจในประเทศไทย พ.ศ. 2524, 2527 และ 2530 6
3	การวัดเจตคติของนาง ก ต่อการให้นมมารดาแก่บุตรจาก ความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบและการประเมินผลกระทบ..... 18
4	แสดงค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรในทฤษฎี..... 40
5	มัชฌิมเลขคณิตของความหนักแน่นของความเชื่อ หรือการ ยอมรับเนื้อหาของสาร 51
6	มัชฌิมเลขคณิตของการยอมรับเชื่อตามและผลกระทบต่อ การเซ็นชื่อเข้าและไม่เซ็นชื่อเข้า ATU 52
7	มัชฌิมเลขคณิตของการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่มีต่อการเซ็นชื่อ เข้า ATU..... 53
8	ร้อยละของผู้ร่วมการทดลองที่เซ็นชื่อเข้า ATU..... 55
9	สรุปสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1, 3, 5, 7, 9, 11 สำหรับหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ 79
10	สรุปสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2, 4, 10, 12, 14 สำหรับหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม..... 81
11	สรุปสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 และ 8 สำหรับหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม..... 83
12	สัญลักษณ์และความหมายของมาตรวัดในแบบสำรวจ ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดา ภายหลังคลอดสำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช 94

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13	<p>ค่าความเที่ยงของมาตรวัดเจตคติทางตรงและทางอ้อม</p> <p>การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงและทางอ้อม</p> <p>การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงและทางอ้อมและ</p> <p>มาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมของหญิงตั้งครรภ์ที่มีแนวโน้ม</p> <p>จะให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด ในการเก็บข้อมูลก่อน</p> <p>การทดลอง (n=60) 95</p>
14	<p>ค่าความเที่ยงของมาตรวัดเจตคติทางตรงและทางอ้อม</p> <p>การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงและทางอ้อม</p> <p>การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงและทางอ้อมและ</p> <p>มาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมของหญิงตั้งครรภ์ที่มีแนวโน้ม</p> <p>จะให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด ในการเก็บข้อมูลก่อน</p> <p>การทดลอง (n=60) 96</p>
15	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน</p> <p>คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน</p> <p>การเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของ</p> <p>หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง</p> <p>การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1 100</p>
16	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน</p> <p>คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน</p> <p>การเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของ</p> <p>หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง</p> <p>การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 2 101</p>

สารบัญญัตราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4.....	101
18	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 และ 3.....	102
19	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1.....	102
20	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4.....	103
21	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4.....	103

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
22	ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1..... 104
23	ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 2..... 104
24	ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4..... 105
25	ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 และ 3..... 106
26	ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1..... 106

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
27	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4..... 106</p>
28	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4..... 107</p>
29	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1..... 108</p>
30	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 2..... 109</p>
31	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4..... 110</p>

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
32	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 และ 3..... 111
33	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1..... 112
34	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4..... 113
35	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4..... 114
36	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อ การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 3 และ 1..... 115

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
37	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อ การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 3 และ 2..... 116</p>
38	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อ การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 3 และ 4..... 117</p>
39	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อ การเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูก ด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 2 และ 3..... 118</p>
40	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อ การเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูก ด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 3 และ 1..... 119</p>

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
41	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อ การเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูก ด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 3 และ 4..... 120</p>
42	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อ การเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูก ด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 1 และ 4..... 121</p>
43	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1..... 122</p>
44	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 2..... 122</p>
45	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4..... 123</p>

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
46	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วย นมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เจ็อนไซท์ 2 และ 3 124</p>
47	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วย นมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เจ็อนไซท์ 3 และ 1 124</p>
48	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วย นมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เจ็อนไซท์ 3 และ 4 125</p>
49	<p>ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วย นมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เจ็อนไซท์ 1 และ 4 125</p>

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
50	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1 126
51	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 2 127
52	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4 127
53	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 และ 3 128
54	ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1 128

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
55	ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4 129
56	ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนน การเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4 129
57	จำนวนความถี่ ร้อยละของมารดาที่เจตนาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หรือนมผสม ก่อนและหลังได้รับฟังการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจ..... 131
58	ผลการทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่หรือนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการ โน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข (N=120)..... 134
59	ผลการทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูก ด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 3 และ 1 135
60	ผลการทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูก ด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 3 และ 4..... 135
61	ผลการทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูก ด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เงื่อนไขที่ 1 และ 4..... 135

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
62	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13 สำหรับหญิงมีครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ 136
63	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 2, 4, 10, 12, 14 สำหรับหญิงมีครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 138
64	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 6, 8 สำหรับหญิงมีครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 140
65	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง เจตคติทางตรง(AAB)กับเจตคติทางอ้อม (ABE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(ASN)กับ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(ANBMC) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(APBC)กับ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม(ACP) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือน (n=60)..... 141
66	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง เจตคติทางตรง(BAB)กับเจตคติทางอ้อม (BBE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(BSN)กับ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(BNBMC) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(BPBC)กับ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม(BCP) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ก่อนรับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือน (n=60) 142

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
67	<p>การทำนาย BI โดยใช้ BAB, BSN, BPBC และ BAB, BSN ร่วมกับ BPBC และการทำนาย B_2 โดยใช้ BI และใช้ BPBC ร่วมกับ BI ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข (n=60) 142</p>
68	<p>ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเจตคติทางตรง(AAB)กับเจตคติทางอ้อม (ABE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(ASN)กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(ANBMC) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(APBC)กับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม(ACP) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข (n=60)..... 144</p>
69	<p>การทำนาย AI โดยใช้ AAB, ASN, APBC และ AAB, ASN ร่วมกับ APBC และการทำนาย B_1, B_2 โดยใช้ AI และใช้ APBC ร่วมกับ AI ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข (n=60) 145</p>
70	<p>ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเจตคติทางตรง(BAB)กับเจตคติทางอ้อม (BBE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(BSN)กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(BNBMC) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(BPBC)กับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม(BCP) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข (n=60) 147</p>

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
71	<p>การทำนาย BI โดยใช้ BAB, BSN, BPBC และ BAB, BSN ร่วมกับ BPBCและการทำนาย B₂ โดยใช้ BI และใช้ BPBC ร่วมกับ BI ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมก่อนรับฟัง การสื่อสารเพื่อการ โน้มน้ำใจ 4 เดือนไข (n=60) 148</p>
72	<p>ความถี่ ร้อยละของความถี่ของตัวอย่างชั้นสร้าง เครื่องมือ จำแนกตามอายุ จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์ จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ชนิดของนม ที่เคยใช้เลี้ยงบุตร(หากเคยมีบุตรมาแล้ว) อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้ของครอบครัว ต่อเดือน(n=80)..... 181</p>
73	<p>ความถี่ ร้อยละของความถี่ของตัวอย่างชั้นทดลอง ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จำแนกตามอายุ อายุครรภ์ อาชีพและระดับการศึกษาของตัวอย่าง อาชีพและระดับการศึกษาของสามี และรายได้ของ ครอบครัวต่อเดือน(n=60)..... 184</p>
74	<p>ความถี่ ร้อยละของความถี่ของตัวอย่างชั้นทดลอง ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม จำแนกตามอายุ อายุครรภ์ อาชีพและระดับการศึกษาของตัวอย่าง อาชีพและระดับการศึกษาของสามี และรายได้ของ ครอบครัวต่อเดือน(n=60)..... 187</p>
75	<p>ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการให้นมมารดาแก่บุตร ภายหลังคลอดของหญิงมีครรภ์ที่มาใช้บริการ ฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน 206</p>

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
76	ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการให้นมผสมแก่บุตร ภายหลังคลอดของหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน207
77	ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของ ความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อ หญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ที่พวกเขานึกถึงเมื่อจะให้ นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด จำนวน 80 คน.....208
78	ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของ ความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อ หญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ที่พวกเขานึกถึงเมื่อจะให้ นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด จำนวน 80 คน209
79	ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของ ปัจจัยที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการให้นมมารดาแก่บุตร ภายหลังคลอดของหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน210
80	ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของ ปัจจัยที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการให้นมผสมแก่บุตร ภายหลังคลอดของหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน211
81	ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงมาตรฐานวัดเจตคติทางตรง ของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด.....216

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
82	ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงมาตรวัดเจตคติทางตรง ของการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด.....218

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	กรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยที่เป็น สาเหตุของพฤติกรรมกรรมการเลือกชนิดนม ที่ใช้เลี้ยงบุตรและระยะเวลาการให้นมแม่ 9
2	โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน 12
3	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในการให้นมบุตรตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล 36
4	ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาการให้ นมมารดาแก่บุตรและผล 41
5	การสื่อสารเพื่อการ โน้มน้ำวภายใต้การศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเยล(อยู่บนพื้นฐานของ Hovland & Janis, 1959)..... 43
6	ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในการศึกษาวิจัย ตามแนวการเรียนรู้สาร 44
7	ความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของเจตคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตนา และพฤติกรรม การเซ็นชื่อเข้า ATU ในการตอบชั่วคราว 49
8	การเปลี่ยนแปลงความแตกต่างของเจตคติ ต่อการเซ็นชื่อเข้า ATU 54
9	ผลของความแตกต่างของการชักชวนต่อการ เซ็นชื่อเข้า ATU จริงๆ 55
10	ผลของความแตกต่างของการสื่อสารเพื่อการ โน้มน้ำวใจ ต่อจำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ 132
11	ผลของความแตกต่างของการสื่อสารเพื่อการ โน้มน้ำวใจ ต่อจำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 133
12	ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆตามโครงสร้างพื้นฐาน ของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการทำนายการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่หรือการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 6 เดือน ของหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการ โน้มน้ำวใจ 4 เดือนไข(n=60) 143

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
13	ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆตามโครงสร้างพื้นฐาน ของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการทำนายการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่หรือการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 6 สัปดาห์และ 6 เดือน ของหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ภายหลังจาก รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือน ไข(n=60)..... 146
14	ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆตามโครงสร้างพื้นฐาน ของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการทำนายการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่หรือการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 6 เดือน ของหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ภายหลังจาก รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือน ไข(n=60)..... 149

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากอดีตที่ผ่านมาการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีแนวโน้มลดลงตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนเขตเมืองของประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย ทั้งนี้เป็นผลที่เกิดขึ้นจากความกดดันในเชิงเศรษฐกิจ (สมชาย คุรงค์เดช, 2536 อ้างถึงใน สรัญญา จิตรเจริญ, 2537) ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีการรณรงค์ส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างจริงจัง มีการบรรจุเข้าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 – 2524) เรื่อยมาจนกระทั่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) จะพบได้ว่าอัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในระยะแรกคลอดสูงขึ้น แต่อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ลดลงเมื่อเด็กอายุมากขึ้น เหตุผลส่วนใหญ่นั้นคือ การทำงานนอกบ้านของมารดาหลังคลอด (สรัญญา จิตรเจริญ, 2537) หลังสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ประเทศไทยได้กำหนดเป้าหมายให้แม่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนานเวลา 4 เดือน เอาไว้ร้อยละ 30 กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้พยายามรณรงค์ให้สตรีเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนานอย่างน้อย 4 เดือน หลังคลอด แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากการสำรวจพบว่ามีสตรีไทย เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนานแค่ 3.6 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น (เดลินิวส์, 2 ส.ค. 2543: 26)

องค์การอนามัยโลกและองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (WHO & UNICEF, 1989) กล่าวว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้มารดาเลี้ยง หรือไม่เลี้ยงลูกด้วยนมตนเองอยู่ที่ปฏิบัติงานของโรงพยาบาลและสถานผดุงครรภ์ต่างๆ จึงได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานของโรงพยาบาลและสถานผดุงครรภ์ทั่วโลกขึ้น เรียกว่า “Ten Steps to Successful breastfeeding” หรือบันไดสิบขั้นสู่ความสำเร็จ ในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ประเทศไทยเป็น 1 ใน 12 ประเทศ ที่ได้รับเกียรติให้เป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โดยการนำเอาขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ มาใช้ในโครงการโรงพยาบาลสายสัมพันธ์ (Baby Friendly Hospital) ซึ่งขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ ประกอบด้วย (วิระพงษ์ ฉัตรานนท์, 2535 อ้างถึงใน อุทัยวรรณ ศรีรัตนพันธุ์, 2539)

1. มีนโยบายการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นลายลักษณ์อักษร ที่สื่อสารกับบุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุขทุกคน ให้มีทักษะที่จะน่านโยบายนี้ ไปปฏิบัติ
2. ฝึกอบรมบุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุขทุกคน ให้มีทักษะที่จะน่านโยบายนี้ ไปปฏิบัติ
3. ชี้แจงให้หญิงตั้งครรภ์ทุกคนทราบถึงประโยชน์และวิธีการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

4. ช่วยแม่ในการเริ่มให้ลูกดื่มนมแม่ ภายในครึ่งชั่วโมงหลังคลอด หรือดีที่สุดคือให้ดื่มนมทันทีหลังคลอด
5. แสดงให้แม่รู้วิธีเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และวิธีทำให้น้ำนมยังคงมีปริมาณเพียงพอ แม้ว่าแม่และลูกจะต้องแยกกัน
6. อย่าให้น้ำหรือนมผสมหรืออาหารอื่นแก่เด็กแรกคลอดนอกจากนมแม่ เว้นแต่จะมีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์
7. ให้แม่และลูกอยู่ห้องเดียวกัน ตลอด 24 ชั่วโมง
8. สนับสนุนให้ลูกดื่มนมแม่ทุกครั้งที่ลูกต้องการ
9. อย่าให้ลูกดูดหัวนมยาง หรือหัวนมหลอก หรือหัวนมปลอม
10. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มสนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และส่งแม่ไปยังกลุ่มดังกล่าว เมื่อออกจากโรงพยาบาล หรือคลินิก

การปฏิบัติตามขั้นตอนบันได 10 ขั้น เป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของทางโรงพยาบาลในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากคลอดเสร็จให้ลูกดื่มนมแม่ทันที ให้ลูกอยู่กับแม่ การที่แม่อุ้มลูกกินนมจะเป็นการสร้างความปลอดภัยและความไว้วางใจระหว่างแม่กับลูก ซึ่งจะเป็นผลต่อไปในระยะยาวทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตัวเอง การดำเนินการตามขั้นตอนตั้งแต่แรกจนถึงสิ้นสุดในปี 2539 สามารถทำได้ร้อยละ 90 แต่ประเทศไทยยังไม่บรรลุเป้าหมายในการให้แม่ได้เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 4 – 6 เดือน ตั้งเป้าไว้ว่าจะสามารถทำได้ร้อยละ 40 ในระยะการรณรงค์ จนถึงปี 2546 แต่ปัจจุบันรณรงค์ได้เพียงร้อยละ 4 เท่านั้น (เดลินิวส์, 31 ก.ค. 2541: 23)

ก. ความสำคัญของการใช้นมแม่เลี้ยงดูบุตร

น้ำนมแม่เป็นนมที่เหมาะสมที่สุดสำหรับทารก แม้ว่าแม่จะมีอาการเจ็บป่วย ตั้งครรภ์หรือภาวะโภชนาการไม่ดี น้ำนมแม่ประกอบไปด้วยสารอาหารที่ทารกต้องการตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุขวบปีที่ 2 นอกจากนี้ยังย่อยได้ง่ายและย่อยได้เร็วแล้วยังประกอบไปด้วยโปรตีนและไขมันสำหรับทารกในปริมาณที่เหมาะสม มีวิตามินและธาตุเหล็กเพียงพอ ทารกสามารถย่อยและดูดซึมได้ง่ายไม่ทำให้ทารกขาดธาตุเหล็ก ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคโลหิตจาง มีน้ำเพียงพอสำหรับทารก และมีปริมาณเกลือแร่ในปริมาณที่เหมาะสมในขณะที่นมผสมมีส่วนผสมของเกลือแร่ แคลเซียมและฟอสฟอรัสรวมกันมีส่วนผสมของไขมันที่ไม่เหมาะสม จะมีส่วนผสมของไขมันที่จำเป็นและพลังงานไม่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย

นอกจากนี้ ยังมีส่วนผสมของโปรตีนที่ไม่เหมาะสมทำให้ไตที่ยังไม่เจริญเต็มที่ของทารกไม่สามารถดูดซึมโปรตีนไปใช้ได้ และยังย่อยยากจึงทำให้อยู่ในกระเพาะอาหารได้นานกว่านมแม่ ทารกไม่หิวบ่อย อุจจาระของเด็กจะเหนียวและแข็ง ทำให้ทารกท้องผูก

น้ำนมแม่สะอาดปลอดภัยจากเชื้อแบคทีเรียทารกที่กินนมแม่จึงไม่เจ็บป่วยเด็กที่กินนมแม่จะพบว่าเป็นโรกระบบทางเดินอาหาร โรกระบบทางเดินหายใจ และการอักเสบของหูชั้นกลางน้อยกว่าเด็กที่กินนมผสม นอกจากนี้เมื่อเป็นโรคติดเชื้อก็จะหายเร็วกว่าเด็กที่ไม่ได้กินนมแม่ และถ้าทารกท้องเสียก็ไม่จำเป็นต้องให้ทารกหยุดดื่มนมแม่

กรณีแม่เลี้ยงลูกด้วยนมผสมขวดนมทำความสะอาดได้ยากและต้องต้มทุกมื้อ แบคทีเรียจะเจริญเติบโตในนมผสมได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในนมผสมซึ่งถูกวางทิ้งอยู่ในที่ที่มีอากาศร้อน

น้ำนมแม่มีปริมาณพอเหมาะสำหรับทารก เมื่อดื่มนมทารกก็จะหยุดดูด ในขณะที่นมผสมจะไหลเร็วและไหลตลอดเวลา ดังนั้นถ้าให้ทารกดูดต่อไปเรื่อยๆอาจได้นมมากเกินไปเกินความต้องการจากกลไกการดูดนมแม่จะมีการบีบของหัวนมและทารกจะต้องอมหัวนมให้ลึกจนถึงลานหัวนมซึ่งหากทารกดูดนมอย่างถูกวิธีจะให้น้ำนมไหลออกจากกระเปาะน้ำนมซึ่งจะส่งผลให้ทารกมีgramที่แข็งแรงหากมีการดูดนมแม่อย่างถูกวิธีและสม่ำเสมอในขณะที่การดูดนมผสมจากขวดทารกสามารถดูดได้โดยง่ายไม่ต้องใช้ความพยายามในการดูด น้ำนมจะไหลเร็วซึ่งทำให้ทารกมีgramที่แข็งแรงน้อยกว่า

การเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ ช่วยลดการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศ เป็นการประหยัดรายจ่ายครอบครัวไม่ต้องสิ้นเปลืองอุปกรณ์การให้นม และประหยัดเวลาในการเตรียมหรือผสมนมอีกด้วย

การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะทำให้เกิดพันธะผูกพันระหว่างแม่กับลูกอย่างแนบสนิท ความรัก ความผูกพันที่เกิดจากการที่มารดาได้โอบกอดบุตรขณะให้นม การประสานสายตาระหว่างมารดาและบุตร ซึ่งจะทำให้เกิดความรักใคร่ผูกพันสนับใจบุตร เมื่อทารกเจริญเติบโตขึ้นก็จะเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นเช่นเดียวกัน และจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการไปตามวัย

การให้ลูกดื่มนมแม่ภายในครึ่งชั่วโมงภายหลังคลอด จะช่วยป้องกันการตกเลือดหลังคลอด และช่วยให้แม่มีรูปร่างกลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็ว การให้นมแม่ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ที่เกิดขึ้นก่อนเวลาอันสมควร นอกจากนี้มารดาที่ให้นมบุตรจะมีปัญหาของมะเร็งเต้านมน้อยกว่าผู้ที่ไม่ให้นมบุตรและทำให้มารดาไม่เกิดโรคอ้วนเนื่องจากเนื่องจากไขมันที่สะสมในขณะที่ตั้งครรภ์ถูกนำมาใช้ในการสร้างน้ำนมสำหรับทารก

จากการสำรวจการใช้นมมารดาและนมผสม ของสถาบันประชากรศาสตร์ ตั้งแต่ปี 1979 พบว่า มารดาในชนบทเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาลดลงจากร้อยละ 72 เหลือร้อยละ 56 ส่วนในเมืองพบว่า มารดาเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา ลดลงจากร้อยละ 42 เหลือเพียงร้อยละ 26 นอกจากนี้ยังพบว่าระยะเวลาในการให้นมบุตรก็ลดลงด้วยเช่นกัน นั่นคือในชนบทเด็กหย่านนมมารดาลดลงจากอายุ 22 เดือน เป็น 18 เดือน และลดลงจากอายุ 13 เดือน เป็น 8 เดือน ในเขตเมือง (Knode & Debawalya, 1980) และจากการสำรวจด้านประชากรและอนามัยในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2530 (นภาพรชโยวรรณ, 2532) ได้ให้ข้อมูลใหม่เกี่ยวกับแนวโน้มการเลี้ยงดูบุตรด้วยมารดาที่น่าสนใจว่า การ

ลดลงของระยะเวลาการให้นมมารดาแก่บุตร ซึ่งเกิดขึ้นในทศวรรษที่ 1970 นั้น ได้มาถึงจุดคงที่แล้ว ในทศวรรษที่ 1980 ดังแสดงในตารางที่ 1 จากการสำรวจระดับประเทศ 3 ครั้ง ในช่วงทศวรรษที่ 1980 ผลการสำรวจแต่ละครั้งพบว่า สัดส่วนของสตรีที่ยังให้นมมารดาแก่บุตรลดลงตามระยะเวลา หลังคลอดบุตรคนสุดท้าย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเพิ่มของสัดส่วนสะสมของเด็กที่ได้หย่านมมารดาแล้ว ตามอายุที่เพิ่มมากขึ้น

การลดลงของการให้นมบุตรที่เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1970 นั้น เห็นได้ชัดจากการเปรียบเทียบผลของการสำรวจภาวะเจริญพันธุ์ในประเทศไทย (Survey of Fertility in Thailand: SOFT) กับการสำรวจสถานะคุมกำเนิด (Contraceptive Prevalence Survey: CPS) ทั้ง 3 ครั้ง อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มของสัดส่วนที่ยังคงให้นมตัวเองแก่บุตร ตามกลุ่มเดือนต่างๆ จากการสำรวจสถานะคุมกำเนิด ทั้ง 3 ครั้ง ปรากฏว่ามีแนวโน้มที่ไม่สม่ำเสมอ ดังนั้นดูเหมือนว่าการลดลงของระยะเวลา การเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาได้หยุดลงแล้ว ในระหว่างทศวรรษที่ 1980

ตารางที่ 1

ร้อยละของสตรีที่ยังคงให้นมตนเองแก่บุตรคนสุดท้าย จำแนกตามจำนวนเดือนหลังคลอดบุตรคนสุดท้าย (คัดแปลง จาก นภาพร ชโยวรรณ, 2532)

จำนวนเดือนหลังจาก	SOFT (1975)	CPS2 (1981)	CPS 3 (1984)	TDHS (1987)
คลอดบุตรคนสุดท้าย	(2518)	(2524)	(2527)	(2530)
0 – 5	83.5	85.7	82.2	87.7
6 – 11	76.6	65.7	73.0	74.1
12 – 17	72.0	57.5	54.4	54.0
18 – 23	57.1	33.5	35.0	35.9

หมายเหตุ

- ผลที่แสดงได้ปรับฐาน (Standardized) โดยให้ค่าถ่วงน้ำหนักที่เท่ากับผลที่แสดงเป็นรายเดือน หลังจากคลอดบุตรคนสุดท้าย
- ผลจาก Contraceptive Prevalence Survey: CPS 2 ไม่รวมบุตรที่ตายไปแล้ว ส่วนการสำรวจอื่นๆ รวมทั้งบุตรที่รอดชีวิตและบุตรที่ตายไปแล้ว
- Survey of Fertility in Thailand: SOFT ย่อจาก การสำรวจภาวะเจริญพันธุ์ในประเทศไทย
- Contraceptive Prevalence Survey: CPS ย่อจาก การสำรวจสถานะคุมกำเนิด
- Thailand Demographic and Health Survey: TDHS ย่อจาก การสำรวจประชากรและการอนามัยในประเทศไทย

ตารางที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบดัชนีต่างๆ ที่ใช้วัดการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา (นภาพรชโยวรรณ, 2532) ที่ระบุว่า การลดลงของการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาในประเทศไทย ได้ยุติลงจริงระหว่างทศวรรษที่ 1980 ระยะเวลามัธยฐานของการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา ในระดับประเทศ มีค่าประมาณ 17 เดือนหรือกว่านั้น โดยมีแนวโน้มระหว่างการสำรวจในปี พ.ศ. 2524 และ พ.ศ. 2530 ที่ไม่ค่อยสม่ำเสมอซึ่งต่ำกว่าการสำรวจในปี พ.ศ. 2518 อยู่ประมาณ 5 – 6 เดือน (ไม่ได้แสดงในตาราง) สัดส่วนของการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างน้อยที่สุด 3 , 6 และ 12 เดือน ในระดับประเทศเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2530 อย่างไรก็ตามสัดส่วนการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างน้อย 18 เดือนในปี พ.ศ. 2530 แม้จะมีค่าสูงกว่าในปี พ.ศ. 2524 แต่ก็ยังต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2527

นอกจากนี้จากการสำรวจทั้ง 3 ครั้งในตารางที่ 2 ได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมากของระดับการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา ระหว่างเขตเมืองกับชนบท มารดาที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทจะให้นมตัวเองแก่บุตรนานกว่ามารดาในเมืองมากและมารดาในชนบทที่ไม่เคยเลี้ยงบุตรด้วยนมตัวเองนั้นมีน้อยกว่าในเขตเมือง นอกจากนี้ สัดส่วนของมารดาที่อาศัยในเขตชนบทที่ไม่เคยให้นมตัวเองแก่บุตรลดลงจากร้อยละ 7.5 เป็นร้อยละ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2

ดัชนี การเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา โดยใช้สตรีเป็นฐานจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัยของสตรีที่มีบุตรที่รอดชีวิต ซึ่งเกิดในช่วง 24 เดือน ก่อนการสำรวจในประเทศไทย พ.ศ. 2524 2527 และ 2530

(ดัดแปลงจาก นภาพร ชโยวรรณ, 2532: 22)

ดัชนีการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา	ระดับประเทศ			ชนบท			เมือง		
	CPS2	CPS3	TDHS	CPS2	CPS3	TDHS	CPS2	CPS3	TDHS
นมมารดา	1981	1984	1987	1981	1984	1987	1981	1984	1987
	2524	2527	2530	2524	2527	2530	2524	2527	2530
ระยะเวลามัธยฐาน (เดือน)	16.6	17.6	16.8	18.3	18.6	18.1	4.0	4.2	5.7
สัดส่วนที่ไม่เคยเลี้ยง บุตรด้วยนมมารดา	.091	.055	.032	.075	.040	.020	.167	.122	.089
สัดส่วนที่เลี้ยงบุตร ด้วยนมมารดาอย่าง น้อย:									
3 เดือน	.819	.840	.862	.875	.906	.915	.565	.557	.620
6 เดือน	.756	.794	.799	.824	.873	.865	.451	.457	.495
12 เดือน	.660	.693	.713	.732	.784	.786	.338	.303	.380
18 เดือน	.459	.484	.466	.520	.548	.510	.191	.210	.261

หมายเหตุ

- Contraceptive Prevalence Survey: CPS ย่อจาก การสำรวจสภาวะคุมกำเนิด
- Thailand Demographic and Health Survey: TDHS ย่อจาก การสำรวจประชากรและการอนามัยในประเทศไทย

แหล่งที่มา : ผลของ CPS2 มาจาก Knodel, Kamnuansilpa และ Chamrathirong, 1985 ส่วนผลของ CPS3 ได้จากการคำนวณใหม่ เนื่องจากนภาพรพบข้อผิดพลาดในรายงานที่พิมพ์เผยแพร่ฉบับก่อน

จากการสำรวจข้างต้น สอดคล้องกับการศึกษาของสมชาย คุรงค์เดช และคณะ (2527 อ้างถึงใน สาลิกา หัสติเสวี, 2537) ที่พบว่ามารดาส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และมีบุตรอายุระหว่างแรกเกิด ถึง 1 ปี ร้อยละ 90 เริ่มให้นมแม่ โดยเริ่มภายใน 5 วันหลังคลอด แต่การใช้นมแม่เพียงอย่างเดียว จะลดลงเหลือร้อยละ 40 ขณะออกจากโรงพยาบาล และลดลงเหลือเพียงร้อยละ 20 ภายในเดือนแรกหลังคลอด

เหตุผลที่ทำให้มารดาส่วนใหญ่ไม่ประสบความสำเร็จในการเลี้ยงทารกด้วยนมแม่ ที่พบบ่อยที่สุดได้แก่ มารดาต้องออกไปทำงานนอกบ้าน (จริยาวัตร คมพักษณ์ และคณะ, 2525; สมชาย คุรงค์เดช, 2527 อ้างถึงใน สาลิกา หัสติเสวี, 2537) รองลงมา คือ น้ำนมน้อย หรือไม่เพียงพอ บุตรส่วนมากปฏิเสธไม่ยอมดูดนม และห้วนมสั้น หรือ ห้วนมบอดเป็นต้น

จากปัญหาดังกล่าวล้วนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลผลักดัน ให้การใช้นมแม่เลี้ยงบุตรลดลงในอดีตและยังคงมีอิทธิพลอยู่ต่อไปในอนาคต ดังนั้น ความพยายามที่จะส่งเสริมการเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ จึงควรดำเนินต่อไป โดยเฉพาะในกลุ่มมารดาที่มีแนวโน้มว่าจะใช้นมแม่เลี้ยงดูบุตรในระยะเวลาสั้นๆ เช่น มารดาที่อยู่ในเขตเมือง มารดาที่ต้องออกทำงานนอกบ้าน เป็นต้น

ข. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่

แม้ว่าอัตราการริเริ่มการใช้นมแม่เลี้ยงดูบุตรจะเพิ่มขึ้น และระยะเวลาในการให้นมบุตรจะไม่ลดต่ำลงไปกว่าที่ผ่านมา แต่การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้นมแม่เลี้ยงดูบุตร ส่วนใหญ่ยังระบุว่า มีปัจจัยทางด้านร่างกายจิตใจของมารดาทารก และปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคมมากมาย ที่ผลักดันให้มีการลดการเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ลงมาตั้งแต่ในอดีต และคงมีอยู่ในปัจจุบัน ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ มีบทบาททั้งในทางสนับสนุน หรือขัดขวางต่อพฤติกรรม และระยะเวลาในการเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ของมารดาวัยรุ่นที่มีบุตรคนแรก ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้ออำนวย และปัจจัยส่งเสริม (Deeds, Green, Kruter, & Partridge, 1980 อ้างถึงใน สาลิกา หัสติเสวี, 2537) ซึ่งมีรายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 1 ดังนี้

1. ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ได้แก่ ความรู้ เจตคติ ค่านิยม และ ความเชื่อเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ ซึ่งเป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยนำนี้ ยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมประชากรบางประการ เช่น อายุ เพศ ขนาดของครอบครัว และฐานะเศรษฐกิจสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ ด้วยวิธีการให้การศึกษา

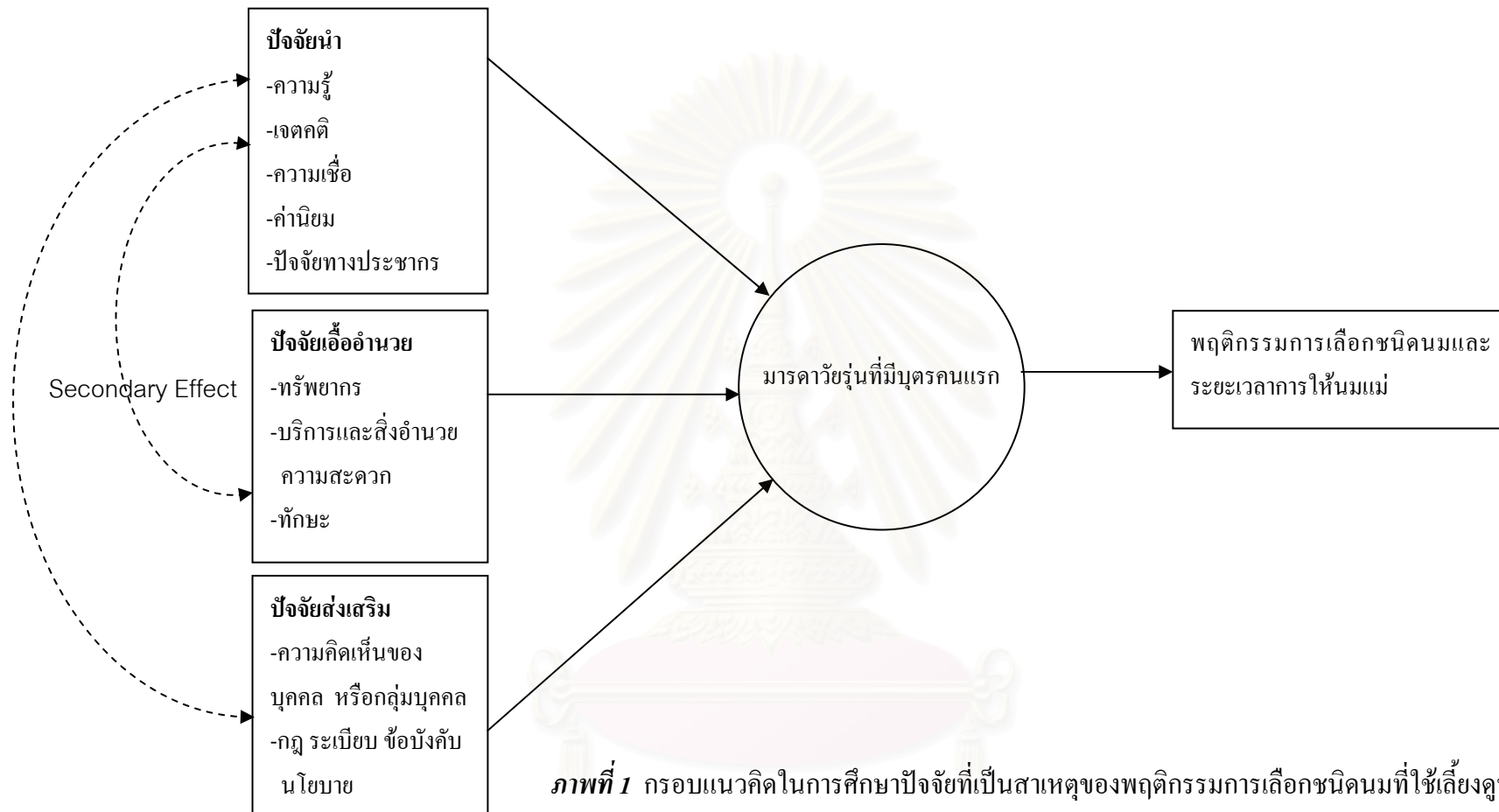
2. ปัจจัยเอื้ออำนวย (Enabling Factors) ได้แก่ ทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก หรืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล เช่น การได้รับบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกจากหน่วยงานบริการต่างๆ ในด้านความเพียงพอของบริการที่มีอยู่ (Availability) การเข้าถึงแหล่งบริการได้สะดวก (Accessibility) สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งบริการ (Accommodation)

ค่าบริการ และการยอมรับคุณภาพของบริการ (Acceptability) รวมไปถึงทักษะของบุคคล ที่จะช่วยให้สามารถแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ได้เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกตัวบุคคล

3. ปัจจัยส่งเสริม (Reinforcing Factors) หมายถึง สิ่งที่บุคคลจะได้รับหรือคาดว่าจะได้รับจากบุคคลอื่น อันเป็นผลจากการกระทำของตน สิ่งเหล่านี้ ได้แก่ ความคิดเห็นของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ กฎระเบียบ นโยบาย ข้อบังคับต่างๆ เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมเลือกชนิดนมที่ใช้เลี้ยงดูบุตร และระยะเวลาการให้นมแม่ (ดัดแปลงจาก สาลิกา หัสดีเสวี, 2537)

กล่าวโดยสรุป การรณรงค์ส่งเสริมให้มารดาเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ ในระยะที่ผ่านมา สามารถเพิ่มอัตราการให้นมแม่ ในระยะหลังคลอดได้ แต่ปัญหาที่ยังคงอยู่คือ ระยะเวลาการใช้นมแม่เลี้ยงดูบุตรในปัจจุบันยังไม่เพิ่มขึ้น และจากที่มีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการให้นมแม่ข้างต้น การที่จะรณรงค์การใช้นมมารดาเลี้ยงดูบุตรให้ได้ผล จึงควรทำความเข้าใจและสามารถทำนายพฤติกรรมการให้นมบุตรได้ ดังนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาตัวแปรต่างๆ ตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) ของ Ajzen เพราะทฤษฎีสามารถทำนายพฤติกรรมที่อาจไม่ได้อยู่ในการควบคุมของบุคคลอย่างเต็มที่ ทำให้ทราบว่าทำไมคนจึงมีเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ในการทำหรือไม่ทำพฤติกรรมแตกต่างกัน ในขณะที่เดียวกันการรณรงค์การเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ เราจะมีวิธีการอย่างไรที่จะจูงใจให้มารดาหันมาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจกระบวนการการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่จะเปลี่ยนความเชื่อ เจตคติของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ซึ่งกระบวนการนี้ประเด็นหลักเนื้อหาของสารโน้มน้าวใจจะต้องมุ่งตรงต่อความเชื่อปฐมภูมิ (primary belief) ซึ่งเป็นตัวกำหนด ความเชื่อที่เกิดจากการอนุมาน เจตคติ เจตนาเชิงพฤติกรรม หรือพฤติกรรม (ธีระพร อูวรรณ โณ, 2533) เพื่อศึกษาว่า มารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม มีเจตคติ ความเชื่อ เจตนาเชิงพฤติกรรมก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจอย่างไร เมื่อมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจแล้ว จะมีการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ เจตนาเชิงพฤติกรรม ที่มีต่อการทำพฤติกรรมไปมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการรณรงค์ส่งเสริมการเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการวิจัย คือ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนและการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ

ก. **ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน** (A Theory of Planned Behavior หรือ TPB) (Ajzen, 1985, 1988, 1991; Ajzen & Driver 1992; Ajzen & Madden, 1986; Beck & Ajzen, 1991) เป็นทฤษฎีที่ Ajzen ปรับมาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ที่พัฒนาขึ้นโดย Fishbein และ Ajzen ให้สามารถทำนายพฤติกรรมที่อาจไม่ได้ใช้ในการควบคุมของบุคคลอย่างเต็มที่ได้ด้วย

Ajzen (1988) เห็นว่า ในแต่ละพฤติกรรมของบุคคล บุคคลจะประสบปัญหาในการควบคุมแตกต่างกัน เช่น พฤติกรรมการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นพฤติกรรมที่บุคคลสามารถเข้าไปควบคุมได้มากเพราะเมื่อบุคคลเข้าไปอยู่ในคูหาเลือกตั้ง เขาสามารถเลือกผู้สมัครได้ตั้งใจ แต่ในบางพฤติกรรมบุคคลสามารถเข้าไปควบคุมได้น้อย เช่น การจาม หรือ การที่ความดันโลหิตลดลง (ธีระพร อุวรรณโณ, 2535)

1. ปัจจัยที่ควบคุมให้เกิดพฤติกรรมมี 2 ด้าน คือ

ก. ปัจจัยภายใน ได้แก่

1) ข้อมูล ทักษะและความสามารถ บุคคลที่มีเจตนาจะทำพฤติกรรมบางอย่าง หลังจากได้พยายามแล้วก็พบว่าเขาไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้ เพราะขาดข้อมูล ทักษะหรือความสามารถ เช่น การขาดความรู้ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ไม่สามารถซ่อมเครื่องคอมพิวเตอร์ การขาดทักษะทางด้านภาษา ทำให้ไม่สามารถ สื่อภาษาให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้าใจได้ การที่ไม่สามารถเปลี่ยนทัศนคติการอนุรักษ์ธรรมชาติของบุคคลอื่นให้มีทัศนคติเดียวกับตนเพราะขาดทักษะทางภาษาและสังคมหรือการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกในประเทศไทย ก็ขึ้นกับปัจจัยความสามารถมากกว่า จะขึ้นกับเจตนาเพียงอย่างเดียว และการลืมก็เป็นปัจจัยภายในที่สำคัญเช่นกัน ที่ทำให้คนไม่ได้ทำสิ่งที่เขาตั้งใจไว้ เช่น คนที่ลืมรับประทานยาหลังอาหาร เพราะมีภาระมาก ในบางพฤติกรรมอาจพบว่าทักษะมีความสำคัญมากกว่าความพยายาม เช่น การเดินบันไดเลื่อน, การเขียนภาพจิตรกรรม เป็นต้น

2) อารมณ์และการจำต้องทำ พฤติกรรมมีหลายอย่างบุคคลใช้จิตใจควบคุมได้ยาก เช่น การนอนกรน การกระตุกที่มือ การบ้ำจี้ การระงับการพูดจาหยาบคายขณะ โกรธ เป็นต้น

ข. ปัจจัยภายนอก จะมีอิทธิพลในการกำหนดว่าสถานการณ์ใดจะส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม

1) เวลาและโอกาส บุคคลขาดโอกาสที่จะทำพฤติกรรมที่ตั้งใจไว้ เนื่องจากเหตุผลต่างๆ เช่น การไม่ได้กลับไปเยี่ยมบ้านในช่วงเทศกาล เพราะตัวหมด หรือการที่ไม่ได้ไปเที่ยวพักผ่อนตากอากาศกับครอบครัวอย่างที่ตั้งใจไว้เพราะมีการสอบโดยไม่ทราบล่วงหน้า เป็นต้น ใน

กรณีบุคคลมีโอกาสมัทำพฤติกรรมหลายครั้ง การขาดโอกาสเพียงครั้งเดียว อาจจะไม่ทำให้เขงดการทำพฤติกรรมนั้นโดยสิ้นเชิง เขาอาจเลือกทำในโอกาสต่อไป

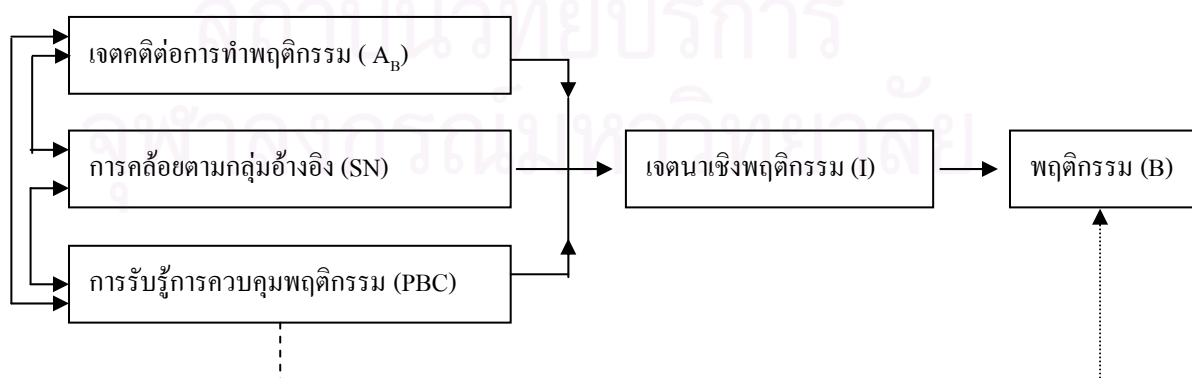
2) การขึ้นกับผู้อื่น ในการกระทำพฤติกรรมบางอย่าง บุคคลอาจไม่สามารถทำพฤติกรรมอย่างที่ตั้งใจไว้ เพราะในการทำพฤติกรรมนั้นมีส่วนขึ้นกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการมีบุตรของภรรยา ต้องอาศัยความร่วมมือจากสามีด้วย หรือ น.ส.ก นักเพื่อนจะไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วยกันภายหลังเพื่อนโทรศัพท์มาบอกว่า ไปเที่ยวต่างจังหวัดไม่ได้ น.ส.ก อาจจะไปเที่ยวต่างจังหวัดในวันและเวลาที่นัดกับเพื่อนไว้

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนเป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลซึ่ง Fishbein และ Ajzen พัฒนาขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการทำควมเข้าใจ อธิบายและทำนายพฤติกรรมที่บุคคลมีแนวโน้มจะคิดได้ตรงก่อนการกระทำ เป็นทฤษฎีเจตคติที่ใช้ในการทำนายพฤติกรรม ซึ่งหากมีการวัดเจตคติและพฤติกรรมหรือเจตนาเชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกัน หรือวัดในความจำเพาะระดับเดียวกันแล้ว เจตคติกับพฤติกรรมหรือเจตนาเชิงพฤติกรรมก็มีความสัมพันธ์กันสูง

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนมีปัจจัยหลักที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล คือ “เจตนาเชิงพฤติกรรม” และมีการเพิ่มตัวแปรที่กำหนด เจตนาของบุคคลขึ้นจาก ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล คือ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control : PBC) ซึ่งเป็นการรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ เกิดจากการสะท้อนจากประสบการณ์ในอดีตและการคาดคะเนปัจจัยเอื้ออำนวย หรือขัดขวางต่อการเกิดพฤติกรรมนั้นๆ Ajzen เห็นว่า PBC มีความหมายในแง่แรงจูงใจให้เกิดเจตนาเชิงพฤติกรรม

2. สาระสำคัญของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (ซีระพร อูวรรณ โณ, 2535)

โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนปรากฏในภาพที่ 2 อธิบายได้ว่า

ภาพที่ 2 โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (ดัดแปลงจาก Ajzen, 1988, 1991)

ก. ปัจจัยหลัก ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน คล้ายกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลที่กำหนดว่า ปัจจัยหลักในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล คือ “เจตนาเชิงพฤติกรรม” (หรือเจตนา หรือ I) โดยเจตนาในทฤษฎีหมายถึงเจตนาที่จะพยายามทำพฤติกรรมนั้น เป็นตัวบ่งชี้ว่า บุคคลได้ทุ่มความพยายามมากน้อยเพียงใดที่จะทำพฤติกรรมนั้นเป็นแผนของการกระทำที่จะบรรลุถึงเป้าหมายทางพฤติกรรม

ข. ตัวกำหนดเจตนาเชิงพฤติกรรม มี 3 ตัวคือ

1) เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude Toward The Behavior หรือ A_B) เป็นการประเมินทางบวก-ลบของบุคคลต่อการกระทำนั้นๆ

A_B เป็นปัจจัยส่วนบุคคลและถูกกำหนดโดยผลรวมของผลคูณระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบหรือผลของการกระทำ (Behavioral Beliefs หรือ b_i) และการประเมินผลกระทบ หรือผลของการกระทำ (Evaluation of Consequences หรือ e) เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$A_B = f \left(\sum_{i=1}^n b_i e_i \right) \text{-----} (1)$$

เมื่อ n คือจำนวนความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบ

2) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm หรือ SN) เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าคนอื่นๆที่มีความสำคัญสำหรับเขาต้องการ หรือไม่ต้องการให้เขาทำพฤติกรรมนั้นๆ

SN ขึ้นอยู่กับผลรวมของผลคูณระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับทัศนะของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน (Normative Beliefs หรือ NB) ซึ่งหมายถึง ความเชื่อที่ว่าบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อบุคคลผู้นั้น ประสงค์ให้บุคคลผู้นั้นทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply หรือ MC) ซึ่งหมายถึงการรับรู้ของบุคคลว่าตนต้องการทำตามที่กลุ่มอ้างอิงแต่ละกลุ่มต้องการให้ตนทำเพียงไร เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$SN = f \left(\sum_{j=1}^m NB_j MC_j \right) \text{-----} (2)$$

เมื่อ m คือ จำนวนแหล่งอ้างอิง

3) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control หรือ PBC) เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการยากหรือง่ายที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ

PBC ขึ้นอยู่กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (Control Beliefs หรือ C) ซึ่งหมายถึงความเชื่อเกี่ยวกับการมีหรือ ไม่มีทรัพยากร หรือ โอกาสที่จำเป็นในการทำ

พฤติกรรมและการรับรู้อำนาจ (Perceived Power หรือ P) ที่หมายถึงการรับรู้ว่ามีปัจจัยควบคุมบางอย่างที่สามารถเอื้ออำนวยหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมนั้น เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$PBC = f \left(\sum_{k=1}^n C_k P_k \right) \text{-----(3)}$$

เมื่อ q คือจำนวนปัจจัย

ค. จากข้อ 2.1, 2.2 และ 2.3 สามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

$$B \sim I = f \left(A_B \beta_1 + SN \beta_2 + PBC \beta_3 \right) \text{-----(4)}$$

ง. PBC จะสัมพันธ์กับ I ร่วมกับ A_B และ SN (ลูกศรทึบในภาพที่ 2 ถือเป็นภาค 1 ของทฤษฎี)

กฎเกณฑ์ทั่วไปมีว่า หาก A_B และ SN เป็นบวกเพียงไร และ PBC ก็เป็นบวกด้วย บุคคลก็ควรมี I ที่หนักแน่นที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ทำให้การทำนายพฤติกรรมมีความแม่นยำขึ้น Ajzen เห็นว่า PBC มีความหมายในแง่แรงจูงใจสำหรับเจตนา บุคคลที่เชื่อว่าเขาไม่มีทรัพยากรหรือโอกาสที่จะทำพฤติกรรมนั้นมักจะไม่มีเจตนาที่หนักแน่นที่จะทำพฤติกรรมนั้น แม้ว่าเขาจะมี A_B เป็นบวก และเชื่อว่าคนที่มีค่าสำคัญสำหรับเขาอมให้เขาทำพฤติกรรมนั้นก็ตาม

จ. PBC อาจสัมพันธ์กับพฤติกรรมโดยตรงโดยไม่ผ่าน I โดยเฉพาะในกรณีที่บุคคลที่มี PBC ตรงกับความเป็นจริง (ลูกศรเส้นไขว้ปลาในภาพที่ 2 ถือเป็นภาค 2 ของทฤษฎี) ในบางกรณีการวัด PBC จะช่วยได้น้อยในการทำนายพฤติกรรม เช่นกรณีที่ PBC ไม่สะท้อนความสามารถในการควบคุมอย่างแท้จริง บุคคลมีข้อมูลน้อย เกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น หรือข้อกำหนดในการทำพฤติกรรม หรือทรัพยากรที่มีเปลี่ยนแปลงไป หรือกรณีที่มีตัวแปรใหม่ที่ไม่คุ้นเคยเกิดขึ้นในสถานการณ์

ฉ. ความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์ของเจตคติต่อพฤติกรรม (A_B) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (PBC) ในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม (I) และความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์ของเจตนาเชิงพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในการทำนายพฤติกรรมอาจเปลี่ยนแปลงได้ จากพฤติกรรมหนึ่ง ไปสู่พฤติกรรมหนึ่ง จากบุคคลหนึ่ง ไปสู่บุคคลหนึ่ง นั่นคือ ในบางพฤติกรรมเจตนาเชิงพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยเจตคติต่อพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว แต่ในบางพฤติกรรมเจตนาเชิงพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากทั้งเจตคติต่อพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม แต่ในบางพฤติกรรมเจตนาเชิงพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและการรับรู้การควบคุมเชิงพฤติกรรมได้เช่นกัน

ช. ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนจำแนกความเชื่อเป็น 3 ชนิดคือ

1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavioral Beliefs) ซึ่งมีอิทธิพลต่อ A_B เป็นความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรมที่มักจะเป็นความเชื่อเฉพาะประเภทที่บุคคลเชื่อ หรือไม่เชื่อว่า หากทำพฤติกรรมที่เป็นที่สนใจแล้วจะนำไปสู่ผลกรรมหรือผลจากการกระทำ เช่น หากบุคคลเชื่อว่าการทำพฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่ผลกรรมทางบวก เขาก็จะมีเจตคติที่ดีต่อการทำพฤติกรรมนั้น แต่หากบุคคลเชื่อว่าการทำพฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่ผลกรรมทางลบ เขาก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำพฤติกรรมนั้น แต่ก็เปิดโอกาสส่วนน้อยไว้สำหรับความเชื่ออื่นๆ ที่อาจเด่นชัดขึ้นมาได้

2) ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative Beliefs) ซึ่งเป็นตัวกำหนด SN เป็นความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน นั่นคือ บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญสำหรับเขาคิดว่าเขาควรหรือไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น หากบุคคลเชื่อว่าบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญสำหรับเขาคิดว่าเขาควรทำพฤติกรรมนั้น บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้น แต่หากบุคคลเชื่อว่าบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญสำหรับเขาคิดว่าเขาไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น

3) ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (Control Beliefs) ซึ่งเป็นพื้นฐานของ PBC เป็นความเชื่อเกี่ยวกับการมีหรือไม่มีทรัพยากร การมีหรือไม่มีโอกาส ซึ่งมีส่วนในการกำหนดเจตนาและพฤติกรรม ซึ่งบุคคลเชื่อว่าเขามีทรัพยากรและโอกาสมาก และมีอุปสรรคน้อยเพียงไร เขาก็ควรจะรับรู้ถึงความสามารถในการควบคุมของเขามีมากเพียงนั้น ความเชื่อเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจาก

(ก) ประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมนั้นๆ ในอดีต

(ข) การบอกเล่าจากผู้อื่นเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น

(ค) การสังเกตจากประสบการณ์ของเพื่อนและคนคุ้นเคย

(ง) ตัวแปรอื่นๆ ที่เพิ่มหรือลดการรับรู้ความยากของพฤติกรรมนั้น เช่น

น.ส. ก. อยากเป็นนักเทนนิสแชมป์โลก แต่ น.ส.ก. ขาดทักษะในการตีเทนนิส การขาดทักษะในการตีเทนนิสจึงเป็นตัวแปรที่เพิ่มการรับรู้ ความยากของพฤติกรรมนั้น

3. รายละเอียดของตัวแปรแต่ละตัวตามทฤษฎี

ก. เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior)

เจตคติต่อพฤติกรรม หมายถึง การประเมินของบุคคลว่าการกระทำนั้นเป็นไปทางบวกหรือทางลบ เป็นความรู้สึกโดยรวมของบุคคลในทางสนับสนุนหรือต่อต้านการกระทำนั้น หรือกล่าวได้ว่า ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อการทำพฤติกรรมนั้นมากเท่าใด บุคคลก็ควรมีเจตนาที่หนักแน่นที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น แต่หากบุคคลมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำพฤติกรรมนั้นมากเพียงใด บุคคลก็ควรมีเจตนาหนักแน่นที่จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen & Fishbein, 1980)

Ajzen และ Fishbein เสนอให้มีการวัดเจตคติต่อพฤติกรรมโดยทางตรงและโดยทางอ้อม เจตคติถ้าวัดโดยทางอ้อมเป็นเจตคติที่วัดจากความเชื่อ (belief based measure) ซึ่งเป็นตัวกำหนด เจตคติทางตรง

1) เจตคติ ทางตรง (A_p) ในการวัดเจตคติทางตรง Ajzen และ Fishbein ได้เสนอ ให้วัดโดยใช้มาตรจำแนกความหมายโดยใช้คู่คุณศัพท์มีติการประเมิน และการวัดเจตคติทางตรงนี้ สามารถใช้มาตรวัดเจตคติมาตรฐานอื่นๆ เข้ามาวัดแทนได้ เช่น มาตรการประมาณค่าของLikert มาตรอันตรภาคปรากฏเท่ากันของThurstone หรือมาตรGuttman แต่มาตรที่นิยมใช้กันมากคือ มาตร จำแนกความหมาย (semantic differential scale) ของ Osgood, Suci และ Tannenbaum (1957) (Ajzen & Fishbein, 1980) แม้ว่า Ajzen และ Fishbein เห็นว่า เจตคติเป็นการประเมินโดยส่วนรวม ของบุคคล และการวัดก็ทำได้โดยการให้ผู้ตอบตอบจุดยืนของเขานบนมาตรขั้วคู่ที่มีการประเมินเพียง อย่างเดียว อาจไม่ได้จับภาพซับซ้อนของเจตคติได้หมดแต่ก็ถือว่าได้จับภาพส่วนที่สำคัญที่สุดได้ นอกจากนี้ประเด็นที่สำคัญซึ่งมีการเน้นมากเป็นพิเศษ คือ การวัดเจตคติ และการวัดความ เชื่อที่จะนำไปทำนายเจตนาพฤติกรรมจะต้องเป็น “การวัดระดับบุคคล” (personal measure) ไม่ใช่ “การวัดระดับทั่วไป” (general measure) (Ajzen & Fishbein, 1980) เช่น

การให้หมมมารดา แก่บุตรของฉันในระยะ 1 เดือน แรกเกิดเป็นสิ่งที่ดี

ดี	:___:	:___:	:___:	:___:	:___:	:___:	:___:	เลว
	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	

ประหยัด	:___:	:___:	:___:	:___:	:___:	:___:	:___:	ฟุ่มเฟือย
	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	

ยุ่งยาก	:___:	:___:	:___:	:___:	:___:	:___:	:___:	สะดวกสบาย
	-3	-2	-1	0	+1	+2	+3	

คำตอบในแต่ละมาตราให้คะแนนตั้งแต่ -3 ถึง +3 ผลรวมคะแนนที่ได้เหล่านี้ เป็นการวัด เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม ซึ่งเป็นเจตคติของบุคคลที่จะนำไปทำนายเจตนาในการให้หมมมารดา แก่บุตรของเขาเอง

2) เจตคติทางอ้อมหรือเจตคติที่วัดจากความเชื่อ ถูกกำหนดโดยผลรวมของผล คูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบหรือผลของการกระทำหรือความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม (behavioral beliefs: b) กับการประเมินผลของการกระทำหรือผลกระทบ (e) เจตคติทางอ้อมได้มา จากการกระตุ้นความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามเกี่ยวกับผล

กรรมของการกระทำพฤติกรรมเป้าหมาย เช่น การหาความเชื่อที่เป็นรากฐานของเจตคติบุคคลต่อการให้นมมารดาแก่บุตร อาจทำโดยการถามคำถามต่อไปนี้

- ท่านคิดว่าหากท่านให้นมมารดาแก่บุตรของท่าน ในระยะ 1 เดือนแรกเกิด จะทำให้เกิดผลอะไรตามมาบ้าง

จากการถามข้างต้น รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณ โณ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของผู้วิจัยแนะนำให้ถามต่างไปจาก Ajzen และ Fishbein (1980) แนะนำให้ถาม เช่น หากจะหาความเชื่อที่เป็นรากฐานของเจตคติของบุคคลต่อการที่เขาจะซื้อรถยนต์ใน 6 เดือนข้างหน้า อาจทำได้โดยการถามคำถามต่อไปนี้

(ก) ท่านเชื่อว่าข้อใดเปรียบและข้อเสียเปรียบของการที่ท่านจะซื้อรถยนต์ใน 6 เดือนข้างหน้ามีอะไรบ้าง

(ข) ท่านนึกถึงอะไรอีกบ้างเกี่ยวกับการซื้อรถของท่านใน 6 เดือนข้างหน้า (ธีระพร อุวรรณ โณ, 2535)

การถามเช่นนี้เป็นการบังคับให้ตัวอย่างตอบทางบวกหรือทางลบซึ่งไม่เป็นการกระตุ้นให้เกิดความเชื่อเด่นชัด ดังนั้น คำถามที่ถามเกี่ยวกับความเชื่อเด่นชัด ควรเปิดโอกาสให้ตัวอย่างนึกตอบอย่างเสรี

คำตอบความเชื่อที่ผู้ตอบแต่ละคนตอบ เรียกว่าความเชื่อเด่นชัด (salient beliefs) โดยปกติคนทั่วไปจะมีความเชื่อเด่นชัด 5 ถึง 9 ตัว เป็นความเชื่อที่กำหนดเจตคติของบุคคลในขณะหนึ่งๆ ส่วนความเชื่อที่เลือกจากคนหมู่มากเรียกว่า ความเชื่อเด่นชัด ที่มีความถี่สูง (modal salient beliefs) Ajzen และ Fishbein (1980) แนะนำให้นำความเชื่อเหล่านี้ไปสร้างเป็นมาตรประเมินความหนักแน่นของความเชื่อ (b_i) และ มาตรประเมินผลของการกระทำ(c_i) โดยใช้ค่าคุณศัพท์ที่เป็นขั้วคู่ ประกอบกับมาตร 7 ช่วง ซึ่งให้คะแนนเป็นลบและบวก คือจาก -3 ผ่าน 0 ไปยัง +3 เช่น

- การให้นมมารดาแก่บุตรของฉัน ในระยะ 1 เดือนแรกเกิด จะทำให้บุตรแข็งแรงไม่เจ็บป่วยบ่อย

เป็นไปได้ :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

- บุตรแข็งแรงไม่เจ็บป่วยบ่อย สำหรับฉันเป็นสิ่งที่

เลว :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: ดี
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

จากนั้น จึงคำนวณผลรวมของผลคูณของคะแนนที่ได้จากมาตร b_i และ e_i ดังตัวอย่างในตารางที่ 3

ตารางที่ 3

การวัดเจตคติของ นาง ก ต่อการให้นมมารดาแก่บุตรจากความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรมและการประเมินผลกรรม

การให้นมมารดาแก่บุตรของฉันทัน	ความหนักแน่นของความเชื่อ (b_i)	การประเมินผลกรรม (e_i)	$b_i e_i$
1. ทำให้บุตรแข็งแรงไม่เจ็บป่วยบ่อย	+ 1	+ 3	+3
2. ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันโรค	+ 2	+ 3	+6
3. ทำให้ประหยัด ค่าใช้จ่าย	+ 3	+ 2	+6
4. ก่อให้เกิดความผูกพันระหว่างมารดาและบุตร	+ 2	+ 3	+6
5. ทำให้บุตรรักพ่อ แม่	- 1	+ 3	- 3
		รวม ($\sum b_i e_i$)	+18

จากตารางที่ 3 ผลรวมผลคูณของคะแนนความหนักแน่นของความเชื่อกับการประเมินผลกรรมเป็นคะแนนเจตคติทางอ้อมต่อการให้นมมารดาแก่บุตร ซึ่งมีค่าที่เป็นไปได้ จาก - 45 ถึง + 45 มีค่ากลางที่ศูนย์ จากผลรวมที่ได้ในตารางที่ 3 สรุปได้ว่า นาง ก. มีเจตคติทางบวกต่อการให้นมมารดาแก่บุตร

ทั้งนี้การวัดความเชื่อจะต้องมีความสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 ประเด็น คือ การกระทำ เป้าหมาย เวลา บริบท ผลรวมผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำกับการประเมินผลการกระทำจึงจะทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมได้ดี

ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อพฤติกรรมกับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและการประเมินผลของการกระทำสามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

$$A_B = f \left(\sum_{i=1}^n b_i e_i \right) \text{-----(4)}$$

A_B = เจตคติต่อพฤติกรรม

b_i = ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ i

e_i = การประเมินผลของการกระทำ i

n = จำนวนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ

ข. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm)

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่า คนอื่นๆ ที่มีความสำคัญสำหรับเขาต้องการหรือไม่ต้องการให้เขาทำพฤติกรรมนั้นๆ การรับรู้นี้อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับความจริงก็ได้ หากบุคคลรับรู้ว่าคุณอื่นที่สำคัญสำหรับเขาคิดว่าเขาควรทำพฤติกรรมนั้น บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้น ในทางตรงข้าม หากบุคคลรับรู้ว่าคุณอื่นที่สำคัญสำหรับเขาคิดว่าเขาไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น เขาก็มีแนวโน้มที่จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen & Fishbein, 1980) ทั้งนี้การวัด SN จะต้องให้มีความจำเพาะในแง่ การกระทำ เป้าหมาย เวลา และบริบทที่สอดคล้องกับพฤติกรรมและเจตนา โดยทั่วไปมักใช้รูปแบบดังข้างล่างในการวัด SN

คนที่มีความสำคัญต่อฉันส่วนมากคิดว่า

ฉันควร :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: ฉันไม่ควร
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ให้ฉันมารดาแก่บุตรของฉัน ในระยะ 1 เดือนแรกเกิด

SN ถูกกำหนดโดยความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิง ต่อการกระทำของตน (Normative Beliefs: NB) กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply: MC) NB ได้จากการกระตุ้นความเชื่อ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงที่มีต่อการกระทำของเขา เช่น

- หากท่านจะให้ฉันมารดาแก่บุตรของท่านในระยะเดือนแรกเกิด ท่านจะคิดถึงบุคคลหรือกลุ่มคนใดบ้างที่มีความสำคัญสำหรับท่าน

คำถามที่กระตุ้นแหล่งอ้างอิงเด่นชัดจากกลุ่มตัวอย่างก็เช่นเดียวกัน รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระพร อูวรรณ โน ได้แนะนำให้ถามเช่นนี้ เนื่องจาก การกระตุ้นแหล่งอ้างอิงเด่นชัดของบุคคลไม่ควรบังคับให้ตอบทางบวกหรือทางลบเหมือนที่ Ajzen และ Fishbein (1980) แนะนำให้ถามเพราะไม่กระตุ้นให้เกิดแหล่งอ้างอิงเด่นชัดจากบุคคลจริงๆ

แหล่งอ้างอิงที่ผู้ตอบแต่ละคนตอบ เรียกว่า แหล่งอ้างอิงเด่นชัด (salient referents) และแหล่งอ้างอิงที่ตัดไปใช้ ในการสร้างมาตรวัด เรียกว่า แหล่งอ้างอิงเด่นชัดที่มีความถี่สูง (modal salient referents)

จากนั้นนำแหล่งอ้างอิงเด่นชัดที่มีความถี่สูงไปสร้างมาตรวัด NB_j ดังตัวอย่าง

- สามีของฉันคิดว่า ฉันควรให้ฉันมารดาแก่บุตรของฉันในระยะ 1 เดือนแรกเกิด

เป็นไปได้ :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

และสร้างมาตร MC_j ดังตัวอย่าง

- โดยทั่วไป นั้นต้องการทำในสิ่งที่สามีน้องฉันต้องการให้ฉันทำ
 เป็นไปได้ :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

มาตรแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นมาตรขั้วเดียว ดังนั้นในการวิเคราะห์จึง
 ต้องมีการแปลงคะแนนจาก -3 ถึง +3 เป็น 1 ถึง 7

ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง กับความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและ
 แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$SN = f \left(\sum_{j=1}^m NB_j, MC \right) \text{-----(4)}$$

ค. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control: PBC)

การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการยากหรือง่ายที่จะ
 พฤติกรรมนั้นๆ เป็นการสะท้อนจากประสบการณ์ในอดีต และการคาดคะเน ปัจจัยเอื้ออำนวยและ
 ปัจจัยขัดขวางหรืออุปสรรค โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้จากผลของการรับรู้การควบคุม
 พฤติกรรมที่มีต่อการบรรลุถึงเป้าหมายพฤติกรรม ซึ่งการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมจะแปรผันไป
 ตามสถานการณ์และการกระทำ

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนนี้เป็นภาคขยายของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล จากเดิมที่
 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลมีตัวทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม 2 ตัว คือ เจตคติต่อพฤติกรรมและการ
 คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ได้เพิ่มการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมเป็นตัวทำนาย
 เจตนาเชิงพฤติกรรมเพื่อใช้ทำนายพฤติกรรมที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลอย่างเต็มที่ การ
 รับรู้การควบคุมพฤติกรรมนี้ มีความหมายในแง่แรงจูงใจสำหรับเจตนา ทำให้ทฤษฎีพฤติกรรมตาม
 แผนไม่เข้าช้อนกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีความใกล้เคียงกับแนวความคิดของ
 รูปแบบความเชื่อด้านสุขภาพ(health belief model) ของ Rosenstock (1966) ที่การรับรู้การควบคุม
 พฤติกรรมถูกนิยามในรูปแบบของการป้องกันหรือการควบคุม และใกล้เคียงกับรูปแบบพฤติกรรม
 ระหว่างบุคคล(model of interpersonal behavior) ของ Triandis (1977) ที่การรับรู้การควบคุม
 พฤติกรรมอยู่ในรูปของเงื่อนไขสนับสนุน (Facilitating Condition) และมีความสอดคล้องกันเป็น
 อย่างดีกับแนวคิดเรื่องการรับรู้ความสามารถของตน(Self- efficacy) ของ Bandura (1977, 1989,
 1997) แต่แนวคิดเรื่องการรับรู้ความสามารถของตน ต่างจากการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมตรงที่
 การรับรู้ความสามารถของตนจะเน้นที่ปัจจัยภายในของแต่ละบุคคลเกี่ยวข้องกับการที่บุคคลรับรู้ว่
 ตนสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นได้ตามการคาดคะเนของตน ภายใต้สถานการณ์หนึ่งๆ ได้หรือไม่

ในขณะที่การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมจะเน้นทั้งปัจจัยภายใน (เช่น ข้อมูล ทักษะ ความสามารถ) และปัจจัยภายนอก (เช่น โอกาส เวลา การขึ้นกับผู้อื่น)

นอกจากนี้ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตน ยังสอดคล้องกัน ตรงที่แนวคิดทั้งสองต่างเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตน ในการทำพฤติกรรมหรือทำตามลำดับของพฤติกรรมนั้น (Ajzen, 2000b)

Ajzen (2000b) เสนอว่า โครงสร้างพื้นฐานของการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถของตน (Perceived Self-efficacy) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุม (Perceived Controllability) ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตน หมายถึง ความเชื่อมั่นของบุคคลในความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น หรือเป็นการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะกระทำ

พฤติกรรมนั้น ส่วนการรับรู้ความสามารถในการควบคุม เป็นความเชื่อเกี่ยวกับการขยายความในการกระทำพฤติกรรมว่าขึ้นอยู่กับผู้กระทำพฤติกรรม อาจกล่าวได้ว่า ความเชื่อในความสามารถของตนนั้นเป็นความเชื่อที่สะท้อนจากปัจจัยภายใน ในขณะที่ ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมอาจเกี่ยวเนื่องกับปัจจัยภายนอก ดังนั้น ในประเด็นนี้ความเชื่อในความสามารถของตนอาจมีความแตกต่างกับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ข้อคำถามที่สะท้อนถึงความเชื่อในความสามารถของตนอาจเกี่ยวข้องกับการรับรู้ความง่ายหรือยากในการทำพฤติกรรมของบุคคลนั้น หรือเป็นความเชื่อมั่นของบุคคลว่าเขาสามารถทำพฤติกรรมได้เมื่อเขาต้องการจะทำ ลักษณะข้อคำถามที่วัดการรับรู้ความสามารถของตน ดังที่ Ajzen (2000a) ได้เสนอไว้ ดังนี้

- สำหรับฉัน การเดินบนเทรคมิลล์เป็นเวลาอย่างน้อยวันละ 30 นาทีในอีก 4 เดือนข้างหน้า เป็นสิ่งที่...

ยากมาก :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: ง่ายมาก
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

- ฉันสามารถเดินบนเทรคมิลล์อย่างน้อยวันละ 30 นาทีในอีก 4 เดือนข้างหน้าได้อย่างสบายๆหากฉันต้องการ

จริงมาก :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: เท็จมาก
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ส่วนลักษณะคำถามที่สะท้อนถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมอาจเกี่ยวข้องกับความเชื่อของบุคคลที่ว่าพวกเขาสามารถควบคุมพฤติกรรม ดังนั้นการที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้นจึงขึ้นอยู่กับตัวเขาเอง ลักษณะข้อคำถามที่วัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุม Ajzen (2000a) ได้เสนอไว้ดังนี้

- คุณเชื่อว่าคุณสามารถควบคุมการเดินบนเทอร์คิมิตส์อย่างน้อยวันละ 30 นาทีในอีก 4 เดือนข้างหน้า ได้มากเพียงไร

ควบคุมได้ : ___: : ___: : ___: : ___: : ___: : ___: : ___: ควบคุมไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

- การที่ฉันจะเดินบนเทอร์คิมิตส์อย่างน้อยวันละ 30 นาทีในอีก 4 เดือนข้างหน้าหรือไม่ ขึ้นอยู่กับตัวฉันเองเป็นส่วนมาก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง : ___: : ___: : ___: : ___: : ___: : ___: : ___: ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ทั้งนี้ ในมาตรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ควรจะมีคำถามที่วัดการรับรู้ความสามารถของตน และคำถามที่วัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุม ในจำนวนที่เท่าๆกัน และควรมีการนำมาตรไปวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในก่อนนำไปใช้จริง และศึกษาผลของคำถามที่วัดการรับรู้ความสามารถของตนและคำถามที่วัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมที่มีต่อการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมและพฤติกรรม

แต่อย่างไรก็ตามยังไม่มีหลักฐานแน่ชัดในการแยกแยะว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเป็นการสะท้อนจากปัจจัยภายในตัวบุคคล และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมเป็นการสะท้อนถึงปัจจัยภายนอกตัวบุคคล การรับรู้ความง่ายหรือยากในการทำพฤติกรรมสามารถสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับการมีอยู่ของปัจจัยภายในได้ดีพอๆกับปัจจัยภายนอกที่อาจจะเอื้ออำนวยหรือยับยั้งการทำพฤติกรรม การรับรู้ความสามารถในการควบคุมก็เช่นเดียวกัน

การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน เป็นความคาดหวังของบุคคลเกี่ยวกับระดับความสามารถของเขาในการทำพฤติกรรมที่กำหนดให้ในสถานการณ์หนึ่งๆเกี่ยวเนื่องไปถึงว่าพวกเขาจะมีทรัพยากรหรือแหล่ง และเชื่อว่าเขาสามารถเอาชนะอุปสรรคที่เขาจะต้องเผชิญ ไม่ว่าจะแหล่งหรือทรัพยากรหรืออุปสรรคเหล่านั้นจะมาจากภายในหรือภายนอกตัวบุคคลก็ตาม ทฤษฎีเกี่ยวข้องเพียงแต่การขยายความในสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าปัจจัยยังคงอยู่และรับรู้ปัจจัยนั้นจะเอื้ออำนวยหรือขัดขวางการกระทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่

เมื่อบุคคลเชื่อว่าเขามีแหล่งหรือทรัพยากรและโอกาสที่จำเป็น เช่น ทักษะ เวลา เงิน ความร่วมมือจากผู้อื่น ฯลฯ และมีอุปสรรคน้อย พวกเขาก็ควรจะเชื่อมั่นในความสามารถของเขาที่จะทำพฤติกรรมและแสดงถึงการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในระดับสูง ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลเชื่อว่าเขาขาดทรัพยากรที่จำเป็นหรือเขาต้องเผชิญกับอุปสรรคที่มีมาก บุคคลควรจะตัดสินใจว่าการกระทำพฤติกรรมนั้นเป็นไปได้ยากและมีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ ไม่ว่าทรัพยากรหรืออุปสรรคนั้นจะมาจากปัจจัยภายในหรือปัจจัยภายนอกก็ตาม (Ajzen, 2000b)

ดังนั้น โครงสร้างพื้นฐานของการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม จึงประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถของตน(Perceived Self-efficacy) และ การรับรู้ความสามารถในการควบคุม (Perceived Controllability)

1. แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนได้ทำนายผลกระทบของการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นไปได้ 2 แนวทางคือ

ก. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมสามารถเป็นปัจจัยร่วมกับเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทำนายพฤติกรรม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการควบคุมพฤติกรรมมีผลทางอ้อมในการทำนายพฤติกรรม โดยมีผลผ่านทางเจตนาเชิงพฤติกรรม มีเหตุผลอย่างน้อย 2 ประการที่สามารถเสนอเป็นสมมติฐานได้คือ (Ajzen & Driver, 1991, 1992)

1) เมื่อเจตนาคงที่ ความสามารถของบุคคลในการบรรลุพฤติกรรมเป้าหมายขึ้นอยู่กับ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ตัวอย่างเช่น บุคคล 2 คน ที่มีเจตนาที่หนักแน่นเหมือนกัน และมีความพยายามเหมือนกันในการทำพฤติกรรมหนึ่งๆ บุคคลที่มีความเชื่อมั่น ในความสามารถของเขาว่าเขาสามารถควบคุมการทำพฤติกรรมนั้นได้ บุคคลผู้นั้นย่อมมีแนวโน้มที่จะบรรลุการทำพฤติกรรมนั้น มากกว่าบุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในการควบคุมพฤติกรรม นั่นคือ บุคคลที่มีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในระดับสูง ก็ควรจะมีเจตนาที่หนักแน่นในการทำพฤติกรรมนั้นมากกว่า บุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในการควบคุมพฤติกรรม

2) ในบางครั้งพบว่า การควบคุมพฤติกรรมอาจไม่สะท้อนความสามารถ ในการควบคุมได้อย่างเต็มที่หากว่า

- (ก) บุคคลมีข้อมูลข่าวสารน้อย เกี่ยวกับการทำพฤติกรรมนั้น
- (ข) ข้อกำหนดในการทำพฤติกรรมหรือทรัพยากรที่มีอยู่เปลี่ยนแปลงไป
- (ค) มีตัวแปรใหม่ที่ไม่คุ้นเคย เกิดขึ้นในสถานการณ์นั้น

ภายใต้เงื่อนไขข้างต้น การวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมจะลดความแม่นยำในการทำนายพฤติกรรมลง แต่อย่างไรก็ตามหากว่าการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมยังสอดคล้องกับความเป็นจริง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมยังสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมได้

ข. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีผลในการทำนายพฤติกรรมได้โดยตรง (ถือเป็นภาค 2 ของทฤษฎี) เกิดขึ้นได้ 2 กรณี คือ (Ajzen & Madden, 1986; Madden, Ellen & Ajzen, 1992)

1) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมจะมีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมได้ โดยตรงก็ต่อเมื่อ พฤติกรรมนั้นไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลอย่างเต็มที่ หากพฤติกรรมนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลอย่างเต็มที่แล้วเจตนาเชิงพฤติกรรมเพียงตัวเดียวก็เพียงพอที่จะใช้ในการทำนายพฤติกรรม โดยไม่ต้องอาศัยการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมาช่วยทำนาย แต่ถ้าหากพฤติกรรมนั้นไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลอย่างเต็มที่ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมจะเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยทำนายพฤติกรรม

2) การเพิ่มตัวแปร การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมให้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ก็ต่อเมื่อการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมนั้นต้องสะท้อนความสามารถในการควบคุมอย่างแท้จริง นั่นคือบุคคลมีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมที่ตรงกับความเป็นจริง

2. การวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

Ajzen และ Madden (1986) ได้เสนอวิธีวัดการรับรู้ การควบคุมพฤติกรรมไว้ 2 วิธี คือ

ก. การวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง เป็นการสะท้อนถึงความเชื่อมั่นของบุคคลว่าเขาสามารถที่จะควบคุมการทำพฤติกรรมภายใต้ การรับรู้ ความยากง่าย ในการทำพฤติกรรมนั้น โดยการถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบบนมาตรา 7 ช่วง ที่มีคำตอบ 2 ขั้ว เช่น คำถามที่ถามความยากง่ายในการทำพฤติกรรมหรือความเป็นไปได้ที่กลุ่มตัวอย่างสามารถทำพฤติกรรมนั้นได้

- “การให้นมมารดาแก่บุตรของฉันในระยะ 1 เดือนแรกเกิดเป็นสิ่งที่”

ยาก :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: ง่าย
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

- “หากฉันต้องการ ฉันสามารถให้นมมารดาแก่บุตรของฉันในระยะ 1 เดือนแรกเกิดได้”
เป็นไปได้ :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: เป็นไปได้

-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

คำถามที่ถามเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเป็นการถามความเชื่อของบุคคลว่าเขาสามารถควบคุมพฤติกรรมที่อาจขึ้นอยู่กับเขาหรือไม่ขึ้นอยู่กับเขาก็ได้ เช่น

- “ฉันสามารถควบคุมตัวฉันเองได้ ที่จะให้นมมารดาแก่บุตรของฉัน ในระยะ 1 เดือนแรกเกิด”

ควบคุมไม่ได้ :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: ควบคุมได้
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

- “ส่วนมากจะขึ้นอยู่กับฉันว่าฉันจะให้นมมารดาแก่บุตรของฉันในระยะ 1 เดือนแรกเกิด”

ถูก :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: ผิด
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ข.

ข. การวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม

การวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมสามารถวัดได้โดยทางอ้อมจากความเชื่อ เช่นเดียวกับการวัดเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม โดยเป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรม (Control Beliefs) ความเชื่อเหล่านี้ อาจได้รับอิทธิพลจาก (Ajzen & Driver, 1991)

- 1) ประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมนั้นในอดีต
- 2) การบอกเล่าของผู้อื่นเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น
- 3) การสังเกตจากประสบการณ์ของเพื่อนและคนคุ้นเคย
- 4) ตัวแปรอื่นๆ ที่เพิ่มหรือลดการรับรู้ความยากของการทำพฤติกรรมนั้น

Ajzen และ Driver (1991) เสนอว่า การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อมได้จากผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมและการรับรู้การควบคุม ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมเป็นความเชื่อเกี่ยวกับการมีหรือไม่มีทรัพยากรหรือโอกาส ส่วนการรับรู้การควบคุมเป็นการรับรู้ของบุคคลว่า ปัจจัยที่ควบคุมการกระทำพฤติกรรมนั้น เป็นปัจจัยส่งเสริมหรือขัดขวาง การแสดงพฤติกรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมกับความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมและการรับรู้ การควบคุมสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$PBC = f \left(\sum_{k=1}^q C_k P_k \right) \text{-----(6)}$$

PBC = การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

C_k = ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม

P_k = การรับรู้การควบคุม

q = จำนวนปัจจัย

การหาความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมทำได้เช่นเดียวกับการหาความเชื่อเด่นชัดของเจตคติต่อพฤติกรรม และแหล่งอ้างอิงเด่นชัดของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยการถามคำถามปลายเปิดให้กลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างตอบเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนหรือขัดขวางต่อการทำพฤติกรรมนั้น เพื่อกระตุ้นความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม ดังนี้

- ท่านคิดว่า หากท่านจะให้หมมารดาแก่บุตรของท่านในระยะ 1 เดือนแรกเกิด มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวาง การให้หมมารดาแก่บุตรของท่านในระยะ 1 เดือนแรกเกิด

จากนั้นนำปัจจัยที่ได้มาคัดเลือกหาปัจจัยเด่นชัดที่มีความถี่สูง และนำมาสร้างเป็นมาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมดังที่ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อูวรรณ โณเสนอแนะไว้ดังตัวอย่าง

C_k : โอกาสที่ฉันจะมีน้ำหนักไม่พอ เกิดขึ้นได้

น้อย : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : มาก
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

P_k : การมีน้ำหนักไม่พอสำหรับฉันเป็นปัจจัยส่งเสริมหรือขัดขวางให้ผมมารดาแก่บุตรของฉัน
ในระยะ 1 เดือนแรกเกิด

ขัดขวาง : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ส่งเสริม
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

เช่นเดียวกันในวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตและบทความของมนทนา
สิริรัต โนภาส (2538) ที่สำรวจความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุม
พฤติกรรม เจตนาและพฤติกรรมกรรมการบริจาคโลหิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน การหา
ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม ทำได้โดยการถามว่า

C_k : โอกาสที่ฉันจะกลัวเจ็บจากการบริจาคโลหิต

มีน้อย : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : มีมาก
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

P_k : ความกลัวเจ็บจากการบริจาคโลหิตเป็นปัจจัยส่งเสริมหรือขัดขวางการบริจาคโลหิต
สำหรับฉัน

ขัดขวาง : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ส่งเสริม
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

จะเห็นได้ว่าจากข้อคำถามข้างต้น คำถามแรกเป็นการถามถึงความเป็นไปได้ที่ปัจจัยในข้อ
คำถามจะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดหรือเป็นการถามเกี่ยวกับความหนักแน่นของความเชื่อเกี่ยวกับการ
ควบคุม (Control Belief Strength : C_k) นั่นเอง ส่วนคำถามที่ 2 เป็นการขยายความถึงปัจจัยนั้นว่า
สามารถสนับสนุนหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมมากน้อยเพียงใด หรือเป็นการถามเกี่ยวกับการรับรู้
การควบคุม (Control Belief Power: P_k) นั่นเอง

ง. เจตนา (Intention)

เจตนาหรือ เจตนาเชิงพฤติกรรมหมายถึง ความตั้งใจหรือความต้องการที่จะพยายามทำ
พฤติกรรมนั้นๆ สำหรับพฤติกรรมที่อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลอย่างเต็มที่ เจตนาเพียงตัวเดียว
ก็เพียงพอที่จะทำนายพฤติกรรมได้ นั่นคือ ยิ่งบุคคลมีเจตนาที่แน่วแน่ในการทำพฤติกรรม บุคคลยิ่ง
มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้น แต่สำหรับพฤติกรรมที่บุคคลประสบปัญหาในการควบคุมมาก
เจตนาเพียงตัวเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะใช้ทำนายพฤติกรรมได้อย่างแม่นยำ อาจมีปัจจัยอื่นที่มี

2) การวัดจากทางเลือกหลายทางเลือก เช่น

ฉันมีเจตนาจะซื้อแชมพู ยี่ห้อ

_____ เฮด แอนด์ โชลด์เลอร์

_____ โคอโคโมะ

_____ ชันซิล

_____ แพซ่า

_____ ออร์แกนิกส์

_____ คลินิก

_____ แคลร์รอล

_____ อื่นๆ คือ _____

_____ จอห์นสัน

_____ ไม่ซื้อ

หรืออาจวัดเป็นร้อยละที่รวมกันแล้วเป็น 100 เช่น ...

หลังจากสำเร็จการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต เป็นไปได้....

5% _____ ที่ฉันจะเลือกทำงานในแผนกอายุรศาสตร์

10% _____ ที่ฉันจะเลือกทำงานในแผนกศัลยศาสตร์ และศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์

30% _____ ที่ฉันจะเลือกทำงานในแผนกสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา

25% _____ ที่ฉันจะเลือกทำงานในแผนกกุมารเวชศาสตร์

15% _____ ที่ฉันจะเลือกทำงานในแผนก วิทยาศาสตร์สุขภาพ

10% _____ ที่ฉันจะเลือกทำงานในแผนกรังสีวิทยา

5% _____ ที่ฉันจะเลือกไม่ทำงาน

กรณีตัวอย่างข้างต้นนี้ Ajzen และ Fishbein (1980) เห็นว่าบุคคลจะกระทำในสิ่งที่เขา กำหนดความน่าจะเป็นเชิงอัตนัย (Subjective Probability) ไว้สูงสุด หรือมีแนวโน้มสูงสุดที่จะทำ พฤติกรรมที่เขาให้ค่าร้อยละสูงสุด คือ เขาจะเลือกทำงานในแผนก สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา หลังจาก สำเร็จการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต

3) การวัดในเชิงปริมาณ เช่น

ฉันเจตนาจะบริจาคเงินให้สภาอากาศไทยในปีนี้เป็นเงิน _____ บาท

ข. การวัดเจตนาในด้านความถี่ เป็นแนวความคิดที่ขนานกับการวัดพฤติกรรม คือ การวัดเจตนาในเชิงความถี่สัมบูรณ์และความถี่สัมพัทธ์

1) การวัดเจตนาในเชิงความถี่สัมบูรณ์ เช่น

ในวันนี้ฉันเจตนาจะสูบบุหรี่ _____ มวน

2) การวัดเจตนาในเชิงความถี่สัมพัทธ์ เช่น

ในวันนี้ฉันเจตนาจะสูบบุหรี่คิดเป็นร้อยละ _____

2. ความสอดคล้องระหว่างเจตนาและพฤติกรรม

ในการทำนายพฤติกรรมจากเจตนา มีความจำเป็นที่จะต้องแน่ใจว่า การวัดเจตนาและพฤติกรรมนั้นมีความสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้งในแง่ การกระทำ เป้าหมาย เวลาและบริบท จึงจะทำให้การทำนายพฤติกรรมนั้นมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

ก. ความสอดคล้องกับการกระทำเดียว เจตนาของบุคคลที่มีต่อการกระทำเดียว สามารถวัดได้โดยการถามว่าเขามีเจตนาจะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้น หรือวัดความน่าจะเป็นของบุคคลว่าเขามีแนวโน้มจะทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่ซึ่งเรียกว่าเป็นการวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (Ajzen & Fishbein, 1980)

ตัวอย่าง

ฉันมีเจตนาจะไปออกเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งต่อไป

เป็นไปได้ :___: :___: :___: :___: :___: :___: :___: เป็นไปไม่ได้
 มาก มาก น้อย ไม่ใช่ น้อย มาก มาก
 ที่สุด ทั้ง 2 ที่สุด

อย่าง

หรือ โอกาสที่ฉันจะไปออกเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้ง ครั้งต่อไปประมาณ ____%

ข. ความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่มีหลายทางเลือก

การวัดเจตนาต่อพฤติกรรมที่มีหลายทางเลือก โดยทางเลือกของพฤติกรรมนั้น มีความแตกต่างกันทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ การวัดเจตนา สามารถทำได้โดยการถามให้ตอบว่า ทางเลือกใดที่ผู้ตอบตั้งใจจะกระทำอาจใช้คำถามได้เป็น 2 แบบ

1) คำถามปลายเปิด (open-ended format) ส่วนมากจะใช้คำถามเมื่อสนใจปริมาณหรือความถี่ของการทำพฤติกรรมนั้น

2) คำถามปลายปิด (closed format) ซึ่งมีตัวเลือกให้ตอบ อาจจะเป็นแบบหลายทางเลือก(multiple choice) แล้วให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายบนทางเลือกนั้น

นอกจากนี้ กฎทั่วไปมีว่า การวัดเจตนาของบุคคลเพื่อนำมาใช้ทำนายพฤติกรรมของบุคคลสามารถทำนายได้เพียงว่าเขาจะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้น ไม่สามารถนำมาใช้ทำนายขอบข่าย (extent) ขนาด (magnitude) หรือความถี่ของพฤติกรรมได้ (Ajzen & Fishbein, 1980) เช่นการให้นมมารดาแก่บุตรในระยะ 1 เดือนแรกเกิด เจตนาเชิงพฤติกรรมสามารถทำนายได้เพียงว่าเขาจะให้นมมารดาแก่บุตรหรือไม่ แต่ไม่สามารถทำนายได้ว่าเขาจะให้นมมารดาแก่บุตรในปริมาณเท่าใด

ค. ความสอดคล้องกับประเภทของพฤติกรรม

ในการวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับประเภทของพฤติกรรม จะต้องวัดเจตนาที่มีต่อการกระทำเดียว ซึ่งประกอบกันเป็นดัชนีของพฤติกรรม โดยต้องแน่ใจว่า เจตนาและการกระทำนั้นจะต้องมีความสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 ประเด็น คือเป้าหมาย การกระทำ เวลาและบริบท ดังนั้น ในการวัดเจตนา จะต้องมีความสอดคล้องกันสูงในความจำเพาะทั้ง 4 ประเด็น ระหว่างเจตนาและพฤติกรรม จึงจะทำให้ การทำนายพฤติกรรมมีความแม่นยำขึ้น หากมีการขาดความสอดคล้องเพียงประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ใน 4 ประเด็น จะทำให้ความแม่นยำในการทำนายพฤติกรรมลดลง

3. เสถียรภาพของเจตนา (Stability of Intentions)

การวัดเจตนาอาจไม่ใช่ตัวทำนายพฤติกรรมที่ดีเสมอไป เพราะเจตนาสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ในการวัดเจตนา ก่อนสังเกตพฤติกรรม และขณะที่สังเกตพฤติกรรมนั้นอาจให้ผลต่างกัน เนื่องจากมีเหตุการณ์แทรกซ้อนทำให้เจตนาเปลี่ยนแปลงไป ความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาและพฤติกรรมจึงลดลง ตัวแปรที่มีผลต่อเสถียรภาพของเจตนาได้แก่

ก. ระยะเวลาระหว่างการวัดเจตนากับการวัดพฤติกรรม โดยทั่วไปการวัดเจตนาที่ยิ่งห่างช่วงเวลาจากการวัดพฤติกรรมน้อยเพียงไร เจตนาที่มีโอกาสทำนายพฤติกรรมได้แม่นยำเพียงนั้น หากระยะเวลาระหว่างการวัดเจตนาและพฤติกรรมห่างกันมากเท่าใดบุคคลย่อมมีโอกาสได้รับข้อมูลอื่น หรือเกิดเหตุการณ์ที่มีผลต่อเจตนาเดิมมากเท่านั้น และจะทำให้การทำนายพฤติกรรม มีความแม่นยำลดน้อยลง เช่น ในงานวิจัยของ Fishbein และ Coombs (1974 อ้างถึงใน Ajzen, 1988) ถ้าศึกษาพฤติกรรมการเลือก Goldwater เป็นประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาในปี 1964 เมื่อวัดเจตนา ก่อนการเลือกตั้ง 1 เดือน พบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเจตนาและพฤติกรรมเป็น .80 แต่เมื่อวัดเจตนา ก่อนหน้าการเลือกตั้ง 1 สัปดาห์พบว่าค่าสหสัมพันธ์ เพิ่มขึ้นเป็น .89 ดังนั้น เมื่อมีทางเลือก นักวิจัยควรวัดเจตนา ก่อนหน้าการวัดพฤติกรรมไม่มากนัก เพื่อให้การทำนายพฤติกรรมมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

ข. เจตนาภายใต้เงื่อนไข (Conditional Intention)

การวัดเจตนาภายใต้เงื่อนไขจะช่วยการทำนายพฤติกรรมมีความแม่นยำขึ้น ในกรณีที่พฤติกรรมที่สนใจศึกษามีโอกาสได้รับอิทธิพลจากตัวแปรภายนอกให้แปรเปลี่ยนได้มาก เช่น หากนักวิจัยสนใจศึกษาพฤติกรรมการซื้อรถยนต์ใน 6 เดือนข้างหน้า ในระยะเวลาดังกล่าว อาจเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ เจตนาการซื้อรถยนต์เปลี่ยนแปลงได้ เช่น มีการขึ้นราคาน้ำมัน หรือ มีการเพิ่มภาษีนำเข้ารถยนต์ ดังนั้น ในการถามเจตนาในการซื้อรถยนต์ใน 6 เดือนข้างหน้า จึงควรถามเป็นเจตนาภายใต้เงื่อนไข เช่นถามว่า “ ใน 6 เดือนข้างหน้าหากราคาน้ำมันแพงกว่าปัจจุบันอีก 30% ท่านจะซื้อ

รถยนต์หรือไม่” การวัดเจตนาอย่างมีเงื่อนไขนี้ น่าจะได้คำตอบเจตนาที่ทำนายพฤติกรรมได้แม่นยำกว่าการถามโดยไม่มีเงื่อนไข (Ajzen & Fishbein, 1980)

ค. เจตนาของกลุ่มคน (Aggregate) โดยทั่วไปการพิจารณาเปรียบเทียบเจตนาของบุคคลกับเจตนาของกลุ่มคนเพื่อใช้ในการทำนายพฤติกรรม นักวิจัยมักพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเจตนา กับพฤติกรรมของกลุ่มคนมากกว่าจะพิจารณาของรายบุคคล เนื่องจากเจตนาของบุคคลกับพฤติกรรมของเขาอาจไม่สอดคล้องกันสำหรับทุกคน

ง. ตัวแปรอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาและพฤติกรรม ในบางกรณีอาจมีตัวแปรอื่นๆ เข้ามามีอิทธิพลทำให้บุคคลไม่สามารถทำพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเจตนาได้ ได้แก่ ประสบการณ์ตรง การเคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมนั้น การเกิดเหตุการณ์แทรกซ้อนที่ไม่คาดการณ์ล่วงหน้าหรือการเกิดทักษะในการทำพฤติกรรม เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ในงานวิจัยของ อัจฉราพร สุวรรณทล (2529) ที่ศึกษาพฤติกรรมการให้นมบุตรหาวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตนา กับพฤติกรรมของแม่ทุกคนในกลุ่มตัวอย่างรวม 195 คน ได้ค่าสหสัมพันธ์ .12 ($p < .05$) แต่หากคัดแม่ที่มีอุปสรรคในการให้นมมารดาแก่บุตรออกไป เช่น แม่ต้องไปทำงานนอกบ้าน นำนมแม่ไม่พอ หรือทารกร้องกวนมาก เหลือแม่ที่ไม่มีอุปสรรคในการให้บุตรรับประทานนมแม่ จำนวน 133 คน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง เจตนา กับพฤติกรรมเพิ่มขึ้นเป็น .45 ($p < .001$) ดังนั้นการนำเหตุการณ์นั้นมาร่วมพิจารณาด้วย หรือการวัดเจตนาภายหลังจากเกิดเหตุการณ์แทรกซ้อน จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเจตนา กับพฤติกรรมมีความหนักแน่นเพิ่มขึ้น

จ. พฤติกรรม (Behavior)

ทฤษฎีให้แนวทางในการนิยาม และการวัดพฤติกรรมไว้ในด้านต่างๆ ดังนี้ (Ajzen & Fishbein, 1980)

1. พฤติกรรมกับผล (Behavior versus Outcome)

การทำความเข้าใจพฤติกรรมมีความสำคัญมาก เพราะทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนมีขอบข่ายอธิบายอยู่ที่พฤติกรรม ในการศึกษาต้องพิจารณาให้แน่ชัดว่าเรากำลังสนใจพฤติกรรมหรือผล และต้องแยกแยะระหว่างพฤติกรรมและผลออกจากกัน

พฤติกรรม คือ สิ่งที่บุคคลลงมือกระทำเอง

ผล คือ สิ่งที่เกิดจากการกระทำของบุคคลส่วนหนึ่ง และเกิดจากปัจจัยอื่นๆ อีกส่วนหนึ่ง พฤติกรรมที่ต่างกันหลายๆพฤติกรรมอาจนำไปสู่ผลที่เหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่น การได้รับเกรด A จากการเรียนวิชาหนึ่ง อาจเป็นผลจากการที่ผู้เรียนเอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างจริงจัง หรืออาจเป็นผลจากการให้เกรดโดยอาจารย์ที่ใจดีมากๆ เป็นต้น ดังนั้น จึงกล่าวได้ผล มิได้เกิดจากการกระทำของบุคคล แต่อย่างเดียว แต่อาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่นๆ ร่วมด้วย

2. การกระทำเดี่ยวกับประเภทพฤติกรรม (Single Actions versus Behavioral Categories)

ประเภทพฤติกรรมหนึ่งๆ อาจประกอบด้วยกรกระทำเดี่ยวหลายๆ การกระทำเช่น การออกกำลังกาย เป็นประเภทพฤติกรรมที่ประกอบด้วยกรกระทำเดี่ยวหลายอย่าง เช่น วิ่ง ว่ายน้ำ เดิน แอโรบิก ทีแบดมินตัน เป็นต้น

การกระทำเดี่ยว หมายถึง พฤติกรรมเฉพาะเจาะจงที่บุคคลกระทำ ในการนิยามการกระทำที่จะสังเกตหรือวัด ควรต้องมีการนิยามการกระทำนั้นให้ชัดเจนเพียงพอที่ผู้สังเกตจะสังเกตได้ ซึ่งการกระทำบางอย่างสามารถสังเกตได้ยากง่ายแตกต่างกัน เช่น การซื้อขนมปังผสมกับการใช้ขนมปังผสม เป็นต้น

ประเภทพฤติกรรม หมายถึง กลุ่มของการกระทำหลายๆ อย่าง โดยปกติไม่สามารถสังเกตหรือวัดประเภทพฤติกรรมได้โดยตรง ต้องสังเกตหรือวัดการกระทำเดี่ยวที่เราเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของประเภทพฤติกรรมนั้น เช่น การควบคุมอาหาร ต้องสังเกตหรือวัดจากการกระทำเดี่ยวเหล่านี้ ได้แก่ การดื่มกาแฟไม่ใส่น้ำตาล การรับประทานอาหารเช้า 2 มื้อ การรับประทานของหวานหลังอาหาร การรับประทานของว่างจุกจิก การรับประทานไอศกรีม เป็นต้น ดังนั้นในการวัดประเภทพฤติกรรม ต้องกำหนดการกระทำเดี่ยวให้ควบคุมประเภทพฤติกรรมที่ศึกษาให้มากที่สุด

3. ความจำเพาะของพฤติกรรม

ไม่ว่าจะเป็นการกระทำเดี่ยวหรือประเภทพฤติกรรม หากเรากำหนดให้มีจำเพาะจะช่วยให้การสังเกตและวัดพฤติกรรมมีความแม่นยำขึ้น ซึ่งจำเป็น ต้องคำนึงถึง

ก. การกระทำ (Action) หมายถึง จะต้องกำหนดว่าพฤติกรรมที่สนใจศึกษาเป็นการกระทำเดี่ยว หรือประเภทพฤติกรรม

ข. เป้าหมาย (Target) หมายถึง เป้าหมายของการกระทำ เช่นการสูบบุหรี่ อาจกำหนดเป้าหมายให้เป็นการสูบบุหรี่สายฝน

ค. เวลา (Time) หมายถึง เวลาที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่นการสูบบุหรี่สายฝน หลังอาหารเช้า

ง. บริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ที่พฤติกรรมที่เราสนใจจะศึกษาเกิดขึ้น เช่นการสูบบุหรี่สายฝนหลังอาหารเช้าที่บ้าน

4. ระดับการวัดพฤติกรรม การวัดการกระทำเดี่ยวทำได้หลายวิธีคือ

ก. วัดจากทางเลือก 2 ทาง คือ การเลือกที่จะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้น เช่น การทำบุญ หรือไม่ทำบุญ

ข. วัดจากทางเลือกหลายทาง เช่น การสังเกตว่าผู้ดื่มกาแฟป้องกันซื้อกาแฟป้องกันจากสถานที่ใดบ้าง อาจทำได้โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในรายการต่อไปนี้

_____ ซุปเปอร์มาร์เก็ต

_____ มินิมาร์ท

_____ ร้านขายของชำ

_____ ร้านอาหาร
 _____ สถานเริงรมย์
 _____ แผงลอย

การวัดทางเลือกเหล่านี้เปรียบเสมือนการวัดการกระทำเดี่ยวหลายๆการกระทำ วัดว่าบุคคลได้ทำหรือไม่ได้ทำ ข้อแตกต่างระหว่างการกระทำเดี่ยวในแต่ละกรณีกับการกระทำเดี่ยวในประเภทพฤติกรรม คือไม่สามารถนำผลการวัดจากทางเลือกเหล่านี้มารวมเป็นค่าเดียวกันได้

ค. วัดการกระทำในเชิงปริมาณ แทนที่จะวัดว่าบุคคลได้หรือไม่ได้ทำพฤติกรรมหนึ่ง เช่น สูบบุหรี่หรือไม่ การวัดการกระทำในเชิงปริมาณก็จะเป็นการวัดว่าเขาได้สูบบุหรี่มากน้อยเพียงใด

ง. การสังเกตซ้ำ เมื่อเราสนใจศึกษาว่าพฤติกรรมนั้น เกิดขึ้นบ่อยเพียงใดในโอกาสต่างๆ ซึ่งจะได้ข้อมูลในลักษณะของความถี่ มีการวัด 2 วิธีคือ

1) การวัดความถี่สัมบูรณ์ (absolute frequency) หมายถึง จำนวนครั้งที่บุคคลทำพฤติกรรมหนึ่งๆ เช่น

- พฤติกรรมการโดยสารรถประจำทางปรับอากาศ ไปทำงานของ น.ส. ก

_____ ไม่ได้โดยสารเลยในเดือนมิถุนายน
 _____ 1-5 วัน ในเดือนมิถุนายน
 _____ 6-10 วัน ในเดือนมิถุนายน
 _____ 11-15 วันในเดือนมิถุนายน
 _____ 16-20 วัน ในเดือนมิถุนายน
 _____ 21-25 วัน ในเดือนมิถุนายน

2) การวัดความถี่สัมพัทธ์ (relative frequency) หมายถึงการวัดในเชิงสัดส่วนหรือร้อยละที่บุคคลทำพฤติกรรมนั้นๆ เมื่อเทียบกับจำนวนของโอกาสทั้งหมดที่บุคคลสามารถทำพฤติกรรมนั้นๆ เช่น

- เมื่อซื้อเสื้อเชิร์ต นาย ก. ได้ซื้อเสื้อเชิร์ตยี่ห้อแอร์โร

_____ ไม่เคย
 _____ 1 ครั้งใน 5 ครั้ง
 _____ 2 ครั้งใน 5 ครั้ง
 _____ 3 ครั้งใน 5 ครั้ง
 _____ 4 ครั้งใน 5 ครั้ง
 _____ 5 ครั้งใน 5 ครั้ง

การวัดพฤติกรรมแต่ละแบบ ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ศึกษา เช่น หากต้องการทราบความมากน้อยของการทำพฤติกรรม ควรวัดพฤติกรรมในเชิงปริมาณ แต่หากต้องการ ทราบว่าบุคคลทำพฤติกรรมนั้นบ่อยเพียงใดควรวัดความถี่ของการทำพฤติกรรมนั้น เป็นต้น

5. พฤติกรรมจากคำรายงานของตนเอง

การสังเกตพฤติกรรมโดยตรงเป็นสิ่งที่ดีถ้าสามารถสังเกตได้ แต่ในบางกรณีการสังเกตพฤติกรรมโดยตรงเป็นสิ่งที่ทำได้ยากหรือเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก เช่น การสังเกตว่า ผู้ชายใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่ หรือการสังเกตว่าบุคคลใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้ใด แต่ทั้งนี้จะต้องหาวิธีการต่างๆ ที่จะเพิ่มความมั่นใจว่าจะได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง เช่นการให้ตอบโดยนิรนาม หรือการศึกษาพฤติกรรมการให้นมมารดาแก่บุตรที่บ้านควรจะมีข้อมูลทางการแพทย์ หรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้มาสนับสนุนคำรายงานพฤติกรรมจากกลุ่มตัวอย่าง หรือหากพฤติกรรมที่ศึกษาเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน (deviant behavior) เช่น พฤติกรรมการหลบเลี่ยงภาษี ผู้วิจัยจึงต้องชั่งน้ำหนักข้อ ได้เปรียบและข้อเสียเปรียบของแต่ละวิธีและเลือกใช้วิธีที่คาดว่าจะให้ผลที่น่าพอใจที่สุด เป็นต้น

การใช้ข้อมูลพฤติกรรมจากคำรายงานของตนเอง มีข้อได้เปรียบหลักอยู่หลายประเด็น คือ เป็นวิธีที่ใช้กำลังคน เวลา และทุนน้อย นอกจากนี้ยังเป็นการสะดวกที่จะให้ผู้ตอบตอบได้อย่างเป็นอิสระโดยไม่จำกัด ที่หมาย บริบท หรือเวลาใด เช่นการถามให้บุคคลตอบว่า ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาท่านได้ซื้อแผ่นเสียงบ้างหรือไม่ ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้ หากนักวิจัยต้องไปสังเกตเอง เป็นสิ่งที่ทำได้ยากมาก แต่เมื่อให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมด้วยตนเอง อาจทำให้การวัดพฤติกรรมทำได้ง่ายขึ้น

งานวิจัยที่ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลและพฤติกรรมตามแผนเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้นมบุตร

อัจฉราพร สุวรรณทล (2529) ศึกษาความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตนาเชิงพฤติกรรมของหญิงมีครรภ์ และพฤติกรรมการให้นมบุตรของมารดาในระยะหลังคลอด ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ Ajzen & Fishbein (1980)

กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ดึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ซึ่งมีอายุครรภ์มากกว่า 36 สัปดาห์ขึ้นไป หรืออยู่ในระยะเดือนสุดท้ายก่อนคลอด จำนวน 302 คน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ “แบบสอบถามเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตนาเชิงพฤติกรรม และพฤติกรรมการให้นมบุตร” ที่สร้างขึ้นตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen และ Fishbein, 1980) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ก. สสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรมของการให้นมมารดาและการให้นมผสมและสำรวจกลุ่มอ้างอิงในการให้นมมารดา และนมผสม กับหญิงมีครรภ์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

ข. สร้างแบบสอบถามฉบับทดลองใช้ นำไปให้หญิงมีครรภ์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน ตอบ

ค. ปรับปรุงแบบสอบถามฉบับทดลองใช้ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ การเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ

ช่วงแรก เก็บรวบรวมข้อมูล ความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตนาเชิงพฤติกรรมในชนิดของการให้นมบุตร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์จำนวน 302 คน ช่วงหลัง เก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมกรการให้นมบุตรของมารดาในระยะ 1 เดือนแรกเกิด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเดิมซึ่งติดตามได้ จำนวน 195 คน

ผลการวิจัย พบว่า

1. เจตคติต่อชนิดของการให้นมบุตร มีความสัมพันธ์ ($r=.33$) กับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และการประเมินผลกรรมนั้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

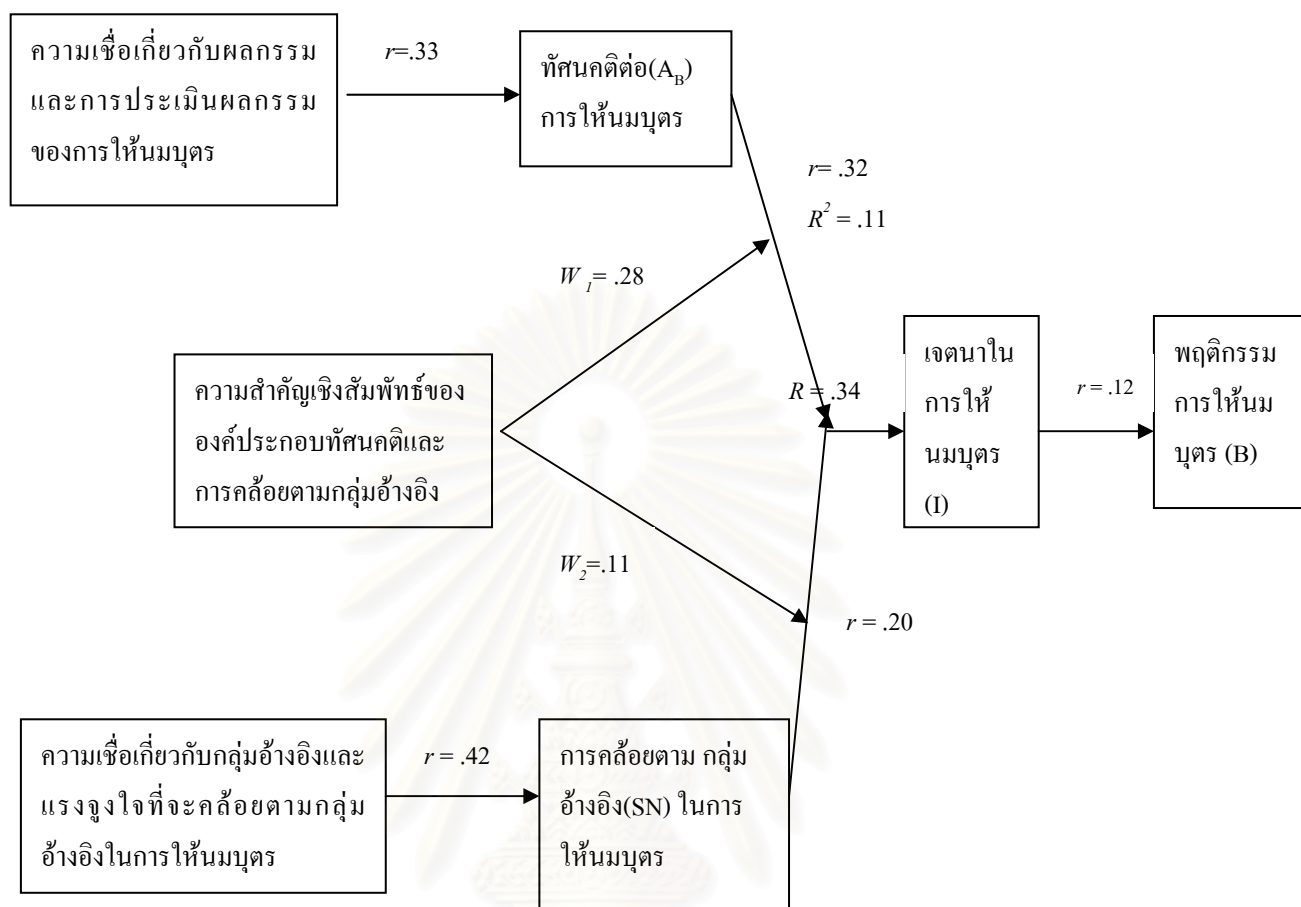
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในชนิดของการให้นมบุตร มีความสัมพันธ์ ($r=.42$) กับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงนั้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

3. เจตคติของการให้นมบุตร และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในชนิดของการให้นมบุตร ร่วมกันทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในชนิดของการให้นมบุตร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($R^2 = .34$) โดยที่เจตคติต่อชนิดของการให้นมบุตรมีน้ำหนักในการทำนาย ($W_1 = 0.28$) มากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในชนิดของการให้นมบุตร ($W_2 = 0.11$)

4. เจตนาในชนิดของการให้นมบุตรสามารถทำนายพฤติกรรมกรการให้นมบุตร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .12$)

ผลการวิจัยดังแสดงในภาพที่ 3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในการให้นมบุตรตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (ดัดแปลงจาก อัจฉราพร สุวรรณทล, 2529)

Wambach (1997) ศึกษาเรื่องเจตนาการให้นมมารดาแก่บุตรและผล (Breastfeeding intention and outcome: A test of the theory of planned behavior) กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงตั้งครรภ์ 6 สัปดาห์สุดท้ายก่อนคลอด ช่วงก่อนคลอดกลุ่มตัวอย่างมี 251 คน ประกอบด้วยหญิงตั้งครรภ์ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จำนวน 179 คน และหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 69 คน ช่วงหลังคลอดติดตามกลุ่มตัวอย่างได้ 135 คน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามหลายอย่างในทั้งสองช่วงของการวิจัย

ก. การวัดในช่วงก่อนคลอดใช้แบบสอบถามดังนี้

1. มาตรวัดเจตคติเป็นมาตรLikert มีคำตอบ 5 ช่วงวัดด้วยคำถาม 17 ข้อ ข้อคำถาม

ถามเกี่ยวกับประโยชน์ของนมแม่ที่มีต่อมารดาและบุตร ความสะดวกและไม่สะดวกของการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาคะแนนเฉลี่ยจากมาตรมากแสดงถึงมีเจตคติทางบวกต่อการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา สัมประสิทธิ์อัลฟามีค่าเป็น .80 ความเที่ยงจากการทดสอบซ้ำในช่วง 2 สัปดาห์เป็น .90 (กลุ่มตัวอย่าง 21 คน)

จะเห็นได้ว่าข้อคำถามที่วัดเจตคติทางตรงที่ Wambach นำมาใช้ไม่สามารถวัดเจตคติได้ตรงเป้าหมายของสิ่งที่ต้องการจะวัด ซึ่งในที่นี้ที่หมายของเจตคติเป็น "การเลี้ยงลูกด้วยนมมารดา" และ "การเลี้ยงลูกด้วยนมผสม" ข้อคำถามที่วัดเจตคติทางตรงอาจทำได้โดยการถามว่า

"การที่ฉันจะให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่..." หรือ "การที่ฉันจะให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่..." ดังนั้น เมื่อสามารถวัดเจตคติได้ตรงเป้าหมายของสิ่งที่ต้องการจะวัด จะทำให้ผลการวัดมีความแม่นยำมากขึ้น

2. มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการวัดจากความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB) ใช้มาตรจำแนกความหมาย 7 ช่วง วัดด้วยคำถาม 4 ข้อ ลักษณะข้อคำถาม เป็นดังนี้

“บุคคลที่มีความสำคัญสำหรับฉันส่วนมาก คิดว่าฉันควรเลี้ยงบุตรด้วย...”

ควรเลี้ยงด้วยนมมารดา : : : : : : : ควรเลี้ยงด้วยนมผสม

7 6 5 4 3 2 1

โดยบุคคลอ้างอิงเด่นชัดคือ บิดาของเด็ก มารดาของผู้ตอบ เพื่อนและบุคลากรสาธารณสุข และวัดจากมาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยลักษณะข้อคำถามจะเป็นดังนี้

“โดยทั่วไป ท่านต้องทำตามในสิ่งที่ _____ ประสงค์ให้ท่านทำ”

ต้องการมาก : : : : : : : ไม่ต้องการ

7 6 5 4 3 2 1

คะแนนที่เป็นไปได้ จาก 1 ถึง 49 คะแนนมากบ่งชี้ถึง การยอมรับว่ากลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มาก

3. มาตรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมวัดด้วยคำถาม 4 ข้อ เป็นมาตรจำแนกความหมาย 7 ช่วง 3 ข้อ ที่วัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมเกี่ยวกับการวางแผนเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาลักษณะข้อคำถามเป็นดังนี้

“หากฉันต้องการ ฉันสามารถให้นมมารดาแก่บุตรของฉันในช่วงเวลาที่ฉันตั้งใจไว้”

เป็นไปได้ : _ : _ : _ : _ : _ : _ : เป็นไปไม่ได้

7 6 5 4 3 2 1

อีก 1 คำถาม เป็นการวัดการรับรู้ความสามารถของตนบนมาตร 5 ช่วง จากไม่มีความเชื่อมั่นเลย (1) ถึง เชื่อมั่นมาก (5) คะแนนมากสะท้อนถึงการรับรู้การควบคุมมาก มีค่าความเที่ยงความสอดคล้องภายใน (ครอนบาคอัลฟา) เป็น .70 ความเที่ยงจากการทดสอบซ้ำ ในช่วง 2 สัปดาห์ เป็น .87

4. มาตรการเจตนาในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา วัดโดยใช้มาตร 7 ช่วง คำตอบ 2 ขั้วปลายมาตรเป็น “จะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมอย่างแน่นอน (1) “ ถึง ”จะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างแน่นอน” (7) ช่วงกลางของมาตร แสดงถึงความไม่แน่ใจว่าจะเลี้ยงลูกด้วยนมชนิดไหน ความเที่ยงจากการทดสอบซ้ำในช่วง 2 สัปดาห์เป็น .90

ข. การวัดในช่วงหลังคลอด 4 – 6 สัปดาห์

1. แบบสอบถามที่ถามมารดาว่าพวกเขายังคงให้นมมารดาแก่บุตรอยู่หรือไม่ โดยระยะเวลาที่ให้นมมารดาแก่บุตร คำนวณได้จากจำนวนวันที่ให้นมมารดาแก่บุตรตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึงเวลาที่หย่านม หรือ ไปจนถึงวันที่มารดาเปลี่ยนไปให้นมผสมแก่บุตร

2. ปัญหาของการให้นมมารดาแก่บุตรวัดโดย Breastfeeding Experience Scale (BES) เป็นแบบสอบถาม 30 ข้อ ที่วัดผลของการให้นมมารดาแก่บุตรในรูปแบบของระยะเวลาที่เริ่มให้นมบุตร พฤติกรรมการให้นมบุตรและความยาวนานของการให้นมมารดาแก่บุตร แบ่งเป็น

ก. ข้อคำถาม 19 ข้อ ถามเกี่ยวกับการมีหรือไม่มีปัญหา หรืออุปสรรคต่อการเริ่มให้นมมารดาแก่บุตร ใช้มาตร 5 ช่วง (0 – 4) ให้ผู้ตอบ ตอบในแต่ละเหตุการณ์ว่ามีหรือไม่มี ตัวอย่างเหตุการณ์ เช่น หัวนมแตก หรือหัวนมถลอก อาการคัดตึงเต้านม และลักษณะการให้ดูด เช่น ความบ่อย และความนานของการให้ดูด อุปสรรคต่อการดูด เช่น เด็กร้องกวน หรือหลับตลอด และการมีน้ำนมไม่พอ

ข. ปัญหาความเกี่ยวข้องกับสังคม เช่น ความกระอักกระอ่วนใจของมารดาเนื่องจากการมีทั้งงานและการให้นมบุตรไปพร้อมๆ กัน

คะแนนรวมของปัญหาในการให้นมมารดาแก่บุตร ได้ถูกวิเคราะห์โดยการรวมคะแนนของแต่ละบุคคลเข้ากับความรุนแรงของปัญหา (มีช่วงคะแนนตั้งแต่ 0 –72 คะแนน)

ความตรงตามเนื้อหาของ BES ได้ถูกตัดสิน โดยผู้ตัดสินที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ 2 คน และพยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านแม่และเด็ก 2 คน (Wambach, 1990) ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (.76)

ความคงที่ของมาตร BES ได้ถูกทดสอบในอีก 1 สัปดาห์ และแสดงให้เห็นว่า ปัญหาของการเริ่มให้นมมารดาแก่บุตรสามารถเกิดขึ้นได้ในระยะสั้น โดยข้อคำถามส่วนใหญ่ (77%) แสดงให้เห็นสหสัมพันธ์มากกว่า.70 (ใช้ กลุ่มตัวอย่าง 22 คน)

3. การวัดการสนับสนุนจากสังคมที่มีต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ใช้มาตร Hughs Breastfeeding Support Scale (HBSS) มี 30 ข้อ เป็นมาตรรวมการประมาณค่า 4 ช่วง วัดขนาดการรับรู้ทางอารมณ์ การสนับสนุนทางอุปกรณ์ และข้อมูล ที่มีต่อมารดาภายหลังคลอดในระยะแรกๆ ลักษณะ 2 ขั้วปลายมาตรเป็น “ไม่มีการสนับสนุน” ไปจนถึง “สนับสนุนมาก” ให้คะแนนจาก 1 ถึง 4 คะแนนมากสะท้อนถึงการได้รับการสนับสนุนมาก ค่าความสอดคล้องภายใน เป็น .83 ถึง .89 สำหรับมาตรย่อย 3 มาตร ค่า Cronbach's Alpha สำหรับกลุ่มตัวอย่างนี้มีค่าตั้งแต่ .91 ถึง .95 สำหรับ 3 มาตรย่อยและมาตรรวม

ผลการวิจัย

จากตารางที่ 4 ที่แสดงค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรในทฤษฎี พบว่า

ก. เจตคติต่อการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดามีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญ ($r=.41, r=.48$ และ $r=.43, p<.001$ ตามลำดับ)

ข. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญ ($r=.30, p<.001$)

ค. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญ ($r=.41, p<.001$)

ง. เจตนาเชิงพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับระยะเวลาการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างมีนัยสำคัญ ($r=.22, p<.01$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4

แสดงค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรในทฤษฎี (จำนวนตัวอย่าง 135 คน) (ตัดแปลงจาก Wambach, 1997)

ตัวแปร	1	2	3	4	5
1. เจตคติต่อการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา					
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	.41***				
3. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม	.48***	.17			
4. เจตนา	.43***	.30***	.41***		
5. ระยะเวลาการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา	.10	-.06	.08	.22**	

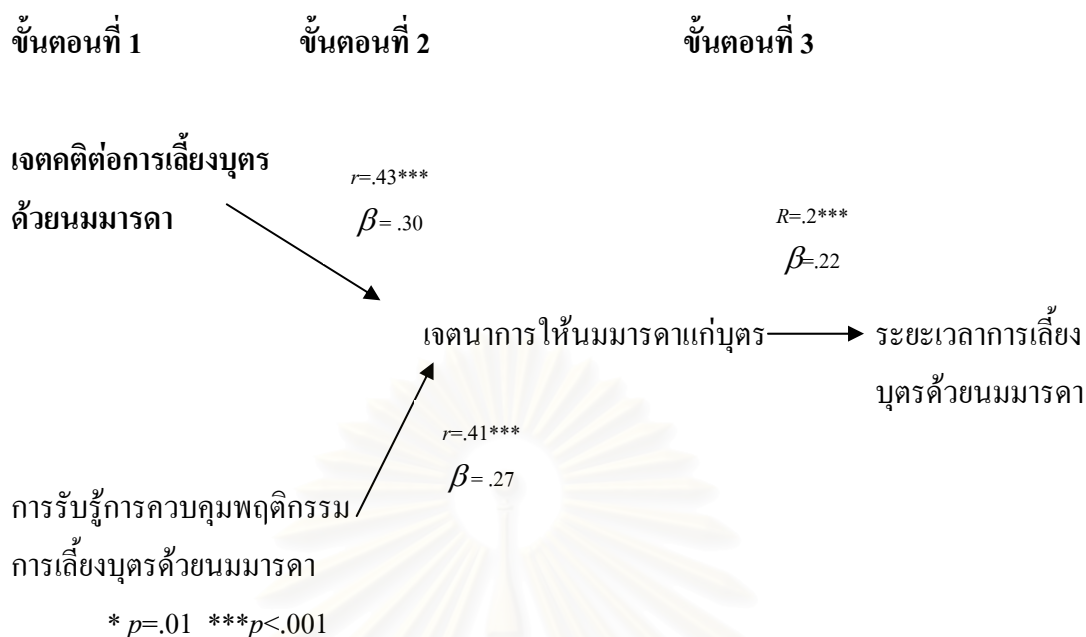
** $p < .01$ *** $p < .001$ (การทดสอบแบบหางเดียว)

ก. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายคือเจตคติต่อการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมการให้นมมารดาแก่บุตร กับตัวแปรเกณฑ์คือ เจตนาการให้นมมารดาแก่บุตร พบว่าเจตคติต่อพฤติกรรมมีน้ำหนัก ($\beta=0.30$)ในการทำนายมากกว่าการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ($\beta=0.27$) ดังภาพที่ 4 โดยที่เจตคติต่อพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมร่วมกันทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญ ($R=.48$, $R^2=.23$, $F=21.00$, $p<.001$)

ข. ในการทำนายระยะเวลาการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา เจตนาเชิงพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมอาจร่วมกันทำนายระยะเวลาการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา ผลการทดสอบพบว่าเจตนาเชิงพฤติกรรมเท่านั้นที่มีน้ำหนักในการทำนายระยะเวลาการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา ($\beta=0.22$) โดยที่เจตนาเชิงพฤติกรรมทำนายระยะเวลาการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาได้อย่างมีนัยสำคัญ ($R=.2$, $R^2=.04$, $F=6.7$, $p=.01$) ดังภาพที่ 4

ค. ไม่พบว่าอายุ รายได้ การศึกษา และตัวแปรเกี่ยวกับการให้นมมารดาแก่บุตรในครรภ์ก่อนๆ มีสหสัมพันธ์กับเจตนาการให้นมมารดาแก่บุตร

ง. สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมภายหลังคลอดที่มีต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมมารดากับเจตนาการให้นมมารดาแก่บุตร ไม่มีนัยสำคัญ และสหสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการให้นมมารดาแก่บุตรกับเจตนาการให้นมมารดาแก่บุตร ไม่มีนัยสำคัญเช่นกัน

ภาพที่ 4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาการให้นมมารดาแก่บุตรและผล (ดัดแปลงจาก Wambach, 1997)

ผลการวิจัยสนับสนุนทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมและพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไม่ได้เป็นตัวทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม แต่เจตคติต่อพฤติกรรม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมได้ 23% เจตติก่อนคลอดต่อการให้นมบุตรทำนายระยะเวลาการให้นมบุตรหลังคลอดได้น้อย นอกจากนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลของมารดา ก่อนคลอดมีอิทธิพลต่อระยะเวลาการให้นมบุตรหลังคลอด 6 สัปดาห์ น้อย

ข. การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ (Persuasive Communication)

การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจเป็นแนวทางหลักที่ใช้ในการวิจัยเท่านั้นไม่ได้มีการพัฒนาทฤษฎีอย่างเป็นทางการซึ่งเริ่มต้นโดยนักวิชาการในโปรแกรมการสื่อสารและการเปลี่ยนเจตคติของมหาวิทยาลัยเยล คือ Carl Hovland และคณะ (Hovland, Janis & Kelly, 1953; Hovland & Rosenberg, 1960; Sherif & Hovland, 1961) โดยนิยามการสื่อสาร (Communication) ว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง (ผู้ส่งสาร) ถ่ายทอดสาร (ส่วนมากเป็นวจนภาษา) ไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลนั้น (ผู้รับสาร) ตัวแปรในการเปลี่ยนเจตคติอาจพิจารณาได้จากกระบวนการสื่อสารที่ว่า “ใคร พูดอะไร กับใคร พูดอย่างไร และได้ผลเช่นไร”

การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจประกอบด้วยตัวแปรอิสระคือ แหล่ง (Source) สาร (Message) สื่อ (Medium) และผู้รับสาร (Audience) ตัวแปรตามคือ ความใส่ใจ (Attention) ความเข้าใจ (Comprehension) และการยอมรับ (Acceptance)

ตัวแปรเกี่ยวกับแหล่ง ได้แก่ ลักษณะต่างๆ ของแหล่ง เช่น ความเชี่ยวชาญ ความน่าเชื่อถือ สถานภาพ ฯลฯ

ตัวแปรเกี่ยวกับสารรวมไปถึงข้อความและโครงสร้างของสารในทางที่ว่าสารนั้นเรียบเรียงอย่างไร สารนั้นใช้กระตุ้นอารมณ์ด้วยหรือไม่ เป็นต้น

ตัวแปรเกี่ยวกับสื่อ เช่น ข้อความที่พิมพ์เผยแพร่ทางวิทยุโทรทัศน์ หรือถ่ายทอดแบบตัวต่อตัว เป็นต้น ซึ่งตัวแปรเกี่ยวกับสื่อนี้ยังมีการวิจัยน้อยแม้จะใช้กันมากในชีวิตจริง

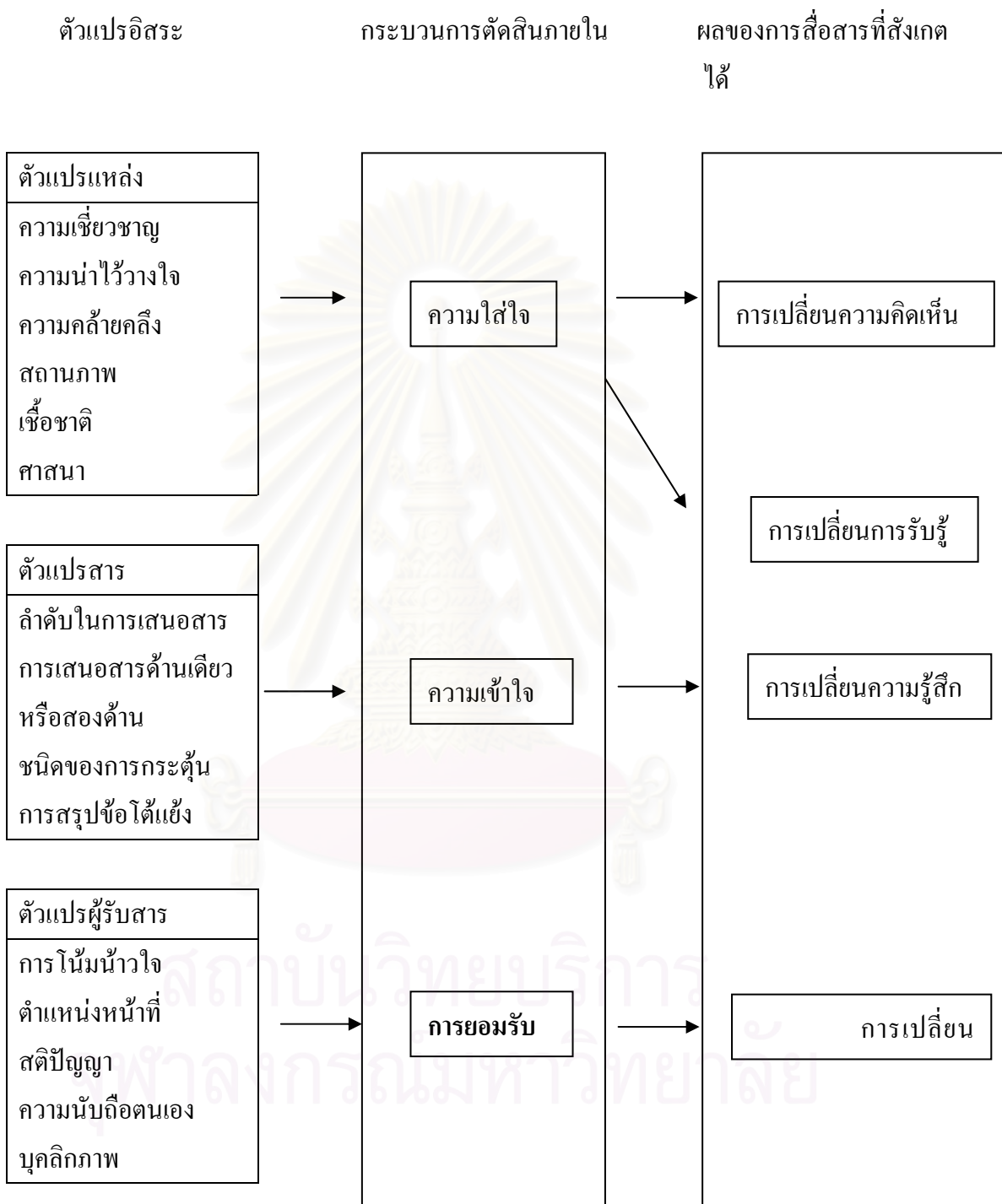
ตัวแปรเกี่ยวกับผู้รับสาร เป็นลักษณะต่างๆ ของผู้รับสาร เช่น บุคลิกภาพ ความสนใจ ความเกี่ยวข้องในการสื่อสาร เป็นต้น (ธีระพร อูวรรณ โณ, 2535)

Hovland และคณะ (1953) เห็นว่าการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจจะได้ผลมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับตัวแปรพื้นฐาน 3 ตัว คือ

1. ความใส่ใจ (Attention) ในเบื้องต้นจุดสำคัญจุดหนึ่งของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่ได้ผลต้องทำให้ผู้รับสารเกิดความใส่ใจต่อสารนั้น
2. ความเข้าใจ (Comprehension) หากผู้รับสารเกิดความเข้าใจสารที่สื่อ โอกาสที่เขาจะเห็นด้วยกับสารนั้นก็ยิ่งมากขึ้น
3. การยอมรับ (Acceptance) เมื่อผู้รับสารเกิดความใส่ใจและเข้าใจสารที่สื่อแล้วการสื่อสารเพื่อเป็นการโน้มน้าวใจจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับการที่ผู้รับสารยอมรับประเด็นต่างๆ ของสารที่สื่อไปหรือไม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

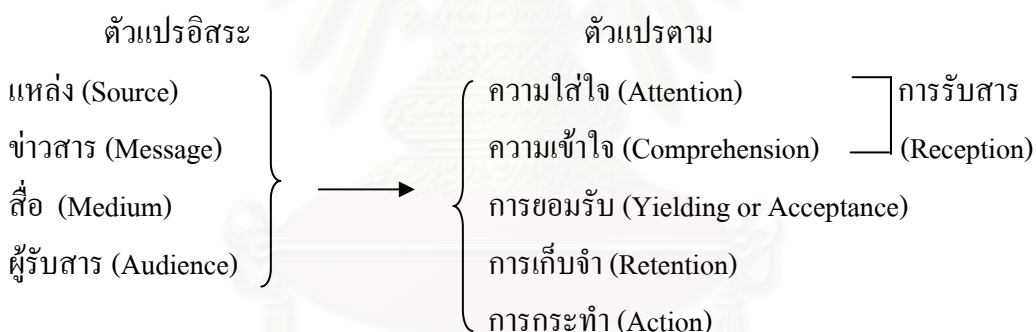
Hovland และคณะ (1959) ได้สรุปตัวแปรหลักในกระบวนการสื่อสารและการโน้มน้าวใจ โดยตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีตัวแปรย่อยดังแสดงในภาพที่ 5

ภาพที่ 5 การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวภายใต้การศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเยล (อยู่บนพื้นฐานของ Hovland & Janis, 1959)(ดัดแปลงจาก Ajzen & Fishbein, 1980: 220)

ทั้งนี้ ตัวแปรแหล่ง ตัวแปรสาร และตัวแปรผู้รับสาร จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนเจตคติโดยผ่านกระบวนการทั้ง 3 ข้างต้น ดังนั้นการจัดกระทำกับตัวแปรอิสระข้างต้นอาจส่งผลทั้งสนับสนุนและยับยั้งการเปลี่ยนเจตคติได้ เช่น การเสนอความน่ากลัว อาจเป็นการลดความใส่ใจ และเป็นการเพิ่มการยอมรับ เป็นต้น (Ajzen & Fishbein, 1980)

จากวิธีการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเขต ความใส่ใจ และความเข้าใจเป็นตัวกำหนดว่าผู้รับสารจะสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของสารได้มากน้อยเพียงใด ส่วนในกระบวนการอื่นได้รวมเอาแรงจูงใจเข้าไว้ว่าเป็นตัวกำหนดไม่ว่าเขาจะยอมรับเอาสิ่งที่เขาได้เรียนรู้หรือไม่ (Hovland & Janis, 1959) ดังนั้นผลของการสื่อสารจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐาน 2 ตัว คือ การเรียนรู้เนื้อหาของสาร และการยอมรับในสิ่งที่เขาได้เรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษานี้ McGuire (1969) ได้รวมตัวแปรความใส่ใจ กับความเข้าใจเป็นตัวแปรการรับสาร (Reception) ดังแสดงในภาพที่ 6 ส่วนตัวแปรการเก็บจำ หมายถึง ความมากน้อยที่ผู้รับสารสามารถจำประเด็นหรือเนื้อหาของสารได้ และตัวแปรการกระทำ หมายถึง ความมากน้อยที่ผู้รับสารจะทำตามข้อเสนอในสาร (ธีระพร อูวรรณ โณ, 2535) ดังนั้น กระบวนการของการโน้มน้าวใจภายใต้การศึกษาของ McGuire จึงประกอบด้วย การรับเนื้อหาของสาร และการยอมเชื่อตามสารในสิ่งที่ผู้รับสารเข้าใจ (Ajzen & Fishbein, 1980)

ภาพที่ 6 ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในการศึกษาวิจัยตามแนวการเรียนรู้สาร

(ธีระพร อูวรรณ โณ, 2535 คัดแปลงจาก McGuire, 1969)

การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนความเชื่อปฐมภูมิ รวมไปถึงเปลี่ยนเจตคติ เจตนา หรือ พฤติกรรม โดยใช้สารเป็นสื่อกลางในการโน้มน้าวใจ โครงสร้างของสารโดยทั่วไปประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ชุดของข้อโต้แย้ง และส่วนของหลักฐานความจริงที่ออกแบบสนับสนุนข้อโต้แย้งนั้น เมื่อจุดประสงค์ของสารนั้นมีเพื่อเปลี่ยนเจตนาหรือพฤติกรรม สารนั้นส่วนมากจะเสนอแนะการกระทำหนึ่งการกระทำหรือมากกว่านั้นไว้แล้ว ในการสร้างสารให้มีโครงสร้างแบบนี้มีข้อสมมติพื้นฐาน 2 ข้อ คือ

1. การยอมรับหลักฐานที่สนับสนุนข้อโต้แย้ง เป็นผลจากการยอมรับข้อโต้แย้งนั้นนั่นเอง
2. การยอมรับข้อโต้แย้งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในที่สุด

ถึงแม้ว่านักวิจัยจะพยายามสร้างสารที่มีประสิทธิภาพที่สุด แต่ยังไม่มีการนำเสนอชัดเจนในการเลือกข้อโต้แย้งและหลักฐานสนับสนุนที่เหมาะสมได้ ดังนั้น สารนั้นอาจจะไม่มีประสิทธิภาพในการโน้มน้าวใจ (Ajzen & Fishbein, 1980)

การเลือกข้อโต้แย้งมาใช้ให้เหมาะสมนั้น ข้อโต้แย้งส่วนหนึ่งจะเป็นความเชื่อปฐมภูมิหรือสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อปฐมภูมิ ภายใต้ตัวแปรเป้าหมายนั้น ข้อโต้แย้งของสารที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจำเพาะ มักจะเป็นข้อความเชื่อซึ่งเชื่อมโยงที่หมายของพฤติกรรมเข้ากับ คุณลักษณะทางบวกหรือทางลบของเป้าหมายพฤติกรรมนั้น

ในการใช้ความเชื่อปฐมภูมิ ซึ่งเป็นความเชื่อเกี่ยวกับการกระทำพฤติกรรม เพื่อเปลี่ยนเจตนาเชิงพฤติกรรม ข้อโต้แย้งของสารที่ใช้จะเป็นข้อความเกี่ยวกับผลของการกระทำพฤติกรรมนั้น ไม่ใช่คุณลักษณะของที่หมายของพฤติกรรมนั้น (Ajzen & Fishbein, 1980)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

McArdle ศึกษารูปแบบการเปลี่ยนแปลงความเชื่อของ Ajzen และ Fishbein (Ajzen & Fishbein, 1980) โดยการให้ผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังรับฟังสาร โน้มน้าวใจในการเซ็นชื่อเข้ารักษาในหน่วยโรคพิษสุราเรื้อรัง (Alcoholic Treatment Unit : ATU) ในโรงพยาบาลทหารผ่านศึก โดยผู้ป่วยฟังสารโน้มน้าวใจแบบใดแบบหนึ่งในสามแบบ โดยแบ่งผู้ป่วยเข้าเงื่อนไขการทดลอง 4 เงื่อนไข ดังนี้

ก. เงื่อนไขฟังการชักชวนตามประเพณีนิยม (Traditional Appeal) เงื่อนไขนี้อยู่บนพื้นฐานของรูปแบบความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพ (Health – Belief Model) ของ Rosenstock (1974) ซึ่งเขาได้อธิบายว่าบุคคลจะมีแนวโน้มที่จะกระทำในสิ่งที่หลีกเลี่ยงจากการเป็นโรคใดโรคหนึ่งหากเขาเชื่อว่า

1. ตัวเขามีแนวโน้มจะเป็นโรคได้
2. การเป็นโรคนั้นจะทำให้เกิดผลทางลบ อย่างน้อยในระดับปานกลางต่อบางแง่มุมของชีวิตเขา
3. การกระทำนั้นส่งผลที่เป็นประโยชน์ในการลดการเป็นโรคนั้นลง

สารที่นำมาใช้ในกรณีนี้มีลักษณะ

1. เน้นถึงผลกระทบทางลบต่างๆ ที่เกิดจากการดื่มเหล้าต่อไป
2. บอกผู้ป่วยว่าเขาสามารถควบคุมการดื่มเหล้าของเขาได้โดยสมัครเข้า ATU
3. ชักชวนให้ผู้ป่วย เซ็นชื่อเข้า ATU

โดยสารนี้ จะเป็นการเชื่อมโยงระหว่างการดื่มเหล้าต่อไปกับผลทางลบที่จะเกิดขึ้น 10 ข้อ เช่น เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ทำให้ความสัมพันธ์กับครอบครัวและนายจ้างเลวลง และมีอิสระน้อยขณะอยู่ในโรงพยาบาล เป็นต้น

ตัวอย่างลักษณะสารในเงื่อนไขนี้ เป็นดังนี้

“ฉันอยากจะบอกพวกคุณว่า การดื่มเหล้าต่อไป หมายถึงว่า คุณไม่เพียงแต่ปฏิเสธการเผชิญหน้ากับความจริงเท่านั้น แต่นั่นหมายถึงว่า คุณกำลังสูญเสียโอกาสที่จะแก้ปัญหาพื้นฐานของคุณ จริงๆแล้วการดื่มเหล้าต่อไป ในตัวของมันเอง จะนำไปสู่การทำลายสุขภาพ ทั้งร่างกายและจิตใจ พอๆกับความสัมพันธ์ที่เลวร้ายกับครอบครัวและนายจ้างของคุณ ยิ่งไปกว่านั้น トラบเท่าที่คุณยังอยู่โรงพยาบาล การที่คุณยังคงดื่ม หมายถึงว่าคุณจะได้รับการเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลน้อยลง ได้รับการช่วยเหลือในปัญหาส่วนตัวของคุณลดลง ควบคุมตัวเองได้น้อยลง และได้รับอิสระน้อยขณะอยู่โรงพยาบาล มีโอกาสน้อยที่จะอยู่ร่วมกับผู้ซึ่งชื่นชอบคุณและผู้ที่จะเผชิญหน้ากับความจริงได้ดี ฉันเชื่อว่าคุณในขณะนี้ยังมีความเข้าใจว่า คุณจะไม่เพียงทำร้ายตนเองเท่านั้น ถ้าคุณยังคงดื่มเหล้าต่อไป การเข้าร่วม ATU จะทำให้คุณได้รับโอกาสที่จะแก้ปัญหาการดื่มของคุณ ดังนั้น ฉันจะขอให้คุณเซ็นชื่อเข้า ATU เดี๋ยวนี้”

ข. เงื่อนไขฟังการชักชวนทางลบ (Negative Appeal) เงื่อนไขนี้อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A theory of reasoned action) ของ Ajzen และ Fishbein (1980) สารที่ใช้ในเงื่อนไขนี้มีที่หมายของความเชื่อเป็น “การไม่เซ็นชื่อเข้า ATU” และเชื่อมโยงที่หมายของความเชื่อนี้กับผลทางลบที่จะเกิดขึ้น 10 ข้อ แล้วจบลงด้วยการให้ผู้ป่วยเซ็นชื่อเข้า ATU

ตัวอย่างลักษณะสารในเงื่อนไขนี้ เป็นดังนี้

“ฉันอยากจะบอกกับพวกคุณว่า หากคุณไม่เซ็นชื่อเข้า ATU คุณไม่เพียงแต่ปฏิเสธที่จะเผชิญหน้ากับความจริง แต่คุณยังสูญเสียโอกาสในการเรียนรู้เพื่อควบคุมการดื่มของคุณ ดังนั้นการไม่เซ็นชื่อเข้า ATU จะนำไปสู่การทำลายสุขภาพทั้งร่างกาย และจิตใจ พอๆ กับความสัมพันธ์ที่เลวร้ายกับครอบครัวและนายจ้างของคุณ ยิ่งไปกว่านั้น トラบเท่าที่คุณยังอยู่ในโรงพยาบาล การไม่เซ็นชื่อเข้า ATU หมายถึงว่าคุณได้รับการเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลน้อยลง ได้รับความช่วยเหลือในปัญหาส่วนตัวของคุณลดลง ควบคุมตัวเองได้น้อยลงและได้รับอิสระน้อยขณะอยู่ในโรงพยาบาล มีโอกาสน้อยที่จะอยู่กับผู้ซึ่งชื่นชอบคุณและผู้ซึ่งเผชิญหน้ากับความจริงได้ดี ฉันเชื่อว่าคุณในขณะนี้ ยังมีความเข้าใจว่า คุณทำร้ายตนเองถ้าคุณไม่เซ็นชื่อเข้า ATU ดังนั้น ฉันจะขอให้คุณเซ็นชื่อเข้า ATU เดียวนี้”

ค. เงื่อนไขฟังการชักชวนทางบวก (Positive Appeal) เงื่อนไขนี้อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A theory of reasoned action) ของ Ajzen และ Fishbein (1980) เช่นกัน สารที่ใช้ในเงื่อนไขนี้มีที่หมายของความเชื่อเป็น “การเซ็นชื่อ ATU” แล้วเชื่อมโยงที่หมายของความเชื่อนี้กับผลทางบวกที่จะเกิดขึ้น 10 ข้อ

ตัวอย่างลักษณะสารในเงื่อนไขนี้ เป็นดังนี้

“ฉันอยากจะบอกกับพวกคุณว่าหากคุณเซ็นชื่อเข้า ATU เป็นแนวทางที่ถูกต้องแล้ว เริ่มตั้งแต่ ATU จะให้โอกาสคุณในการเรียนรู้ที่จะควบคุมการดื่มของคุณ ดังนั้นการเซ็นชื่อเข้า ATU จะนำไปสู่การฟื้นฟูสุขภาพทั้งทางร่างกาย และจิตใจ พอๆ กับ ความสัมพันธ์กับครอบครัวและนายจ้างที่ดีขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น トラบเท่าที่คุณยังอยู่ในโรงพยาบาล การเซ็นชื่อเข้า ATU หมายถึงว่า คุณจะได้รับการเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเพิ่มขึ้น ได้รับความช่วยเหลือในปัญหาส่วนตัวของคุณเพิ่มขึ้น ควบคุมตนเองได้มากขึ้น และได้รับอิสระเพิ่มขึ้นขณะอยู่ในโรงพยาบาล มีโอกาสมากขึ้นที่จะอยู่กับผู้ซึ่งชื่นชอบคุณ และผู้ซึ่งเผชิญหน้ากับความจริงได้ดีฉันเชื่อว่าคุณเซ็นชื่อเข้า ATU เดียวนี้”

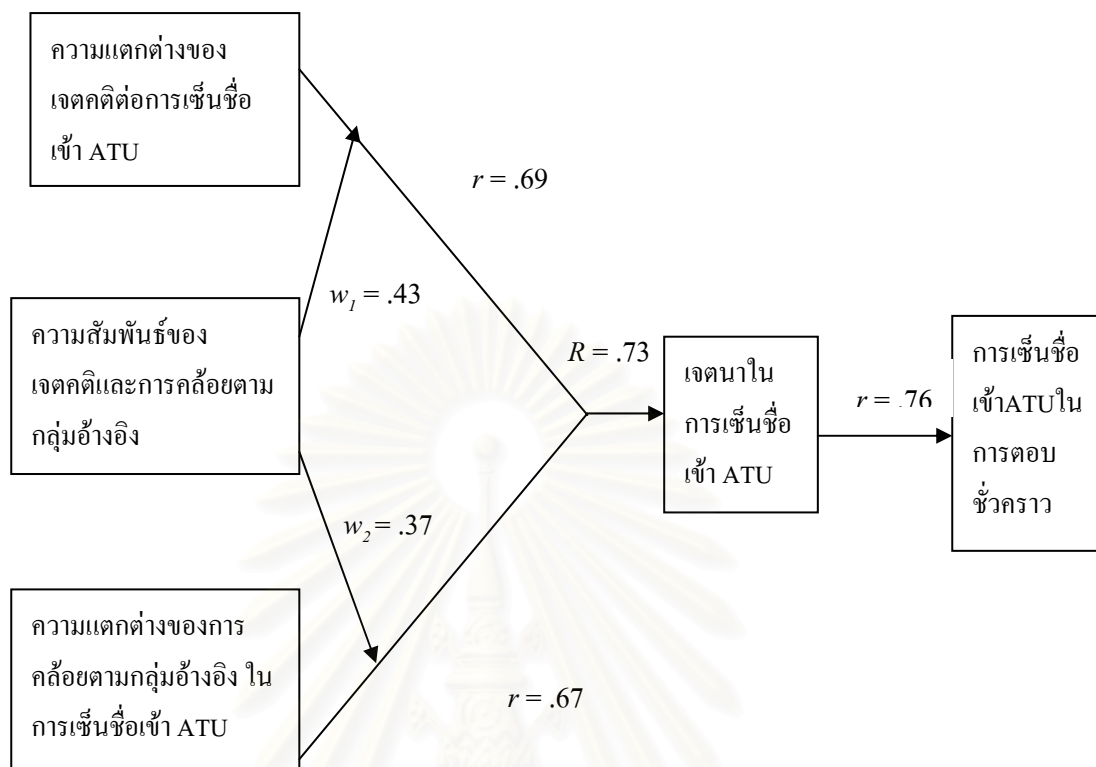
ง. เงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังการชักชวน ผู้ป่วยในเงื่อนไขนี้ไม่ได้ฟังการชักชวนใดๆ

ผู้ร่วมการทดลองเป็นผู้ป่วยชาย 160 คน อายุระหว่าง 20 – 65 ปี ที่ถูกรับไว้รักษาในโรงพยาบาลและถูกวินิจฉัยว่าเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ภายใน 1-4 วัน หลังจากถูกรับไว้ใน

โรงพยาบาล ผู้ร่วมการทดลองแต่ละคนได้รับการติดต่อเป็นรายบุคคล และยินยอมให้ ATU เสนอโครงการให้ความช่วยเหลือผู้ที่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังและต่อจากนั้น พวกเขาได้ถูกขอให้ทำแบบสอบถามสั้นๆ เกี่ยวกับความตั้งใจที่เซ็นชื่อเข้า ATU เจตคติต่อการเซ็นชื่อเข้า ATU หรือไม่เซ็นชื่อเข้า ATU และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเซ็นชื่อเข้า ATU และไม่เซ็นชื่อเข้า ATU ภายหลังจากการตอบแบบสอบถามผู้ป่วยแต่ละคน ได้ถูกเสนอให้เซ็นชื่อเข้าหรือไม่เข้า ATU ในการตอบชั่วคราว ในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 160 คน มี 80 คน ที่เต็มใจเซ็นชื่อเข้า ATU และอีก 80 คน ไม่เต็มใจเซ็นชื่อเข้า ATU

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเจตนาเชิงพฤติกรรม ความแตกต่างของเจตคติต่อการเซ็นชื่อเข้าหรือไม่เข้า ATU และความแตกต่างของการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ดังแสดงในภาพที่ 7 พบว่าเจตนาของผู้ป่วยในการเซ็นชื่อเข้า ATU เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการเซ็นชื่อเข้า ATU ได้เป็นอย่างดี และเจตนาในการเซ็นชื่อเข้า ATU สามารถถูกทำนายได้จากองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบตามทฤษฎี ถึงแม้ว่า ความแตกต่างของเจตคติในการเซ็นชื่อเข้า ATU จะมีน้ำหนักในการทำนายมากกว่า ความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ข้อค้นพบนี้ บ่งชี้ว่าการเปลี่ยนแปลงของเจตคติต่อการเซ็นชื่อเข้า ATU หรือ ไม่เซ็นชื่อเข้า ATU ควรจะมีอิทธิพลต่อเจตนาในการเซ็นชื่อเข้า ATU พอกๆ กับ พฤติกรรมการเซ็นชื่อเข้า ATU

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของเจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง, เจตนา และพฤติกรรมกรเซ็นชื่อเข้า ATU ในการตอบชั่วคราว (ดัดแปลงจาก Ajzen & Fishbein, 1980)

ภายหลังจากเสนอสารโน้มน้าวใจและเซ็นชื่อแล้ว ผู้ร่วมการทดลองถูกขอให้ตอบแบบสอบถามอีกหนึ่งชุดเป็นการวัดความเชื่อของพวกเขา 30 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับการดื่มเหล้าต่อไป การเซ็นชื่อเข้า ATU และการไม่เซ็นชื่อเข้า ATU และเจตคติต่อพฤติกรรมทั้งสามของพวกเขา ในทั้งหมด 30 ความเชื่อเป็นความเชื่อว่าการดื่มเหล้าต่อไปจะก่อให้เกิดผลเสียอย่างไร 10 ข้อ โดยความเชื่อนี้สอดคล้องกับข้อโต้แย้งหลักในแบบการชักชวนตามประเพณีนิยม ความเชื่อว่าการไม่เซ็นชื่อเข้า ATU จะก่อให้เกิดผลเสียอย่างไร 10 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับข้อโต้แย้งหลักในแบบการชักชวนทางลบ และความเชื่อว่าการเซ็นชื่อเข้า ATU จะก่อให้เกิดผลคืออย่างไร 10 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับข้อโต้แย้งหลักในแบบการชักชวนทางบวก

ยกตัวอย่างเช่น ในข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องกับการได้รับความเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล การวัดความเชื่อได้ถูกออกแบบในแบบสอบถาม 3 ข้อดังนี้

1. การดื่มเหล้าต่อไปทำให้ได้รับความเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลน้อยลง

_____ : _____ : _____ : _____ : _____
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ตัดสินใจไม่ได้ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 (strongly disagree) (disagree) (undecided) (agree) (strongly agree)

2. การไม่เซ็นชื่อเข้า ATU ทำให้ได้รับความเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลน้อยลง

_____ : _____ : _____ : _____ : _____
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ตัดสินใจไม่ได้ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 (strongly disagree) (disagree) (undecided) (agree) (strongly agree)

3. การเซ็นชื่อเข้า ATU ทำให้ได้รับความเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลมากขึ้น

_____ : _____ : _____ : _____ : _____
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ตัดสินใจไม่ได้ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 (strongly disagree) (disagree) (undecided) (agree) (strongly agree)

ในแต่ละข้อมีคะแนนจาก -2 (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ผ่าน 0 (ตัดสินใจไม่ได้) ไปยัง +2 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง) แต่ข้อที่ 1 และ 2 เมื่อวิเคราะห์จริงต้องกลับการให้คะแนนเป็น -2 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ผ่าน 0 ไปยัง +2 (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

การยอมรับเนื้อหาของสาร (Acceptance of message content)

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นถึงคะแนนเฉลี่ยของการยอมรับข้อโต้แย้งทั้ง 10 ข้อ คะแนนมีค่าตั้งแต่ -20 ถึง +20 พบว่ารูปแบบของการยอมรับสารโดยรวมไม่พบระดับความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างการชักชวนทั้ง 3 ถึงแม้ว่าจะมีแนวโน้มของการยอมรับสารในแบบการชักชวนตามประเพณีนิยมมากกว่าในแบบอื่น และเป็นไปดังที่คาดไว้ ผู้ร่วมการทดลองที่เต็มใจเซ็นชื่อเข้า ATU ตั้งแต่แรกสามารถเชื่อในเนื้อหาของสารมากกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ไม่เต็มใจเซ็นชื่อเข้า ATU ตั้งแต่แรกอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 12.77$ และ $M = 3.20$) และที่สำคัญไปกว่านั้นคือผู้ร่วมการทดลองที่ไม่เต็มใจเซ็นชื่อเข้า ATU ตั้งแต่แรกแต่มีการยอมรับข้อโต้แย้งทั้ง 10 ข้อที่บรรจุในแบบการชักชวนตามประเพณีนิยมอย่างหนักแน่น ($M = 7.10$) ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ผู้ร่วมการทดลองที่ไม่เต็มใจเซ็นชื่อเข้า ATU ตั้งแต่แรก เมื่อได้รับฟังแบบการชักชวนตามประเพณีนิยม มีการเห็นด้วยว่าการดื่มเหล้าต่อไป จะนำมาซึ่งผลทางลบ แต่เมื่อได้รับฟังแบบการชักชวนทางบวกหรือทางลบอาจจะไม่เชื่อในข้อโต้แย้งที่เกี่ยวกับผลทางบวกของการเซ็นชื่อเข้า ATU หรือผลทางลบของการเซ็นชื่อไม่เข้า ATU

ตารางที่ 5

มัชฌิมเลขคณิตของความหนักแน่นของความเชื่อ หรือการยอมรับเนื้อหาของสาร (ดัดแปลงจาก Ajzen & Fishbein, 1980)

ความต้องการ ในการเข้า ATU	เงื่อนไขของการชักชวน			
	ประเพณีนิยม	ทางลบ	ทางบวก	เฉลี่ย 3 เงื่อนไข
ยินดีเข้า	12.45	11.95	13.90	12.77
ไม่ยินดีเข้า	7.10	2.50	0.00	3.20
เฉลี่ยสองกลุ่ม	9.78	7.23	6.95	

การยอมเชื่อตามสารและผลกระทบของความเชื่อ (Yielding and impact)

ความมีประสิทธิภาพของสารอาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับของการยอมรับในเนื้อหาของสาร แต่อาจขึ้นอยู่กับความสามารถของสารในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเชื่อปฐมภูมิ

ตารางที่ 6 แสดงถึงค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงความเชื่อปฐมภูมิเกี่ยวกับการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้า ATU จากผลของการเสนอสารแต่ละแบบ

ประการแรก ตรงกันข้ามกับการยอมรับเนื้อหาของสารตามที่ได้เสนอไว้ในตารางที่ 5 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงความเชื่อของผู้ที่เต็มใจเซ็นชื่อเข้าหรือไม่เต็มใจเซ็นชื่อเข้า ATU ตั้งแต่แรก แต่ยังคงพบความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงความเชื่อเกี่ยวกับการเซ็นชื่อเข้าและไม่เซ็นชื่อเข้า ATU (ความเชื่อปฐมภูมิ) ในแบบการชักชวนทางลบมากที่สุด รองลงมาได้แก่แบบการชักชวนทางบวก อย่างไรก็ตาม ผลของแบบการชักชวนตามประเพณีนิยมยังตัดสินไม่ได้แน่ชัด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมแล้ว ผู้ป่วยที่ได้รับฟังแบบการชักชวนตามประเพณีนิยมก่อนข้างจะเชื่อว่าการเซ็นชื่อเข้า ATU จะนำมาซึ่งผลทางบวกและการไม่เซ็นชื่อเข้า ATU จะนำมาซึ่งผลทางลบและยังเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของความเชื่อ (impact effect) มากกว่าการยอมเชื่อตามเนื้อหาของสารที่เกิดจากการรับฟังแบบการชักชวนตามประเพณีนิยม

นอกจากนี้ผลกระทบของแบบการชักชวนทางลบที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการเซ็นชื่อเข้า ATU มีพอ ๆ กับผลกระทบของแบบการชักชวนทางบวกที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการไม่เซ็นชื่อเข้า ATU ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของความเชื่อ ในทางตรงข้าม ผลกระทบของแบบการชักชวนทางบวกที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการเซ็นชื่อเข้า ATU และผลกระทบของแบบการชักชวนทางลบที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการไม่เซ็นชื่อเข้า ATU สะท้อนให้เห็นถึงการยอมเชื่อตามข้อโต้แย้งในสาร

จากตารางที่ 6 แสดงว่าผู้ป่วยไม่เพียงแต่ยอมเชื่อตามเนื้อหาของสารในแบบการชักชวนทางลบ แต่แบบการชักชวนทางลบ ยังมีผลกระทบอย่างมากต่อความเชื่อที่ไม่ได้ปรากฏในสารด้วย

ดังนั้นอาจจะสรุปได้ว่า แบบการชักชวนทั้ง 3 แบบ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญต่อความเชื่อปฐมภูมิเกี่ยวกับการไม่เซ็นชื่อเข้า ATU จากผลของทั้งการยอมเชื่อตาม และผลกระทบของความเชื่อแบบการชักชวนทางลบ และแบบการชักชวนทางบวกทำให้ความเชื่อของผู้ป่วยหนักแน่นขึ้นว่าการเซ็นชื่อเข้า ATU จะนำมาซึ่งผลทางบวกและการไม่เซ็นชื่อเข้า ATU จะนำมาซึ่งผลทางลบ และพบระดับนัยสำคัญของผลกระทบของแบบการชักชวนทางลบที่มีต่อความเชื่อมากกว่าผลกระทบของแบบการชักชวนทางบวกที่มีต่อความเชื่อ นอกจากนี้แบบการชักชวนตามประเพณีนิยม ยังมีผลกระทบต่อความเชื่อปฐมภูมิอย่างมีนัยสำคัญ แต่ทิศทางของการเปลี่ยนแปลงเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับจุดประสงค์ของการสื่อสาร

ตารางที่ 6

มัชฌิมเลขคณิตของการยอมเชื่อตามและผลกระทบต่อการใช้และไม่เซ็นชื่อเข้า ATU
(ดัดแปลงจาก Ajzen & Fishbein, 1980)

ความต้องการ ในการเข้า ATU ในการตอบ ชั่วคราว	เงื่อนไขของการชักชวน						เฉลี่ย 6 ด้าน
	ความเชื่อเกี่ยวกับการเซ็นชื่อเข้า ATU			ความเชื่อเกี่ยวกับการไม่เซ็นชื่อเข้า ATU			
	ประเพณีนิยม ^๒	ทางลบ ^๒	ทางบวก ^๑	ประเพณีนิยม ^๒	ทางลบ ^๑	ทางบวก ^๑	
ยินดีเข้า	-1.65	3.65	3.55	-0.80	5.70	3.80	2.38
ไม่ยินดีเข้า	-2.00	6.45	0.80	-1.30	6.95	0.85	1.96
เฉลี่ยสองกลุ่ม	-1.83	5.04	2.17	-1.05	6.35	2.33	

หมายเหตุ

^๑ ค่ามัชฌิมเลขคณิตในคอลัมน์นี้แสดงถึงการยอมเชื่อตามสาร

^๒ ค่ามัชฌิมเลขคณิตในคอลัมน์นี้ แสดงถึงผลกระทบต่อความเชื่อที่ไม่ได้ระบุในสาร

การเปลี่ยนเจตคติ (Attitude Change)

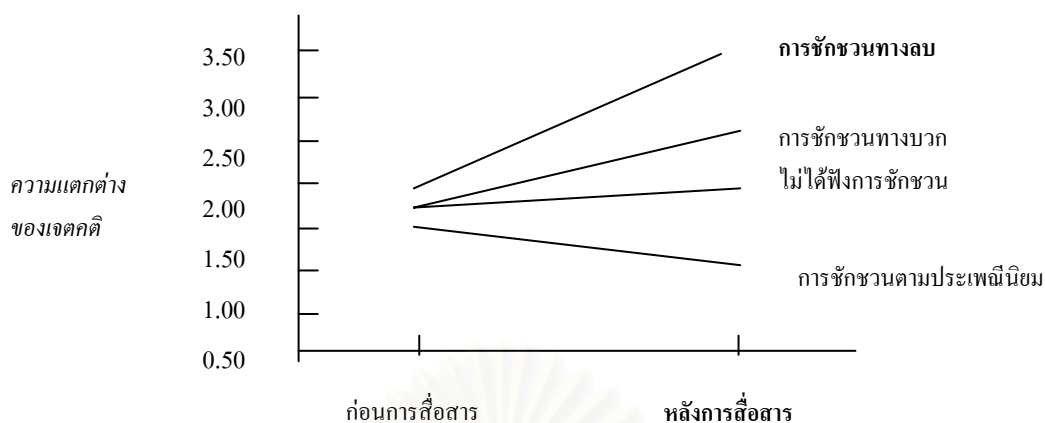
จากผลการเปลี่ยนแปลงความเชื่อปฐมภูมิ การเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการเซ็นชื่อเข้า ATU ก็เป็นไปได้ในทำนองเดียวกัน

จากตารางที่ 7 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงเจตคติระหว่างผู้ป่วยที่เต็มใจเซ็นชื่อเข้าหรือไม่เต็มใจเซ็นชื่อเข้า ATU ตั้งแต่แรก และผลกระทบของแบบการชักชวนแต่ละแบบที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เป็นไปดังแสดงในภาพที่ 8 ที่แสดงถึงเจตคติก่อนและหลังการทดลองทั้ง 4 เดือน

ตารางที่ 7

มัชฌิมเลขคณิตของการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่มีต่อการเซ็นชื่อเข้า ATU (ดัดแปลงจาก Ajzen & Fishbein, 1980)

ความต้องการ ในการเข้า ATU	เดือนใจของการชักชวน				
	ประเพณีนิยม	ทางลบ	ทางบวก	ควบคุม	เฉลี่ย 3 เดือนใจ
ยินดีเข้า	-.80	1.20	1.30	.50	.55
ไม่ยินดีเข้า	-.80	1.15	.40	.05	.20
เฉลี่ยสองกลุ่ม	-.80	1.18	.85	.28	

ภาพที่ 8 การเปลี่ยนแปลงความแตกต่างของเจตคติต่อการยื่นข้อเข้า ATU
(ดัดแปลงจาก Ajzen & Fishbein, 1980)

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior Change)

การยื่นข้อเข้า ATU ในการตอบจริงเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 8 ที่แสดงถึงร้อยละของผู้ป่วยที่ยื่นข้อเข้า ATU ภายหลังจากรับฟังแบบการชักชวน ผู้ร่วมการทดลองที่เต็มใจเข้ารับการรักษาใน ATU ตั้งแต่แรกมีแนวโน้มจะยื่นข้อเข้า ATU (82.5%) มากกว่า ผู้ร่วมการทดลองที่เต็มใจเข้ารับการรักษาใน ATU ตั้งแต่แรก (13.7%) อย่างมีนัยสำคัญ

ในจำนวนผู้ร่วมการทดลองที่ไม่เต็มใจเข้ารับการรักษา ATU ตั้งแต่แรก พบว่าในกลุ่มควบคุมไม่มีผู้ใดที่เปลี่ยนใจในเงื่อนไขฟังแบบการชักชวนตามประเพณีนิยมไม่ประสบผลในการเพิ่มอัตราการยื่นข้อเข้า ATU (5% ยื่นข้อ) แต่ในเงื่อนไขฟังแบบการชักชวนทางลบ (30%) และฟังแบบการชักชวนทางบวก (20%) สามารถเพิ่มอัตราการยื่นข้อเข้า ATU ได้อย่างมีนัยสำคัญ

ในจำนวนผู้ร่วมการทดลองที่เต็มใจเข้ารับการรักษาใน ATU ตั้งแต่แรกพบว่าในกลุ่มควบคุมมี 1 คน (5%) ที่เปลี่ยนใจ เงื่อนไขฟังแบบการชักชวนทางบวกมี 1 คน (5%) ที่เปลี่ยนใจ และไม่มีผู้ใดในกลุ่มที่รับฟังแบบการชักชวนทางลบที่เปลี่ยนใจ

สิ่งที่น่าสังเกตคือ มีจำนวนครึ่งหนึ่ง (50%) ของผู้ป่วยที่เต็มใจเข้ารับการรักษาใน ATU ตั้งแต่แรกที่ได้รับฟังแบบการชักชวนตามประเพณีนิยมแล้ว ไม่ได้ยื่นข้อเข้า ATU ในการตอบจริง ซึ่งผลบวมเบอเมอแรงนี้ (Boomerang effect) พบระดับนัยสำคัญที่สูงมาก ($p < .01$)

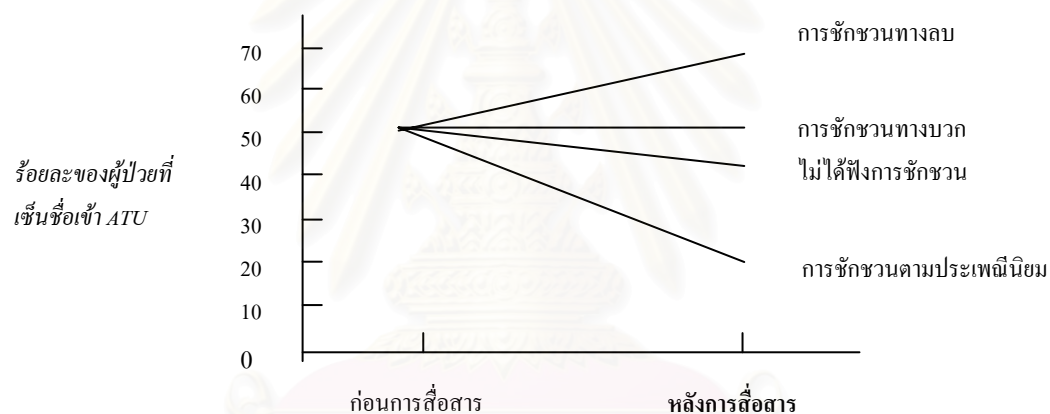
โดยสรุป ดังนั้น พฤติกรรมของผู้ป่วยภายหลังจากการทดลองในเงื่อนไขควบคุมสอดคล้องกับพฤติกรรมก่อนการทดลอง แบบการชักชวนทางลบ และทางบวก สามารถเพิ่มพฤติกรรมการยื่นข้อเข้า ATU ได้อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่แบบการชักชวนตามประเพณีนิยม สามารถลดพฤติกรรมการ

เซ็นชื่อเข้า ATU ได้อย่างมีนัยสำคัญและผลกระทบของแบบการชักชวนแต่ละแบบที่มีต่อพฤติกรรม แสดงให้เห็นในภาพที่ 9

ตารางที่ 8

ร้อยละของผู้ร่วมการทดลองที่เซ็นชื่อเข้า ATU (ดัดแปลงจาก Ajzen & Fishbein, 1980)

ความต้องการ ในการเข้า ATU	เงื่อนไขของการชักชวน				
	ประเพณีนิยม	ทางลบ	ทางบวก	ควบคุม	เฉลี่ย 3 เงื่อนไข
ยินดีเข้า	50%	100%	95%	95%	82.5%
ไม่ยินดีเข้า	5%	30%	20%	0%	13.7%
เฉลี่ยสองกลุ่ม	27.5%	65%	57.5%	47.5%	

ภาพที่ 9 ผลของความแตกต่างของการชักชวนต่อการเซ็นชื่อเข้า ATU จริง ๆ (ดัดแปลงจาก Ajzen & Fishbein, 1980)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยพบว่า สารสามแบบให้ผลทางตรงและทางอ้อมแตกต่างกันมากโดย

1. ผู้ป่วยยอมเชื่อตามข้อโต้แย้งในสารเงื่อนไขฟังการชักชวนทางบวกและทางลบ ส่วนในเงื่อนไขฟังการชักชวนตามประเพณีนิยม ผู้ป่วยยอมเชื่อตามข้อโต้แย้งในสารเล็กน้อย และมีการยอมรับผลทางลบที่เกิดจากการดื่มเหล้าต่อไปน้อยกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังการชักชวน

2. ผู้ป่วยได้รับสารทั้งสามแบบ มีผลกระทบต่อความเชื่อที่ไม่ได้ระบุในสารแตกต่างกันคือ ผู้ป่วยในเงื่อนไขฟังการชักชวนทางบวกยอมเชื่อตามข้อโต้แย้งที่ไม่ได้ระบุในสารเพิ่มขึ้นว่า การเซ็นชื่อเข้า ATU จะนำไปสู่ผลทางบวกต่างๆ ส่วนผู้ป่วยในเงื่อนไขฟังการชักชวนตามประเพณีนิยม กลับให้ผลตรงกันข้ามคือ ผู้ป่วยกลับเปลี่ยนความเชื่อไปในทิศทางที่เป็นไปไม่ได้เล็กน้อยที่การเซ็นชื่อเข้า ATU จะนำไปสู่ผลทางบวกและเป็นไปไม่ได้เล็กน้อยที่การไม่เซ็นชื่อจะนำไปสู่ผลทางลบ

3. ผู้ป่วยในเงื่อนไขฟังการชักชวนทางบวกและทางลบ มีการเซ็นชื่อเข้า ATU เพิ่มขึ้น ส่วนผู้ป่วยในเงื่อนไขฟังการชักชวนตามประเพณีนิยมมีการเซ็นชื่อเข้า ATU ลดลง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มันทนา เกวียนสูงเนิน (2540) ศึกษาผลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบต่อการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ เจตนา และพฤติกรรมของผู้สูบบุหรี่ในการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นทหารกองประจำการ สังกัดร้อยพลเสนารักษ์ กรมแพทย์ทหารบก ผู้ติดยาเสพติดไม่สามารถเลิกบุหรี่ได้ด้วยตนเองประจำปี พ.ศ.2539 จำนวน 197 คน ให้ตอบแบบสำรวจความนึกคิดในการเซ็นชื่อเกี่ยวกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า หลังจากนั้นให้ตอบแบบสอบถามการเซ็นชื่อเกี่ยวกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า ได้กลุ่มตัวอย่างที่เซ็นชื่อเกี่ยวกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า จำนวน 106 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า จำนวน 91 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เซ็นชื่อเข้า และไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า มาจำนวนกลุ่มละ 60 คน

หลังจากนั้นนำตัวอย่างมาครั้งละ 1-6 คน แล้วบอกกับตัวอย่างว่าพวกเขาได้รับการคัดเลือกว่ามีความเหมาะสมจะเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า แล้วสุ่มตัวอย่างที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้าเข้าเงื่อนไขการทดลอง 1 ใน 4 เงื่อนไข เงื่อนไขละ 15 คน และสุ่มตัวอย่างที่ไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า เข้าเงื่อนไขการทดลอง 1 ใน 4 เงื่อนไข เงื่อนไขละ 15 คน เช่นเดียวกัน เงื่อนไขการทดลองนี้มีทั้งหมด 4 เงื่อนไข คือ

ก. เงื่อนไขฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด ลักษณะของสารในเงื่อนไขนี้สอดคล้องกับแบบการชักชวนทางลบ (Negative Appeal) ที่ใช้ในงานวิจัยของ Mc Ardle (Ajzen & Fishbein, 1980) โดยมีที่หมายของความเชื่อเป็นการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด แล้วเชื่อมโยงที่หมายของความเชื่อนี้กับผลทางลบ 20 ข้อ ซึ่งผลเสียที่เกิดขึ้นจากการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า 20 ข้อนั้น ผู้วิจัยได้แปลมาจากงานวิจัยของ Mc Ardle (Ajzen & Fishbein, 1980) จำนวน 10 ข้อ และอีก 10 ข้อ ผู้วิจัยได้สร้างเพิ่มขึ้นมา เนื้อความของสารประกอบด้วยข้อความการแนะนำตัวของผู้อำนวยการกองจิตเวชและประสาทวิทยา โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า การแนะนำวัน เวลาและสถานที่ในการตรวจรักษาผู้ป่วยทางที่ติดยาเสพติด การแยกผู้ป่วยทางจิตเวชและผู้ป่วยทางระบบประสาทออกจากกัน พร้อมทั้งแนะนำการทำงานของหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด นอกจากนี้ได้กล่าวถึงจำนวนผู้สูบบุหรี่ในประเทศไทย ปี พ.ศ.2536 จำนวนผู้เสียชีวิตด้วยโรคจากการสูบบุหรี่ โรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ และปัญหาอื่นๆ ที่เกิดจากการสูบบุหรี่ และมีการเชื่อมโยงระหว่างการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด แล้วเชื่อมโยงที่หมายของความเชื่อนี้กับผลทางลบ 20 ข้อ จบท้ายด้วยการที่ผู้อำนวยการกองจิตเวชและประสาทวิทยา โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า บอกกับกลุ่มตัวอย่างว่า หน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า มีโปรแกรมที่จะ

ช่วยให้ผู้ติดเชื้อสามารถควบคุมการสูบบุหรี่ของเขาได้ และชักชวนให้ผู้สูบบุหรี่ “เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ” โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เดียวนี้”

ตัวอย่างข้อความของสารในเทปบันทึกเสียงเงื่อนไขนี้บางส่วนเป็นดังนี้

... “บุหรี่ เป็นสิ่งเสพติดชนิดหนึ่ง ในประเทศไทยนั้น ได้มีการสำรวจเมื่อปี 2536 พบว่า ประชากรอายุมากกว่า 11 ปีขึ้นไป สูบบุหรี่เป็นประจำมีจำนวนทั้งสิ้น 10.4 ล้านคน โดยเฉพาะแล้วคนไทยสูบบุหรี่ ประมาณ 11.9 มวนต่อวัน และมีคนไทยเสียชีวิตด้วยโรคจากการสูบบุหรี่ถึง 14,000 คน ต่อปี ส่วนใหญ่แล้วเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือมะเร็งปอด และถุงลมโป่งพอง ซึ่งพบว่าเป็นปัญหาทางพฤติกรรมสุขภาพที่สำคัญปัญหาหนึ่ง ที่พวกเราควรตระหนักถึง นอกจากการสูบบุหรี่จะก่อให้เกิดปัญหาทางสุขภาพแล้ว ยังก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมอีกด้วย ดังนั้น ผมอยากจะบอกกับพวกคุณว่า การไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จะก่อให้เกิดผลเสียดังนี้คือ ทำให้คุณไม่ได้รับทราบพิษภัยที่แท้จริงจากการสูบบุหรี่ และขั้นตอนที่ถูกต้องในการเลิกสูบบุหรี่ คุณยังสูญเสียโอกาสในการเรียนรู้การควบคุมการสูบบุหรี่ ซึ่งทำให้คุณควบคุมการสูบบุหรี่ของคุณได้น้อยลง นอกจากนี้การไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้ายังเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย และทำให้สุขภาพจิตแย่ลง ความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชาที่จะเลวลงไปด้วย เมื่อคุณอยู่ในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า คุณจะได้รับการดูแลเอาใจใส่และได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของคุณ และเมื่อคุณมาพบแพทย์ตามนัดน้อยลงกว่าเดิม การช่วยเหลือจากรัฐบาลในด้านค่ารักษาพยาบาล และในด้านอื่นๆก็จะน้อยลงไปด้วย คุณจะมิอิสระน้อยขณะอยู่ในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และไม่ได้เข้าร่วมทำกิจกรรมพิเศษที่ทางโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าจัดขึ้น คุณจะมีโอกาสน้อยลงในการติดต่อกับครอบครัวและผู้หญิงที่คุณชอบ และถ้าคุณยังไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า คุณจะมีโอกาสเลิกสูบบุหรี่ได้น้อยลง และทำให้คุณวิตกกังวลถึงผลเสียจากการสูบบุหรี่มากขึ้น ซึ่งหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าของเรา มีโปรแกรมที่จะช่วยให้คุณสามารถควบคุมการสูบบุหรี่ของคุณได้ ดังนั้น ผมคิดว่า คุณควรเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าเดี๋ยวนี้”

ข. เงื่อนไขฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ สารที่ใช้กล่าวนำในแบบการชักชวนนี้เหมือนกับแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ แต่ต่างกันตรงที่หมายของความเชื่อเป็น “การเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า” แล้วเชื่อมโยงที่หมายของความเชื่อนี้กับผลดีที่เกิดขึ้น 20 ข้อ ซึ่งผลดีที่เกิดขึ้นจากการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ก็คือผลที่ตรงกันข้ามกับผลทางลบของสารในแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ แล้วสารจบด้วยการชักชวนให้ผู้สูบบุหรี่ “เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าเดี๋ยวนี้” เช่นกัน

ตัวอย่างข้อความของสารในเทปบันทึกเสียงเงื่อนไขนี้บางส่วนเป็นดังนี้

...“ ผมอยากจะบอกกับพวกคุณว่า การเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี่ โรงพยาบาลพระมวงกุเกล้า จะก่อให้เกิดผลดีดังนี้คือ ทำให้คุณได้รับทราบพิษภัยที่แท้จริงจากการสูบบุหรี่ และขั้นตอนที่ถูกต้องในการเลิกสูบบุหรี่ คุณยังมีโอกาสในการเรียนรู้การควบคุมการสูบบุหรี่ ซึ่งทำให้คุณควบคุมการสูบบุหรี่ของคุณได้มากขึ้น นอกจากนี้ การเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี่ โรงพยาบาลพระมวงกุเกล้ายังช่วยทำให้สุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิตดีขึ้นดีขึ้น ความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชาดีขึ้นอีกด้วย เมื่อคุณอยู่ในโรงพยาบาลพระมวงกุเกล้า คุณจะได้รับการดูแลเอาใจใส่และได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลพระมวงกุเกล้าเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของคุณ และเมื่อคุณมาพบแพทย์ตามนัดมากขึ้น การช่วยเหลือจากรัฐบาลในด้านค่ารักษาพยาบาล และในด้านอื่นๆก็จะมากขึ้นไปด้วย คุณจะมีอิสระมากขึ้นขณะอยู่ในโรงพยาบาลพระมวงกุเกล้า และได้เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่ทางโรงพยาบาลพระมวงกุเกล้าจัดขึ้น คุณจะมีโอกาสมากขึ้นในการติดต่อกับครอบครัวและผู้หญิงที่คุณชอบ และถ้าคุณเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี่ โรงพยาบาลพระมวงกุเกล้า คุณจะมีโอกาสเลิกสูบบุหรี่ได้มากขึ้น ซึ่งหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี่ โรงพยาบาลพระมวงกุเกล้าของเรามีโปรแกรมที่จะช่วยให้คุณสามารถควบคุมการสูบบุหรี่ของคุณได้ ดังนั้น ผมคิดว่า คุณควรเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี่ โรงพยาบาลพระมวงกุเกล้าเดี๋ยวนี้”

ค. เงื่อนไขการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป สารที่ใช้มีส่วนคล้ายคลึงกับสารในแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี่ ต่างกันตรงที่ว่า ที่หมายของความเชื่อเปลี่ยนเป็น “การสูบบุหรี่ต่อไป” แล้วเชื่อมโยงที่หมายของความเชื่อนี้กับเสียที่จะเกิดขึ้น 20 ข้อ ซึ่งผลเสียที่เกิดขึ้นจากการสูบบุหรี่ต่อไปเหมือนกับที่ใช้ในแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี่ แล้วจบท้ายด้วยการชักชวนให้ผู้สูบบุหรี่ “เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี่ โรงพยาบาลพระมวงกุเกล้าเดี๋ยวนี้” เช่นกัน

ตัวอย่างข้อความของสารในเทปบันทึกเสียงเงื่อนไขนี้บางส่วนเป็นดังนี้

...“ ผมอยากจะบอกกับพวกคุณว่า การสูบบุหรี่ต่อไป จะก่อให้เกิดผลเสียดังนี้คือ ทำให้คุณไม่ได้รับทราบพิษภัยที่แท้จริงจากการสูบบุหรี่ และขั้นตอนที่ถูกต้องในการเลิกสูบบุหรี่ คุณยังสูญเสียโอกาสในการเรียนรู้การควบคุมการสูบบุหรี่ ซึ่งทำให้คุณควบคุมการสูบบุหรี่ของคุณได้น้อยลง นอกจากนี้ การสูบบุหรี่ต่อไป ยังเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย และทำให้สุขภาพจิตแย่ลง ความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาก็จะเลวลงไปด้วย เมื่อคุณอยู่ในโรงพยาบาลพระมวงกุเกล้า คุณจะได้รับการดูแลเอาใจใส่และได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลพระมวงกุเกล้าเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของคุณ และเมื่อคุณมาพบแพทย์ตามนัดน้อยลง การช่วยเหลือจากรัฐบาลในด้านค่ารักษาพยาบาลและในด้านอื่นๆก็จะน้อยลงไปด้วย คุณจะมีอิสระน้อยขณะอยู่ในโรงพยาบาลพระมวงกุเกล้า และไม่ได้เข้าร่วมทำกิจกรรมพิเศษที่ทางโรงพยาบาลพระ

มงกุฎเกล้าจัดขึ้น คุณจะมีโอกาสน้อยลงในการติดต่อกับครอบครัวและผู้หญิงที่คุณชอบ และถ้าคุณยังสูบบุหรี่ต่อไป คุณจะมีโอกาสเลิกสูบบุหรี่ได้น้อยลง และทำให้คุณวิตกกังวลถึงผลเสียจากการสูบบุหรี่มากขึ้น ซึ่งหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าของเรามีโปรแกรมที่จะช่วยให้คุณสามารถควบคุมการสูบบุหรี่ของคุณได้ ดังนั้น ผมคิดว่า คุณควรเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เคียวนี่”

ง. เงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังการชักชวน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือก่อนได้รับฟังสาร โน้มน้าวใจมีการเปลี่ยน...
 - ก. เจตคติทางตรงต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ
 - ข. เจตคติทางอ้อมต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ
 - ค. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ
 - ง. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ

หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการ โน้มน้าวใจสามแบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่มีการเปลี่ยนเจตนาในการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือไปในทางเพิ่มเจตนามากขึ้น หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการ โน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ สูงกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

นอกจากนี้จำนวนผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการ โน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผู้สูบบุหรี่ที่ไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือก่อนได้รับฟังสาร โน้มน้าวใจมีการเปลี่ยน...

- ก. เจตคติทางตรงต่อการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้รักษาผู้ติดยาหรือ
- ข. เจตคติทางอ้อมต่อการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้รักษาผู้ติดยาหรือ
- ค. เจตนาในการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้รักษาผู้ติดยาหรือ

หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการ โน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้รักษาผู้ติดยาหรือ ต่ำกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือ ต่ำกว่า เงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน และแบบการชักชวนที่เน้นผลเสีย

ของการสูบบุหรี่ต่อไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) โดยเปลี่ยนไปในทางลดเจตคติทางตรง เจตคติทางอ้อม และเจตนาต่อการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือเลิก

3. ผู้สูบบุหรี่ที่ไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือเลิกก่อนได้รับฟังสาร โน้มน้าวใจมีการเปลี่ยน...

ก. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้รักษาผู้ติดยาหรือเลิก หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$, $p < .01$, $p < .001$)

ข. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือเลิก หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$, $p < .01$)

นอกจากนี้ จำนวนผู้สูบบุหรี่ที่ไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือเลิก หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือเลิกต่ำกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาหรือเลิก และต่ำกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

Strader และ Kartz (1990) ศึกษาผลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่มีต่อความเชื่อเจตคติ และทางเลือกในการประกอบอาชีพตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวิทยาลัยอเมริกันจาก 28 ชั้นเรียน แต่ละชั้นเรียนมี 30 คน

ก. ในขั้นแรก สุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 28 ชั้นเรียนมา 4 ชั้นเรียน (120 คน)

ข. ในขั้นที่สอง สุ่มตัวอย่างจาก 4 ชั้นเรียน เข้าเงื่อนไขการทดลอง (2 ชั้นเรียน) และเงื่อนไขควบคุม (2 ชั้นเรียน) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศเดียวกัน 90 คน กลุ่มตัวอย่างเข้าเงื่อนไขทดลอง 46 คน เป็นชาย 19 คน หญิง 27 คน เข้าเงื่อนไขควบคุม 44 คน เป็นชาย 21 คน หญิง 23 คน ในจำนวนตัวอย่างทั้งหมด มี 68 % จากเงื่อนไขควบคุมและ 62 % จากเงื่อนไขทดลองที่ไม่สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพและในจำนวนนี้ไม่มีใครเรียนพยาบาลมาก่อน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยบอกกับกลุ่มตัวอย่างว่าพวกเขากำลังเข้าร่วมการศึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ โดยมีจดหมายแนะนำที่ประกอบด้วย แบบเซ็นยินยอมเข้าร่วมการทดลอง ซึ่งการเข้าร่วมการทดลองเป็นไปอย่างเสรีและกลุ่มตัวอย่างมีอิสระที่จะออกจากทดลองเมื่อไรก็ได้ โดยจดหมายจะเป็นความลับ

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

(ข) มาตรการประเมินผลของการกระทำ 11 ข้อ เช่น

การที่ฉันได้ความรู้ดีจากการได้ช่วยเหลือผู้อื่นเป็นสิ่งที่ ...

ดี : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เลว
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

2. มาตรการวัดเจตคติต่อพฤติกรรม 4 ข้อ เช่น

การเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการ ภายใน 1 เดือนข้างหน้าสำหรับฉัน
เป็นสิ่งที่...

ฉลาด : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : โง่
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

3. (ก) มาตรการวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง 8 ข้อ เช่น

หากฉันเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการ ภายใน 1 เดือนข้างหน้า มารดา
ของฉันจะ...

ปฏิเสธ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ยอมรับ
-3 -2 -1 0 +1 +2 +3

โดยกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดในที่นี้ เป็น มารดา บิดา พี่ชาย พี่สาว คนรัก คู่ชีวิต และเพื่อน

(ข) มาตรการวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง 8 ข้อ เช่น

ฉันต้องการทำในสิ่งที่มารดาของฉันต้องการให้ฉันเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาล
ประจำการ ภายใน 1 เดือนข้างหน้า...

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ในการวิเคราะห์จริงมีการกลับการให้คะแนนจาก -3 ถึง +3 เป็น 1 ถึง 7

4. มาตรการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง 1 ข้อ เช่น

บุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญสำหรับฉัน คิดว่าฉันควรจะเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็น
พยาบาลประจำการ ภายใน 1 เดือนข้างหน้า...

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

5. มาตรการวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม 1 ข้อ เช่น

ฉันตั้งใจที่จะเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการ ภายใน 1 เดือนข้างหน้า
 เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

แนวการสร้างสาร

แนวการสร้างสารพัฒนาจากแนวของ Ajzen และ Fishbein (1980) ซึ่งจำกัดอยู่ในพฤติกรรมเป้าหมาย เจตคติต่อการเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการภายใน 1 เดือนข้างหน้า ประกอบไปด้วย ข้อโต้แย้ง 11 ข้อ ที่มีพื้นฐานมาจากความเชื่อเด่นชัด 11 ข้อนั้น แบบการชักชวนทางบวกเป็นการเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมการเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการกับผลทางบวกที่ตามมา ยกตัวอย่างเช่น สารที่สนับสนุนความเชื่อทางบวกที่ว่าอาชีพพยาบาลประจำการสามารถทำให้ได้รับความรู้สึกที่ดีจากการช่วยเหลือผู้อื่น ดังตัวอย่างข้างล่าง :

โปรดระลึกถึงช่วงหนึ่งในชีวิตของท่านเมื่อท่านได้ทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อใครคนหนึ่งหรือได้ช่วยครอบครัวของท่านทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อใครบางคน นั่นเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านรู้สึกดีไม่ใช่หรือ ? หรือว่านั่นไม่ใช่ความรู้สึกที่ดี ? เมื่อท่านได้เลือกอาชีพเป็นพยาบาล ท่านจะมีความรู้สึกเช่นนี้เป็นส่วนมาก เพราะว่าอาชีพของท่านทำให้ท่านได้ช่วยเหลือผู้อื่น

แบบการชักชวนทางลบได้ถูกสร้างขึ้น โดยการเสนอหลักฐานสนับสนุนทางบวกมาโต้แย้งความเชื่อทางลบนั้น ยกตัวอย่างเช่น :

นักเรียนหลายคนไม่เข้าใจเกี่ยวกับความยืดหยุ่นของพยาบาลที่มีต่อการทำงาน พยาบาลส่วนมากจะตื่นแต่เช้าเพื่อทำงานและกลับบ้าน และยังจะต้องต่อสู้กับการจราจรที่คับคั่งในช่วงเวลาที่เร่งรัด พยาบาลเป็นผู้ที่มีความยืดหยุ่นและสามารถที่จะเลือกได้ว่าเข้าต้องการทำงานในช่วงเวลาไหน พยาบาลส่วนใหญ่สามารถที่จะเลือกตารางชีวิตให้กับตัวเองได้ ถ้าท่านเป็นคนกลางคืนที่ชอบเล่นบาสในเวลากลางวันและต้องการที่จะทำงานหาเงิน ช่วงเวลากลางคืนเป็นเวลาทำงานสำหรับท่าน และถ้าท่านเป็นคนชอบทำงานในเวลากลางวัน ท่านยังสามารถหางานพิเศษนอกโรงพยาบาลทำในเวลากลางวันได้ด้วย

ผลการวิจัยพบว่า การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล มีผลกระทบทางบวกต่อพฤติกรรมการเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการของกลุ่มตัวอย่าง

ในกลุ่มทดลองมีนักเรียน 8 คน จาก 46 คน ที่เซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการ ภายหลังจากทดลอง คิดเป็น 17 %

ในกลุ่มควบคุม ในจำนวนนักเรียน 44 คน ไม่มีผู้ใดที่เซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการ คิดเป็น 0 %

จากการทดสอบสัดส่วนโดยใช้สถิติ Z- test แบบหางเดียว พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง 17 % และ 0 % ($Z = 2.17, p < 0.5$) ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าการจัดกระทำเงื่อนไขการทดลองในที่นี้คือการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมในแต่ละสถานการณ์ได้

การวัดในช่วง 6 สัปดาห์ต่อมา นักเรียนทุกคน (17 %) ที่เซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการ จะได้ทำแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่งและส่งกลับมายังผู้วิจัย

การวิเคราะห์สัดส่วนในช่วงสุดท้าย จำกัดเฉพาะในกลุ่มทดลองเพื่อศึกษาการเปลี่ยนความเชื่อ เจตคติ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและเจตนาเชิงพฤติกรรม การเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการ คือ การเปลี่ยนเจตคติ ($r = -.36, p < .05$) และการเปลี่ยนเจตนาเชิงพฤติกรรม ($r = -.70, p < .001$) ทั้งนี้ค่าสหสัมพันธ์ทางลบแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางที่ชอบมากกว่าในพฤติกรรมการเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการ

โดยสรุป ในการศึกษาผลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่มีต่อความเชื่อต่อความเชื่อเจตคติ และทางเลือกในการประกอบอาชีพตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนความเชื่อ เจตคติและเจตนาไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญมากกว่ากลุ่มควบคุม และอัตราการเซ็นชื่อเลือกอาชีพเป็นพยาบาลประจำการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบต่อการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

ขอบเขตในการวิจัย

ก. กลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างเครื่องมือ เป็นหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน ใช้สร้างแบบสำรวจความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดา โดยนำแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาไปให้หญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน ตอบ

ข. กลุ่มตัวอย่างชั้นทดลอง เป็นหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ซึ่งมีอายุครรภ์มากกว่า 32 สัปดาห์ขึ้นไป หรือ ตั้งครรภ์ตั้งแต่ 8 เดือนขึ้นไป โดยเป็นหญิงมีครรภ์ที่ตั้งครรภ์แรกที่ยังไม่เคยคลอดบุตรที่มีชีวิตรอดและไม่ใช้กลุ่มเดียวกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือ จำนวน 200 คน ให้ตอบแบบสำรวจความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด และแบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด ได้กลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จำนวน 115 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม จำนวน 85 คน แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และนมผสมภายหลังคลอดมาจำนวนกลุ่มละ 60 คน

ค. ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการวิจัย ได้แก่ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนและการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ

คำจำกัดความ

ก. พฤติกรรมการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด (B) หมายถึง พฤติกรรมการให้นมบุตรของหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสมภายหลังได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจแต่ละแบบ รวมไปถึงเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ

1. พฤติกรรมการให้นมมารดาแก่บุตร (B_{bf}) หมายถึง พฤติกรรมของมารดาภายหลังคลอดที่ให้นมมารดาแก่บุตร

2. พฤติกรรมการให้นมผสมแก่บุตร (B_{bof}) หมายถึง พฤติกรรมของมารดา ภายหลังคลอดที่ให้นมผสมแก่บุตร

ข. เจตนา (I) หมายถึง เจตนาของหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ดึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ในการให้นมบุตร แบ่งเป็น

1. เจตนาในการให้นมมารดาแก่บุตร (I_{bf}) หมายถึง ความตั้งใจของหญิงมีครรภ์ ที่จะให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด

ก. เจตนาในการให้นมมารดาแก่บุตรก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (I_{bb}) หมายถึง ความตั้งใจของหญิงมีครรภ์ที่จะให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอดก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจแต่ละแบบ

ข. เจตนาในการให้นมมารดาแก่บุตรหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (I_{bfa}) หมายถึง ความตั้งใจของหญิงมีครรภ์ที่จะให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด หลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจแต่ละแบบ

การหาคะแนนการเปลี่ยนเจตนาในการให้นมมารดาแก่บุตร หลังจากได้รับฟังสารโน้มน้าวใจแต่ละแบบ (CI_{bf}) จากสมการต่อไปนี้

$$CI_{bf} = I_{bfa} - I_{bb}$$

2. เจตนาในการให้นมผสมแก่บุตร (I_{bof}) หมายถึง ความตั้งใจของหญิงมีครรภ์ ที่จะให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด

ก. เจตนาในการให้นมผสมแก่บุตรก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (I_{bob}) หมายถึง ความตั้งใจของหญิงมีครรภ์ที่จะให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอดก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจแต่ละแบบ

ข. เจตนาในการให้นมผสมแก่บุตรหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (I_{bofa}) หมายถึง ความตั้งใจของหญิงมีครรภ์ที่จะให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอดหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจแต่ละแบบ

การหาคะแนนการเปลี่ยนเจตนาในการให้นมผสมแก่บุตร หลังจากได้รับฟังสารโน้มน้าวใจแต่ละแบบ (CI_{bof}) จากสมการต่อไปนี้

$$CI_{bof} = I_{bofa} - I_{bob}$$

ค. เจตคติ (A_B) หมายถึง การประเมินพฤติกรรมนั้นในทางบวกหรือทางลบของแต่ละบุคคลตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน มีวิธีวัด 2 วิธี

1. การวัดเจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม ด้วยการประเมินความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างต่อพฤติกรรมนั้นในลักษณะ ชอบ – เกียด หรือ ดี – เลว จากมาตรจำแนกความหมาย 2 ชุด คือ

ก. เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาแก่บุตรก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (A_{Bbb}) และหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (A_{Bbfa})

ข. เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมการให้นมผสมแก่บุตรก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (A_{Bbofb}) และหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (A_{Bbofa})

การหาคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาแก่บุตร (CA_{Bbf}) และพฤติกรรมการให้นมผสมแก่บุตร (CA_{Bbof}) หลังจากได้รับฟังสารเพื่อการโน้มน้าวใจแต่ละแบบ จากสมการต่อไปนี้

$$CA_{Bbf} = A_{Bbfa} - A_{Bbfb}$$

$$CA_{Bbof} = A_{Bbofa} - A_{Bbofb}$$

2. การวัดเจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรม ด้วยการหาผลคูณระหว่างความหนักแน่นของความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการกระทำพฤติกรรม (b_i) กับการประเมินผลของการกระทำ (e_i) โดยที่ผลรวมของผลคูณนี้เป็นคะแนนเจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรม ($\Sigma b_i e_i$) ซึ่งมี 2 ชุด คือ

ก. เจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาแก่บุตรก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ ($\Sigma b_i e_i$)_b และหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ ($\Sigma b_i e_i$)_a

ข. เจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรมการให้นมผสมแก่บุตรก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ ($\Sigma b_i e_i$)_x และหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ ($\Sigma b_i e_i$)_y

การหาคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาแก่บุตร ($C\Sigma b_i e_i$)_{bf} และพฤติกรรมการให้นมผสมแก่บุตร ($C\Sigma b_i e_i$)_{bof} หลังจากได้รับฟังสารเพื่อการโน้มน้าวใจแต่ละแบบ จากสมการต่อไปนี้

$$(C\Sigma b_i e_i)_{bf} = (\Sigma b_i e_i)_a - (\Sigma b_i e_i)_b$$

$$(C\Sigma b_i e_i)_{bof} = (\Sigma b_i e_i)_y - (\Sigma b_i e_i)_x$$

ง. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าบุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรทำพฤติกรรมนี้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน มีวิธีวัด 2 วิธี คือ

1. การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงด้วยการระบุนความเชื่อของบุคคลที่มีต่อความคิดเห็นของบุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญต่อเขาว่าเขาควรหรือไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น จำนวน 2 ชุด คือ

ก. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงในการให้นมมารดาแก่บุตรก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (SN_{bf})_b และหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (SN_{bf})_a

ข. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงในการให้นมผสมแก่บุตรก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (SN_{bof})_b และหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (SN_{bof})_a

การหาคะแนนการเปลี่ยนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงในการให้นมมารดาแก่บุตร (CSN)_{bf} และในการให้นมผสมแก่บุตร (CSN)_{bof} หลังจากได้รับฟังสารโน้มน้าวใจแต่ละแบบ จากสมการต่อไปนี้

$$(CSN)_{bf} = (SN_{bf})_a - (SN_{bf})_b$$

$$(CSN)_{bof} = (SN_{bof})_a - (SN_{bof})_b$$

2. การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม ด้วยการหาผลคูณระหว่างความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับความคิดกลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรหรือไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น (NB_j) กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (MC_j) และผลรวมของผลคูณนี้เป็นคะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม ($\Sigma NB_j MC_j$) ซึ่งมี 2 ชุด คือ

ก. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมในการให้นมมารดาแก่บุตรก่อนได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ ($\Sigma NB_j MC_j$)_{bb} และหลังได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ ($\Sigma NB_j MC_j$)_{bfa}

ข. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมในการให้นมผสมแก่บุตรก่อนได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ ($\Sigma NB_j MC_j$)_{bob} และหลังได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ ($\Sigma NB_j MC_j$)_{bofa}

การหาคะแนนการเปลี่ยนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมในการให้นมมารดาแก่บุตร ($C \Sigma NB_j MC_j$)_{bf} และในการให้นมผสมแก่บุตร ($C \Sigma NB_j MC_j$)_{bof} หลังจากได้รับฟังกสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ จากสมการต่อไปนี้

$$(C \Sigma NB_j MC_j)_{bf} = (\Sigma NB_j MC_j)_{bfa} - (\Sigma NB_j MC_j)_{bb}$$

$$(C \Sigma NB_j MC_j)_{bof} = (\Sigma NB_j MC_j)_{bofa} - (\Sigma NB_j MC_j)_{bob}$$

จ. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (PBC) หมายถึง การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างว่าเป็นการยากหรือง่ายที่จะทำพฤติกรรมการให้นมบุตรเป็นการสะท้อนจากประสบการณ์ในอดีต และการคาดคะเนปัจจัยส่งเสริมหรือขัดขวาง ซึ่งแบ่งเป็น

1. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมการให้นมมารดาแก่บุตร (PBC_{bf}) ก่อนได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ (PBC_{bf})_b และหลังได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ (PBC_{bf})_a

2. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมการให้นมผสมแก่บุตร (PBC_{bof}) ก่อนได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ (PBC_{bof})_b และหลังได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ (PBC_{bof})_a

การหาคะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมการให้นมมารดาแก่บุตร ($CPBC_{bf}$) และการให้นมผสมแก่บุตร ($CPBC_{bof}$) หลังจากได้รับฟังกสารการโน้มน้าวใจแต่ละแบบจากสมการต่อไปนี้

$$(CPBC)_{bf} = (PBC_{bf})_a - (PBC_{bf})_b$$

$$(CPBC)_{bof} = (PBC_{bof})_a - (PBC_{bof})_b$$

ฉ. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการให้นมบุตร (b) หมายถึง ความเชื่อของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับผลของการให้นมบุตร แบ่งเป็น

1. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการให้นมมารดาแก่บุตร (b_i)_{bf} ก่อนได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ (b_i)_{bb} และหลังได้รับฟังกสารโน้มน้าวใจ (b_i)_{bfa}

2. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการให้นมผสมแก่บุตร (b_i)_{bof} ก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (b_i)_{bob} และหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (b_i)_{bofa}

การหาคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการให้นมมารดาแก่บุตร (Cb_i)_{bf} และผลของการให้นมผสมแก่บุตร (Cb_i)_{bof} หลังจากได้รับฟังสารการโน้มน้าวใจแต่ละแบบจากสมการต่อไปนี้

$$(Cb_i)_{bf}(\text{รายชื่อ}) = (b_{ibf})_a(\text{รายชื่อ}) - (b_{ibf})_b(\text{รายชื่อ})$$

$$(Cb_i)_{bof}(\text{รายชื่อ}) = (b_{ibof})_a(\text{รายชื่อ}) - (b_{ibof})_b(\text{รายชื่อ})$$

ข. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการให้นมบุตร หมายถึง ความเชื่อของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการให้นมบุตร แบ่งเป็น

1. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการให้นมมารดาแก่บุตร (NB_i)_{bf} ก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (NB_i)_{bb} และหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (NB_i)_{bfa}

2. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการให้นมผสมแก่บุตร (NB_i)_{bof} ก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (NB_i)_{bob} และหลังได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ (NB_i)_{bofa}

การหาคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการให้นมมารดาแก่บุตร (CNB_i)_{bf} และกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการให้นมผสมแก่บุตร (CNB_i)_{bof} หลังจากได้รับฟังสารการโน้มน้าวใจแต่ละแบบจากสมการ ต่อไปนี้

$$(CNB_i)_{bf}(\text{รายชื่อ}) = (NB_{ibf})_a(\text{รายชื่อ}) - (NB_{ibf})_b(\text{รายชื่อ})$$

$$(CNB_i)_{bof}(\text{รายชื่อ}) = (NB_{ibof})_a(\text{รายชื่อ}) - (NB_{ibof})_b(\text{รายชื่อ})$$

ข. แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หมายถึง การกระตุ้นด้วยผลดีที่เกิดขึ้นจากการให้นมมารดาแก่บุตร

ฅ. แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หมายถึง การกระตุ้นด้วยผลเสียที่เกิดขึ้นจากการให้นมผสมแก่บุตร

ฉ. แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หมายถึง การกระตุ้นทั้งผลดีที่เกิดจากการให้นมมารดาแก่บุตรและผลเสียของการให้นมผสมแก่บุตร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ก. ตัวแปรอิสระ คือ การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ได้แก่ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

ข. ตัวแปรตาม คือ เจตคติ ความเชื่อ การคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานการวิจัย

แนวทางการตั้งสมมติฐาน

จากการผลการวิจัยของ McArdele (Ajzen & Fishbein, 1980) และมันทนา เกวียนสูงเนิน (2540) รวมถึงการใช้หลักเหตุผล ผู้วิจัยจึงมีการทบทวนเป็นประเด็นในการตั้งสมมติฐาน ดังนี้

ก. แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติดหรือส่งผลต่อการเปลี่ยนเจตนาในการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด ไปในทางเพิ่มเจตนามากขึ้นในกลุ่มผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด อาจเทียบได้กับ หอจูงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม สูงกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ สูงกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม และเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ข. แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติดหรือส่งผลต่อการเปลี่ยนเจตคติทางตรง เจตคติทางอ้อมและเจตนาต่อการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด ในกลุ่มผู้สูบบุหรี่ที่ไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด โดยเปลี่ยนไปทางลดเจตคติทางตรง เจตคติทางอ้อมและเจตนาต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด อาจเทียบได้กับ หอจูงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ต่ำกว่า แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ต่ำกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ค. จำนวนผู้สูบบุหรี่ที่ไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด หลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด ต่ำกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด ต่ำกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน อาจเทียบได้กับ จำนวนมารดาที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ต่ำกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผู้วิจัยจึงนำมาตั้งสมมติฐานได้ 14 ข้อ ดังนี้

1. หอจูงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรง ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจาก

13.3. รั้งฟังแบบการช้กชวณที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

14. จ้งนวนมรคาคที่เลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจก

14.1. รั้งฟังแบบการช้กชวณที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) น้อยกว่า แบบการช้กชวณที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)

14.2. รั้งฟังแบบการช้กชวณที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) น้อยกว่า แบบการช้กชวณที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)

14.3. รั้งฟังแบบการช้กชวณที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) น้อยกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

14.4. รั้งฟังแบบการช้กชวณที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต้งกัน

ผู้วิจัยได้สรุปรสมมติฐานการวิจัยทั้ง 14 ข้อ ด้งแสดงในตารางที่ 9, 10 และ 11

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9

สรุปสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13 สำหรับหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

สมมติฐานข้อที่	เงื่อนไขการทดลอง			
	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้นทั้ง ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่และผลเสีย ของการเลี้ยงลูก ด้วยนมผสม (3)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่ (1)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลเสียของการ เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม (2)	กลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้ฟัง แบบการ ชักชวน (4)
1. การเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการ เลี้ยงลูกด้วยนมแม่				
1.1	>	→		
1.2	>	→	→	
1.3	>	→	→	→
3. การเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อ การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่				
3.1	>	→		
3.2	>	→	→	
3.3	>	→	→	→
5. การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผล ของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่				
5.1	>	→		
5.2	>	→	→	
5.3	>	→	→	→
7. การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่ม อ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่				
7.1	>	→		
7.2	>	→	→	
7.3	>	→	→	→

หมายเหตุ

>

หมายถึง เปลี่ยนไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า

→

หมายถึง ปลายลูกศรไปตกในเงื่อนไขใดเป็นการเปรียบเทียบกับเงื่อนไขนั้น

สมมติฐานข้อที่	เงื่อนไขการทดลอง			
	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้นทั้ง ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่และผลเสีย ของการเลี้ยงลูก ด้วยนมผสม (3)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่ (1)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลเสียของการ เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม (2)	กลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้ฟัง แบบการ ชักชวน (4)
9. การเปลี่ยนการรับรู้การควบคุม พฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่				
9.1	>	→		
9.2	>	→	→	
9.3	>	→		→
11. การเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่				
11.1	>	→		
11.2	>	→	→	
11.3	>	→	→	→
13. จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนม แม่				
13.1	>	→		
13.2	>	→	→	
13.3	>	→	→	→

ตารางที่ 10

สรุปสมมติฐานข้อที่ 2, 4, 10, 12, 14 สำหรับหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

สมมติฐานข้อที่	เงื่อนไขการทดลอง			
	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลเสียของการ เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม (2)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่และผลเสีย ของการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่ (3)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่ (1)	กลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้ฟัง แบบการ ชักชวน (4)
2. การเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการ เลี้ยงลูกด้วยนมผสม				
2.1	<	→		
2.2			<	→
2.3			<	→
2.4				
4. การเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อ การเลี้ยงลูกด้วยนมผสม				
4.1	<	→		
4.2			<	→
4.3			<	→
4.4				
10. การเปลี่ยนการรับรู้การควบคุม พฤติกรรมเลี้ยงลูกด้วยนม ผสม				
10.1	<	→		
10.2			<	→
10.3			<	→
10.4				

หมายเหตุ

<

หมายถึง เปลี่ยนไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่า

→

หมายถึง ปลายลูกศรไปตกในเงื่อนไขใดเป็นการเปรียบเทียบกับเงื่อนไขนั้น

~

หมายถึง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่	เงื่อนไขการทดลอง			
	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลเสียของการ เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม (2)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่และผลเสีย ของการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่ (3)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่ (1)	กลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้ฟัง แบบการ ชักชวน (4)
12. การเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยง ลูกด้วยนมผสม				
12.1	<	→		
12.2			<	→
12.3			<	→
12.4				
14. จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม				
14.1	<	→		
14.2			<	→
14.3			<	→
14.4				

ตารางที่ 11

สรุปสมมติฐานข้อที่ 6 และ 8 สำหรับหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

สมมติฐานข้อที่	เงื่อนไขการทดลอง			
	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลเสียของการ เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม (2)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่และผลเสีย ของการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่ (3)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่ (1)	กลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้ฟัง แบบการ ชักชวน (4)
6. การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผล ของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม				
6.1	>	→		
6.2			>	→
6.3			>	→
6.4				→
8. การเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่ม อ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูก ด้วยนมผสม				
8.1	>	→		
8.2			>	→
8.3			>	→
8.4				→

หมายเหตุ

>

หมายถึง เปลี่ยนไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า

→

หมายถึง ปลายลูกศรไปตกในเงื่อนไขใดเป็นการเปรียบเทียบกับเงื่อนไขนั้น

~

หมายถึง ไม่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบเจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมของมารดาที่มีแนวโน้มจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และนมผสม
2. ทำให้ทราบว่าผลของจัดกระทำกับเนื้อหาของสารในกระบวนการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจมีผลต่อการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมของมารดาที่มีแนวโน้มจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และนมผสม
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดกระทำกับเนื้อหาของสารเพื่อโน้มน้าวใจมารดาให้ใช้นมมารดาเลี้ยงบุตรเพิ่มขึ้น
4. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายเพื่อณรงค์ส่งเสริมให้มีการใช้นมมารดาเลี้ยงบุตรที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ผลของวิธีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่อ เจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม” เป็นการศึกษาเชิงทดลอง ซึ่งมีวิธีดำเนินการทดลอง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

ก. กลุ่มตัวอย่างขั้นสร้างเครื่องมือ

กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน ให้ทำแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอดเพื่อใช้สร้างแบบสำรวจความรู้สึคนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด (ฉบับสมบูรณ์) ความถี่ ร้อยละของความถี่ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์ จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ชนิดของนมที่เคยใช้เลี้ยงบุตร(หากเคยมีบุตรมาแล้ว) อาชีพ ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน (ดูภาคผนวก ก)

ข. กลุ่มตัวอย่างขั้นทดลอง

กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงมีครรภ์ ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ซึ่งมีอายุครรภ์มากกว่า 32 สัปดาห์ขึ้นไป หรือตั้งครรภ์ตั้งแต่ 8 เดือนขึ้นไป โดยยังไม่เคยมีบุตรที่มีชีวิตรอดมาก่อนและไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในขั้นสร้างเครื่องมือ จำนวน 200 คน ให้ตอบแบบสำรวจความรู้สึคนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด (ฉบับสมบูรณ์) หลังจากนั้นให้ตอบแบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด ได้ตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จำนวน 115 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม จำนวน 85 คน แล้วสุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือนมผสมภายหลังคลอดมาจำนวนกลุ่มละ 60 คน ความถี่ ร้อยละของความถี่ของกลุ่มตัวอย่างขั้นทดลองที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสมจำแนกตามอายุ อายุครรภ์ อาชีพและระดับการศึกษาสูงสุดของตัวอย่าง อาชีพและระดับการศึกษาสูงสุดของสามีและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน(ดูภาคผนวก ข)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ก. แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช

ข. แบบสำรวจความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช(ฉบับสมบูรณ์)

ค. แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช

ง. แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 สัปดาห์

จ. แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 เดือน

ฉ. เทปบันทึกเสียงของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

ลักษณะของเครื่องมือ

ก. แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ที่สร้างขึ้นตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ลักษณะแบบสำรวจแบ่งออกเป็น 3 ส่วน (ดูภาคผนวก ค) ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

ส่วนที่ 2 การสำรวจความคิดเห็นในการให้นมมารดาแก่บุตร ประกอบด้วย คำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ที่กระตุ้นความเชื่อเด่นชัด กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด และ ปัจจัยเด่นชัด ลักษณะของข้อคำถามเรียงตามลำดับ ดังนี้

- หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉัน ภายหลังคลอด จะก่อให้เกิดผลคือ...
 - คน หรือ กลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อฉันที่ฉันจะนึกถึง หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉัน ภายหลังคลอดคือ...
 - มีปัจจัยใดบ้างที่สนับสนุนหรือขัดขวางการที่ฉันจะให้นมมารดาแก่บุตรของฉัน ภายหลังคลอด
- และมาตรวัดเจตคติทางตรงที่วัดโดยใช้มาตรวัด “การที่ฉันจะให้นมมารดาแก่บุตรของฉัน ภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...” ให้ตอบบนมาตรจำแนกความหมาย 7 ช่วง โดยใช้คู่อรรถศัพท์มีวิธีการประเมิน

ส่วนที่ 3 การสำรวจความคิดเห็นในการให้มผสมแก่บุตร ประกอบด้วย คำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ที่กระตุ้นความเชื่อเด่นชัด กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด และ ปัจจัยเด่นชัด ลักษณะของข้อคำถามเรียงตามลำดับ ดังนี้

- หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉัน ภายหลังคลอด จะก่อให้เกิดผลคือ...
- คน หรือ กลุ่มคนที่มีความสำคัญสำหรับฉันที่ฉันจะนึกถึง หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉัน ภายหลังคลอดคือ...
- มีปัจจัยใดบ้างที่สนับสนุนหรือขัดขวางการที่ฉันจะให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด และมาตรวัดเจตคติทางตรงที่วัดโดยใช้มาตรวัดโดยใช้มาตรวัด “การที่ฉันจะให้มผสมแก่บุตรของฉัน ภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่ดี...” ให้ตอบบนมาตรจำแนกความหมาย 7 ช่วง โดยใช้คู่อรรถศัพท์มีวิธีการประเมิน

ข. แบบสำรวจความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับการให้มบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช(ฉบับสมบูรณ์) ได้จากการนำแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้มบุตรของมารดาภายหลังคลอด ไปให้กลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างเครื่องมือตอบ ตามขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ(ดูภาคผนวก ง) ลักษณะของเครื่องมือแบ่งออกเป็น 3 ส่วน (ดูภาคผนวก จ) ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

ส่วนที่ 2 แบบสำรวจความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับการให้มมารดาแก่บุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ประกอบด้วย

1) มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ	จำนวน 5 ข้อ
2) มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง	จำนวน 5 ข้อ
3) มาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	จำนวน 5 ข้อ
4) มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง	จำนวน 3 ข้อ
5) มาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม	จำนวน 4 ข้อ
6) มาตรวัดการประเมินผลของการกระทำ	จำนวน 5 ข้อ
7) มาตรวัดเจตคติทางตรง	จำนวน 15 ข้อ
8) มาตรวัดการรับรู้การควบคุม	จำนวน 7 ข้อ
9) มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม	จำนวน 7 ข้อ
10) มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง	จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสำรวจความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับการให้มผสมแก่บุตรของมารดา ภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ประกอบด้วย

1) มาตรการวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ	จำนวน 9 ข้อ
2) มาตรการวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง	จำนวน 9 ข้อ
3) มาตรการวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	จำนวน 4 ข้อ
4) มาตรการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง	จำนวน 3 ข้อ
5) มาตรการวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม	จำนวน 4 ข้อ
6) มาตรการวัดการประเมินผลของการกระทำ	จำนวน 9 ข้อ
7) มาตรการวัดเจตคติทางตรง	จำนวน 15 ข้อ
8) มาตรการวัดการรับรู้การควบคุม	จำนวน 4 ข้อ
9) มาตรการวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม	จำนวน 1 ข้อ
10) มาตรการวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง	จำนวน 4 ข้อ

ค. แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มา
รับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ลักษณะของแบบสอบถาม เป็น
แบบสอบถามปลายปิด จำนวน 2 ข้อ (ดูภาคผนวก ก)

ข้อแรก ให้เลือกตอบว่า ภายหลังคลอดจะให้ให้นมมารดาแก่บุตรเพียงอย่างเดียว จะให้นม
ผสมแก่บุตรเพียงอย่างเดียว หรือจะให้ทั้งนมมารดาและนมผสมแก่บุตร

ข้อที่สอง ลักษณะคำถามเป็นดังนี้

หากเลือกจะให้ทั้งนมมารดาและนมผสมแก่บุตร จะเลือกให้ตามข้อใด

[] นมมารดาและให้นมผสม 1 มื้อต่อวัน

[] นมมารดาและให้นมผสม 2 มื้อต่อวัน

[] นมมารดาและให้นมผสม 3 มื้อต่อวัน

[] นมมารดาและให้นมผสมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 มื้อต่อวัน

จากแบบสอบถามนี้จะได้กลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมมารดาและนมผสมโดย
หากตัวอย่างตอบ

[] นมมารดาและให้นมผสม 1 มื้อต่อวัน หมายถึงว่าตัวอย่างจะให้นมมารดาร้อยละ 75
ขึ้นไป เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

[] นมมารดาและให้นมผสม 2 มื้อต่อวัน หมายถึงว่าตัวอย่างจะให้นมมารดาร้อยละ 50 ถึง
75 เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

[] นมมารดาและให้นมผสม 3 มื้อต่อวัน หมายถึงว่าตัวอย่างจะให้นมมารดาร้อยละ 25 ถึง
50 เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

[] นมมารดาและให้นมผสมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 มื้อต่อวัน หมายถึงว่าตัวอย่างจะให้นม
มารดาร้อยละ 25 หรือต่ำกว่า เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมมารดาได้แก่ตัวอย่างที่จะให้นมมารดาร้อยละ 75 ขึ้นไปเมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมได้แก่ตัวอย่างที่จะให้นมมารดาร้อยละ 75 หรือต่ำกว่า เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

ง. แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 สัปดาห์

ลักษณะของแบบสอบถามคล้ายกับแบบสอบถามการให้นมมารดาแก่บุตรของมารดา ภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ดึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช เพียงแต่เปลี่ยนช่วงเวลาเป็น “ภายหลังคลอด 6 สัปดาห์” (ดูภาคผนวก ข)

ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบรายงานพฤติกรรมกรรมการให้นมบุตรด้วยตนเองของมารดาหลังคลอด จำนวน 2 ข้อ

ข้อแรก เป็นคำถามปลายปิด ให้เลือกตอบว่า ภายหลังคลอด 6 สัปดาห์ ได้ให้นมมารดาแก่บุตรเพียงอย่างเดียว ให้นมผสมแก่บุตรเพียงอย่างเดียว หรือให้ทั้งนมมารดาและนมผสมแก่บุตร

ข้อที่สอง ลักษณะคำถามเป็นดังนี้

หากได้ให้ทั้งนมมารดาและนมผสมแก่บุตร ได้ให้นมบุตรตามข้อใด

[] นมมารดาและให้นมผสม 1 มื้อต่อวัน

[] นมมารดาและให้นมผสม 2 มื้อต่อวัน

[] นมมารดาและให้นมผสม 3 มื้อต่อวัน

[] นมมารดาและให้นมผสมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 มื้อต่อวัน

จากแบบสอบถามนี้จะได้กลุ่มตัวอย่างที่เลี้ยงลูกด้วยนมมารดาและนมผสมโดยหาก

ตัวอย่างตอบ

[] นมมารดาและให้นมผสม 1 มื้อต่อวัน หมายถึงว่าตัวอย่างได้ให้นมมารดาร้อยละ 75 ขึ้นไป เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

[] นมมารดาและให้นมผสม 2 มื้อต่อวัน หมายถึงว่าตัวอย่างได้ให้นมมารดาร้อยละ 50 ถึง 75 เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

[] นมมารดาและให้นมผสม 3 มื้อต่อวัน หมายถึงว่าตัวอย่างได้ให้นมมารดาร้อยละ 25 ถึง 50 เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

[] นมมารดาและให้นมผสมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 มื้อต่อวัน หมายถึงว่าตัวอย่างได้ให้นมมารดา ร้อยละ 25 หรือต่ำกว่า เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเลี้ยงลูกด้วยนมมารดาได้แก่ตัวอย่างที่ได้ให้นมมารดา ร้อยละ 75 ขึ้นไปเมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเลี้ยงลูกด้วยนมผสมได้แก่ตัวอย่างที่ได้ให้นมมารดาร้อยละ 75 หรือต่ำกว่า เมื่อเทียบกับการให้นมทั้งหมด

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามปลายปิดถามเกี่ยวกับสิ่งที่จะบ่งชี้ถึงพฤติกรรมการให้นมบุตร จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ระยะเวลาและการมีอาหารคัดติงเต้านม ภาวะขาดประจำเดือน ภาวะน้ำนมแห้ง ระยะเวลาที่มดลูกเข้าอู่ (ดูภาคผนวก ข)

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากส่วนที่ 2 มาพิจารณาร่วมกับแบบการรายงานพฤติกรรมการให้นมบุตรด้วยตนเอง (ส่วนที่ 1) โดยหากตัวอย่างมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งอย่าง ได้แก่ อาการคัดติงเต้านม 4-6 สัปดาห์หลังคลอดและยังเป็นอยู่ มีประจำเดือนแล้ว ไม่มีน้ำนมหรือน้ำนมแห้ง และมดลูกยังไม่เข้าอู่จะถือว่าตัวอย่างมีพฤติกรรมการให้นมผสมแก่บุตร

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายปิดถามเกี่ยวกับระยะเวลาพักหลังคลอดและการมีเวลาอยู่กับบุตร ในระยะหลังคลอดของมารดา

จ. แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 เดือน

ลักษณะของแบบสอบถามคล้ายกับแบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 สัปดาห์ในส่วนที่ 1 เพียงแต่เปลี่ยนช่วงเวลาเป็น “ภายหลังคลอด 6 เดือน” (ดูภาคผนวก ข)

ฉ. เทปบันทึกเสียงของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ประกอบด้วย

1. แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ลักษณะของสารในเนื้อหานี้สอดคล้องกับแบบการชักชวนทางบวก (Positive Appeal) ที่ใช้ในงานวิจัยของ Mc Ardle (Ajzen & Fishbein, 1980) โดยที่หมายของความเชื่อเป็น “การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่” แล้วเชื่อมโยงที่หมายของความเชื่อกับผลทางบวกที่เกิดขึ้น 8 ข้อ

เนื้อความของสารประกอบด้วย ข้อความการแนะนำตัวของผู้เชี่ยวชาญการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ในที่นี้คือ แพทย์ประจำบ้าน ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล นโยบายของโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก พร้อมทั้งแนะนำว่า โรงพยาบาลนี้เป็นโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก และมีการเชื่อมโยงระหว่างการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่กับผลทางบวก 9 ข้อ ได้แก่ นมแม่มีสารอาหารครบถ้วน ประหยัด สะดวก สะอาด ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันต่อโรคติดเชื้อ ผลดีด้านจิตใจ ลดการเกิดโรคมุมิแพ้ ลดการเกิดโรคอ้วนในทารก ทำให้ทารกมีgramที่แข็งแรงและผลดีต่อมารดา จบท้ายด้วยการที่ผู้เชี่ยวชาญการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ บอกกับกลุ่มตัวอย่างว่า การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะก่อให้เกิดผลดีและชักชวนให้ตัวอย่างเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ภายหลังคลอด

ตัวอย่างข้อความของสารในเทปบันทึกเสียง บางส่วนเป็นดังนี้

... “ผม น.พ.....เป็นแพทย์ประจำบ้าน ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา โรงพยาบาลศิริราช เนื่องจากโรงพยาบาลศิริราชเป็นโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก ซึ่งองค์การอนามัยโลก ได้กำหนดบันไดสิบขั้นสู่ความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไว้ ประเทศไทยเป็น 1 ใน 12 ประเทศ ที่ได้รับเกียรติให้เป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โดยการนำขั้นตอน

ต่างๆเหล่านี้มาใช้ในโครงการโรงพยาบาลสายสัมพันธ์ จากที่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางถึงคุณภาพและปริมาณนมแม่ ผลดีผลเสียต่อมารดาและทารก รวมทั้งเศรษฐกิจของครอบครัวที่ใช้นมแม่เลี้ยงบุตร ประโยชน์ของการใช้นมแม่เลี้ยงบุตร ดังนั้นผมอยากจะบอกพวกคุณว่าการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะก่อให้เกิดผลดีดังนี้คือ นมแม่มีสารอาหารครบถ้วน มีสัดส่วนเหมาะสมกับความต้องการของทารกตั้งแต่แรกเกิด ไปจนถึง 6 เดือน การเลี้ยงบุตรด้วยนมแม่ นอกจากจะเป็นการประหยัดรายจ่ายของครอบครัวแล้วยังช่วยลดการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศอีกด้วย นมแม่สะดวก สะอาด ปลอดภัย สามารถหึ่งออกมาได้ทันทีที่ทารกต้องการ ไม่ต้องเสียเวลาเตรียมนม มีความสะอาดปลอดภัยจากโรคติดเชื้อที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเตรียมนมไม่ถูกวิธี นมแม่มีภูมิคุ้มกันโรคติดเชื้อมีองค์ประกอบหลายประการที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน นอกจากนี้ ทารกที่ได้รับนมแม่จะได้รับความอบอุ่นทั้งทางร่างกายและจิตใจเนื่องจากการโอบอุ้มและให้นม นมแม่ลดการเกิดโรคภูมิแพ้ ในนมแม่ไม่มีสารที่กระตุ้นให้เกิดโรคภูมิแพ้ นมแม่ลดการเกิดโรคอ้วนในทารก น้ำนมแม่มีปริมาณพอเหมาะสำหรับทารกเมื่อคุณอึมทารกก็จะหยุดดูดและยังทำให้ทารกมีgramที่แข็งแรง นมแม่ให้ผลดีต่อมารดา มารดาที่ให้นมบุตรมักจะไม่มีประจำเดือนเนื่องจากร่างกายจะหลั่งฮอร์โมนที่ช่วยไม่ให้มีประจำเดือน และยังช่วยให้มดลูกเข้าอู่เร็ว มารดาที่ให้นมบุตรจะไม่เป็นมะเร็งเต้านมและไม่เป็นโรคอ้วน จากผลดีของนมแม่ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ดังนั้นผมคิดว่าคุณควรจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ภายหลังคลอดอย่างน้อยเป็นเวลา 6 เดือน”

2. แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ลักษณะของสารในเงื่อนไขนี้สอดคล้องกับแบบการชักชวนทางลบ (Negative Appeal) ที่ใช้ในงานวิจัยของ McArdle (Ajzen & Fishbein, 1980) โดยที่หมายของความเชื่อเป็น “ การเลี้ยงลูกด้วยนมผสม” แล้วเชื่อมโยงที่หมายของความเชื่อกับผลทางลบที่เกิดขึ้น 8 ข้อ ซึ่งเป็นผลตรงกันข้ามกับผลทางบวกที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

เนื้อความของสารประกอบด้วย ข้อความการแนะนำตัวของผู้เชี่ยวชาญการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ในที่นี้คือ แพทย์ประจำบ้าน ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล นโยบายของโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก พร้อมทั้งแนะนำว่า โรงพยาบาลนี้เป็นโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก และมีการเชื่อมโยงระหว่างการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมกับผลทางลบ 9 ข้อ จบท้ายด้วยการที่ผู้เชี่ยวชาญการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ บอกกับกลุ่มตัวอย่างว่า การเลี้ยงลูกด้วยนมผสมจะก่อให้เกิดผลเสียและชักชวนให้ตัวอย่างเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ภายหลังคลอด

ตัวอย่างข้อความของสารในเทปบันทึกเสียง บางส่วนเป็นดังนี้

... “ผม น.พ.....เป็นแพทย์ประจำบ้าน ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา โรงพยาบาลศิริราช เนื่องจากโรงพยาบาลศิริราชเป็นโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก ซึ่งองค์การอนามัยโลก ได้กำหนดบันไดสิบขั้นสู่ความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไว้ ประเทศไทยเป็น 1

ใน 12 ประเทศ ที่ได้รับเกียรติให้เป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โดยการนำขั้นตอนต่างๆเหล่านี้มาใช้ในโครงการโรงพยาบาลสายสัมพันธ์ จากที่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางถึงคุณภาพและปริมาณนมแม่ ผลผลิตเสียต่อมารดาและทารก รวมทั้งเศรษฐกิจของครอบครัวที่ใช้นมแม่เลี้ยงบุตร ประโยชน์ของการใช้นมแม่เลี้ยงบุตร ดังนั้นผมอยากจะบอกพวกคุณว่าการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมจะก่อให้เกิดผลเสียดังนี้คือ นมผสมมีส่วนไม่เหมาะสมกับความต้องการของทารก ปริมาณสารอาหารที่มากเกินไปในนมผสมจะทำให้ระบบการย่อยและไตของทารกทำงานหนัก การเลี้ยงบุตรด้วยนมผสม นอกจากจะเป็นการสิ้นเปลืองรายจ่ายของครอบครัวแล้วยังช่วยเพิ่มการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศอีกด้วย นมผสมต้องเสียเวลาเตรียม โรคติดเชื้อที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเตรียมนมไม่ถูกวิธี นมผสมไม่มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน อาจทำให้ทารกอ่อนแอมีการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อได้ง่าย นอกจากนี้ ทารกที่ได้รับนมผสมจะไม่ได้รับความอบอุ่นจากอกแม่อย่างเต็มที่ นมผสมเพิ่มการเกิดโรคมุมิแพ้ ในนมผสมมีสารที่กระตุ้นให้เกิดโรคมุมิแพ้ นมผสมเพิ่มการเกิดโรคอ้วนในทารก เนื่องจากการกระตุ้นให้ทารกดูดจนหมดขวดหรือมีการผสมนมเข้มข้นกว่าปกติและไม่ทำให้ทารกมีกรามที่แข็งแรง มารดาที่ให้นมผสมแก่บุตรมักจะมีการประจำเดือนเร็วเนื่องจากร่างกายไม่มีการหลั่งฮอร์โมนที่ช่วยไม่ให้มีประจำเดือน โอกาสที่จะมีการตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นและยังทำให้มดลูกเข้าอู่ช้า โอกาสตกเลือดหลังคลอดเพิ่มขึ้น มารดาที่ให้นมผสมแก่บุตรมีโอกาสเป็นมะเร็งเต้านมและโรคอ้วนเพิ่มขึ้น จากผลเสียของนมผสมที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ดังนั้นผมคิดว่าคุณควรจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ภายหลังคลอดอย่างน้อยเป็นเวลา 6 เดือน”

3. แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ลักษณะของสารในเงื่อนไขเป็นการผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและทางลบ โดยที่หมายของความเชื่อเป็น “ การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่” และ “การเลี้ยงลูกด้วยนมผสม” แล้วเชื่อมโยงที่หมายของความเชื่อกับผลทางบวกที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และผลทางลบที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 9 ข้อ

เนื้อความของสารประกอบด้วย ข้อความการแนะนำตัวของผู้เชี่ยวชาญการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ในที่นี้คือ แพทย์ประจำบ้าน ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล นโยบายของโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก พร้อมทั้งแนะนำว่า โรงพยาบาลนี้เป็น โรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก พร้อมทั้งมีการเชื่อมโยงระหว่างการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่กับผลทางบวกที่เกิดขึ้น และการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมกับผลทางลบที่เกิดขึ้น 9 ข้อ จบท้ายด้วยการที่ผู้เชี่ยวชาญการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ บอกกับกลุ่มตัวอย่างว่า การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะก่อให้เกิดผลดีและการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมจะก่อให้เกิดผลเสีย แล้วชักชวนให้ตัวอย่างเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ภายหลังคลอด

ตัวอย่างข้อความของสารในเทปบันทึกเสียง เป็นดังนี้

... “ผม น.พ.....เป็นแพทย์ประจำบ้าน ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา
 โรงพยาบาลศิริราช เนื่องจากโรงพยาบาลศิริราชเป็นโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก ซึ่งองค์การ
 อนามัยโลก ได้กำหนดบันไดสิบขั้นสู่ความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไว้ ประเทศไทยเป็น 1
 ใน 12 ประเทศ ที่ได้รับเกียรติให้เป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โดยการนำขั้นตอน
 ต่างๆเหล่านี้มาใช้ในโครงการ โรงพยาบาลสายสัมพันธ์ จากที่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางถึง
 คุณภาพและปริมาณนมแม่ ผลดีผลเสียต่อมารดาและทารก รวมทั้งเศรษฐกิจของครอบครัวที่ใช้นม
 แม่เลี้ยงบุตร ประโยชน์ของการใช้นมแม่เลี้ยงบุตร ดังนั้นผมอยากจะบอกพวกคุณว่าการเลี้ยงลูก
 ด้วยนมแม่จะก่อให้เกิดผลดีและการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมก่อให้เกิดผลเสีย ดังนี้คือ นมแม่มี
 สารอาหารครบถ้วน มีสัดส่วนเหมาะสมกับความต้องการของทารกตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึง 6 เดือน
 นมผสมมีสัดส่วนไม่เหมาะสมกับความต้องการของทารก ปริมาณสารอาหารที่มากเกินไปในนม
 ผสมจะทำให้ระบบการย่อยและไตของทารกทำงานหนัก การเลี้ยงบุตรด้วยนมแม่ นอกจากจะเป็น
 การประหยัดรายจ่ายของครอบครัวแล้วยังช่วยลดการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศอีกด้วย
 การเลี้ยงบุตรด้วยนมผสมต้องสิ้นเปลืองอุปกรณ์การให้นมและเสียเวลาในการเตรียมหรือผสมนม
 นมแม่สะดวก สะอาด ปลอดภัย สามารถหลังออกมาได้ทันทีที่ทารกต้องการ ไม่ต้องเสียเวลา
 เตรียม มีความสะอาดปลอดภัยจากโรคติดเชื้อที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเตรียมนมไม่ถูกวิธี นมแม่
 มีภูมิคุ้มกันโรคติดเชื้อป้องกันหลายประการที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน ในขณะที่ นม
 ผสมไม่มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน อาจทำให้ทารกอ่อนแอมีการเจ็บป่วยด้วยโรค
 ติดเชื้อได้ง่าย นอกจากนี้ ทารกที่ได้รับนมแม่จะได้รับความอบอุ่นทั้งทางร่างกายและจิตใจเนื่องจาก
 การโอบอุ้มและให้นม ในขณะที่นมผสมจะได้รับความอบอุ่นจากอกแม่น้อยกว่า นมแม่ลดการเกิด
 โรคมะเร็งเต้านม ในนมแม่ไม่มีสารที่กระตุ้นให้เกิดโรคมะเร็งเต้านม ในขณะที่นมผสมมีสารกระตุ้นให้เกิดโรคมะเร็ง
 เต้านม นมแม่ลดการเกิดโรคอ้วนในทารก น้ำนมแม่มีปริมาณพอเหมาะสำหรับทารกเมื่อดูดอึ้ม
 ทารกก็จะหยุดดูด แต่นมผสมเพิ่มการเกิดโรคอ้วนในทารก เนื่องจากการกระตุ้นให้ทารกดูดจน
 หหมดขวดหรือมีการผสมนมเข้มข้นกว่าปกติ จากกลไกการดูดนมแม่ทำให้ทารกมีกรามที่แข็งแรงแต่
 จากกลไกการดูดนมขวดความแข็งแรงของกรามทารกจะน้อยกว่า นมแม่ให้ผลดีต่อมารดา มารดา
 ที่ให้นมบุตรมักจะไม่มีประจำเดือนเนื่องจากร่างกายจะหลั่งฮอร์โมนที่ช่วยไม่ให้มีประจำเดือน และ
 ยังช่วยให้อุณหภูมิร่างกายเร็วแต่มารดาที่ให้นมผสมแก่บุตรมักจะมีประจำเดือนเร็วเนื่องจากร่างกายไม่มี
 การหลั่งฮอร์โมนที่ช่วยไม่ให้มีประจำเดือน โอกาสที่จะมีการตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นและยังทำให้คุณแม่เข้า
 อกช้า จึงมีโอกาสตกเลือดหลังคลอดเพิ่มขึ้น มารดาที่ให้นมบุตรจะไม่มีมะเร็งเต้านมและไม่เป็น
 โรคอ้วนแต่มารดาที่ให้นมผสมแก่บุตรมีโอกาสเป็นมะเร็งเต้านมและโรคอ้วนเพิ่มขึ้น จากผลดีของ
 นมแม่และผลเสียของนมผสมที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ดังนั้นผมคิดว่าคุณควรจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่
 ภายหลังคลอดอย่างน้อยเป็นเวลา 6 เดือน”

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

นำคะแนนที่ได้จากมาตรวัดเจตคติทางตรง มาตรวัดเจตคติทางอ้อม มาตรวัดการคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิงทางตรง มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม มาตรวัดการรับรู้การควบคุม พฤติกรรมทางตรง มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม และมาตรวัดเจตนาเชิง พฤติกรรม ซึ่งได้จาก แบบสำรวจความรู้สึคนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ในการ เก็บข้อมูลก่อนการทดลอง มาหาค่าความเที่ยงโดยวิธีวัดความคงที่ภายในด้วย สัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC+) ได้ค่าความ เที่ยงของมาตร ดังแสดงในตารางที่ 13 และ 14

ตารางที่ 12

สัญลักษณ์และความหมายของมาตรวัดในแบบสำรวจความรู้สึคนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของ มารดาภายหลังคลอดสำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช

สัญลักษณ์	ความหมายของมาตรวัด
BAB	เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาหรือการให้นมผสมแก่บุตรใน การเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง
BBE	เจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาหรือการให้นมผสมแก่บุตรใน การเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง
BSN	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาหรือการให้ นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง
BNBMC	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาหรือการให้ นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง
BPBC	การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาหรือ การให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง
BCP	การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อมต่อพฤติกรรมการให้นมมารดาหรือ การให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง
BI	เจตนาในการให้นมมารดาหรือการให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลก่อน การทดลอง

สัญลักษณ์	ความหมายของมาตรวัด
AAB	เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมกรรมการให้คะแนนราคาหรือการให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง
ABE	เจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรมกรรมการให้คะแนนราคาหรือการให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง
ASN	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงต่อพฤติกรรมกรรมการให้คะแนนราคาหรือการให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง
ANBMC	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมต่อพฤติกรรมกรรมการให้คะแนนราคาหรือการให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง
APBC	การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงต่อพฤติกรรมกรรมการให้คะแนนราคาหรือการให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง
ACP	การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อมต่อพฤติกรรมกรรมการให้คะแนนราคาหรือการให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง
AI	เจตนาในการให้คะแนนราคาหรือการให้นมผสมแก่บุตรในการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง

ตารางที่ 13

ค่าความเที่ยงของมาตรวัดเจตคติทางตรงและทางอ้อม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงและทางอ้อม การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงและทางอ้อม และมาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมของหญิงตั้งครรภ์ที่มีแนวโน้มจะให้คะแนนราคาแก่บุตรภายหลังคลอด ในการเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง (n=60)

มาตร	จำนวนข้อ	สัมประสิทธิ์อัลฟา
BAB	15	.76
BBE	5×2	.43
BSN	3	.67
BNBMC	5×2	.85
BPBC	4	.46
BCP	7×2	.47
BI	4	.78

ตารางที่ 14

ค่าความเที่ยงของมาตรวัดเจตคติทางตรง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง การรับรู้การควบคุม พฤติกรรมทางตรง และมาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมของหญิงตั้งครรภ์ที่มีแนวโน้มจะให้นมผสม แก่บุตรภายหลังคลอด ในการเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง (n=60)

มาตร	จำนวนข้อ	สัมประสิทธิ์อัลฟา
BAB	15	.92
BBE	9×2	.70
BSN	3	.96
BNBMC	9×2	.89
BPBC	4	.44
BCP	4×2	.33
BI	4	.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ก. ติดต่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยส่งจดหมายแจ้ง จุดประสงค์ในการวิจัยและขอความร่วมมือไปยัง ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลศิริราช เพื่อขอความ อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 3 เดือน

ข. เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือ โดยนำแบบสำรวจความคิดเห็น เกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดา (ดูภาคผนวก ค) ไปให้หญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝาก ครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คนตอบ เพื่อใช้สร้างแบบสำรวจความรู้สึกรู้สึกนึก คิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดา(ฉบับสมบูรณ์) ตามขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ(ดูภาคผนวก ง)

ค. เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลอง ดังนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลอง โดยตัวอย่าง จำนวน 200 คน ตอบแบบ สำรวจความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด (ฉบับสมบูรณ์) (ดู ภาคผนวก จ)และแบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด (ดูภาคผนวก ฉ)ใช้เวลาใน การตอบแบบสอบถามประมาณ 40 นาที ได้กลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จำนวน 115 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม จำนวน 85 คน

2. สุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือนมผสมภายหลังคลอดมา จำนวนกลุ่มละ 60 คน เข้าเงื่อนไขการทดลอง 4 เงื่อนไข เงื่อนไขละ 15คน (Random Assignment) มีขั้นตอนดังนี้

ก. ทำฉลากจำนวน 4 ใบ เท่ากับจำนวนเงื่อนไข

ข. นำตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสมภายหลังคลอดมาครั้งละ 3-4 คน

ค. ให้ตัวอย่างแต่ละคนจับฉลากขึ้นมาหนึ่งใบสำหรับเงื่อนไขการทดลองที่จะได้รับ

ง. ผู้วิจัยบอกกับตัวอย่างว่า “ผู้วิจัยกำลังทำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ใ้ขอความร่วมมือจากตัวอย่างในการรับฟังเทปบันทึกเสียงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที” และให้ตัวอย่างฟังเทปตามเงื่อนไข

เงื่อนไขการทดลอง 4 เงื่อนไข ได้แก่

เงื่อนไขที่ 1 ฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

เงื่อนไขที่ 2 ฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

เงื่อนไขที่ 3 ฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

เงื่อนไขที่ 4 กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ง. เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างภายหลังการทดลอง ดังนี้

ให้ตัวอย่างตอบแบบสำรวจความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด (ฉบับสมบูรณ์)(ดูภาคผนวก จ) และ แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด (ดูภาคผนวก ข)อีกครั้ง โดยเก็บข้อมูลในช่วง 1 สัปดาห์ต่อมา ใช้เวลาทำแบบสอบถามประมาณ 40 นาที

จ. การวัดพฤติกรรมการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 สัปดาห์

ภายหลังจากแพทย์นัดมาตรวจภายหลังคลอด 6 สัปดาห์ ให้ตัวอย่างตอบแบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 สัปดาห์ (ดูภาคผนวก ข) ใช้เวลาทำแบบสอบถามประมาณ 10 นาที สำหรับตัวอย่างที่ไม่ได้มาตรวจหลังคลอดตามที่แพทย์นัด ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับตัวอย่างกลุ่มนี้ทางโทรศัพท์ โดยใช้แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 สัปดาห์เช่นกัน

ฉ. การวัดพฤติกรรมการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 เดือน

จากการให้ตัวอย่างตอบแบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 เดือน (ดูภาคผนวก ข)โดยการให้ตอบกลับทางไปรษณีย์ สำหรับตัวอย่างที่ไม่ได้ตอบกลับทางไปรษณีย์ เนื่องจากย้ายที่อยู่ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับตัวอย่างกลุ่มนี้ทางโทรศัพท์ โดยใช้แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 เดือนเช่นกัน

การปฏิบัติของโรงพยาบาลศิริราชต่อหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราชในเรื่องการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้แก่ การแนะนำว่าโรงพยาบาลนี้เป็นโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูกดังนั้นเมื่อมารับบริการฝากครรภ์และคลอดที่นี่ จึงต้องปฏิบัติ

ตามนโยบายของโรงพยาบาลด้วยการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ภายหลังคลอดทันทีและตลอดเวลาที่อยู่ในโรงพยาบาล จะมีข้อยกเว้นในบางกรณีเท่านั้นที่ลูกกับแม่ต้องแยกจากกัน และมีการถามเกี่ยวกับปัญหาหัวนมสั้น หัวนมบอด เมื่อพบมารดาที่มีปัญหาเหล่านี้จะส่งต่อไปยังคลินิกการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลศิริราชเพื่อทำการรักษาหรือแก้ไขต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ถึง 12 โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบต่าง (Contrast analysis)

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 13 และ 14 โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง “ผลของวิธีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่มีต่อเจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนาและพฤติกรรมของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม” เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายดังนี้

n	หมายถึง จำนวนตัวอย่างในแต่ละเงื่อนไข
M	หมายถึง มัชฌิมเลขคณิต
SD	หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต
MIN	หมายถึง คะแนนต่ำสุด
MAX	หมายถึง คะแนนสูงสุด
χ^2	หมายถึง การทดสอบไคสแควร์ (<i>Chi-square test</i>)
r	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
r_{pb}	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล
R	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด
β	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน หรือ สัมประสิทธิ์การถดถอย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามสมมติฐาน ดังนี้
สมมติฐานข้อที่ 1 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

1.1 รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่(เงื่อนไขที่1)

1.2 รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)

1.3 รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
 ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 15 16 และ 17 ตามลำดับ

ผู้วิจัยทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ถึง 12 โดยการใช้คำสั่ง ONEWAY ในโปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC+) และดูความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance) ว่ามีนัยสำคัญหรือไม่ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์การเปรียบเทียบต่าง (Contrast Analysis) ในการทดสอบสมมติฐานย่อยเป็นคู่ๆ แต่เนื่องจากไม่มีสมมติฐานที่ต้องใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวในการทดสอบ จึงไม่ได้นำผลการวิเคราะห์ด้วยความแปรปรวนทางเดียวมารายงานในที่นี้

จากตารางที่ 15 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตารางที่ 15

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	1.60	3.09	-1.00	11.00	0.97
1	15	0.67	0.98	0.00	3.00	

จากตารางที่ 16 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 2 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 2

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	1.60	3.09	-1.00	11.00	0.21
2	15	1.40	3.70	-1.00	13.00	

จากตารางที่ 17 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	1.60	3.09	-1.00	11.00	0.63
4	15	1.00	1.85	-3.00	4.00	

สมมติฐานข้อที่ 2 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตคติทางตรง ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 2.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 2.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)

- 2.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
- 2.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 18 19 20 และ 21 ตามลำดับ

จากตารางที่ 18 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 18

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 และ 3

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
2	15	-22.07	27.82	-69.00	40.00	-0.13
3	15	-21.07	19.81	-61.00	3.00	

จากตารางที่ 19 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	-21.07	19.81	-61.00	3.00	-1.97
1	15	-6.07	16.31	-51.00	14.00	

จากตารางที่ 20 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	-21.07	19.81	-61.00	3.00	-2.47*
4	15	-2.27	17.49	-47.00	28.00	

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4 พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 21

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
1	15	-6.07	16.31	-51.00	14.00	-0.50
4	15	-2.27	17.49	-47.00	28.00	

สมมติฐานข้อที่ 3 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 3.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 3.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)

- 3.3. รั้งฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 22 23 และ 24 ตามลำดับ

จากตารางที่ 22 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 22

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	3.00	3.76	0.00	12.00	1.03
1	15	2.00	1.85	0.00	6.00	

จากตารางที่ 23 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 2 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 2

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	3.00	3.76	0.00	12.00	1.92
2	15	1.13	2.36	-3.00	6.00	

จากตารางที่ 24 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	3.00	3.76	0.00	12.00	1.92
4	15	1.13	2.26	0.00	8.00	

สมมติฐานข้อที่ 4 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อม ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 4.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 4.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 4.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
- 4.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 25 26 27 และ 28 ตามลำดับ

จากตารางที่ 25 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 และ 3

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
2	15	-23.67	30.19	-75.00	29.00	-0.62
3	15	-17.40	36.81	-63.00	88.00	

จากตารางที่ 26 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	-17.40	36.81	-63.00	88.00	-1.27
1	15	-4.40	20.70	-31.00	53.00	

จากตารางที่ 27 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 27

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	-17.40	36.81	-63.00	88.00	-2.87**
4	15	11.80	20.37	-12.00	57.00	

** $p < .01$

จากตารางที่ 28 คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4 พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 28

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
1	15	-4.40	20.70	-31.00	53.00	-1.59
4	15	11.80	20.37	-12.00	57.00	

สมมติฐานข้อที่ 5 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 5.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 5.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)
- 5.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 29 30 และ 31 ตามลำดับ

จากตารางที่ 29 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 ความเชื่อ

ตารางที่ 29

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 3 (n=15)				เงื่อนไขที่ 1 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.ทำให้บุตรแข็งแรง	0.20	0.41	0.00	1.00	1.33	0.35	0.00	1.00	-0.49
2.ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันโรค	0.27	0.46	0.00	1.00	0.00	0.00	0.00	0.00	2.26*
3.ทำให้เกิดความผูกพันระหว่างมารดาและบุตร	0.13	0.35	0.00	1.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.47
4.ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย	-0.07	0.59	-2.00	1.00	0.33	0.49	0.00	1.00	-2.02
5.ทำให้บุตรได้รับสารอาหารครบถ้วน	0.33	0.49	0.00	1.00	0.13	0.35	0.00	1.00	1.29

* $p < .05$

จากตารางที่ 30 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเดือน ใจที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเดือน ใจที่ 2 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 30

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเดือน ใจที่ 3 และ 2

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	กลุ่มตัวอย่างในเดือน ใจฟังสาร โน้มน้าวใจ								t
	เดือน ใจที่ 3 (n=15)				เดือน ใจที่ 2 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.ทำให้บุตรแข็งแรง	0.20	0.41	0.00	1.00	1.33	0.35	0.00	1.00	-0.49
2.ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันโรค	0.27	0.46	0.00	1.00	1.33	0.35	0.00	1.00	-0.89
3.ทำให้เกิดความผูกพันระหว่างมารดาและบุตร	0.13	0.35	0.00	1.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.47
4.ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย	-0.07	0.59	-2.00	1.00	0.00	0.38	-1.00	1.00	-0.37
5.ทำให้บุตรได้รับสารอาหารครบถ้วน	0.33	0.49	0.00	1.00	0.07	0.26	0.00	1.00	1.87

จากตารางที่ 31 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 ความเชื่อ

ตารางที่ 31

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 3 (n=15)				เงื่อนไขที่ 4 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.ทำให้บุตรแข็งแรง	0.20	0.41	0.00	1.00	0.00	0.38	-1.00	1.00	1.46
2.ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันโรค	0.27	0.46	0.00	1.00	0.20	0.56	-1.00	1.00	0.36
3.ทำให้เกิดความผูกพันระหว่างมารดาและบุตร	0.13	0.35	0.00	1.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.47
4.ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย	-0.07	0.59	-2.00	1.00	0.07	0.26	0.00	1.00	-0.80
5.ทำให้บุตรได้รับสารอาหารครบถ้วน	0.33	0.49	0.00	1.00	0.00	0.38	-1.00	1.00	2.09*

* $p < .05$

สมมติฐานข้อที่ 6 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 6.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 6.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 6.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

6.4. รั้งฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 32 33 34 และ 35 ตามลำดับ

จากตารางที่ 32 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 32

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2

และ 3

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 2 (n=15)				เงื่อนไขที่ 3 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1. ทำให้สะดวกเวลาออกไปทำงานนอกบ้าน	-1.07	2.05	-5.00	2.00	-1.27	1.79	-6.00	0.00	0.33
2. ทำให้บุตรท้องผูก	0.00	2.20	-5.00	3.00	-0.20	1.93	-5.00	1.00	0.31
3. ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	0.00	1.65	-5.00	2.00	0.13	1.80	-6.00	2.00	-0.22
4. ทำให้บุตรไม่แข็งแรง	1.13	2.45	-5.00	5.00	1.07	2.25	-5.00	6.00	0.09
5. ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันต้านทานโรคน้อย	0.87	2.13	-4.00	5.00	1.00	2.00	-5.00	5.00	-0.17
6. ทำให้บุตรได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วน	1.40	2.35	-4.00	5.00	1.27	2.31	-5.00	5.00	0.18
7. ทำให้เสียเวลาในการเตรียมนม	1.60	2.26	-3.00	5.00	1.20	2.60	-5.00	6.00	0.55
8. ทำให้ความผูกพันระหว่างมารดาและบุตรมีน้อย	0.67	1.80	-4.00	5.00	-0.13	2.03	-6.00	2.00	1.17
9. ทำให้สามารถทดแทนนมแม่ได้	-2.00	1.92	-5.00	0.00	-1.27	1.71	-5.00	1.00	-1.13

จากตารางที่ 33 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์ มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 33

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3

และ 1

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 3 (n=15)				เงื่อนไขที่ 1 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.ทำให้สะดวกเวลาออกไปทำงานนอกบ้าน	-1.27	1.79	-6.00	0.00	-0.47	1.19	-4.00	1.00	-1.32
2.ทำให้บุตรท้องผูก	-0.20	1.93	-5.00	1.00	-0.53	1.41	-4.00	1.00	0.51
3.ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	0.13	1.80	-6.00	2.00	-0.73	2.19	-5.00	2.00	1.41
4.ทำให้บุตรไม่แข็งแรง	1.07	2.25	-5.00	6.00	0.67	1.29	0.00	4.00	0.60
5.ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันต้านทานโรคน้อย	1.00	2.00	-5.00	5.00	-0.20	2.88	-5.00	4.00	1.52
6.ทำให้บุตรได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วน	1.27	2.31	-5.00	5.00	0.67	1.95	-4.00	4.00	0.82
7.ทำให้เสียเวลาในการเตรียมนม	1.20	2.60	-5.00	6.00	0.93	1.49	0.00	5.00	0.37
8.ทำให้ความผูกพันระหว่างมารดาและบุตรมีน้อย	-0.13	2.03	-6.00	2.00	-0.40	1.59	-4.00	1.00	0.39
9.ทำให้สามารถทดแทนนมแม่ได้	-1.27	1.71	-5.00	1.00	-0.20	1.90	-4.00	5.00	-1.64

จากตารางที่ 34 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์ มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 ความเชื่อและคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 1 ความเชื่อ

ตารางที่ 34

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 3 (n=15)				เงื่อนไขที่ 4 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.ทำให้สะดวกเวลาออกไปทำงานนอกบ้าน	-1.27	1.79	-6.00	0.00	-0.73	1.49	-5.00	1.00	-0.88
2.ทำให้บุตรท้องผูก	-0.20	1.93	-5.00	1.00	-0.33	1.45	-4.00	3.00	0.21
3.ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	0.13	1.80	-6.00	2.00	-0.13	0.74	-1.00	2.00	0.43
4.ทำให้บุตรไม่แข็งแรง	1.07	2.25	-5.00	6.00	-0.93	1.71	-4.00	1.00	2.77**
5.ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันต้านทานโรคน้อย	1.00	2.00	-5.00	5.00	-0.33	1.40	-5.00	1.00	1.68
6.ทำให้บุตรได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วน	1.27	2.31	-5.00	5.00	-0.27	1.16	-4.00	1.00	2.10*
7.ทำให้เสียเวลาในการเตรียมนม	1.20	2.60	-5.00	6.00	-0.47	1.36	-4.00	1.00	2.29*
8.ทำให้ความผูกพันระหว่างมารดาและบุตรมีน้อย	-0.13	2.03	-6.00	2.00	-0.73	2.05	-4.00	3.00	0.88
9.ทำให้สามารถทดแทนนมแม่ได้	-1.27	1.71	-5.00	1.00	0.00	1.56	-3.00	4.00	-1.95

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 35 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 8 ความเชื่อ

ตารางที่ 35

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 1 (n=15)				เงื่อนไขที่ 4 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.ทำให้สะดวกเวลาออกไปทำงานนอกบ้าน	-0.47	1.19	-4.00	1.00	-0.73	1.49	-5.00	1.00	0.44
2.ทำให้บุตรท้องผูก	-0.53	1.41	-4.00	1.00	-0.33	1.45	-4.00	3.00	-0.31
3.ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	-0.73	2.19	-5.00	2.00	-0.13	0.74	-1.00	2.00	-0.98
4.ทำให้บุตรไม่แข็งแรง	0.67	1.29	0.00	4.00	-0.93	1.71	-4.00	1.00	2.22*
5.ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันโรคน้อย	-0.20	2.88	-5.00	4.00	-0.33	1.40	-5.00	1.00	0.17
6.ทำให้บุตรได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วน	0.67	1.95	-4.00	4.00	-0.27	1.16	-4.00	1.00	1.28
7.ทำให้เสียเวลาในการเตรียมนม	0.93	1.49	0.00	5.00	-0.47	1.36	-4.00	1.00	1.92
8.ทำให้ความผูกพันระหว่างมารดาและบุตรมีน้อย	-0.40	1.59	-4.00	1.00	-0.73	2.05	-4.00	3.00	0.49
9.ทำให้สามารถทดแทนนมแม่ได้	-0.20	1.90	-4.00	5.00	0.00	1.56	-3.00	4.00	-0.31

* $p < .05$

สมมติฐานข้อที่ 7 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 7.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 7.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)
- 7.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 36 37 และ 38 ตามลำดับ

จากตารางที่ 36 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 5 ความเชื่อ

ตารางที่ 36

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 3 (n=15)				เงื่อนไขที่ 1 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.แม่	0.20	0.56	-1.00	1.00	0.13	0.35	0.00	1.00	0.34
2.สามี	0.47	1.30	0.00	5.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.39
3.พ่อ	0.47	0.64	0.00	2.00	0.20	0.41	0.00	1.00	1.39
4.พี่สาว	0.53	1.36	-1.00	5.00	0.07	0.26	0.00	1.00	1.31
5.แพทย์	0.20	0.41	0.00	1.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.87

จากตารางที่ 37 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเดือนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเดือนไขที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 ความเชื่อ

ตารางที่ 37

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเดือนไขที่ 3 และ 2

ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	กลุ่มตัวอย่างในเดือนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เดือนไขที่ 3 (n=15)				เดือนไขที่ 2 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.แม่	0.20	0.56	-1.00	1.00	-0.07	0.59	-2.00	1.00	1.37
2.สามี	0.47	1.30	0.00	5.00	0.07	0.26	0.00	1.00	1.17
3.พ่อ	0.47	0.64	0.00	2.00	0.07	0.46	-1.00	1.00	2.08*
4.พี่สาว	0.53	1.36	-1.00	5.00	0.07	0.26	0.00	1.00	1.31
5.แพทย์	0.20	0.41	0.00	1.00	0.13	0.35	0.00	1.00	0.48

* $p < .05$

จากตารางที่ 38 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเดือนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเดือนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 1 ความเชื่อ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เดือนไขที่ 3 และ 4

ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่ม อ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการ เลี้ยงลูกด้วยนมแม่	กลุ่มตัวอย่างในเดือน ไขฟังสาร โน้มน้าวใจ								t
	เดือน ไขที่ 3 (n=15)				เดือน ไขที่ 4 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.แม่	0.20	0.56	-1.00	1.00	-0.07	0.59	-2.00	1.00	1.37
2.สามี	0.47	1.30	0.00	5.00	-0.13	0.52	-2.00	0.00	1.66
3.พ่อ	0.47	0.64	0.00	2.00	-0.20	0.56	-2.00	0.00	3.47**
4.พี่สาว	0.53	1.36	-1.00	5.00	-0.13	0.64	-2.00	1.00	1.72
5.แพทย์	0.20	0.41	0.00	1.00	-0.07	0.59	-2.00	1.00	1.43

** $p < .01$

สมมติฐานข้อที่ 8 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 8.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เดือน ไขที่ 2) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เดือน ไขที่ 3)
- 8.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เดือน ไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เดือน ไขที่ 1)
- 8.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เดือน ไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เดือน ไขควบคุม (เดือน ไขที่ 4)
- 8.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เดือน ไขที่ 1)และเดือน ไขควบคุม (เดือน ไขที่ 4)ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 39 40 41 และ 42 ตามลำดับ

จากตารางที่ 39 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 ความเชื่อ

ตารางที่ 39

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 และ 3

ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 2 (n=15)				เงื่อนไขที่ 3 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.แม่	-2.80	2.24	-6.00	1.00	-1.13	2.00	-5.00	1.00	-2.14*
2.สามี	-2.00	2.39	-6.00	2.00	-1.33	2.26	-5.00	2.00	-0.86
3.พ่อ	-2.47	2.26	-6.00	1.00	-1.40	2.23	-6.00	1.00	-1.31
4.พี่สาว	-2.47	2.20	-5.00	1.00	-1.13	2.13	-5.00	1.00	-1.67
5.แพทย์	-0.87	2.20	-4.00	4.00	-1.13	2.03	-5.00	2.00	0.30
6.พี่เลี้ยงเด็ก	-1.87	2.20	-5.00	1.00	-1.60	2.20	-6.00	1.00	-0.33
7.ญาติพี่น้อง	-2.33	2.19	-5.00	1.00	-1.20	2.21	-5.00	2.00	-1.41
8.พยาบาล	-1.00	2.07	-4.00	2.00	-1.80	2.62	-6.00	2.00	0.88
9.ผู้ผลิตนม	-1.07	1.98	-6.00	0.00	-0.93	1.75	-6.00	1.00	-0.20

* $p < .05$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 40 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 ความเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4 ความเชื่อ และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 1 ความเชื่อ

ตารางที่ 40

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่ม อ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการ เลี้ยงลูกด้วยนมผสม	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 3 (n=15)				เงื่อนไขที่ 1 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.แม่	-1.13	2.00	-5.00	1.00	1.00	2.39	-4.00	6.00	-2.73**
2.สามี	-1.33	2.26	-5.00	2.00	0.80	2.43	-4.00	6.00	-2.70**
3.พ่อ	-1.40	2.23	-6.00	1.00	0.73	2.66	-4.00	6.00	-2.62*
4.พี่สาว	-1.13	2.13	-5.00	1.00	1.13	2.64	-4.00	6.00	-2.84**
5.แพทย์	-1.13	2.03	-5.00	2.00	2.33	3.02	-4.00	6.00	-3.85***
6.พี่เลี้ยงเด็ก	-1.60	2.20	-6.00	1.00	0.53	2.36	-5.00	5.00	-2.56*
7.ญาติพี่น้อง	-1.20	2.21	-5.00	2.00	0.60	2.30	-4.00	5.00	-2.19*
8.พยาบาล	-1.80	2.62	-6.00	2.00	1.13	2.56	-4.00	6.00	-3.24**
9.ผู้ผลิตนม	-0.93	1.75	-6.00	1.00	-1.00	1.69	-5.00	1.00	0.10

* $p < .05$

** $p < .01$

*** $p < .001$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 41 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5 ความเชื่อและอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 1 ความเชื่อ

ตารางที่ 41

ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขที่ 3 และ 4								t
	เงื่อนไขที่ 3 (n=15)				เงื่อนไขที่ 4 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.แม่	-1.13	2.00	-5.00	1.00	-0.13	1.89	-4.00	4.00	-1.28
2.สามี	-1.33	2.26	-5.00	2.00	0.40	1.40	-2.00	4.00	-2.20*
3.พ่อ	-1.40	2.23	-6.00	1.00	0.27	1.67	-3.00	4.00	-2.04*
4.พี่สาว	-1.13	2.13	-5.00	1.00	0.27	1.67	-3.00	4.00	-1.75
5.แพทย์	-1.13	2.03	-5.00	2.00	0.67	2.50	-5.00	2.00	-2.00*
6.พี่เลี้ยงเด็ก	-1.60	2.20	-6.00	1.00	0.07	0.88	-1.00	3.00	-2.73*
7.ญาติพี่น้อง	-1.20	2.21	-5.00	2.00	0.27	0.80	0.00	3.00	-2.42*
8.พยาบาล	-1.80	2.62	-6.00	2.00	0.80	2.62	-4.00	6.00	-2.87**
9.ผู้ผลิตนม	-0.93	1.75	-6.00	1.00	-0.60	1.72	-6.00	1.00	-0.51

* $p \leq .05$

** $p < .01$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 42 คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 9 ความเชื่อ

ตารางที่ 42

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4

ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม	กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ								t
	เงื่อนไขที่ 1 (n=15)				เงื่อนไขที่ 4 (n=15)				
	M	SD	MIN	MAX	M	SD	MIN	MAX	
1.แม่	1.00	2.39	-4.00	6.00	-0.13	1.89	-4.00	4.00	1.45
2.สามี	0.80	2.43	-4.00	6.00	0.40	1.40	-2.00	4.00	0.51
3.พ่อ	0.73	2.66	-4.00	6.00	0.27	1.67	-3.00	4.00	0.57
4.พี่สาว	1.13	2.64	-4.00	6.00	0.27	1.67	-3.00	4.00	1.08
5.แพทย์	2.33	3.02	-4.00	6.00	0.67	2.50	-5.00	2.00	1.85
6.พี่เลี้ยงเด็ก	0.53	2.36	-5.00	5.00	0.07	0.88	-1.00	3.00	0.72
7.ญาติพี่น้อง	0.60	2.30	-4.00	5.00	0.27	0.80	0.00	3.00	0.53
8.พยาบาล	1.13	2.56	-4.00	6.00	0.80	2.62	-4.00	6.00	0.37
9.ผู้ผลิตนม	-1.00	1.69	-5.00	1.00	-0.60	1.72	-6.00	1.00	-0.61

สมมติฐานข้อที่ 9 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุม

พฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 9.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 9.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)
- 9.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 43 44 และ 45 ตามลำดับ

จากตารางที่ 43 คะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 43

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ

1

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	1.40	1.35	0.00	4.00	1.75
1	15	0.67	0.90	0.00	2.00	

จากตารางที่ 44 คะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 2 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 44

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ

2

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	1.40	1.35	0.00	4.00	0.70
2	15	0.47	0.64	0.00	2.00	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 45 คะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตารางที่ 45

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	1.40	1.35	0.00	4.00	3.09**
4	15	0.13	0.83	-2.00	2.00	

** $p < .01$

สมมติฐานข้อที่ 10 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 10.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 10.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 10.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
- 10.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 46 47 48 และ 49 ตามลำดับ

จากตารางที่ 46 คะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตารางที่ 46

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 และ 3

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
2	15	-5.80	4.38	-16.00	-1.00	-0.91
3	15	-4.27	4.83	-15.00	2.00	

จากตารางที่ 47 คะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตารางที่ 47

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	-4.27	4.83	-15.00	2.00	-1.57
1	15	-2.00	2.83	-7.00	5.00	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 48 คะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 48

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	-4.27	4.83	-15.00	2.00	-3.05**
4	15	-0.20	1.78	-5.00	2.00	

** $p < .01$

จากตารางที่ 49 คะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 49

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
1	15	-2.00	2.83	-7.00	5.00	-2.09*
4	15	-0.20	1.78	-5.00	2.00	

* $p < .05$

สมมติฐานข้อที่ 11 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 11.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 11.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)
- 11.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 50 51 และ 52 ตามลำดับ

จากตารางที่ 50 คะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 50

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	0.40	0.83	0.00	3.00	0.39
1	15	0.27	1.03	0.00	4.00	

จากตารางที่ 51 คะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 2 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 51

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 2

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	0.40	0.83	0.00	3.00	1.15
2	15	0.13	0.35	0.00	1.00	

จากตารางที่ 52 คะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 52

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	0.40	0.83	0.00	3.00	1.87
4	15	0.00	0.00	0.00	0.00	

สมมติฐานข้อที่ 12 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 12.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 12.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)

12.3. รั้งฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

12.4. รั้งฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 53 54 55 และ 56 ตามลำดับ

จากตารางที่ 53 คะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 53

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 2 และ 3

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
2	15	-8.40	7.62	-24.00	0.00	-1.04
3	15	-5.53	7.66	-22.00	2.00	

จากตารางที่ 54 คะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 54

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	-5.53	7.66	-22.00	2.00	-1.79
1	15	-0.60	8.66	-18.00	20.00	

จากตารางที่ 55 คะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 เป็นไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 55

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
3	15	-5.53	7.66	-22.00	2.00	-2.08*
4	15	0.20	5.95	-11.00	19.00	

* $p < .05$

จากตารางที่ 56 คะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4 พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 56

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และการเปรียบเทียบของคะแนนการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมของหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4

เงื่อนไขที่	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>	<i>t</i>
1	15	-0.60	8.66	-18.00	20.00	-0.29
4	15	0.20	5.95	-11.00	19.00	

สมมติฐานข้อที่ 13 จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 13.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 13.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)

ตารางที่ 57

จำนวนความถี่ ร้อยละของมารดาที่เจตนาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือนมผสม ก่อนและหลังได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ

เงื่อนไขของการสื่อสาร	มารดาที่มีเจตนาจะเลี้ยงบุตรด้วยนมแม่หรือนมผสม	ความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ				รวม
		แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม	แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม	กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน	
		[1]	[2]	[3]	[4]	
ก่อนการสื่อสาร	เลี้ยงลูกด้วยนมแม่	15 (50.00)	15 (50.00)	15 (50.00)	15 (50.00)	60 (50.00)
	เลี้ยงลูกด้วยนมผสม	15 (50.00)	15 (50.00)	15 (50.00)	15 (50.00)	60 (50.00)
	รวม	30 (100.00)	30 (100.00)	30 (100.00)	30 (100.00)	120 (100.00)
หลังการสื่อสาร	เลี้ยงลูกด้วยนมแม่	20 (66.70)	25 (83.30)	25 (83.30)	15 (50.00)	85 (70.80)
	เลี้ยงลูกด้วยนมผสม	10 (33.30)	5 (16.70)	5 (16.70)	15 (50.00)	35 (29.20)
	รวม	30 (100.00)	30 (100.00)	30 (100.00)	30 (100.00)	120 (100.00)

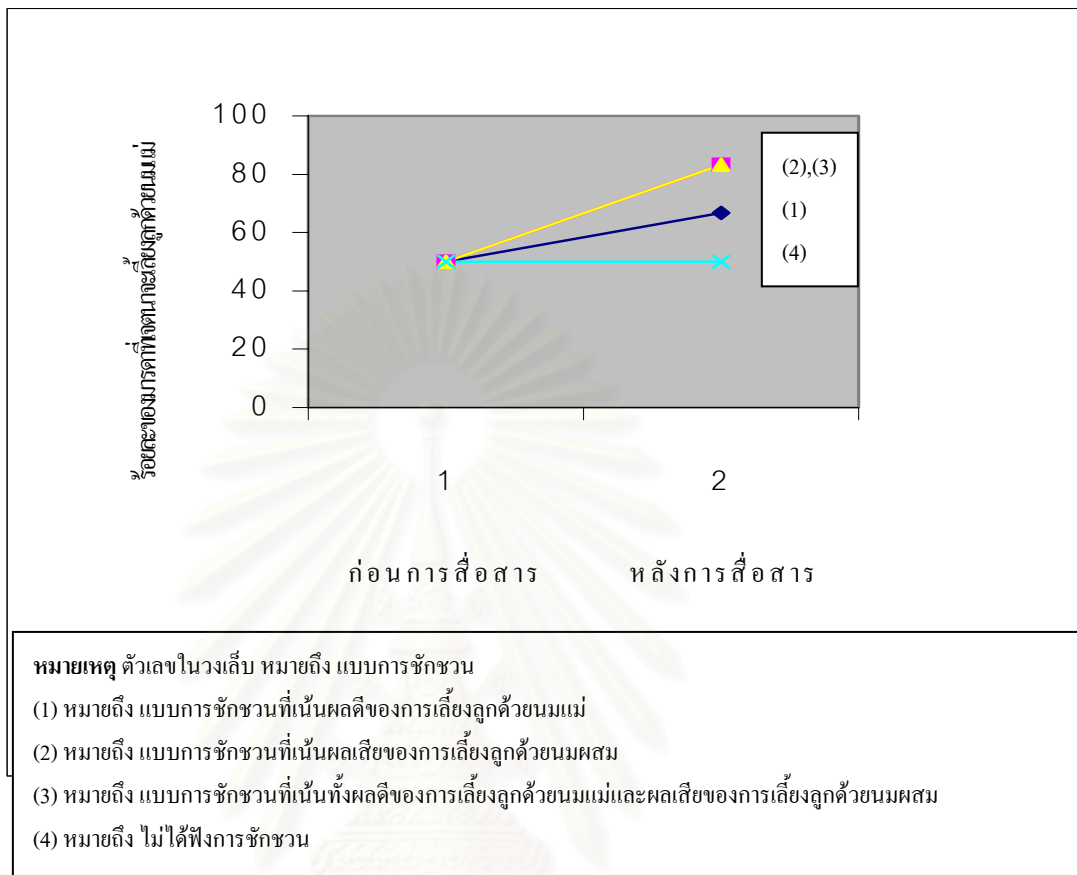
หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของความถี่

[1] หมายถึง เงื่อนไขฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

[2] หมายถึง เงื่อนไขฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

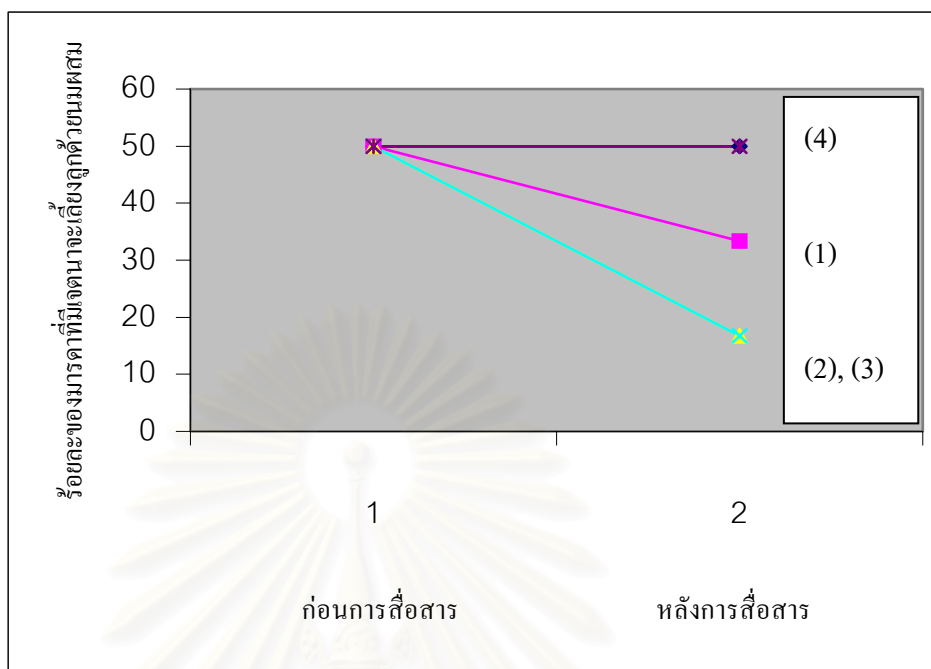
[3] หมายถึง เงื่อนไขฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

[4] หมายถึง เงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ภาพที่ 10 ผลของความแตกต่างของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่อจำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง แบบการชักชวน

- (1) หมายถึง แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่
- (2) หมายถึง แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม
- (3) หมายถึง แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม
- (4) หมายถึง ไม่ได้ฟังการชักชวน

ภาพที่ 11 ผลของความแตกต่างของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่อจำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ดังแสดงในตารางที่ 58

จากตารางที่ 58 พบว่า จำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 2 และ 3 มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากก่อนรับฟังการสื่อสารโน้มน้าวใจ แสดงให้เห็นว่ามารดาที่ก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจทั้งสามเงื่อนไขมีเจตนาเลี้ยงลูกด้วยนมผสมเปลี่ยนเจตนามาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มากขึ้น ส่วนจำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 2 และ 3 มีจำนวนลดลงและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเงื่อนไข จำนวนมารดาที่เจตนาเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไขมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผลการวิจัยที่ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 14.2 14.3 และ 14.4 ดังแสดงในตารางที่ 59 60 และ 61 ตามลำดับ

ตารางที่ 58

ผลการทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ($N=120$)

มารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือนมผสม	จำนวนมารดาในเงื่อนไขฟังสารโน้มน้าวใจ				χ^2
	(1)	(2)	(3)	(4)	
เลี้ยงลูกด้วยนมแม่	20	25	25	15	3.24
เลี้ยงลูกด้วยนมผสม	10	5	5	15	7.86*

* $p < .05$

หมายเหตุ (1) หมายถึง เงื่อนไขฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

(2) หมายถึง เงื่อนไขฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

(3) หมายถึง เงื่อนไขฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

(4) หมายถึง เงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

จากตารางที่ 59 จำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม(เงื่อนไขที่ 3)น้อยกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่(เงื่อนไขที่ 1) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 59

ผลการทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 1

เงื่อนไขที่	n	χ^2
3	5	1.67
1	10	

จากตารางที่ 60 จำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม(เงื่อนไขที่ 3)น้อยกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 60

ผลการทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 3 และ 4

เงื่อนไขที่	n	χ^2
3	5	5.00*
4	15	

* $p < .05$

จากตารางที่ 61 จำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม(เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 61

ผลการทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจเงื่อนไขที่ 1 และ 4

เงื่อนไขที่	n	χ^2
1	10	1.00
4	15	

จากการทดสอบสมมติฐานทั้ง 14 ข้อ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังแสดงในตารางที่ 62 63 และ 64 ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่	เงื่อนไขการทดลอง				ผลการวิจัย
	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ทั้งผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่และผลเสีย ของการเลี้ยง ลูกด้วยนมผสม (3)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่ (1)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลเสียของการ เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม (2)	กลุ่มควบคุมที่ ไม่ได้ฟังแบบ การชักชวน (4)	
9.การเปลี่ยนการรับรู้การ ควบคุมพฤติกรรมการเล่น ลูกด้วยนมแม่					
9.1	>	→			×
9.2	>	→	→		×
9.3	>			→	✓
11.การเปลี่ยนเจตนาต่อการ เลี้ยงลูกด้วยนมแม่					
11.1	>	→			×
11.2	>	→	→		×
11.3	>			→	×
13. จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูก ด้วยนมแม่					
13.1	>	→			×
13.2	>	→	→		×
13.3	>	→		→	×

ตารางที่ 63

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2, 4, 10, 12, 14 สำหรับหญิงมีครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

สมมติฐานข้อที่	เงื่อนไขการทดลอง				ผลการวิจัย
	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลเสียของการ เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม (2)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ทั้งผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่และผลเสีย ของการเลี้ยง ลูกด้วยนมผสม (3)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่ (1)	กลุ่มควบคุมที่ ไม่ได้ฟังแบบ การชักชวน (4)	
2. การเปลี่ยนเจตคติ ทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วย นมผสม					
2.1	< →				×
2.2		< →			×
2.3		< →			✓
2.4					✓
4. การเปลี่ยนเจตคติ ทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วย นมผสม					
4.1	< →				×
4.2		< →			×
4.3		< →			✓
4.4					✓
10. การเปลี่ยนการรับรู้การ ควบคุมพฤติกรรมการเล่น ลูกด้วยนมผสม					
10.1	< →				×
10.2		< →			×
10.3		< →			✓
10.4					×

สมมติฐานข้อที่	เงื่อนไขการทดลอง				ผลการวิจัย
	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลเสียของการ เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม (2)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ทั้งผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่และผลเสีย ของการเลี้ยง ลูกด้วยนมผสม (3)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่ (1)	กลุ่มควบคุมที่ ไม่ได้ฟังแบบ การชักชวน (4)	
12. การเปลี่ยนเจตนาต่อการ เลี้ยงลูกด้วยนมผสม					
12.1	< →				×
12.2		< →			×
12.3		< →			✓
12.4					✓
14. การเปลี่ยนเจตคติ ทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วย นมผสม					
14.1	< →				×
14.2		< →			×
14.3		< →			✓
14.4					✓

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6, 8 สำหรับหญิงมีครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

สมมติฐานข้อที่	เงื่อนไขการทดลอง				ผลการวิจัย
	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลเสียของการ เลี้ยงลูกด้วยนม ผสม (2)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ทั้งผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่และผลเสีย ของการเลี้ยง ลูกด้วยนมผสม (3)	ฟังแบบการ ชักชวนที่เน้น ผลดีของการ เลี้ยงลูกด้วยนม แม่ (1)	กลุ่มควบคุมที่ ไม่ได้ฟังแบบ การชักชวน (4)	
6. การเปลี่ยนความเชื่อ เกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูก ด้วยนมผสม					
6.1	>	→			×
6.2		>	→		×
6.3		>	→	→	×
6.4					×
8. การเปลี่ยนความเชื่อ เกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มี อิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วย นมผสม					
8.1	>	→			×
8.2		>	→		×
8.3		>	→	→	×
8.4					✓

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อภิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนเพิ่มเติมจากการตอบสมมติฐานซึ่งสามารถวิเคราะห์แบ่งตามกลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และกลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมกลุ่มละ 60 คน ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

1.1 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ดังแสดงในตารางที่ 65 66 และ 67 ตามลำดับ

จากตารางที่ 65 พบว่า เจตคติทางตรง (AAB)กับเจตคติทางอ้อม(ABE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(ASN)กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(ANBMC) ของกลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากรับฟังเงื่อนไขการทดลอง 4 เงื่อนไข มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 65

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเจตคติทางตรง (AAB)กับเจตคติทางอ้อม(ABE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(ASN)กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(ANBMC) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(APBC)กับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม(ACP) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข (n=60)

คู่สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
AAB & ABE	.50***
ASN & ANBMC	.44***
APBC & ACP	.15

*** $p < .001$

การทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม(AI)โดยใช้ เจตคติทางตรง(AAB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(ASN) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(APBC) และ ในการทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสมภายหลังคลอด 6 สัปดาห์ (B₁) และ 6 เดือน(B₂)โดยใช้เจตนาเชิงพฤติกรรม (AI) และใช้การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(APBC)ร่วมกับเจตนาเชิงพฤติกรรม(AI) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ภายหลังจากรับฟังเงื่อนไขการทดลอง 4 เงื่อนไข พบว่าในตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ภายหลังจากรับฟังเงื่อนไขการทดลอง 4 เงื่อนไข มีความตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ทั้ง 60 คน จะสังเกตได้จากคะแนนรวมของมาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมทั้ง 4 ข้อ เป็น 12 ทุกคนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างเป็น 0 ซึ่งไม่มีความแปรปรวนเลย จึงทำให้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณไม่ได้

1.2 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ดังแสดงในตารางที่ 66

จากตารางที่ 66 พบว่า เจตคติทางตรง(BAB)กับเจตคติทางอ้อม(BBE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(BSN)กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(BNBMC) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการ โนม้่น้ำใจ 4 เดือนไข มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 66

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเจตคติทางตรง (BAB)กับเจตคติทางอ้อม(BBE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(BSN)กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(BNBMC) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(BPBC)กับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม(BCP) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการ โนม้่น้ำใจ 4 เดือนไข (n=60)

คู่สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
BAB & BBE	.37**
BSN & BNBMC	.35**
BPBC & BCP	.31

** $p < .01$

จากตารางที่ 67 พบว่า ในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการ โนม้่น้ำใจ 4 เดือนไข(BI) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BAB กับ BI มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวกระดับต่ำ และBAB สามารถทำนาย BIได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน BSN หรือ BPBC ไม่สามารถทำนาย BI ได้

ตารางที่ 67

การทำนาย BI โดยใช้ BAB, BSN, BPBC และ BAB, BSN ร่วมกับ BPBC และการทำนาย B_2 โดยใช้ BI และใช้ BPBC ร่วมกับ BI ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการ โนม้่น้ำใจ 4 เดือนไข (n=60)

คู่สหสัมพันธ์	r	β	R	R^2
<u>การทำนาย BI</u>				
BAB & BI	.24	0.27*	.27	.07
BSN & BI	-.03	-0.08		
BPBC & BI	-.05	-0.08		
<u>การทำนาย B_2</u>				
BI & $B_2(r_{pb})$	-.16	-0.16	.18	.03
BPBC & B_2	.10	0.08		

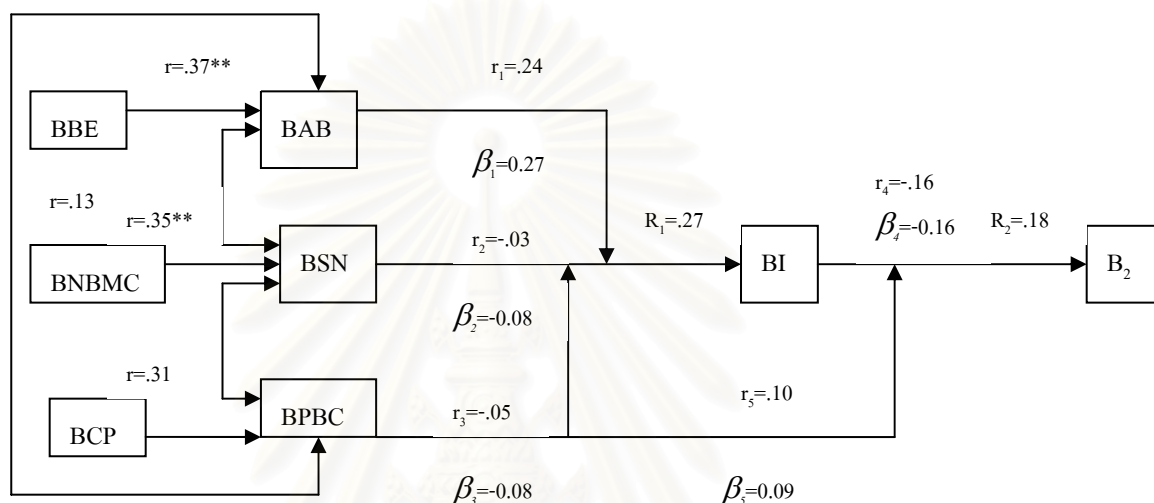
* $p < .05$

ในการทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 6 เดือน (B_2) ของหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ พบว่า BPBC หรือ BI ไม่สามารถทำนาย B_2 ได้

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน นำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{การทำนาย BI} \quad B_2 \sim \text{BI} = .27\text{BAB} - .08\text{BSN} - .08\text{BPBC}$$

หรือแสดงเป็นภาพได้ดังนี้

หมายเหตุ	r_1	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BAB กับ BI
	r_2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BSN กับ BI
	r_3	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BPBC กับ BI
	r_4	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียลระหว่าง BI กับ B_2
	r_5	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BPBC กับ B_2
	β_1	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BAB
	β_2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BSN
	β_3	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BPBC
	β_4	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BI
	β_5	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BPBC
	R_1	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง BAB, BSN และ BPBC กับ BI
	R_2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง BPBC และ BI กับ B_2

ภาพที่ 12 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆตามโครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 6 เดือนของหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข ($n=60$)

2. กลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

2.1 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ดังแสดงในตารางที่ 68 และ 69 ตามลำดับ

จากตารางที่ 68 พบว่า เจตคติทางตรง (AAB)กับเจตคติทางอ้อม(ABE) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมภายหลังจากรับฟังเงื่อนไขการทดลอง 4 เงื่อนไข มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง (ASN)กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(ANBMC) ของกลุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมภายหลังจากรับฟังเงื่อนไขการทดลอง 4 เงื่อนไข มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(APBC)กับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม(ACP) มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับต่ำ ตารางที่ 68

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเจตคติทางตรง (AAB)กับเจตคติทางอ้อม(ABE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(ASN)กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(ANBMC) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(APBC)กับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม(ACP)ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ($n=60$)

คู่สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
AAB & ABE	.57***
ASN & ANBMC	.80***
APBC & ACP	.14

*** $p < .001$

จากตารางที่ 69 พบว่า ในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง AAB กับ AI และ APBC กับ AI มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวกระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ASN กับ AI มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 และ ASN สามารถทำนายAI ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เช่นเดียวกัน AAB, ASN และAPBC ร่วมกันทำนาย AI ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 และ AAB, ASN และAPBC ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของ AI ได้ร้อยละ59

ในการทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม ภายหลังคลอด 6 สัปดาห์(B_1) และ 6 เดือน(B_2) ของหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม พบว่า APBC หรือ AI ไม่สามารถทำนาย B_1 และ B_2 ได้ โดยที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลพฤติกรรม 6 สัปดาห์ และ 6 เดือน หลังจากวัด AI ตารางที่ 69

การทำนาย AI โดยใช้ AAB, ASN, APBC และ AAB, ASN ร่วมกับ APBC และการทำนาย B_1 , B_2 โดยใช้ AI และใช้ APBC ร่วมกับ AI ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือน ใจ ($n=60$)

คู่สหสัมพันธ์	r	β	R	R^2
<u>การทำนาย AI</u>				
AAB & AI	.50***	-0.05	.77***	.59***
ASN & AI	.73***	0.62***		
APBC & AI	.55***	0.30**		
<u>การทำนาย B_1</u>				
AI & B_1 (r_{pb})	.12	0.06	.15	.02
APBC & B_1	.15	0.11		
<u>การทำนาย B_2</u>				
AI & B_2 (r_{pb})	.16	0.24	.27	.07
APBC & B_2	.27	0.05		

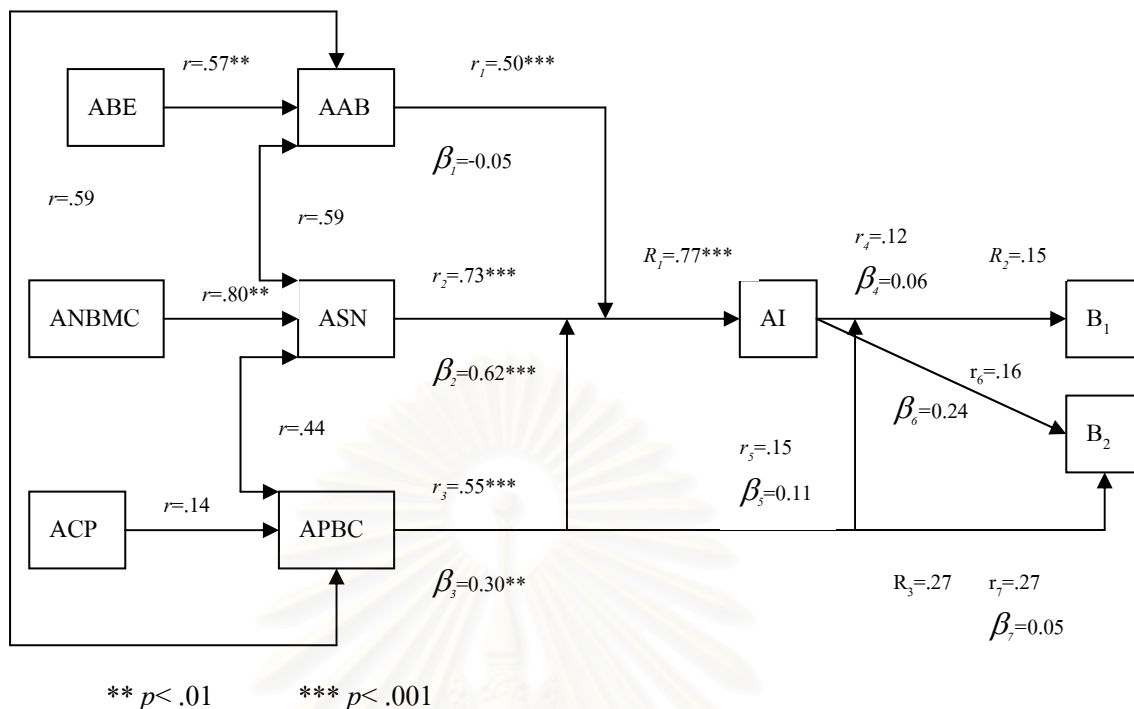
** $p < .01$

*** $p < .001$

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{การทำนาย AI } B_2 \sim B_1 \sim \text{AI} = -.05\text{AAB} + .62\text{ASN} + .30\text{APBC}$$

หรือแสดงเป็นภาพได้ดังนี้

หมายเหตุ	r_1	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง AAB กับ AI
	r_2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ASN กับ AI
	r_3	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง APBC กับ AI
	r_4	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียลระหว่าง AI กับ B ₁
	r_5	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง APBC กับ B ₁
	r_6	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียลระหว่าง AI กับ B ₂
	r_7	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง APBC กับ B ₂
	β_1	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ AAB
	β_2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ ASN
	β_3	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ APBC
	β_4, β_6	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ AI
	β_5, β_7	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ APBC
	R_1	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง AAB, ASN และ APBC กับ AI
	R_2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง APBC และ AI กับ B ₁
	R_3	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง APBC และ AI กับ B ₂

ภาพที่ 13 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆตามโครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน
 ในการทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 6 สัปดาห์
 และ 6 เดือนของหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมภายหลังจากรับฟังการ
 สื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ($n=60$)

2.2 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข ดังแสดงในตารางที่ 70 และ 71 ตามลำดับ

จากตารางที่ 70 พบว่า เจตคติทางตรง(BAB)กับเจตคติทางอ้อม(BBE) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง (BSN) กับ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(BNBMC) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 70

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเจตคติทางตรง (BAB)กับเจตคติทางอ้อม(BBE) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง(BSN)กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม(BNBMC) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง(BPBC)กับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม(BCP) ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข (n=60)

คู่สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
BAB & BBE	.32**
BSN & BNBMC	.53***
BPBC & BCP	.14

** $p < .01$

*** $p < .001$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 71 พบว่า ในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BSN กับ BI มีสหสัมพันธ์กันในทิศทางบวกระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ BSN สามารถทำนาย BI ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 BPBC สามารถทำนาย BI ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 BAB, BSN และ BPBC ร่วมกันทำนาย BI ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 BAB, BSN และ BPBC ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของ BI ได้ร้อยละ 35

ในการทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 6 เดือน (B_2) ของหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม พบว่า BPBC สามารถทำนาย B_2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน BI ไม่สามารถทำนาย B_2 ได้

ตารางที่ 71

การทำนาย BI โดยใช้ BAB, BSN, BPBC และ BAB, BSN ร่วมกับ BPBC และการทำนาย B_2 โดยใช้ BI และใช้ BPBC ร่วมกับ BI ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือน ไข่ ($n=60$)

คู่สหสัมพันธ์	r	β	R	R^2
การทำนาย BI				
BAB & BI	.07	-0.15	.59***	.35***
BSN & BI	.54***	0.54***		
BPBC & BI	.29	0.26*		
การทำนาย B_2				
BI & $B_2(r_{pb})$.17	0.02	.38*	.15*
BPBC & B_2	.38	0.38*		

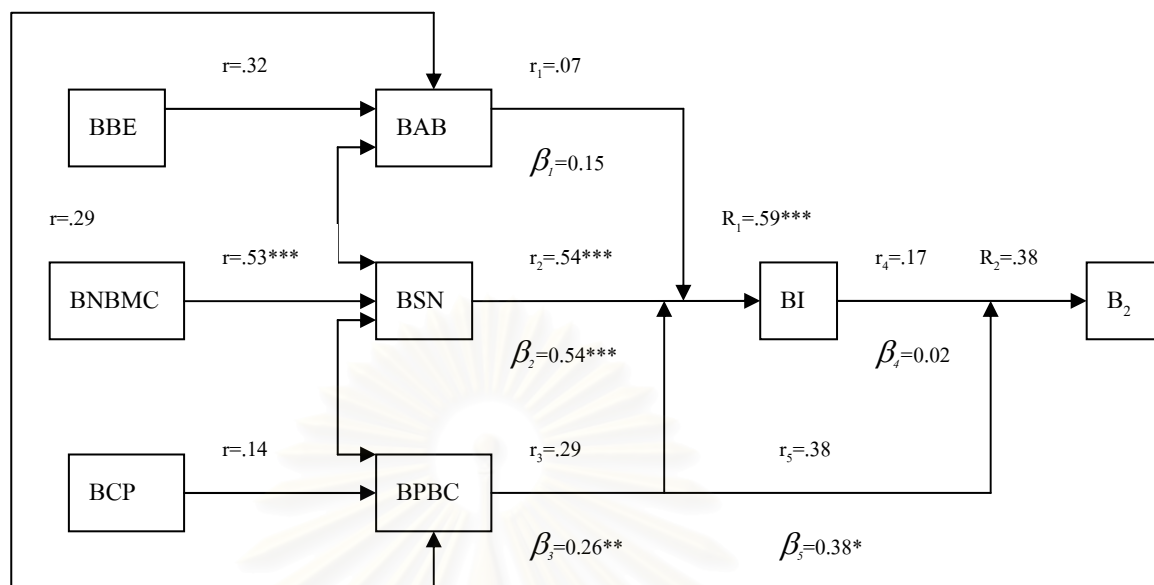
* $p < .05$

*** $p < .001$

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน นำมาเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{การทำนาย BI} \quad B_2 \sim BI = -.15BAB + .54BSN + .26BPBC$$

หรือแสดงเป็นภาพได้ดังนี้

หมายเหตุ	r_1	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BAB กับ BI
	r_2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BSN กับ BI
	r_3	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BPBC กับ BI
	r_4	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียลระหว่าง BI กับ B ₂
	r_5	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง BPBC กับ B ₂
	β_1	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BAB
	β_2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BSN
	β_3	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BPBC
	β_4	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BI
	β_5	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของ BPBC
	R_1	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง BAB, BSN และ BPBC กับ BI
	R_2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง BPBC และ BI กับ B ₂

ภาพที่ 14 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆตามโครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 6 เดือนของหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ($n=60$)

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัยที่เสนอไว้
ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

1.1 รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่(เงื่อนไขที่1)

1.2 รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)

1.3 รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการโน้มน้าวใจหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แบบการชักชวนทางบวก แบบการชักชวนทางลบหรือแบบการชักชวนที่มีการผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและแบบการชักชวนทางลบ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้ดีพอๆกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตคติทางตรง ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

2.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)

- 2.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 2.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์น้อยกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
- 2.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2.3 และ 2.4 แต่ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2.1 และ 2.2 กล่าวคือ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการโน้มน้าวใจหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม แบบการชักชวนทางบวก แบบการชักชวนทางลบ หรือแบบการชักชวนที่มีการผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและแบบการชักชวนทางลบ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมได้ดีพอๆกัน แต่เมื่อเทียบกับเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน พบว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)มีบางส่วนของสารที่กล่าวถึงผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมซึ่งมีจุดยืนของสารต่างจากจุดยืนของผู้รับสารมาก ทำให้หญิงตั้งครรภ์ประเมินสารนั้นไปในลักษณะของการเปรียบเทียบ ซึ่งตรงกับทฤษฎีตัดสินทางสังคม (Social Judgment Theory) ในหัวข้อการเปรียบเทียบ (Contrast) ของ Sherif, Taub, และ Hovland (1958) จึงส่งผลให้หญิงตั้งครรภ์มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์เมื่อเทียบกับเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

สมมติฐานข้อที่ 3 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 3.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 3.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)

- 3.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลในสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 4 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อม ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 4.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 4.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 4.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
- 4.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4.3 และ 4.4 แต่ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4.1 และ 4.2 ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลการวิจัยในสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 5 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 5.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 5.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)

- 5.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากรับฟังสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องจากหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่หนักแน่น ดังนั้นหลังจากรับฟังสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบจึงส่งผลให้หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไม่แตกต่างกัน สังเกตได้ว่า หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เมื่อได้รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม(เงื่อนไขที่ 3) ซึ่งในเนื้อหาของสารบางส่วนมีบางความเชื่อที่เกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ คือ ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันโรคและทำให้บุตรได้รับสารอาหารครบถ้วน ที่สนับสนุนความเชื่อเดิมของหญิงตั้งครรภ์ ทำให้หญิงตั้งครรภ์มีการเปลี่ยนความเชื่อตามสารสูงขึ้น ส่งผลให้หญิงตั้งครรภ์มีการเปลี่ยนความเชื่อดังกล่าวไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเมื่อได้รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่(เงื่อนไขที่ 1)และเงื่อนไขควบคุม(เงื่อนไขที่ 4) ดังนั้นในการโน้มน้าวใจหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ให้มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่หนักแน่นขึ้น เนื้อหาของสาร โน้มน้าวใจควรมีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่คือ ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันโรคและทำให้บุตรได้รับสารอาหารครบถ้วน

สมมติฐานข้อที่ 6 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 6.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 6.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 6.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

6.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6.4 อาจเนื่องจาก หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีจุดยืนหรือความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมที่หนักแน่น ดังนั้นหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และเงื่อนไขควบคุม จึงทำให้หญิงตั้งครรภ์มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมไม่แตกต่างกัน

แต่ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6.1 6.2 และ 6.3 กล่าวคือหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมเมื่อได้รับฟังสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังเหตุได้ว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ในเนื้อหาของสารบางส่วนมีบางความเชื่อที่เกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม คือ ทำให้บุตรไม่แข็งแรง ทำให้บุตรได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วน และทำให้เสียเวลาในการเตรียมนม ที่ขัดแย้งกับความเชื่อเดิมของหญิงตั้งครรภ์ ทำให้หญิงตั้งครรภ์เปลี่ยนความเชื่อตามสาร ส่งผลให้หญิงตั้งครรภ์มีการเปลี่ยนความเชื่อดังกล่าวไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเมื่อเทียบกับเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน ดังนั้นในการโน้มน้าวใจหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมให้ยอมเชื่อตามสาร เนื้อหาของสารโน้มน้าวใจควรมีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมคือ ทำให้บุตรไม่แข็งแรง ทำให้บุตรได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วน และทำให้เสียเวลาในการเตรียมนม

สมมติฐานข้อที่ 7 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 7.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 7.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)
- 7.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจาก หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีจุดยืนหรือความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่หนักแน่นเมื่อได้รับฟังสาร โน้มน้าวใจสามแบบจึงส่งผลให้หญิงตั้งครรภ์มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไม่แตกต่างกัน สังเกตได้ว่า หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เมื่อได้รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ คือ พ่อ สูงขึ้น เมื่อเทียบกับหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม(เงื่อนไขที่ 2)และเงื่อนไขควบคุม(เงื่อนไขที่ 4) อธิบายได้ว่า แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม มีบางส่วนของสารที่เน้นถึงผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่กระตุ้นให้หญิงตั้งครรภ์นึกถึงกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่คิดว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ซึ่งเนื้อหาของสารกล่าวถึงผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมและคิดว่าเงื่อนไขควบคุม(เงื่อนไขที่ 4) จึงส่งผลให้ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ คือ พ่อ ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเมื่อเทียบกับหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)และเงื่อนไขควบคุม(เงื่อนไขที่ 4)

สมมติฐานข้อที่ 8 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 8.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 8.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 8.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
- 8.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 8.4 อาจเนื่องจาก หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีจุดยืนหรือความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมที่หนักแน่น ดังนั้นหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และเงื่อนไขควบคุม จึงทำให้หญิงตั้งครรภ์มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมไม่แตกต่างกัน

แต่ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 8.1 8.2 และ 8.3 กล่าวคือ หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลการวิจัยสมมติฐานข้อที่ 2 และจะสังเกตได้ว่า แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) มีบางส่วนของสารที่กล่าวถึงผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมที่สามารถกระตุ้นให้หญิงตั้งครรภ์นึกถึงกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเมื่อเทียบกับแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

สมมติฐานข้อที่ 9 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 9.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 9.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)
- 9.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 9.3 อธิบายได้ว่า แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม เป็นสารที่มีการผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและแบบการชักชวนทางลบ เป็นสารด้านเดียวที่มีความหนักแน่น จึงส่งผลให้หญิงตั้งครรภ์มีการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเมื่อเทียบกับเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

แต่ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 9.1 และ 9.2 ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลการวิจัยในสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 10 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 10.1. รับฟังแบบการซักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการซักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 10.2. รับฟังแบบการซักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการซักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 10.3. รับฟังแบบการซักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
- 10.4. รับฟังแบบการซักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 10.3 แต่ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 10.1, 10.2 และ 10.4 ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลการวิจัยในสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 11 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 11.1. รับฟังแบบการซักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการซักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 11.2. รับฟังแบบการซักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการซักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)
- 11.3. รับฟังแบบการซักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลการวิจัยในสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 12 หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตนา ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 12.1. รับประทานอาหารที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 12.2. รับประทานอาหารที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 12.3. รับประทานอาหารที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
- 12.4. รับประทานอาหารที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 12.3 และ 12.4 แต่ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 12.1 และ 12.2 ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลการวิจัยในสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 13 จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก

- 13.1. รับประทานอาหารที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
- 13.2. รับประทานอาหารที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)
- 13.3. รับประทานอาหารที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากรับประทานอาหารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบมีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการโน้มน้ำหนักหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แบบการ
 ชักชวนทางบวก แบบการชักชวนทางลบหรือแบบการชักชวนที่มีการผสมผสานระหว่างแบบการ
 ชักชวนทางบวกและแบบการชักชวนทางลบ มีอิทธิพลในการโน้มน้ำหนักหญิงตั้งครรภ์ให้เลี้ยงลูก
 ด้วยนมแม่ได้ดีพอๆกัน

สมมติฐานข้อที่ 14 จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก

- 14.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) น้อยกว่า
 แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วย
 นมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
- 14.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูก
 ด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) น้อยกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่
 (เงื่อนไขที่ 1)
- 14.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูก
 ด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) น้อยกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
- 14.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไข
 ควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 14.3 และ 14.4 แต่ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่
 14.1 และ 14.2 กล่าวคือ จำนวนมารดาที่เจตนาเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อ
 การโน้มน้ำหนักสามแบบมีจำนวนลดลงแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการ
 โน้มน้ำหนักหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสม แบบการชักชวนทางบวก แบบการชักชวนทาง
 ลบหรือแบบการชักชวนที่มีการผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและแบบการชักชวน
 ทางลบ มีอิทธิพลในการโน้มน้ำหนักหญิงตั้งครรภ์ที่เดิมตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมให้หันมาเลี้ยงลูก
 ด้วยนมแม่ได้ดีพอๆกัน

แต่เมื่อเทียบกับเงื่อนไขควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน พบว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้ง
 ผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม(เงื่อนไขที่ 3) เป็นสารที่มี
 การผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและแบบการชักชวนทางลบ มีบางส่วนของสารที่
 กล่าวถึงผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมซึ่งมีจุดยืนของสารต่างจากจุดยืนของผู้รับสารมาก ทำให้
 หญิงตั้งครรภ์ประเมินสารนั้นไปในลักษณะของการเปรียบเทียบ จึงส่งผลให้จำนวนมารดาที่เจตนา
 เลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีจำนวนลดลงและน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจต่อการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมของมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

สมมติฐานการวิจัย

1. หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรง ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก
 - 1.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)
 - 1.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2)
 - 1.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)
2. หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตคติทางตรง ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก
 - 2.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3)
 - 2.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ซึ่งมีอายุครรภ์มากกว่า 32 สัปดาห์ขึ้นไปหรือตั้งครรภ์ตั้งแต่ 8 เดือนขึ้นไป โดยยังไม่เคยมีบุตรที่มีชีวิตรอดมาก่อน จำนวน 200 คน ให้ตอบแบบสำรวจความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด(ฉบับสมบูรณ์) หลังจากนั้นให้ตัวอย่างตอบแบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด ได้ตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จำนวน 115 คน และตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมจำนวน 85 คน แล้วสุ่มตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือนมผสมภายหลังคลอดมาจำนวนกลุ่มละ 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช
- 2.2 แบบสำรวจความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช(ฉบับสมบูรณ์)
- 2.3 แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช
- 2.4 แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 สัปดาห์
- 2.5 แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 เดือน
- 2.6 เทปบันทึกเสียงของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้คัดเลือกตัวอย่างในชั้นทดลอง สุ่มตัวอย่างเข้าเงื่อนไขการทดลอง และทำการทดลองกับตัวอย่างในแต่ละเงื่อนไขการทดลองด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ถึง 12 โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบต่าง (Contrast Analysis) และทดสอบสมมติฐานข้อที่ 13 และ 14 โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โดยการคำนวณการถดถอยพหุคูณ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล

ผลการวิจัย

1. หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรง ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจาก
 - 1.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 1.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 1.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนเจตคติทางตรง ต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก
 - 2.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 2.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 2.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่าเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1)และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4)ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- 7.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 1 ความเชื่อ
8. หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม หลังจาก
- 8.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 ความเชื่อ
- 8.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 ความเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4 ความเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 1 ความเชื่อ
- 8.3. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางลบเชิงสัมพัทธ์มากกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5 ความเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 1 ความเชื่อ
- 8.4. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 9 ความเชื่อ
9. หญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีการเปลี่ยนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจาก
- 9.1. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 9.2. รับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) ไปในทิศทางบวกเชิงสัมพัทธ์มากกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 2) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

- 14.3. รั้งฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม (เงื่อนไขที่ 3) น้อยกว่า เงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 14.4. รั้งฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เงื่อนไขที่ 1) และเงื่อนไขควบคุม (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
15. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน เป็นดังนี้
- 15.1. เจตคติทางตรงกับเจตคติทางอ้อม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมก่อนรั้งฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 15.2. ในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมก่อนรั้งฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางตรงกับเจตนาเชิงพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับต่ำ และเจตคติทางตรงสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงหรือการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงไม่สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้
- 15.3. ในการทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือนมผสม 6 เดือน ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ พบว่า การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงหรือเจตนาเชิงพฤติกรรม ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมได้
- 15.4. เจตคติทางตรงกับเจตคติทางอ้อม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม หลังจากรั้งฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
- 15.5. เจตคติทางตรงกับเจตคติทางอ้อมหลังจากรั้งฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
- 15.6. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมภายหลังจากรั้งฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
- 15.7. ในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมหลังจากรั้งฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เงื่อนไข ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ

ทางตรงกับเจตนาเชิงพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงกับเจตนาเชิงพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงกับเจตนาเชิงพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และการคล้อยตามกลุ่มทางตรงสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

- 15.8. ในการทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสมภายหลังคลอด 6 สัปดาห์ และ 6 เดือน ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม พบว่า การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงหรือเจตนาเชิงพฤติกรรมหลังจากรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไขไม่สามารถทำนายพฤติกรรมได้
- 15.9. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอ้อมก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไขของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
- 15.10. ในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไขของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงกับเจตนาเชิงพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 15.11. ในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือเลี้ยงลูกด้วยนมผสม 6 เดือน ของตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม พบว่าการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมสามารถทำนายพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเจตนาเชิงพฤติกรรมก่อนรับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ 4 เดือนไข ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมได้

ข้อเสนอแนะ

1. สารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมจะโน้มน้าวใจหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมให้มีการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และเจตนาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมได้ดีพอๆกับสารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมส่วนหญิงตั้งครรภ์ที่เจตนา

จะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เมื่อได้รับฟังสารโน้มน้าวใจสามแบบให้ผลไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดกระทำกับเนื้อหาของสารเพื่อโน้มน้าวใจมารดาที่ไม่ว่าจะเจตนาเลี้ยงลูกด้วยนมใด สารโน้มน้าวใจนั้นควรเป็นสารที่มีการผสมผสานระหว่างผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

2. ควรทำการวิจัยในโรงพยาบาลที่ไม่ได้เป็นโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูก เพื่อทดสอบความแตกต่างของผลการวิจัย

สรุปข้อค้นพบของงานวิจัยในภาพรวม

จากงานวิจัยของ McArdle (Ajzen & Fishbein, 1980) และมันทนา เกวียนสูงเนิน (2540) พบว่า แบบการชักชวนทางบวกมีอิทธิพลในการโน้มน้าวใจตัวอย่างที่เซ็นชื่อเข้า ATU หรือตัวอย่างที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด และแบบการชักชวนทางลบ มีอิทธิพลในการโน้มน้าวใจตัวอย่างที่ไม่เซ็นชื่อเข้า ATU หรือตัวอย่างที่ไม่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาเสพติด ในงานวิจัยนี้ได้มีการเปลี่ยนเงื่อนไขการทดลองจากแบบการชักชวนตามประเพณีนิยม มาเป็นแบบการชักชวนที่มีการผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและแบบการชักชวนทางลบ ผลพบว่า ในตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แบบการชักชวนที่มีการผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและแบบการชักชวนทางลบมีอิทธิพลในการโน้มน้าวใจได้ดีกว่าแบบการชักชวนทางบวก สังเกตได้จาก จำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และในตัวอย่างที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม แบบการชักชวนที่มีการผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและแบบการชักชวนทางลบมีอิทธิพลในการโน้มน้าวใจได้ดีพอๆกับแบบการชักชวนทางลบ สังเกตได้จาก จำนวนมารดาที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสมหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นทั้งผลดีของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสมมีจำนวนลดลงและเท่ากับหลังจากรับฟังแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเลี้ยงลูกด้วยนมผสม

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะหญิงตั้งครรภ์จะเจตนาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หรือนมผสม การใช้สารโน้มน้าวใจให้หญิงตั้งครรภ์หันมาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่มีประสิทธิภาพนั้น ลักษณะของสารโน้มน้าวใจควรจะมีการผสมผสานระหว่างแบบการชักชวนทางบวกและแบบการชักชวนทางลบ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

จริยาวัตร คมพยัคฆ์, เนตรทราย รุ่งเรืองธรรม, & ยูพิน จันทรัคคะ. (2525). *เปรียบเทียบระยะเวลาการใช้นมมารดาเลี้ยงบุตรระหว่างมารดากลุ่มที่ได้รับคำแนะนำและไม่ได้รับคำแนะนำในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (อัดสำเนา)

ไทยขยายสายสัมพันธ์ให้ลูกกินนมแม่ 4-6 เดือน. *เดลินิวส์*. (31 กรกฎาคม 2541), 23.

ธีระพร อูวรรณ โฉ. (2529). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)

ธีระพร อูวรรณ โฉ. (2535). *เจตคติ: การศึกษาตามแนวทฤษฎีหลัก*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)

นภาพร ชโยวรรณ, จอห์น โนเดล, & เกื้อ วงศ์บุญสิน. (2532). *วิธีการต่างๆ ในการเลี้ยงดูทารกในประเทศไทย*. ใน นภาพร ชโยวรรณ & ภัตสร ลิมานนท์ (บรรณาธิการ), *เอกสารสัมมนาผลการวิเคราะห์ขั้นที่ 2 โครงการสำรวจประชากรและการอนามัยในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2530* (หน้า 1-27). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)

มันทนา สิริรัตโนภาส. (2538). *การสำรวจความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมการบริโภคโลหิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มันทนา เกวียนสูงเนิน. (2540). *ผลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบต่อการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ เจตนา และพฤติกรรมของผู้สูบบุหรี่ในการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ*.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวประโยชน์เพียบ. *เดลินิวส์*. (2 สิงหาคม 2543), 26.

สร้อยญา จิตรเจริญ. (2538). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ การสนับสนุนจากคู่สมรส การรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ กับระยะเวลาในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ในมารดาที่ทำงาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

สาธิตา หัสดีเสวี. (2537). *กระบวนการและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่:*

กรณีศึกษาในมารดาวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาล
ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

อัจฉราพร สุวรรณทล .(2529). *การทำนายและการทำความเข้าใจในเจตนาและพฤติกรรมการให้นม
บุตรของมารดาตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทัยวรรณ ศรีรัตน์พันธุ์. (2539). *ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาในการเลี้ยงลูกด้วยนม
แม่ในมารดาที่ไม่ได้ทำงานนอกร้าน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ภาษาอังกฤษ

Ajzen, I. (1985). From intention to action: A theory of planned behavior. In J. Kuhl & J. Beckman
(Eds.), *Action-control: From cognition to behavior* (pp. 11-39). Hiedelberg: Springer-Verlag.

Ajzen, I. (1988). *Attitude, personality, and behavior*. Chicago: Dorsy.

Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human Decision
Processes*, 50, 179-221.

Ajzen, I. (2000a). *Construction of standard questionnaire for the theory of planned behavior*.
Amherst, MA: Author. Retrieved June 19, 2000 from the World Wide Web: [http://www-
unix.oit.umass.edu/~ajzen/pdf/tpb.measurement.pdf](http://www-unix.oit.umass.edu/~ajzen/pdf/tpb.measurement.pdf)

Ajzen, I. (2000b). *Perceived behavioral control, self-efficacy, locus of control, and the theory of
planned behavior*. Amherst, MA: Author. Retrieved June 19, 2000 from the World Wide Web:
<http://www-unix.oit.umass.edu/~ajzen/pdf/pbc.pdf>

Ajzen, I., & Driver, B. L. (1991). Prediction of leisure participation from behavioral, normative,
and control beliefs: An application of the theory of planned behavior. *Leisure Sciences*, 13,
185-204.

Ajzen, I., & Driver, B. L. (1992). Application of the theory of planned behavior to leisure
choice. *Journal of Leisure Research*, 24, 207-224.

Ajzen, I., & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior*.
Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

- Ajzen, I., & Madden, T. J. (1986). Prediction of goal directed behavior: Attitudes, intentions, and perceived behavioral control. *Journal of Experimental Social Psychology*, 22, 453-474.
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review*, 84, 191-215.
- Bandura, A. (1989). Human agency in social cognitive theory. *American Psychologist*, 44, 1175-1184.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: Freeman.
- Beck, L., & Ajzen, I. (1991). Predicting dishonest actions using the theory of planned behavior. *Journal of Research in Personality*, 25, 285-301.
- Fishbein, M. (1967). Attitude and the prediction of behavior. In M. Fishbein (Ed.), *Readings in attitude theory and measurement* (pp. 477-492). New York: Wiley.
- Fishbein, M. (1972). The search for attitudinal-behavioral consistency. In J. B. Cohen (Ed.), *Behavioral sciences foundations of consumer behavior* (pp. 245-252). Glencoe, IL: Free Press.
- Fishbein, M. & Coombs, F. S. (1974). Basis for decision: An attitudinal analysis of voting behavior. *Journal of Applied Social Psychology*, 4, 95-124.
- Green, W. L., Kruter, W. M., Deeds, G.S., & Partridge, B. K. (1980). Educational diagnosis: Assessing causes of health behavior. In R. R. Donnelly, *Health education planning: A diagnostic approach* (pp. 68-76). Mountain View, CA: May Field.
- Herzberg, P. A. (1983). *Principles of statistic*. New York: Wiley.
- Hovland, C. I. (Ed.). (1957). *The order of presentation in persuasion*. New Haven: Yale University Press.
- Hovland, C. I., & Janis, I. L. (Eds.). (1959). *Personality and persuasibility*. New Haven: Yale University Press.
- Hovland, C. I., Janis, I. L., & Kelly, H. H. (1953). *Communication and persuasion: Psychological studies of opinion change*. New Haven: Yale University Press.
- Hovland, C. I., & Rosenberg, M. (Eds.). (1960). *Attitude organization and change: An analysis of consistency among attitude components*. New Haven: Yale University Press.

- Knodel, J. & Debawalya, N. (1980). *Trends and differentials in breastfeeding in Thailand: An analysis of survey data, 1969-1979*. Bangkok: Institute of Population Studies, Chulalongkorn University. (Mimeographed)
- Madden, T. J. , Ellen, P. S., & Ajzen, I. (1992). A comparison of the theory of planned behavior and the theory of reasoned action. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 18, 3-9.
- Minium, E. W. (1978). *Statistical reasoning in psychology and education* (2nd ed.). New York: Wiley.
- Osgood, C. E., Suci, G. J., & Tannenbaum, P. H. (1957). *The measurement of meaning*. Urbana: University of Illinois Press.
- Rosenstock, I. (1966). Why people use health services?. *Milbank Memorial Fund Quarterly*, 44, 94-124.
- Rosenstock, I. M. (1974). Historical origins of the health belief model. *Health Education Monographs*, 2, 328-335.
- Sherif, M., & Hovland, C. I. (1961). *Social judgement: Assimilation and contrast effects in communication and attitude change*. New Haven: Yale University Press.
- Strader, M. K., & Kartz, B. M. (1990). Effect of persuasive communication beliefs, attitude, and career choice. *Journal of Social Psychology*, 130, 141-150.
- Triandis, H. C. (1977). *Interpersonal behavior*. Monterey, CA: Brooks/Cole.
- Wambach, K. A. (1997). Breastfeeding intention and outcome: A test of the theory of planned behavior. *Research in Nursing and Health*, 20, 51-59.
- WHO & UNICEF. (1989). *Protection, promotion and supporting breastfeeding: The special role of maternity service*. Geneva, Switzerland: World Health Organization.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างชิ้นสร้างเครื่องมือ

ตารางที่ 72

ความถี่ ร้อยละของความถี่ของตัวอย่างชิ้นสร้างเครื่องมือ จำแนกตามอายุ จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ชนิดของนมที่เคยใช้เลี้ยงบุตร(หากเคยมีบุตรมาแล้ว) อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน($n=80$)

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
อายุ		
16 ปี	1	1
17 ปี	1	1
21 ปี	1	1
22 ปี	1	1
24 ปี	2	3
25 ปี	3	4
26 ปี	3	4
27 ปี	1	1
28 ปี	7	9
29 ปี	3	4
30 ปี	10	13
31 ปี	8	10
32 ปี	7	9
33 ปี	5	6
34 ปี	6	8
35 ปี	5	6
36 ปี	2	3
37 ปี	5	6
38 ปี	5	6
39 ปี	3	4
41 ปี	1	1
รวม	80	100.00

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์(รวมครรภ์ที่แท้งบุตร)		
ครรภ์ที่ 1	37	46
ครรภ์ที่ 2	22	28
ครรภ์ที่ 3	13	16
ครรภ์ที่ 4	5	6
ครรภ์ที่ 5	1	1
ครรภ์ที่ 6	2	3
รวม	80	100.00
จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ไม่มีบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน	38	48
1 คน	25	31
2 คน	13	16
3 คน	3	4
5 คน	1	1
รวม	80	100.00
ชนิดของนมที่เคยใช้เลี้ยงบุตรคนสุดท้าย		
ยังไม่เคยใช้นมเลี้ยงบุตร	39	49
นมแม่อย่างเดียว	5	6
นมผสมอย่างเดียว	4	5
นมแม่และนมผสม	32	40
รวม	80	100.00
อาชีพ		
รับจ้าง ภาคเอกชน	17	21
รับราชการ	6	8
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	17	21
แม่บ้าน	31	39
อื่นๆ	9	11
รวม	80	100.00

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษาปีที่ 4	5	6
ประถมศึกษาปีที่ 6	13	16
มัธยมศึกษาตอนต้น	11	14
มัธยมศึกษาตอนปลาย	10	13
อนุปริญญา	1	1
ปริญญาตรี	24	30
สูงกว่าปริญญาตรี	1	1
อื่นๆ	14	18
ไม่ตอบ	1	1
รวม	80	100.00
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
2,001-4,000 บาทต่อเดือน	1	1
4,001-6,000 บาทต่อเดือน	7	9
6,001-8,000 บาทต่อเดือน	6	8
8,001-10,000 บาทต่อเดือน	9	11
10,001 บาทขึ้นไป	57	71
รวม	80	100.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างชั้นทดลอง

ตารางที่ 73

ความถี่ ร้อยละของความถี่ของตัวอย่างชั้นทดลองที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จำแนกตามอายุ อายุครรภ์ อาชีพ และระดับการศึกษาของตัวอย่าง อาชีพและระดับการศึกษาของสามี และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน (n=60)

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
อายุ (ปี)		
15	1	2
17	2	3
18	3	5
19	5	8
20	6	10
21	4	7
22	6	10
23	6	10
24	8	13
25	2	3
27	2	3
28	2	3
29	2	3
30	3	5
31	3	5
34	2	3
35	1	2
37	2	3
รวม	60	100.00

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
อายุครรภ์ (เดือน)		
8	26	43
9	34	57
รวม	60	100.00
อาชีพ		
นักเรียน นักศึกษา	2	3
รับจ้าง ภาคเอกชน	11	18
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	5	8
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	5	8
แม่บ้าน	29	48
อื่นๆ	8	13
รวม	60	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษาปีที่ 6	2	3
มัธยมศึกษาตอนต้น	17	28
มัธยมศึกษาตอนปลาย	14	23
อนุปริญญา	13	13
ปริญญาตรี	4	4
สูงกว่าปริญญาตรี	9	9
อื่นๆ	1	2
รวม	60	100.00
อาชีพของสามี		
นักเรียน นักศึกษา	1	2
รับจ้าง ภาคเอกชน	21	35
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	5	8
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	7	12
รับจ้างทั่วไป	24	40
อื่นๆ	2	3
รวม	60	100.00

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
ระดับการศึกษาสูงสุดของสามี		
ประถมศึกษาปีที่	1	2
มัธยมศึกษาตอนต้น	14	23
มัธยมศึกษาตอนปลาย	15	25
อนุปริญญา	16	27
ปริญญาตรี	8	13
สูงกว่าปริญญาตรี	5	8
อื่นๆ	1	2
รวม	60	100.00
รายได้ครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ2,000 ต่อเดือน	1	2
2,001-4,000 บาทต่อเดือน	8	13
4,001-6,000 บาทต่อเดือน	14	23
6,001-8,000 บาทต่อเดือน	9	15
8,001-10,000 บาทต่อเดือน	5	8
10,000 บาทขึ้นไป	23	38
รวม	60	100.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 74

ความถี่ ร้อยละของความถี่ของตัวอย่างชั้นทดลองที่เจตนาจะเลี้ยงลูกด้วยนมผสม จำแนกตามอายุ อายุครรภ์ อาชีพและระดับการศึกษาของตัวอย่าง อาชีพและระดับการศึกษาของสามี และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน (n=60)

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
อายุ (ปี)		
16	2	3
17	1	2
18	2	3
19	8	13
20	5	8
21	2	3
22	3	5
23	5	8
24	4	7
25	6	10
26	3	5
27	2	3
28	4	7
29	3	5
30	6	10
31	1	2
32	1	2
34	1	2
36	1	2
รวม	60	100.00

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
อายุครรภ์ (เดือน)		
8	41	68
9	19	32
รวม	60	100.00
อาชีพ		
นักเรียน นักศึกษา	2	3
รับจ้าง ภาคเอกชน	22	37
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	3	5
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	4	7
แม่บ้าน	23	38
อื่นๆ	6	10
รวม	60	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
มัธยมศึกษาตอนต้น	16	27
มัธยมศึกษาตอนปลาย	14	23
อนุปริญญา	15	25
ปริญญาตรี	3	5
สูงกว่าปริญญาตรี	12	20
รวม	60	100.00
อาชีพของสามี		
รับจ้าง ภาคเอกชน	28	47
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	1	2
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	9	15
รับจ้างทั่วไป	22	37
รวม	60	100.00

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
ระดับการศึกษาสูงสุดของสามี		
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	25
มัธยมศึกษาตอนปลาย	18	30
อนุปริญญา	10	17
ปริญญาตรี	9	15
สูงกว่าปริญญาตรี	8	13
รวม	60	100.00
รายได้ครอบครัวต่อเดือน		
2,001-4,000 บาทต่อเดือน	4	7
4,001-6,000 บาทต่อเดือน	13	22
6,001-8,000 บาทต่อเดือน	6	10
8,001-10,000 บาทต่อเดือน	7	12
10,000 บาทขึ้นไป	30	50
รวม	60	100.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด

แบบสำรวจฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ติ๊กผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ที่มีต่อการให้นมบุตร เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ผลการวิจัยมีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ตอบแบบสำรวจด้วยความตั้งใจ ตามความคิด ความเชื่อของท่านเองอย่างแท้จริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด

แบบสำรวจนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

ส่วนที่ 2 การสำรวจความคิดเห็นในการให้นมมารดาแก่บุตร

ส่วนที่ 3 การสำรวจความคิดเห็นในการให้นมผสมแก่บุตร

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

สินีนานู หงษ์ระนัย

26 สิงหาคม 2544

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย × ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงและเติมค่าลงในช่องว่างที่เว้นไว้

- อายุ.....ปี(เต็ม)
- ท่านตั้งครรถ์ครั้งที่.....(รวมทั้งครรถ์ที่แท้งบุตรด้วย ถ้ามี)
- จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน.....คน
- ถ้าท่านเคยมีบุตรมาแล้ว ท่านเลี้ยงบุตรคนสุดท้ายที่ท่านมาด้วยนมอะไร
 - นมแม่อย่างเดียว
 - นมผสมอย่างเดียว
 - นมแม่และนมผสม

สำหรับผู้วิจัย
☐ ☐ ☐ 1-3
☐ ☐ 4-5
☐ 6
☐ 7
☐ 8

5. อาชีพของท่านในปัจจุบัน

- นักเรียน นักศึกษา
- รับจ้าง ภาคเอกชน
- รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
- ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว
- เกษตรกร
- แม่บ้าน
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด.....

7. รายได้ครอบครัวต่อเดือน (สามีและภรรยารวมกัน)

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาทต่อเดือน
- 2,001-4,000 บาทต่อเดือน
- 4,001-6000 บาทต่อเดือน
- 6,001-8,000 บาทต่อเดือน
- 8,001-10,000 บาทต่อเดือน
- 10,000 บาทขึ้นไป

สำหรับผู้วิจัย

 9 10 11

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 การสำรวจความคิดเห็นในการให้นมมารดาแก่บุตร

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อก่อนเติมคำตอบ แต่ละข้อใหญ่ ให้เติมคำตอบข้อย่อยเท่าที่นึกได้

1. หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด จะก่อให้เกิดผล คือ...
 - 1.1.
 - 1.2.
 - 1.3.
 - 1.4.
 - 1.5.
 - 1.6.
 - 1.7.
 - 1.8.
 - 1.9.

2. คนหรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อฉันที่ฉันจะนึกถึง หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด คือ...
 - 2.1.
 - 2.2.
 - 2.3.
 - 2.4.
 - 2.5.
 - 2.6.
 - 2.7.
 - 2.8.
 - 2.9.

3. มีปัจจัยใดบ้างที่สนับสนุนหรือขัดขวาง การที่ฉันจะให้มมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด
- 3.1.
- 3.2.
- 3.3.
- 3.4.
- 3.5.
- 3.6.
- 3.7.
- 3.8.
- 3.9.
-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หากท่านรู้สึกว่าการให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นสิ่งที่ชอบปานกลางให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ 2 ถัดจากซ้ายมือ ดังนี้

การที่ฉันจะให้ให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
0. นำปฏิบัติ		✓						0. นำคัดค้าน

หากท่านรู้สึกว่าการให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นสิ่งที่ชอบน้อยให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ 3 ถัดจากซ้ายมือ ดังนี้

การที่ฉันจะให้ให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
0. นำปฏิบัติ			✓					0. นำคัดค้าน

หากท่านรู้สึกว่าการให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นสิ่งที่นำปฏิบัติและนำคัดค้านพอๆกันให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 2 ข้างพอๆกัน ดังนี้

การที่ฉันจะให้ให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
0. นำปฏิบัติ				✓				0. นำคัดค้าน

หากท่านรู้สึกว่าการให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นสิ่งที่ไม่ชอบน้อยให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ 3 ถัดจากขวามือ ดังนี้

การที่ฉันจะให้ให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
0. นำปฏิบัติ					✓			0. นำคัดค้าน

หากท่านรู้สึกว่าการให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นสิ่งที่ไม่ชอบปานกลาง ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ 2 ถัดจากขวามือ ดังนี้

การที่ฉันจะให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
0. นำปฏิบัติ						✓		0. นำคัดค้าน

หากท่านรู้สึกว่าการให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นสิ่งที่ไม่ชอบมาก ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ 1 ถัดจากขวามือ ดังนี้

การที่ฉันจะให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
0. นำปฏิบัติ							✓	0. นำคัดค้าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถาม

การที่ฉันจะให้ มมารดา แก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		สำหรับผู้วิจัย
1. นำปฏิบัติ								1. นำคัดค้าน	☐ 12
2. มีโทษ								2. มีประโยชน์	☐ 13
3. พอใจ								3. ไม่พอใจ	☐ 14
4. ฉลาด								4. โง่	☐ 15
5. ไม่น่าเชื่อถือ								5. น่าเชื่อถือ	☐ 16
6. มีประสิทธิภาพ								6. ด้อย ประสิทธิภาพ	☐ 17
7. ผิด								7. ถูก	☐ 18
8. บั่นทอน								8. ส่งเสริม	☐ 19
9. ลังเลใจ								9. มั่นใจ	☐ 20
10. เต็มใจ								10. ผันใจ	☐ 21
11. น่าเชื่อถือ								11. น่าขยอง	☐ 22
12. ดี								12. เลว	☐ 23
13. นำรังเกียจ								13. นำปรารถนา	☐ 24
14. ชอบ								14. เกลียด	☐ 25
15. คุ่มค่า								15. สูญเปล่า	☐ 26
16. เกิดผลเสีย								16. เกิดผลดี	☐ 27
17. นำขัดขวาง								17. นำสนับสนุน	☐ 28
18. ทำให้สุขภาพดี								18. ทำให้ป่วย	☐ 29
19. ไม่จำเป็น								19. จำเป็น	☐ 30
20. นำพิจารณา								20. ไม่น่า พิจารณา	☐ 31
21. ตั้งใจ								21. ไม่ตั้งใจ	☐ 32
22. เสียเปรียบ								22. ได้เปรียบ	☐ 33
23. สร้างสรรค์								23. ทำลาย	☐ 34

การที่ฉันจะให้ นมมารดา แก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

								สำหรับผู้วิจัย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
24. นำขินดี								24. ไม่นำขินดี ☐ 35
25. ถูกบังคับ								25. เป็นอิสระ ☐ 36
26. ปลอดภัย								26. ไม่ปลอดภัย ☐ 37
27. มีสาระ								27. ไร้สาระ ☐ 38
28. สนุกใจ								28. สบายใจ ☐ 39
29. กัดค้ำ								29. เห็นด้วย ☐ 40
30. น่าสนใจ								30. ไม่น่าสนใจ ☐ 41

ส่วนที่ 3 การสำรวจความคิดเห็นในการให้นมผสมแก่บุตร

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อก่อนเติมคำตอบ แต่ละข้อใหญ่ ให้เติมคำตอบย่อยเท่าที่นึกได้

1. หากฉันให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดจะก่อให้เกิดผล คือ...
 - 1.1.
 - 1.2.
 - 1.3.
 - 1.4.
 - 1.5.
 - 1.6.
 - 1.7.
 - 1.8.
 - 1.9.

2. คนหรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อฉันที่ฉันจะนึกถึง หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด คือ...

2.1.

2.2.

2.3.

2.4.

2.5.

2.6.

2.7.

2.8.

2.9.

3. มีปัจจัยใดบ้างที่สนับสนุนหรือขัดขวาง การที่ฉันจะให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

3.1.

3.2.

3.3.

3.4.

3.5.

3.6.

3.7.

3.8.

3.9.

4. คำชี้แจง ลักษณะของข้อคำถาม และวิธีการตอบ เป็นไปในทำนองเดียวกับส่วนที่ 2 การสำรวจความคิดเห็น ในการให้มมารดาแก่บุตรในข้อ 4 เพียงแต่คำถามจะเป็นการสำรวจความคิดเห็นในการให้มผสมแก่บุตร
- คำถาม**

การที่ฉันจะให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	สำหรับผู้วิจัย	
								☐	☐ ID-1-2
1.น่าปฏิบัติ								1.น่าคัดค้าน	☐ 3
2.มีโทษ								2.มีประโยชน์	☐ 4
3.พอใจ								3.ไม่พอใจ	☐ 5
4.ฉลาด								4.โง่	☐ 6
5.ไม่น่าเชื่อถือ								5.น่าเชื่อถือ	☐ 7
6.มีประสิทธิภาพ								6.ด้อยประสิทธิภาพ	☐ 8
7.ผิด								7.ถูก	☐ 9
8.บั่นทอน								8.ส่งเสริม	☐ 10
9.ลึกลับ								9.มั่นใจ	☐ 11
10.เต็มใจ								10.ฝืนใจ	☐ 12
11.น่าดีใจ								11.น่าขบขัน	☐ 13
12.ดี								12.เลว	☐ 14
13.น่ารังเกียจ								13.น่าปรารถนา	☐ 15
14.ชอบ								14.เกลียด	☐ 16
15.คุ้มค่า								15.สูญเปล่า	☐ 17
16.เกิดผลเสีย								16.เกิดผลดี	☐ 18
17.น่าขัดขวาง								17.น่าสนับสนุน	☐ 19
18.ทำให้สุขภาพดี								18.ทำให้ป่วย	☐ 20
19.ไม่จำเป็น								19.จำเป็น	☐ 21
20.น่าพิจารณา								20.ไม่น่าพิจารณา	☐ 22
21.ตั้งใจ								21.ไม่ตั้งใจ	☐ 23

การที่ฉันจะให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

	มาก	ปาน กลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆกัน	น้อย	ปาน กลาง	มาก		สำหรับผู้วิจัย
22.เสียเปรียบ								22.ได้เปรียบ	☐ 24
23.สร้างสรรค์								23.ทำลาย	☐ 25
24.น่ายินดี								24.ไม่น่ายินดี	☐ 26
25.ถูกบังคับ								25.เป็นอิสระ	☐ 27
26.ปลอดภัย								26.ไม่ ปลอดภัย	☐ 28
27.มีสาระ								27.ไร้สาระ	☐ 29
28.หนักใจ								28.สบายใจ	☐ 30
29.คัดค้าน								29.เห็นด้วย	☐ 31
30.น่าสนใจ								30.ไม่ น่าสนใจ	☐ 32

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ขั้นตอนการสร้างแบบสำรวจความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด(ฉบับสมบูรณ์)
ขั้นที่ 1 หาความเชื่อเด่นชัด(Salient beliefs) กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Salient referents) และปัจจัยเด่นชัด (Salient factors) ที่มีต่อการให้นมมารดาและการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด โดยใช้แบบสำรวจปลายปิดและคำคุณศัพท์ที่แสดงความรู้สึกต่อการให้นมมารดาและการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด โดยใช้มาตราจำแนกความหมาย(ดูภาคผนวก ค) ให้หญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน ตอบแบบสำรวจ

ขั้นที่ 2 พิจารณาเลือกข้อความที่จะนำไปใช้สร้างข้อกระทงในแบบสำรวจ

1. **ความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบ** นำความเชื่อเกี่ยวกับผลของการให้นมมารดาและการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอดที่สำรวจได้ในขั้นที่ 1 มาหาความถี่และจัดรวมความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบที่ใกล้เคียงกันเข้าไว้ด้วยกัน เรียงลำดับความถี่จากมากไปน้อย ค้นหาความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม จากนั้นจึงคัดเลือกความเชื่อที่มีร้อยละสะสมประมาณ 75 มาใช้ ดังแสดงในตารางที่ 75 และ 76 ตามลำดับ

จากตารางที่ 75 ได้ความเชื่อเด่นชัดที่มีความถี่สูงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด 5 ความเชื่อ ได้แก่

1. ทำให้บุตรแข็งแรง
2. ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันโรค
3. เกิดความผูกพันระหว่างมารดาและบุตร
4. ประหยัดค่าใช้จ่าย
5. บุตรได้รับสารอาหารครบถ้วน

จากตารางที่ 76 ได้ความเชื่อเด่นชัดที่มีความถี่สูงของการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด 9 ความเชื่อ ได้แก่

1. สะดวกเวลาออกไปทำงานนอกบ้าน
2. บุตรท้องผูก
3. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย
4. บุตรไม่แข็งแรง
5. บุตรมีภูมิคุ้มกันโรคน้อย
6. บุตรได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วน
7. เสียเวลาในการเตรียมนม
8. ความผูกพันระหว่างมารดาและบุตรมีน้อย

9. ทดแทนนมแม่ได้
2. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง นำความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีผลของการให้นมมารดาและการให้นมผสม แก่บุตรภายหลังคลอดที่สำรวจได้ในขั้นที่ 1 มาหาความถี่และจัดรวมกลุ่มอ้างอิงที่ใกล้เคียงกันเข้าไว้ด้วยกัน เรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย คำนวณหาความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม จากนั้นจึงคัดเลือกกลุ่มอ้างอิงที่มีความร้อยละสะสม จากนั้นจึงคัดเลือกกลุ่มอ้างอิงที่มีร้อยละสะสมประมาณ 75 มาใช้ ดังแสดงใน ตารางที่ 77 และ 78 ตามลำดับ

จากตารางที่ 77 ได้กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่มีความถี่สูงของการให้นมมารดาภายหลังคลอด 5 กลุ่ม ได้แก่

1. แม่
2. สามี
3. พ่อ
4. พี่สาว
5. แพทย์

จากตารางที่ 78 ได้กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่มีความถี่สูงของการให้นมผสมภายหลังคลอด 9 กลุ่ม ซึ่งมี "ตัวเอง" เป็นกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด ลำดับที่ 6 ผู้วิจัย ได้พิจารณาตัดออก เนื่องจากนิยามของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective norms) (Ajzen & Fishbein, 1980) ที่เป็นการรับรู้ว่าคุณค่าอื่น ๆ ที่มีความสำคัญสำหรับเขาต้องการ หรือ ไม่ต้องการให้เขาทำพฤติกรรมนั้นๆ และนิยามของความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำ ของตน (Normative beliefs) ที่ เป็นความเชื่อที่ว่าแหล่งอ้างอิงหนึ่งๆ ประสงค์ให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมเพียงใด ซึ่งแหล่งอ้างอิงในที่นี้หมายถึงบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อบุคคลผู้นั้น ถึงแม้ว่าจะมีการศึกษาของ Fishbein (1967) ที่เสนอว่า พฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากตัวกำหนด 3 ตัว คือ

1. เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior)
2. ความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน (Normative beliefs)
3. แรงจูงใจที่จะคล้อยตามทัศนคติของกลุ่มอ้างอิง (Motivation to comply with the norms)

ซึ่งความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตนในที่นี้ยังแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

1. เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเองรู้สึกว่าเขาควรจะทำหรือไม่ควรจะทำพฤติกรรม (Personal normative beliefs)
2. เป็นความเชื่อเกี่ยวกับสังคม เช่น สิ่งที่บุคคลอื่นหรือบุคคลที่มีความสำคัญสำหรับเขาพูดว่าเขาควรทำหรือไม่ควรทำพฤติกรรม (Social normative beliefs)

ในการศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเองรู้สึกว่าเขาควรจะทำหรือไม่ควรจะทำพฤติกรรมนั้น ในเวลาต่อๆมาก็ยังไม่มีความชัดเจนนอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Fishbein (1972) ที่บอก ให้ให้เลิกใช้ความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตนในส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคล เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเองรู้สึกว่าเขาควรจะทำหรือไม่ควรจะทำพฤติกรรม เพราะทำหน้าที่คล้ายกับเจตนา เชิงพฤติกรรม จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยจึงคิดว่าจะไม่ใช้ "ตัวเอง" เป็นแหล่งอ้างอิงเด่นชัด นอกจากนี้

จากตารางที่ 78 จะเห็นได้ว่าให้ตัวอย่างจำนวน 80 คนตอบ แต่ได้ความถี่สะสมของความเชื่อเพียง 59 ตัวอย่าง เป็นไปได้ว่าลักษณะของคำถามปลายเปิดที่กระตุ้นกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดจากตัวอย่างเป็นคำถามที่ให้ตัวอย่าง เดิมคำตอบข้อย่อยเท่าที่นึกได้ โอกาสที่ความถี่สะสมของความเชื่อจะมีน้อยกว่าจำนวนตัวอย่างจึงอาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้น จากตารางที่ 78 จึงได้กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่มีความถี่สูงของการให้นมผสมภายหลังคลอด 9 กลุ่ม ได้แก่

1. แม่
2. สามี
3. พี่เลี้ยงเด็ก
4. แพทย์
5. พี่สาว
6. พ่อ
7. ญาติพี่น้อง
8. พยาบาล
9. ผู้ผลิตนม
3. ความเชื่อเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริม-ขัดขวาง นำความเชื่อเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริม-ขัดขวางการให้นมมารดาและการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอดที่สำรวจได้ในขั้นที่ 1 มาหาความถี่และจัดรวมปัจจัยที่ใกล้เคียงกันเข้าไว้ด้วยกัน เรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย จัดแบ่งเป็นปัจจัยที่สนับสนุนหรือขัดขวางของแต่ละพฤติกรรม คำนวณหาความถี่สะสม ร้อยละและร้อยละสะสม จากนั้นจึงคัดเลือกปัจจัยที่มีร้อยละสะสมประมาณ 75 มาใช้ ดังแสดงในตารางที่ 79 และ 80 ตามลำดับ

จากตารางที่ 79 ได้ปัจจัยสนับสนุน-ขัดขวางเด่นชัดที่มีความถี่สูงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด 7 ปัจจัย ได้แก่

1. การมีน้ำนมแม่ไม่เพียงพอ
2. การมีเวลาเลี้ยงบุตร
3. การที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน
4. ประโยชน์ของนมแม่ที่มีต่อบุตร
5. การที่ร่างกายแม่ไม่แข็งแรง
6. ความแข็งแรงมีภูมิคุ้มกันโรคของบุตร
7. ความผูกพันระหว่างมารดาและบุตร

จากตารางที่ 80 ได้ปัจจัยสนับสนุน-ขัดขวางเด่นชัดที่มีความถี่สูงของการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด 4 ปัจจัย ได้แก่

1. การที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน

2. การมีน้ำนมแม่ไม่เพียงพอ
3. การมีเวลาเลี้ยงบุตร
4. การสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 75

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการให้นมมารดาแก่บุตร
 ภายหลังคลอดของหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก
 โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน

อันดับที่	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ(b)	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
1	ทำให้บุตรแข็งแรง	43	43	22.51	22.51
2	ทำให้บุตรมีภูมิคุ้มกันโรค	41	84	21.47	43.98
3	เกิดความผูกพันระหว่างมารดาและบุตร	28	112	14.66	58.64
4	ประหยัดค่าใช้จ่าย	20	132	10.47	69.11
5	บุตรได้รับสารอาหารครบถ้วน	12	144	6.28	75.39
6	บุตรได้รับความอบอุ่น	8	152	4.19	79.58
7	ทำให้รูปร่างแม่ดี	7	159	3.66	83.24
8	สะดวกในการให้	6	165	3.14	86.38
9	มดลูกเข้าอู่เร็ว	5	170	2.62	89.00
10	บุตรไม่ท้องเสียหรือท้องอืด	3	173	1.57	90.57
11	ทำให้ร่างกายแม่กลับสู่ปกติเร็วขึ้น	2	175	1.05	91.62
12	ทำให้บุตรฉลาด	2	177	1.05	92.67
13	ทำให้พัฒนาการบุตรดี	2	179	1.05	93.71
14	ทำให้ได้ใกล้ชิดกับบุตรมากขึ้น	2	181	1.05	94.76
15	แม่มีความภาคภูมิใจ	2	183	1.05	95.81
16	แม่มีโอกาสเป็นแม่เร็วขึ้น	1	184	0.52	96.33
17	นมแม่ไม่คัด	1	185	0.52	96.86
18	การจับถ่ายของบุตรดี	1	186	0.52	97.38
19	ประหยัดเวลา	1	187	0.52	97.90
20	บุตรเรียนเก่ง	1	188	0.52	98.43
21	ช่วยในการคุมกำเนิด	1	189	0.52	98.95
22	ไม่สะดวกเวลาต้องไปทำงาน	1	190	0.52	99.47
23	ปลอดภัยสูง	1	191	0.52	100.00

ตารางที่ 76

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการให้นมผสมแก่บุตร
ภายหลังคลอดของหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ดึกผู้ป่วยนอก

โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 80 คน

อันดับที่	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ(b)	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
1	สะดวกเวลาออกไปทำงานนอกบ้าน	24	24	13.79	13.79
2	บุตรท้องผูก	23	47	13.22	27.01
3	สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	20	67	11.49	38.50
4	บุตรไม่แข็งแรง	17	84	9.77	48.27
5	บุตรมีภูมิคุ้มกันโรคน้อย	13	97	7.47	55.74
6	บุตรได้รับสารอาหาร ไม่ครบถ้วน	11	108	6.32	62.07
7	เสียเวลาในการเตรียม	9	117	5.17	67.24
8	ความผูกพันระหว่างมารดาและบุตรมีน้อย	9	126	5.17	72.41
9	ทดแทนนมแม่ได้	8	134	4.60	77.01
10	สะดวกเวลาเดินทาง	4	138	2.30	79.31
11	บุตรท้องอืด	4	142	2.30	81.61
12	เด็กท้องเสีย	4	146	2.30	83.90
13	น้ำหนักบุตรขึ้นน้อย	3	149	1.72	85.63
14	บุตรแพ้นมหากนมไม่ได้มาตรฐาน	3	152	1.72	87.35
15	ไม่ดีต่อสุขภาพบุตร	2	154	1.15	88.50
16	บุตรไม่ได้รับความอบอุ่น	2	156	1.15	89.65
17	ระบบขับถ่ายบุตรไม่ดี	2	158	1.15	90.80
18	ไม่ปลอดภัย	2	160	1.15	91.95
19	น้ำหนักบุตรเพิ่มมาก	2	162	1.15	93.10
20	สารอาหารมีครบตามสัดส่วน	2	164	1.15	94.25
21	บุตรแพะนม	1	165	0.57	94.82
22	สะดวกเมื่อเวลามารดาต้องการพักผ่อน	1	166	0.57	95.40
23	เสียเวลาในการเลือกผลิตภัณฑ์นม	1	167	0.57	95.97
24	ต้องทำความสะอาดขวดนมหรืออุปกรณ์การให้นม	1	168	0.57	96.55
25	มารดามีความเป็นอิสระ	1	169	0.57	97.12
26	เป็นการป้องกันไม่ให้เด็กติดนมแม่	1	170	0.57	97.70
27	ทำให้มดลูกเข้าอู่ช้า	1	171	0.57	98.27
28	บุตรมีพัฒนาการทางสมองช้า	1	172	0.57	98.85
29	สุขภาพมารดาภายหลังคลอดฟื้นฟูได้ช้ากว่า	1	173	0.57	99.42
30	บุตรอ้วน	1	174	0.57	100.00

ตารางที่ 77

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสมของความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญ ต่อหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ ดึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ที่พวกเขานึกถึงเมื่อจะให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด จำนวน 80 คน

อันดับที่	ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
1	แม่	55	55	49.11	49.11
2	สามี	16	71	14.29	63.40
3	พ่อ	12	83	10.71	74.11
4	พี่สาว	6	89	5.36	79.47
5	แพทย์	6	95	5.36	84.82
6	ญาติพี่น้อง	4	99	3.57	88.40
7	เพื่อน	3	102	2.68	91.07
8	ตา ชาย	3	105	2.68	93.75
9	เพื่อนบ้าน	2	107	1.79	95.54
10	พยาบาล	2	109	1.79	97.32
11	แม่ที่ให้นมแม่	1	110	0.89	98.22
12	เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล	1	111	0.89	99.11
13	คนรู้จัก	1	112	0.89	100.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 78

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญ ต่อหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ดึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช ที่พวกเขานึกถึงเมื่อจะให้นมผสมภายหลังคลอด จำนวน 80 คน

อันดับที่	ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
1	แม่	10	10	16.95	16.95
2	สามี	8	18	13.56	30.51
3	พี่เลี้ยงเด็ก	8	26	13.56	44.07
4	แพทย์	6	32	10.17	54.24
5	พี่สาว	6	38	10.17	64.41
6	พ่อ	3	41	5.08	69.49
7	ญาติพี่น้อง	3	44	5.08	74.58
8	พยาบาล	2	46	3.39	77.97
9	ผู้ผลิตนม	2	48	3.39	81.36
10	ผู้ประกอบการสถานรับเลี้ยงเด็ก	1	49	1.69	83.05
11	เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล	1	50	1.69	84.75
12	แม่สามี	1	51	1.69	86.44
13	เด็กที่ถูกทอดทิ้ง	1	52	1.69	88.14
14	ผู้แนะนำผลิตภัณฑ์นม	1	53	1.69	89.83
15	พยาบาลตึกหลังคลอด	1	54	1.69	91.53
16	สมาชิกในครอบครัว	1	55	1.69	93.22
17	เพื่อน	1	56	1.69	94.92
18	เพื่อนบ้าน	1	57	1.69	96.61
19	ยาย	1	58	1.69	98.31
20	น้องสาว	1	59	1.69	100.00

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 79

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสมของปัจจัยที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการให้นมมารดาแก่บุตร
ภายหลังคลอดของหญิงมีครรภ์ที่มาใช้บริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ดึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช
จำนวน 80 คน

อันดับที่	ปัจจัยที่ส่งเสริม-ขัดขวาง	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
1	การมีน้ำนมแม่ไม่เพียงพอ	28	28	16.37	16.37
2	การมีเวลาเลี้ยงบุตร	27	55	15.79	32.16
3	การที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน	22	77	12.87	45.02
4	ประโยชน์ของนมแม่ที่มีต่อบุตร	15	92	8.77	53.80
5	การที่ร่างกายแม่ไม่แข็งแรง	15	107	8.77	62.57
6	ความแข็งแรงมีภูมิคุ้มกันโรคของบุตร	13	120	7.60	70.17
7	ความผูกพันระหว่างมารดากับบุตร	11	131	6.43	76.60
8	การประหยัดค่าใช้จ่าย	8	139	4.68	81.28
9	การที่หวั่นผิปกติ	6	145	3.51	84.79
10	การเตรียมตัวและตั้งใจที่จะให้นมแม่	4	149	2.34	87.13
11	โรคประจำตัวของแม่	4	153	2.34	89.47
12	คำแนะนำของแพทย์	3	156	1.75	91.22
13	การไม่มีเวลา	3	159	1.75	92.98
14	การที่ต้องออกไปธุระนอกบ้าน	1	160	0.58	93.56
15	การที่ลูกจะได้รับความอบอุ่น	1	161	0.58	94.15
16	การที่ลูกจะได้รับสารอาหารครบถ้วน	1	162	0.58	94.73
17	การที่มดลูกเข้าอู่เร็ว	1	163	0.58	95.32
18	การที่สมาชิกในครอบครัวเห็นด้วย	1	164	0.58	95.90
19	การที่มารดาได้รับประทานอาหารบำรุงน้อย	1	165	0.58	96.49
20	การที่มารดาพักผ่อนไม่เพียงพอ	1	166	0.58	97.07
21	การที่มารดามีความเครียด	1	167	0.58	97.66
22	การที่บุตรไม่แจ่มใส	1	168	0.58	98.24
23	ปฏิกิริยาของบุตร	1	169	0.58	98.83
24	ความรู้จากนิตยสาร	1	170	0.58	99.41
25	การที่บุตรไม่แข็งแรง	1	171	0.58	100.00

ตารางที่ 80

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสมของปัจจัยที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการให้นมผสมแก่บุตร
ภายหลังคลอดของหญิงมีครรภ์ที่มาใช้บริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช
จำนวน 80 คน

อันดับที่	ปัจจัยที่ส่งเสริม-ขัดขวาง	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
1	การที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน	29	29	26.61	26.61
2	การมีน้ำหนักแม่ไม่เพียงพอ	26	55	23.85	50.46
3	การมีเวลาเลี้ยงบุตร	19	74	17.43	67.89
4	การสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	10	84	9.17	77.07
5	ประโยชน์ของนมแม่ที่มีต่อบุตร	5	89	4.59	81.66
6	ความสะดวก	4	93	3.67	85.33
7	การที่ร่างกายมารดาไม่แข็งแรงพอที่จะให้นมแม่	3	96	2.75	88.08
8	ความสะดวกเวลาไปธุระนอกบ้าน	2	98	1.83	89.91
9	การที่นมผสมทำให้บุตรท้องเสียหรือท้องผูก	1	99	0.92	90.83
10	การทำตามแพทย์แนะนำให้เลี้ยงลูกด้วยนมแม่	1	100	0.92	91.75
11	การที่ครอบครัวและญาติไม่สนับสนุนให้เลี้ยงนมผสม	1	101	0.92	92.67
12	การที่สามีสนับสนุนการให้นมแม่	1	102	0.92	93.58
13	การที่ไม่รู้จักผลิตภัณฑ์นมที่เหมาะสมกับเด็กในวัยต่างๆ	1	103	0.92	94.50
14	การที่มารดามีโรคประจำตัว	1	104	0.92	95.42
15	สถานที่ให้นมบุตร	1	105	0.92	96.33
16	ปฏิกิริยาของบุตร	1	106	0.92	97.25
17	การที่บุตรสามารถดูดนมจากขวดได้	1	107	0.92	98.17
18	เวลาในการเดินทางไปทำงาน	1	108	0.92	99.09
19	สารอาหารในนมผสมที่มีครบตามสัดส่วน	1	109	0.92	100.00

การวิเคราะห์ข้อกระทงของมาตรวัดเจตคติทางตรง (A_B)

เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์อำนาจจำแนกข้อกระทงแต่ละข้อว่าสามารถแยกแยะผู้ที่ได้คะแนนจากมาตรวัดเจตคติทางตรงออกเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนสูงและต่ำออกจากกันได้หรือไม่เพื่อคัดเลือกข้อกระทงที่มีความสามารถในการวัดให้คงไว้ในมาตรและคัดข้อกระทงที่ขาดอำนาจในการวัดออกไป ทำโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC+) ด้วยวิธีการ 2 วิธี คือ

1. การหาอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการแยกผู้ที่ได้คะแนนจากมาตรวัดเจตคติทางตรงออกเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดและต่ำสุด กลุ่มละ 27% แล้วจึงนำคะแนนของสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันในแต่ละข้อกระทง โดยเกณฑ์คือ ข้อกระทงที่ผู้ตอบในกลุ่มสูงได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าผู้ตอบในกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญ จึงจะถือว่าเป็นข้อกระทงที่มีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์สมควรที่จะคัดเลือกไว้ใช้ต่อไป โดยใช้คำสั่ง T-TEST ในการวิเคราะห์

1.1 การวิเคราะห์กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำเพื่อหาอำนาจจำแนกรายข้อของมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด มีขั้นตอนดังนี้

1.1.1 แยกผู้ที่มีคะแนนรวมจากมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด ออกเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนสูงและกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำกลุ่มละ 27% ของจำนวนตัวอย่างที่มีจำนวนตัวแปรครบซึ่งได้ตัวอย่างจากมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด จำนวน 76 คน (27 % ของ 76 คือ 21 คน)

1.1.2 นำคะแนนเฉลี่ยรายข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาวิเคราะห์ด้วย การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบแบบหางเดียว (One-tailed test) ระดับนัยสำคัญ .05 ค่าทีที่ได้คือค่าอำนาจจำแนกรายข้อที่จะบอกว่าจะคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อของกลุ่มสูงมากกว่าคะแนนเฉลี่ยในข้อนั้นของกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ถ้าข้อกระทงของกลุ่มสูงได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญ จึงจะถือว่าเป็นข้อกระทงที่มีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่สมควรคัดเลือกไว้ใช้ต่อไป ผลพบว่า ข้อกระทงข้อที่ 1 และ 10 ไม่ผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีนี้ (ดูตารางที่ 81)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของกลุ่มสูงเป็นค่าที่สูงโด่งมาก $M=3.00$ $SD=0.00$ ทุกข้อ(ดูตารางที่ 81) ที่เป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยคิดว่าอาจเกิดจากการที่โรงพยาบาลมินโยบายส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีการให้สุขศึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อาจจะเป็นการส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อนมแม่จริงๆก็เป็นได้

1.2 การวิเคราะห์กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำเพื่อหาอำนาจจำแนกรายข้อของมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด มีขั้นตอนดังนี้

1.2.1 ในทำนองเดียวกับขั้นตอนที่ 1.1.1 ของมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด ได้ตัวอย่างจากมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด จำนวน 72 คน (27% ของ 72 คือ 20 คน)

1.2.2 ในทำนองเดียวกับขั้นตอนที่ 1.1.2 ของมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด ผลพบว่า ข้อกระทงทั้ง 30 ข้อ ผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีนี้ (ดูตารางที่ 82)

2. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตร (Corrected item-total correlation) เป็นการคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนใน 1 ข้อกระทงกับคะแนนรวมของข้อที่เหลือในมาตรเพื่อพิจารณาว่าข้อกระทงนั้นมีสหสัมพันธ์กับข้อกระทงที่เหลือมากน้อยเพียงใด โดยหากมีสหสัมพันธ์เกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงจะถือว่าเป็นข้อกระทงที่มีความสอดคล้องกับข้อกระทงอื่นๆ ใช้คำสั่ง RELIABILITY ในการวิเคราะห์

2.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆของมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด

โดยนำข้อกระทงที่ผ่านการพิจารณาในหัวข้อ 1.1.2 จำนวน 28 ข้อมาพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตร นำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรที่วิเคราะห์ได้ของแต่ละข้อกระทงไปเทียบกับค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Critical value of r) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ที่ $N=75$ ซึ่งมีค่าประมาณ .191 (Herzberg, 1983) โดยคัดข้อกระทงที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรที่น้อยกว่าค่า .191 ออก ทำให้ได้ข้อกระทงที่เหลือจำนวน 21 ข้อ แล้วนำข้อกระทงทั้ง 21 ข้อ ไปคัดข้อกระทงด้วยวิธีเดิมอีกครั้ง ได้ข้อกระทงที่เหลือจำนวน 15 ข้อ และเมื่อนำข้อกระทงทั้ง 15 ข้อ ไปคัดข้อกระทงด้วยวิธีเดิมอีก ไม่พบว่าข้อใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรน้อยกว่า .191 ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability coefficients) อัลฟา = .9702 (ดูตารางที่ 81)

2.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆของมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมผสมแก่บุตรภายหลังคลอด

ในทำนองเดียวกับการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆของมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด นำข้อกระทงที่ผ่านการพิจารณาในหัวข้อ 1.2.2 มาพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ นำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรที่วิเคราะห์ได้ของแต่ละข้อกระทงไปเทียบกับค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Critical value of r) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ที่ $N=72$ ซึ่งมีค่าประมาณ .195 (Minium, 1978) ทั้ง 30 ข้อ โดยคัดข้อกระทงที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรที่น้อยกว่าค่า .195 ออก ผลพบว่าไม่มีข้อกระทงใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรน้อยกว่าค่า .195 และเพื่อลดความยาวของมาตร ผู้วิจัยจึงลดจำนวนข้อกระทงลงให้เหลือ 15 ข้อเท่ากับมาตรวัดเจตคติทางตรงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด จึงพิจารณาคัดข้อกระทงที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรต่ำสุด 15 ข้อออกและนำข้อกระทงที่เหลือมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรอีกครั้ง ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง = .9526 (ดูตารางที่ 82)

ขั้นที่ 3 นำความเชื่อ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอ้างอิง ปัจจัยต่างๆ และคำคุณศัพท์แสดงความรู้สึกที่ได้เลือก
ไว้มาสร้างมาตรวัดฉบับสมบูรณ์ (ดังแสดงในภาคผนวก จ) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 การสำรวจความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับการให้นมมารดาแก่บุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลศิริราช ประกอบด้วย

ชุดที่	ชื่อมาตร	จำนวน (ข้อ)
1	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (b_i)	5
2	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB_j)	5
3	มาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (MC_j)	5
4	มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN)	3
5	มาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (I)	4
6	การประเมินผลของการกระทำ (e_i)	5
7	มาตรวัดเจตคติทางตรง (A_B)	15
8	มาตรวัดการรับรู้การควบคุม (P_k)	7
9	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (C_k)	7
10	มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง (PBC)	4
	รวม	60

ส่วนที่ 3 การสำรวจความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับการให้นมผสมแก่บุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลศิริราช ประกอบด้วย

ชุดที่	ชื่อมาตร	จำนวน (ข้อ)
1	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (b_i)	9
2	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB_j)	9
3	มาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (MC_j)	4
4	มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN)	3
5	มาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (I)	4
6	การประเมินผลของการกระทำ (e_i)	9
7	มาตรวัดเจตคติทางตรง (A_B)	15
8	มาตรวัดการรับรู้การควบคุม (P_k)	4
9	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (C_k)	1
10	มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง (PBC)	4
	รวม	62

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทบงมาตราวัดเจตคติทางตรงของการให้นมมารดาแก่บุตรภายหลังคลอด

ข้อกระทบ	คำที่อยู่ทางซ้ายมีความหมายทาง	N=76		t-test กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						CITC (N=76)							
		M	SD	กลุ่มสูง (n=21)		Mean difference	t	p	การผ่านเกณฑ์ (28 ข้อ)	การผ่านเกณฑ์ (21 ข้อ)	การผ่านเกณฑ์ (15 ข้อ)	การผ่านเกณฑ์	ครั้งที่ 3				
				M	SD									M	SD		
1.	นำปฏิบัติ - นำคัดค้าน	2.95	0.22	3.00	0.00	2.90	0.30	0.10	1.45	.0810							
2.	มีโทษ - มีประโยชน์	2.51	1.26	3.00	0.00	1.90	1.72	1.10	2.90	.0045	/	.5469	/	.5829	/		
3.	พอใจ - ไม่พอใจ	2.95	0.22	3.00	0.00	2.81	0.40	0.19	2.17	.0210							
4.	ฉลาด - โง่	2.82	0.48	3.00	0.00	2.52	0.75	0.48	2.91	.0045	/						
5.	ไม่น่าเชื่อถือ - น่าเชื่อถือ	2.40	1.16	3.00	0.00	1.57	1.57	1.43	4.18	.0000	/	.7807	/	.8054	/		
6.	มีประสิทธิภาพ - โดยประสิทธิภาพ	2.91	0.29	3.00	0.00	2.76	0.44	0.24	2.50	.0105	/						
7.	ผิด - ถูก	2.63	0.99	3.00	0.00	1.71	1.55	1.29	3.79	.0005	/	.9340	/	.9517	/		
8.	บั่นทอน - ส่งเสริม	2.55	1.12	3.00	0.00	1.38	1.66	1.62	4.48	.0000	/	.9383	/	.9429	/		
9.	สังคาย - มั่นใจ	2.45	1.33	3.00	0.00	1.29	1.95	1.71	4.02	.0005	/	.7338	/	.7190	/		
10.	เต็มใจ - สิ้นใจ	2.92	0.58	3.00	0.00	2.71	1.10	0.29	1.19	.1245							
11.	นำดีเตือน - นำเยอถอง	2.58	1.04	3.00	0.00	1.57	1.57	1.43	4.18	.0000	/	.9270	/	.9510	/		
12.	ดี - เลว	2.89	0.31	3.00	0.00	2.67	0.48	0.33	3.16	.0025	/						
13.	นำรังเกียจ - นำปรารถนา	2.54	1.00	3.00	0.00	1.48	1.40	1.52	4.99	.0000	/	.9490	/	.9545	/		
14.	ชอบ - เกิดขัด	2.72	0.62	3.00	0.00	2.19	0.92	0.81	4.00	.0005	/	.1572	/				
15.	คุ้มค่า - สูญเปล่า	2.92	0.27	3.00	0.00	2.81	0.40	0.19	2.17	.0210	/						216

ข้อกระดูก	คำอธิบาย ข้อกระดูก	N=76		t-test กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						CITC (N=76)							
		M	SD	กลุ่มสูง (n=21)		กลุ่มต่ำ (n=21)		Mean difference	t	p	การผ่านเกณฑ์	ครั้งที่ 1 (28 ข้อ)	การผ่านเกณฑ์	ครั้งที่ 2 (21 ข้อ)	การผ่านเกณฑ์	ครั้งที่ 3 (15 ข้อ)	การผ่านเกณฑ์
				M	SD	M	SD										
		ทิศทาง	ความหมาย														
16.	เกิดผลเสีย - เกิดผลดี	2.53	1.17	3.00	0.00	1.38	1.77	1.62	4.18	.0000	/	.8430	/	.8451	/	.8422	/
17.	นำขัดขวาง - นำสนับสนุน	2.65	1.03	3.00	0.00	1.76	1.67	1.24	3.40	.0015	/	.8980	/	.9240	/	.9527	/
18.	ทำให้สุขภาพดี - ทำให้ป่วย	2.87	0.44	3.00	0.00	2.52	0.75	0.48	2.91	.0045	/	.2033	/	.1666	/		
19.	ไม่จำเป็น - จำเป็น	2.50	1.05	3.00	0.00	1.52	1.56	1.48	4.31	.0000	/	.9067	/	.9159	/	.9244	/
20.	นำพิจารณา - ไม่นำพิจารณา	2.78	0.51	3.00	0.00	2.38	0.67	0.62	4.24	.0000	/	.4199	/	.3914	/	.3457	/
21.	ตั้งใจ - ไม่ตั้งใจ	2.91	0.29	3.00	0.00	2.67	0.48	0.33	3.16	.0025	/	.2124	/	.1538	/		
22.	เทียบเคียง - ได้เปรียบ	2.50	1.04	3.00	0.00	1.38	1.43	1.62	5.18	.0000	/	.9188	/	.9219	/	.9198	/
23.	สร้างสรรค์ - ทำลาย	2.84	0.37	3.00	0.00	2.57	0.51	0.43	3.87	.0005	/	.2225	/	.1536	/		
24.	นำยินดี - ไม่นำยินดี	2.84	0.34	3.00	0.00	2.62	0.50	0.38	3.51	.0001	/	.2100	/	.1419	/		
25.	ถูกบังคับ - เป็นอิสระ	2.42	1.19	3.00	0.00	1.19	1.69	1.81	4.90	.0000	/	.7983	/	.8161	/	.8299	/
26.	ปลอดภัย - ไม่ปลอดภัย	2.83	0.55	3.00	0.00	2.52	0.93	0.48	2.35	.0145	/	.0673	/		/		
27.	มีสาระ - ไร้สาระ	2.91	0.30	3.00	0.00	2.71	0.46	0.29	2.83	.0050	/	.1713	/		/		
28.	หนักใจ - สบายใจ	2.43	1.27	3.00	0.00	0.81	1.97	2.19	5.11	.0000	/	.7330	/	.7333	/	.7215	/
29.	คัดค้าน - เห็นด้วย	2.54	1.08	3.00	0.00	1.43	1.57	1.57	4.59	.0000	/	.8595	/	.8785	/	.8876	/
30.	น่าสนใจ - ไม่น่าสนใจ	2.87	0.34	3.00	0.00	2.62	0.50	0.38	3.51	.0010	/	.1937	/	.1336	/		

หมายเหตุ ค่าที ที่ขีดเส้นใต้ คำนวณโดยแยกความแปรปรวน ; ค่าวิกฤต (74, .05, 1-tailed) ~ .191

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทบมาตรฐานวัดเจตคติทางตรงของการให้สัมผสมแก่บุตรชายถึงตลอด

ข้อกระทบ	ค่าที่อยู่ทาง ซ้ายมือความ หมายทาง	N=72		t-test กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						CITC (N=72)				
		M	SD	กลุ่มสูง (n=20)		Mean difference	t	p	การผ่าน เกณฑ์ 1 (30 ข้อ)	การผ่าน เกณฑ์ 2 (15 ข้อ)	การผ่าน เกณฑ์			
				M	SD									
1. นานปฏิบัติ - นานคิดค้น	+	0.32	1.94	1.70	1.34	-0.75	1.77	2.45	4.93	.0000	/	.5132	/	/
2. มีโทษ - มีประโยชน์	-	1.11	1.41	2.05	0.83	0.30	1.63	1.75	4.22	.0000	/	.5503	/	/
3. พอใจ - ไม่พอใจ	+	0.92	1.76	2.05	0.89	-0.70	1.78	2.75	6.18	.0000	/	.7016	/	/
4.ฉลาด - ไร้	+	0.91	1.45	2.15	0.37	-0.40	1.54	2.55	7.22	.0000	/	.7476	/	/
5. ไม่น่าเชื่อถือ - น่าเชื่อถือ	-	1.15	1.42	2.10	0.45	-0.20	1.77	2.30	5.65	.0000	/	.7416	/	.7064
6. มีประสิทธิภาพ - คือประสิทธิภาพ	+	1.29	1.52	2.20	0.70	0.25	1.83	1.95	4.45	.0000	/	.5878	/	/
7. คิด - ถูก	-	1.10	1.49	2.05	1.05	-0.15	1.76	2.20	4.81	.0000	/	.6553	/	/
8. บ่นทอน - ส่งเสริม	-	1.03	1.69	2.10	1.33	-0.20	1.88	2.30	4.46	.0000	/	.6093	/	/
9. ตั้งใจ - มั่นใจ	-	0.08	2.08	1.80	1.47	-1.50	1.73	3.30	6.49	.0000	/	.6345	/	/
10. เต็มใจ - สิ้นใจ	+	0.67	1.91	2.35	0.49	-1.35	1.60	3.70	9.90	.0000	/	.7615	/	.7388
11. นานเตือน - นานยกย่อง	-	0.51	1.66	2.15	0.37	-1.00	1.56	3.15	8.81	.0000	/	.7631	/	.7564
12. ดี - เดว	+	1.46	1.07	2.20	0.41	0.45	1.23	1.75	6.02	.0000	/	.7235	/	.7353
13. นานรังเกียจ - นานปรารถนา	-	1.25	1.15	2.20	0.52	0.25	1.29	1.95	6.25	.0000	/	.7159	/	.6687
14. ชอบ - เกลียด	+	1.11	1.36	2.20	0.70	-0.15	1.50	2.35	6.37	.0000	/	.7160	/	.7702
15. คู่มีค่า - สูญเปล่า	+	1.42	1.29	2.30	0.47	0.10	1.65	2.20	5.73	.0000	/	.7583	/	.7552

ข้อกระบวน	คำที่อยู่ทาง ซ้ายมีความ หมายทาง	N = 72		t-test กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						CITC (N = 72)				
		M	SD	กลุ่มสูง (n = 20)		Mean difference	t	p	การผ่าน เกณฑ์ 1 (30 ข้อ)	การผ่าน เกณฑ์ 2 (15 ข้อ)	การผ่าน เกณฑ์	การผ่าน เกณฑ์		
				M	SD								M	SD
16.	เกิดผลเสีย -	1.01	1.48	2.00	0.80	-0.50	1.76	2.05	4.74	.0000	/	/	/	/
17.	นำขังขวาง -	0.90	1.52	2.10	0.45	-0.60	1.70	2.70	6.88	.0000	/	/	.7947	/
18.	ทำให้สุขภาพดี -	1.06	1.55	2.15	0.67	-0.20	1.77	2.35	5.57	.0000	/	/	.7000	/
19.	ไม่จำเป็น -	1.15	1.85	2.35	0.59	-0.15	2.11	2.50	5.11	.0000	/	/	/	/
20.	นำพิจารณา -	1.43	1.44	2.45	0.51	0.10	1.86	2.35	5.45	.0000	/	/	/	/
21.	ตั้งใจ -	0.56	1.98	2.00	1.17	-1.75	1.37	3.75	9.30	.0000	/	/	/	/
22.	เสียงปรึษา -	-0.01	1.90	1.25	1.74	-1.60	1.31	2.85	5.84	.0000	/	/	/	/
23.	สร้างสรรค์ -	1.26	1.30	2.35	0.49	0.05	1.47	2.30	6.65	.0000	/	/	/	/
24.	นำอินดี -	0.93	1.63	2.10	1.07	-0.90	1.48	3.00	7.33	.0000	/	/	.7312	/
25.	ถูกบังคับ -	1.17	1.72	2.30	0.92	-0.65	1.73	2.95	6.74	.0000	/	/	.7538	/
26.	ปลอดภัย -	1.13	1.58	2.25	0.72	-0.35	1.87	2.60	5.80	.0000	/	/	/	/
27.	มีสาระ -	1.56	1.32	2.35	0.49	0.35	1.87	2.00	4.62	.0000	/	/	.7408	/
28.	หนักใจ -	0.36	2.11	2.05	1.31	-1.85	1.31	3.90	9.39	.0000	/	/	/	/
29.	คัดค้าน -	0.85	1.79	2.35	0.49	-1.30	1.56	3.65	9.99	.0000	/	/	.8102	/
30.	นำสนใจ -	1.13	1.75	2.40	0.50	-0.80	1.91	3.20	7.25	.0000	/	/	.7526	/

หมายเหตุ ค่าที่ที่ขีดเส้นใต้ คำนวณ โดยแยกความแปรปรวน ; ค่าวิกฤต (70, .05, 1-tailed) ~ .195

: ผ่านเกณฑ์แต่ถูกตัดออกเพราะเป็น 15 ข้อที่มีค่า CITC ต่ำสุด

ภาคผนวก จ

แบบสำรวจความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด

แบบสำรวจฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมมารดาแก่บุตรของมารดาภายหลังคลอดสำหรับหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลศิริราช เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากสิ่งที่สอบถามเป็นความคิดเห็นจึงไม่มีถูก ไม่มีผิด ดังนั้น ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจ ตามความคิด ความเชื่อและความรู้สึกของท่านเองอย่างแท้จริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด

แบบสำรวจนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

ส่วนที่ 2 การสำรวจความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมมารดาแก่บุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช

ส่วนที่ 3 การสำรวจความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการให้นมผสมแก่บุตรของมารดาภายหลังคลอด สำหรับหญิงมีครรภ์ ที่มารับบริการ ณ หน่วยฝากครรภ์ ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ
นางสาวสินีนานา หงษ์ระนัย
ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

		สำหรับผู้วิจัย
1. ชื่อ.....นามสกุลตนเอง.....นามสกุล สามี.....	[][][][1]	1-4
2. อายุ.....ปี	[][]	5-6
3. อายุครรภ์.....เดือน	[]	9
4. ที่อยู่ภายหลังคลอดที่สามารถติดต่อได้ บ้านเลขที่.....หมู่ ที่.....ถนน.....แขวง(ตำบล)..... เขต(อำเภอ).....จังหวัด..... โทรศัพท์.....	[]	10
5. อาชีพของท่านในปัจจุบัน		
☐ นักเรียน นักศึกษา		
☐ รับจ้าง ภาคเอกชน		
☐ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ		
☐ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว		
☐ เกษตรกร		
☐ แม่บ้าน		
อื่นๆ โปรดระบุ.....		

	สำหรับผู้วิจัย
<p>6. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของท่าน</p> <p>☐ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่4</p> <p>☐ประถมศึกษาตอนต้น</p> <p>☐ประถมศึกษาตอนปลาย</p> <p>☐มัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>☐มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.</p> <p>☐อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า หรือ ปวส.</p> <p>☐ปริญญาตรี</p> <p>☐สูงกว่าปริญญาตรี</p>	<p>[] 11</p>
<p>7. อาชีพของสามีท่านในปัจจุบัน</p> <p>☐นักเรียน นักศึกษา</p> <p>☐รับจ้าง ภาคเอกชน</p> <p>☐รับราชการ รัฐวิสาหกิจ</p> <p>☐ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว</p> <p>☐เกษตรกร</p> <p>☐รับจ้างทั่วไป</p> <p>อื่นๆ โปรดระบุ.....</p>	<p>[] 12</p>
<p>8. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของสามีท่าน</p> <p>☐ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่4</p> <p>☐ประถมศึกษาตอนต้น</p> <p>☐ประถมศึกษาตอนปลาย</p> <p>☐มัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>☐มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.</p> <p>☐อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า หรือ ปวส.</p> <p>☐ปริญญาตรี</p> <p>☐สูงกว่าปริญญาตรี</p>	<p>[] 13</p>
<p>9. รายได้ครอบครัวต่อเดือน(สามีและภรรยารวมกัน)</p> <p>☐ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาทต่อเดือน</p> <p>☐2,001-4,000 บาทต่อเดือน</p> <p>☐4,001-6,000 บาทต่อเดือน</p> <p>☐6,001-8,000 บาทต่อเดือน</p> <p>☐8,001-10,000 บาทต่อเดือน</p> <p>☐10,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป</p>	<p>[] 14</p>

ส่วนที่ 2 ความรู้สึกนึกคิดในการให้มมารดาแก่บุตร

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย 3 ลงในช่องว่างให้ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด และโปรดตอบทุกข้อในแบบสำรวจ

ตัวอย่าง

0. หากฉันให้มมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้บุตรของฉันแข็งแรง

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	

ถ้าท่านคิดว่า การให้มมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นไปได้มากที่จะทำให้บุตรของท่านแข็งแรง ก็ให้ทำเครื่องหมาย

✓ ตรงช่อง มาก ทางด้านที่ใกล้กับคำว่า เป็นไปได้

เป็นไปได้	✓						เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	

ถ้าท่านคิดว่า การให้มมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นไปได้ปานกลางที่จะทำให้บุตรของท่านแข็งแรง ก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ตรงช่อง ปานกลาง ทางด้านที่ใกล้กับคำว่า เป็นไปได้

เป็นไปได้		✓					เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	

ถ้าท่านคิดว่า การให้มมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นไปได้น้อยที่จะทำให้บุตรของท่านแข็งแรง ก็ให้ทำเครื่องหมาย

✓ ตรงช่อง น้อย ทางด้านที่ใกล้กับคำว่า เป็นไปได้

เป็นไปได้			✓				เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	

ถ้าท่านคิดว่า การให้มมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นไปได้และเป็นไปได้พอกันที่จะทำให้บุตรของท่านแข็งแรง ก็ให้ทำเครื่องหมาย ตรงช่อง 2 ข้างพอกัน

เป็นไปได้			✓				เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	

ถ้าท่านคิดว่า การให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นไปได้น้อยที่จะทำให้บุตรของท่านแข็งแรง ก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ตรงช่อง น้อยทางด้านที่ใกล้กับคำว่า เป็นไปได้

เป็นไปได้					✓			เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	

ถ้าท่านคิดว่า การให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นไปได้ปานกลางที่จะทำให้บุตรของท่านแข็งแรง ก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ตรงช่อง ปานกลาง ทางด้านที่ใกล้กับคำว่า เป็นไปได้

เป็นไปได้						✓		เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	

ถ้าท่านคิดว่า การให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด เป็นไปได้มากที่จะทำให้บุตรของท่านแข็งแรง ก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ตรงช่อง มากทางด้านที่ใกล้กับคำว่า เป็นไปได้

เป็นไปได้							✓	เป็นไปได้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 1 ในแต่ละข้อต่อไปนี้ ท่านจะทำเครื่องหมาย ✓ ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น และ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

		สำหรับผู้วิจัย						
1.	หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด <u>ทำให้บุตรของฉันแข็งแรง</u>	[] 15						
	เป็นไปได้							เป็นไปได้
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
			กลาง		พอๆ		กลาง	
			ง		กัน		ง	
2.	หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด <u>ทำให้บุตรของฉันมีภูมิคุ้มกันโรค</u>	[] 16						
	เป็นไปได้							เป็นไปได้
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
			กลาง		พอๆ		กลาง	
			ง		กัน		ง	
3.	หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด <u>ทำให้เกิดความผูกพันระหว่างมารดาและบุตร</u>	[] 17						
	เป็นไปได้							เป็นไปได้
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
			กลาง		พอๆ		กลาง	
			ง		กัน		ง	
4.	หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด <u>ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย</u>	[] 18						
	เป็นไปได้							เป็นไปได้
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
			กลาง		พอๆ		กลาง	
			ง		กัน		ง	
5.	หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด <u>ทำให้บุตรของฉันได้รับสารอาหารครบถ้วน</u>	[] 19						
	เป็นไปได้							เป็นไปได้
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
			กลาง		พอๆ		กลาง	
			ง		กัน		ง	

ชุดที่ 2 บุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้ที่ท่านคิดว่าพวกเขาเห็นว่าท่านควรหรือไม่ควรให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

		สำหรับผู้วิจัย						
1.	<u>แม่ของฉัน</u> คิดว่าฉันควรให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด	[] 20						
	เป็นไปได้							เป็นไปได้
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
			กลาง		พอๆ		กลาง	
			ง		กัน		ง	
2.	<u>สามีของฉัน</u> คิดว่าฉันควรให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด	[] 21						
	เป็นไปได้							เป็นไปได้
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
			กลาง		พอๆ		กลาง	
			ง		กัน		ง	

3. พ่อของฉัน คิดว่าฉันควรให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด
 เป็นไปได้

--	--	--	--	--	--	--

 เป็นไปไม่ได้
- มาก ปาน น้อย 2ข้าง น้อย ปาน มาก
 กลา พอๆ กลา
 ง กั้น ง
4. พี่สาวของฉัน คิดว่าฉันควรให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด
 เป็นไปได้

--	--	--	--	--	--	--

 เป็นไปไม่ได้
- มาก ปาน น้อย 2ข้าง น้อย ปาน มาก
 กลา พอๆ กลา
 ง กั้น ง
5. แพทย์ คิดว่าฉันควรให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด
 เป็นไปได้

--	--	--	--	--	--	--

 เป็นไปไม่ได้
- มาก ปาน น้อย 2ข้าง น้อย ปาน มาก
 กลา พอๆ กลา
 ง กั้น ง

สำหรับผู้วิจัย

[] 22

[] 23

[] 24

ชุดที่ 3 โปรดพิจารณาว่า ท่านมีความต้องการมากน้อยเพียงใดที่จะทำตามความประสงค์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้ ในแต่ละข้อท่านจะทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียวเท่านั้น

1. โดยทั่วไป ฉันต้องการทำตามในสิ่งที่แม่ของฉันประสงค์ให้ฉันทำ
 เป็นไปได้

--	--	--	--	--	--	--

 เป็นไปไม่ได้
- มาก ปาน น้อย 2ข้าง น้อย ปาน มาก
 กลา พอๆ กลา
 ง กั้น ง
2. โดยทั่วไป ฉันต้องการทำตามในสิ่งที่สามีของฉันประสงค์ให้ฉันทำ
 เป็นไปได้

--	--	--	--	--	--	--

 เป็นไปไม่ได้
- มาก ปาน น้อย 2ข้าง น้อย ปาน มาก
 กลา พอๆ กลา
 ง กั้น ง
3. โดยทั่วไป ฉันต้องการทำตามในสิ่งที่พ่อของฉันประสงค์ให้ฉันทำ
 เป็นไปได้

--	--	--	--	--	--	--

 เป็นไปไม่ได้
- มาก ปาน น้อย 2ข้าง น้อย ปาน มาก
 กลา พอๆ กลา
 ง กั้น ง
4. โดยทั่วไป ฉันต้องการทำตามในสิ่งที่พี่สาวของฉันประสงค์ให้ฉันทำ
 เป็นไปได้

--	--	--	--	--	--	--

 เป็นไปไม่ได้
- มาก ปาน น้อย 2ข้าง น้อย ปาน มาก
 กลา พอๆ กลา
 ง กั้น ง
5. โดยทั่วไป ฉันต้องการทำตามในสิ่งที่แพทย์ประสงค์ให้ฉันทำ
 เป็นไปได้

--	--	--	--	--	--	--

 เป็นไปไม่ได้
- มาก ปาน น้อย 2ข้าง น้อย ปาน มาก
 กลา พอๆ กลา
 ง กั้น ง

สำหรับผู้วิจัย

[] 25

[] 26

[] 27

[] 28

[] 29

ชุดที่ 4 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

1. คนที่มีความสำคัญต่อฉันส่วนมาก มีแนวโน้มทำให้ฉันให้มมารดาแก่บุตรของฉัน
ภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

2. คนที่มีความสำคัญต่อฉันส่วนมาก สนับสนุนว่าฉันควรให้มมารดาแก่บุตรของฉัน
ภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

3. บุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญต่อฉัน คิดว่าฉันควรให้มมารดาแก่บุตรของฉัน
ภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

สำหรับผู้วิจัย

[] 30

[] 31

[] 32

ชุดที่ 5 โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียง
เครื่องหมายเดียวแต่ละข้อ

1. ฉันตั้งใจที่จะให้มมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

2. ฉันต้องการที่จะให้มมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

3. ฉันมีเจตนาที่จะให้มมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

4. ฉันตัดสินใจที่จะให้มมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

สำหรับผู้วิจัย

[] 33

[] 34

[] 35

[] 36

ชุดที่ 6 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงข้อละช่อง เดียวเท่านั้น และโปรดตอบทุกข้อ

ตัวอย่าง

0. การที่บุตรแข็งแรงสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี							เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก

ถ้าท่านคิดว่า การที่บุตรแข็งแรงสำหรับท่านเป็นสิ่งที่ดี โปรดพิจารณาต่อไปว่า ดี มาก ปานกลาง หรือน้อย

หากท่านคิดว่า ดีมาก ให้ทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องมาก ที่อยู่ใกล้คำว่า ดี

หากท่านคิดว่า ดีปานกลาง ให้ทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องปานกลาง ที่อยู่ใกล้คำว่า ดี

หากท่านคิดว่า ดีน้อย ให้ทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องน้อย ที่อยู่ใกล้คำว่า ดี

ถ้าท่านคิดว่า การที่บุตรแข็งแรงสำหรับท่านเป็นสิ่งที่เลว โปรดพิจารณาต่อไปว่า เลว มาก ปานกลาง หรือน้อย

หากท่านคิดว่า เลวมาก ให้ทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องมาก ที่อยู่ใกล้คำว่า เลว

หากท่านคิดว่า เลวปานกลาง ให้ทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องปานกลาง ที่อยู่ใกล้คำว่า เลว

หากท่านคิดว่า เลวน้อย ให้ทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องน้อย ที่อยู่ใกล้คำว่า เลว

ถ้าท่านคิดว่า การที่บุตรแข็งแรงสำหรับท่านเป็นสิ่งที่ดีและเลวพอกัน ให้ทำเครื่องหมาย 3 ตรงช่อง 2 ข้างพอกัน

1. การที่บุตรแข็งแรงสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี							เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก

2. การที่บุตรมีภูมิคุ้มกันโรคสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี							เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก

3. ความผูกพันระหว่างฉันกับบุตรสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี							เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก

สำหรับผู้วิจัย

[] 37

[] 38

[] 39

4. การประหยัดค่าใช้จ่ายสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี							เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

5. การที่บุตรได้รับสารอาหารครบถ้วนสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี							เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

สำหรับผู้วิจัย

[] 40

[] 41

ชุดที่ 7 โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด และในแต่ละข้อต่อไปนี้ท่านจะทำเครื่องหมาย ✓ ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น

หากฉันให้นมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

1.	มีโทษ						มีประโยชน์
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน
			กลาง		พอๆ		กลาง
			ง		กัน		ง

[] 42

2.	ไม่น่าเชื่อถือ						น่าเชื่อถือ
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน
			กลาง		พอๆ		กลาง
			ง		กัน		ง

[] 43

3.	ผิด						ถูก
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน
			กลาง		พอๆ		กลาง
			ง		กัน		ง

[] 44

4.	บั่นทอน						ส่งเสริม
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน
			กลาง		พอๆ		กลาง
			ง		กัน		ง

[] 45

5.	ลึกลับใจ						มั่นใจ
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน
			กลาง		พอๆ		กลาง
			ง		กัน		ง

[] 46

สำหรับผู้วิจัย

หากฉันให้คะแนนมาตราแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

		สำหรับผู้วิจัย																												
6.	นาดิเตียน <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr> <tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr> </table> นายกชอง								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 47
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
7.	นารังเกีย <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr> <tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr> </table> นำปรารณา								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 48
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
8.	เกิดผลเสีย <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr> <tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr> </table> เกิดผลดี								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 49
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
9.	นำขัดขวาง <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr> <tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr> </table> นำสนับสนุน								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 50
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
10.	ไม่จำเป็น <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr> <tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr> </table> จำเป็น								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 51
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
11.	นำพิจารณา <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr> <tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr> </table> ไม่นำพิจารณา								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 52
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
12.	เสียเปรียบ <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr> <tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr> </table> ได้เปรียบ								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 53
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
13.	ถูกบังคับ <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr> <tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr> </table> เป็นอิสระ								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 54
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
14.	หนักใจ <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr> <tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr> </table> สบายใจ								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 55
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									

หากฉันให้มมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

15.

คัดค้าน								เห็นด้วย
	มาก	ปาน	น้อย	2	น้อย	ปาน	มาก	
		น	ย	ข้าง	ย	น		
		กลาง		พอ		กลาง		
		ง		ๆก็		ง		
				น				

สำหรับผู้วิจัย

[] 56

ชุดที่ 8 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ ✓ แล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

ตัวอย่าง

0. การที่ฉันมีน้ำนมไม่เพียงพอเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการให้นมจะให้มมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปาน	น้อย	2	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		ข้าง		กลาง		
				พอๆก็				
				น				

ถ้าท่านคิดว่าการที่ท่านมีน้ำนมไม่เพียงพอ เป็นปัจจัยส่งเสริมการให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด โปรดพิจารณาต่อไปว่า ส่งเสริม มาก ปานกลาง หรือน้อย

หากท่านคิดว่า ส่งเสริมมาก ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มาก ที่อยู่ใกล้คำว่า ส่งเสริม

หากท่านคิดว่า ส่งเสริมปานกลาง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ปานกลาง ที่อยู่ใกล้คำว่า ส่งเสริม

หากท่านคิดว่า ส่งเสริมน้อย ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง น้อย ที่อยู่ใกล้คำว่า ส่งเสริม

ถ้าท่านคิดว่าการที่ท่านมีน้ำนมไม่เพียงพอ เป็นปัจจัยขัดขวางการให้นมมารดาแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด โปรดพิจารณาต่อไปว่า ขัดขวาง มาก ปานกลาง หรือน้อย

หากท่านคิดว่า ขัดขวางมาก ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มาก ที่อยู่ใกล้คำว่า ขัดขวาง

หากท่านคิดว่า ขัดขวางปานกลาง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ปานกลาง ที่อยู่ใกล้คำว่า ขัดขวาง

หากท่านคิดว่า ขัดขวางน้อย ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง น้อย ที่อยู่ใกล้คำว่า ขัดขวาง

ถ้าท่านคิดว่าการที่ท่านมีน้ำนมไม่เพียงพอ เป็นปัจจัยส่งเสริมและขัดขวางพอๆกัน ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 2 ข้างพอๆกัน

1. การที่ฉันมีน้ำหนักไม่เพียงพอเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการที่ฉันจะให้นมมารดาแก่บุตร
ของฉันภายหลังคลอด

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 57

2. การมีเวลาเลี้ยงบุตรของฉันเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการที่ฉันจะให้นมมารดาแก่บุตร
ของฉันภายหลังคลอด

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 58

3. การที่ฉันต้องออกไปทำงานนอกบ้านเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการที่ฉันจะให้นมมารดา
แก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 59

4. การที่น้ำหนักแม่มีประโยชน์ต่อบุตรของฉันเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการที่ฉันจะให้นม
มารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 60

5. การที่ร่างกายของฉันไม่แข็งแรงเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการที่ฉันจะให้นมมารดาแก่
บุตรของฉันภายหลังคลอด

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 61

6. การที่บุตรของฉันแข็งแรง มีภูมิคุ้มกันโรคเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการที่ฉันจะให้นม
มารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 62

7. การที่ฉันมีความผูกพันกับบุตรเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการที่ฉันจะให้นมมารดาแก่บุตร
ของฉันภายหลังคลอด

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 63

สำหรับผู้วิจัย

ชุดที่ 9 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ทับตัวเลขเพียงตัวเลขเดียวเท่านั้น ขอให้ท่านตอบตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ

ตัวอย่าง โอกาสที่ฉันจะมีน้ำหนักไม่เพียงพอภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้

มาก

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น้อย

ถ้าท่านคิดว่าโอกาสที่ฉันจะมีน้ำหนักไม่เพียงพอภายหลังคลอดเกิดขึ้นได้มาก โปรดพิจารณาต่อไปว่า เกิดขึ้นได้มากระดับใด

หากท่านคิดว่า เกิดขึ้นได้มากที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย 3 ทับตัวเลข 3 ที่อยู่ใกล้คำว่า มาก

หากท่านคิดว่า เกิดขึ้นได้มากระดับปานกลาง ให้ทำเครื่องหมาย 3 ทับตัวเลข 2 ที่อยู่ใกล้คำว่า มาก

หากท่านคิดว่า เกิดขึ้นได้มากระดับน้อย ให้ทำเครื่องหมาย 3 ทับตัวเลข 1 ที่อยู่ใกล้คำว่า มาก

ถ้าท่านคิดว่าโอกาสที่ฉันจะมีน้ำหนักไม่เพียงพอภายหลังคลอดเกิดขึ้นได้น้อย โปรดพิจารณาต่อไปว่า เกิดขึ้นได้น้อยระดับใด

หากท่านคิดว่า เกิดขึ้นได้น้อยที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย 3 ทับตัวเลข 3 ที่อยู่ใกล้คำว่า น้อย

หากท่านคิดว่า เกิดขึ้นได้น้อยระดับปานกลาง ให้ทำเครื่องหมาย 3 ทับตัวเลข 2 ที่อยู่ใกล้คำว่า น้อย

หากท่านคิดว่า เกิดขึ้นได้น้อยระดับน้อย ให้ทำเครื่องหมาย 3 ทับตัวเลข 1 ที่อยู่ใกล้คำว่า น้อย

ถ้าท่านคิดว่า โอกาสที่ฉันจะมีน้ำหนักไม่เพียงพอภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้มากและน้อยพอๆกัน ให้ทำเครื่องหมาย 3 ทับตัวเลข 0

1. โอกาสที่ฉันจะมีน้ำหนักไม่เพียงพอภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้

มาก

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น้อย

2. โอกาสที่ฉันจะมีเวลาเลี้ยงบุตรภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้

มาก

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น้อย

3. ความเป็นไปได้ที่ฉันจะต้องออกไปทำงานนอกบ้านภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้

มาก

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น้อย

4. โอกาสที่นมแม่จะมีประโยชน์ต่อบุตรของฉันภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้

มาก

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น้อย

5. โอกาสที่ฉันจะมีร่างกายไม่แข็งแรงภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้

มาก

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น้อย

6. ความเป็นไปได้ที่บุตรของฉันจะแข็งแรงมีภูมิคุ้มกันต้านทานโรคภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้

มาก

3	2	1	0	1	2	3
---	---	---	---	---	---	---

 น้อย

สำหรับผู้วิจัย

[] 64

[] 65

[] 66

[] 67

[] 68

[] 69

7. ความเป็นไปได้ที่ฉันจะเกิดความผูกพันกับบุตรภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้
มาก	3	2	1	0	1	2	3	น้อย

สำหรับผู้วิจัย

[] 70

ชุดที่ 10 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ

1. สำหรับฉันการที่ฉันจะให้เงินมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด เป็นสิ่งที่
ง่าย								ยาก
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		
2. ฉันสามารถควบคุมตัวฉันเองได้ ว่าฉันจะให้เงินมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด
ควบคุมได้								ควบคุมไม่ได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		
3. หากฉันต้องการ ฉันสามารถจะให้เงินมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด
เป็นไปได้								เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		
4. การที่ฉันจะให้เงินมมารดาแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ขึ้นอยู่กับตัวฉันเอง
จริง								เท็จ
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

สำหรับผู้วิจัย

[] 71

[] 72

[] 73

[] 74

ส่วนที่ 3 ความรู้สึกนึกคิดในการให้มผสมแก่บุตร

ชุดที่ 1 ในแต่ละข้อต่อไปนี้ ท่านจะทำเครื่องหมาย ✓ ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น และ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

		สำหรับผู้วิจัย																	
		[] [] [] [] [] [] [] []																	
1.	หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้ฉันสะดวกเวลาออกไปทำงานนอกบ้าน	[] 5																	
	เป็นไปได้	<table border="1"> <tr> <td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td>มาก</td><td>ปานกลาง</td><td>น้อย</td><td>2ข้างพอดูๆกัน</td><td>น้อย</td><td>ปานกลาง</td><td>มาก</td><td></td> </tr> </table>									มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		เป็นไปได้
มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก													
2.	หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้บุตรของฉันท้องผูก	[] 6																	
	เป็นไปได้	<table border="1"> <tr> <td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td>มาก</td><td>ปานกลาง</td><td>น้อย</td><td>2ข้างพอดูๆกัน</td><td>น้อย</td><td>ปานกลาง</td><td>มาก</td><td></td> </tr> </table>									มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		เป็นไปได้
มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก													
3.	หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	[] 7																	
	เป็นไปได้	<table border="1"> <tr> <td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td>มาก</td><td>ปานกลาง</td><td>น้อย</td><td>2ข้างพอดูๆกัน</td><td>น้อย</td><td>ปานกลาง</td><td>มาก</td><td></td> </tr> </table>									มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		เป็นไปได้
มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก													
4.	หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้บุตรของฉันไม่แข็งแรง	[] 8																	
	เป็นไปได้	<table border="1"> <tr> <td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td>มาก</td><td>ปานกลาง</td><td>น้อย</td><td>2ข้างพอดูๆกัน</td><td>น้อย</td><td>ปานกลาง</td><td>มาก</td><td></td> </tr> </table>									มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		เป็นไปได้
มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก													
5.	หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้บุตรของฉันมีภูมิคุ้มกันโรคน้อย	[] 9																	
	เป็นไปได้	<table border="1"> <tr> <td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td>มาก</td><td>ปานกลาง</td><td>น้อย</td><td>2ข้างพอดูๆกัน</td><td>น้อย</td><td>ปานกลาง</td><td>มาก</td><td></td> </tr> </table>									มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		เป็นไปได้
มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก													
6.	หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้บุตรของฉันได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วน	[] 10																	
	เป็นไปได้	<table border="1"> <tr> <td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td>มาก</td><td>ปานกลาง</td><td>น้อย</td><td>2ข้างพอดูๆกัน</td><td>น้อย</td><td>ปานกลาง</td><td>มาก</td><td></td> </tr> </table>									มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		เป็นไปได้
มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก													
7.	หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้ต้องเสียเวลาในการเตรียมนม	[] 11																	
	เป็นไปได้	<table border="1"> <tr> <td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td>มาก</td><td>ปานกลาง</td><td>น้อย</td><td>2ข้างพอดูๆกัน</td><td>น้อย</td><td>ปานกลาง</td><td>มาก</td><td></td> </tr> </table>									มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		เป็นไปได้
มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก													
8.	หากฉันให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้ความผูกพันระหว่างมารดาและบุตรมีน้อย	[] 12																	
	เป็นไปได้	<table border="1"> <tr> <td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td>มาก</td><td>ปานกลาง</td><td>น้อย</td><td>2ข้างพอดูๆกัน</td><td>น้อย</td><td>ปานกลาง</td><td>มาก</td><td></td> </tr> </table>									มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		เป็นไปได้
มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอดูๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก													

9. หากฉันให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ทำให้สามารถทดแทนนมแม่ได้

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

ชุดที่ 2 บุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้ที่ท่านคิดว่าพวกเขาเห็นว่าท่านควรหรือไม่ควรให้นมผสมแก่บุตรของท่านภายหลังคลอด โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

1. แม่ของฉัน คิดว่าฉันควรให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

2. สามีของฉัน คิดว่าฉันควรให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

3. พ่อของฉัน คิดว่าฉันควรให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

4. พี่สาวของฉัน คิดว่าฉันควรให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

5. แพทย์ คิดว่าฉันควรให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

6. พี่เลี้ยงเด็ก คิดว่าฉันควรให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

7. ญาติพี่น้องของฉัน คิดว่าฉันควรให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

สำหรับผู้วิจัย

[] 13

สำหรับผู้วิจัย

[] 14

[] 15

[] 16

[] 17

[] 18

[] 19

[] 20

- 8.
- พยาบาล
- คิดว่าฉันควรให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

- 9.
- ผู้ผลิตนม
- คิดว่าฉันควรให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

สำหรับผู้วิจัย

[] 21

[] 22

ชุดที่ 3 โปรดพิจารณาว่า ท่านมีความต้องการมากน้อยเพียงใดที่จะทำตามความประสงค์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้ ในแต่ละข้อท่านจะทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียวเท่านั้น

1. โดยทั่วไป ฉันต้องการทำตามในสิ่งที่พี่เลี้ยงเด็กประสงค์ให้ฉันทำ

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

2. โดยทั่วไป ฉันต้องการทำตามในสิ่งที่ญาติพี่น้องของฉันประสงค์ให้ฉันทำ

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

3. โดยทั่วไป ฉันต้องการทำตามในสิ่งที่พยาบาลประสงค์ให้ฉันทำ

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

4. โดยทั่วไป ฉันต้องการทำตามในสิ่งที่ผู้ผลิตนมประสงค์ให้ฉันทำ

เป็นไปได้							เป็นไปได้
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
		กลาง		พอๆ		กลาง	
		ง		กัน		ง	

สำหรับผู้วิจัย

[] 23

[] 24

[] 25

[] 26

ชุดที่ 4 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

1. คนที่มีความสำคัญต่อฉันส่วนมาก มีแนวโน้มทำให้ฉันให้มผสมแก่บุตรของฉัน
ภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

2. คนที่มีความสำคัญต่อฉันส่วนมาก สนับสนุนว่าฉันควรให้มผสมแก่บุตรของฉัน
ภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

3. บุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญต่อฉัน คิดว่าฉันควรให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลัง
คลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

สำหรับผู้วิจัย

[] 27

[] 28

[] 29

ชุดที่ 5 โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียง
เครื่องหมายเดียว

แต่ละข้อ

1. ฉันตั้งใจที่จะให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

2. ฉันต้องการที่จะให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

3. ฉันมีเจตนาที่จะให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

4. ฉันตัดสินใจที่จะให้มผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด

เป็นไปได้

มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก
	กลาง		พอๆ		กลาง	
	ง		กัน		ง	

 เป็นไปไม่ได้

สำหรับผู้วิจัย

[] 30

[] 31

[] 32

[] 33

ชุดที่ 6 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงข้อละช่อง
เดียวเท่านั้น และโปรดตอบทุกข้อ

1. ความสะดวกเวลาต้องออกไปทำงานนอกบ้านสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

2. การที่บุตรต้องผูกสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

3. การสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

4. การที่บุตรไม่แข็งแรงสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

5. การที่บุตรมีภูมิคุ้มกันโรคน้อยสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

6. การที่บุตรได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วนสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

7. การที่ต้องเสียเวลาในการเตรียมนมผสมสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

สำหรับผู้วิจัย

[] 34

[] 35

[] 36

[] 37

[] 38

[] 39

[] 40

8. การที่ความผูกพันระหว่างมารดาและบุตรมีน้อยสำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

9. การที่นมผสมทดแทนนมแม่ได้สำหรับฉันเป็นสิ่งที่

ดี								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

สำหรับผู้วิจัย

[] 41

[] 42

ชุดที่ 7 โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด และในแต่ละข้อต่อไปนี้ท่านจะทำ

เครื่องหมาย ✓

ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น

หากฉันไม่เห็นผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

1. ฉลาด

								โง่
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 43

2. ไม่น่าเชื่อถือ

								น่าเชื่อถือ
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 44

3. เต็มใจ

								ฝืนใจ
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 45

4. น่าดีใจ

								น่าก่ย่อง
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 46

5. ดี

								เลว
	มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
		กลาง		พอๆ		กลาง		
		ง		กัน		ง		

[] 47

สำหรับผู้วิจัย

หากฉันให้ผมผสมแกมูตรของฉันภายหลังคลอดเป็นสิ่งที่...

		สำหรับผู้วิจัย								
6.	น่ารังเกียจ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	น่าปรารถนา	[] 48
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
7.	ชอบ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	เกลียด	[] 49
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
8.	คุ้มค่า	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	สูญเปล่า	[] 50
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
9.	น่าขัดขวาง	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	น่าสนับสนุน	[] 51
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
10.	ทำให้สุขภาพดี	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ทำให้ป่วย	[] 52
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
11.	น่ายินดี	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่น่ายินดี	[] 53
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
12.	ถูกบังคับ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	เป็นอิสระ	[] 54
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
13.	มีสาระ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ไร้สาระ	[] 55
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
14.	คัดค้าน	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	เห็นด้วย	[] 56
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
15.	น่าสนใจ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่น่าสนใจ	[] 57
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอกๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		

ชุดที่ 8 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ ✓ แล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

									สำหรับผู้วิจัย
1.	การที่ฉันมีน้ำหนักไม่เพียงพอเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการให้นมผสมแก่บุตรของฉัน ภายหลังคลอด								[] 58
	ส่งเสริม							ขัดขวาง	
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ		กลาง		
			ง		กัน		ง		
2.	การมีเวลาเลี้ยงบุตรของฉันเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการให้นมผสมแก่บุตรของฉัน ภายหลังคลอด								[] 59
	ส่งเสริม							ขัดขวาง	
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ		กลาง		
			ง		กัน		ง		
3.	การที่ฉันต้องออกไปทำงานนอกบ้านเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการให้นมผสมแก่บุตร ของฉันภายหลังคลอด								[] 60
	ส่งเสริม							ขัดขวาง	
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ		กลาง		
			ง		กัน		ง		
4.	การสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการให้นมผสมแก่บุตรของฉันภายหลัง คลอด								[] 61
	ส่งเสริม							ขัดขวาง	
		มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ		กลาง		
			ง		กัน		ง		

ชุดที่ 9 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ทับตัวเลขเพียงตัวเลขเดียวเท่านั้น ขอให้ท่านตอบตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ

									สำหรับผู้วิจัย
1.	โอกาสที่จะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายภายหลังคลอด เกิดขึ้นได้								[] 62
	มาก							น้อย	
		3	2	1	0	1	2	3	

ชุดที่ 10 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียง
เครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ

		สำหรับผู้วิจัย																												
1.	สำหรับฉันการที่ฉันจะให้หมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด เป็นสิ่งที่ ง่าย <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr><tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr><tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr><tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr></table> ยาก								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 64
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
2.	ฉันสามารถควบคุมตัวฉันเองได้ ว่าฉันจะให้หมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ควบคุมได้ <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr><tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr><tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr><tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr></table> ควบคุมไม่ได้								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 65
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
3.	หากฉันต้องการ ฉันสามารถจะให้หมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด เป็นไปได้ <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr><tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr><tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr><tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr></table> เป็นไปไม่ได้								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 66
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									
4.	การที่ฉันจะให้หมผสมแก่บุตรของฉันภายหลังคลอด ขึ้นอยู่กับตัวฉันเอง จริง <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr><tr><td>มาก</td><td>ปาน</td><td>น้อย</td><td>2ข้าง</td><td>น้อย</td><td>ปาน</td><td>มาก</td></tr><tr><td></td><td>กลาง</td><td></td><td>พอๆ</td><td></td><td>กลาง</td><td></td></tr><tr><td></td><td>ง</td><td></td><td>กัน</td><td></td><td>ง</td><td></td></tr></table> เท็จ								มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		กลาง		พอๆ		กลาง			ง		กัน		ง		[] 67
มาก	ปาน	น้อย	2ข้าง	น้อย	ปาน	มาก																								
	กลาง		พอๆ		กลาง																									
	ง		กัน		ง																									

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

ชื่อ-สกุล.....

แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

1. ท่านคิดว่าภายหลังคลอดท่านจะเลือกให้นมใดแก่บุตรของท่าน

- ให้นมมารดาเพียงอย่างเดียว
- ให้นมผสมเพียงอย่างเดียว
- ให้ทั้งนมมารดาและนมผสม

สำหรับผู้วิจัย

[] [] [] 1-3

[] 4

2. หากท่านเลือกจะให้ทั้งนมมารดาและนมผสมแก่บุตร ท่านจะเลือกให้ตามข้อใด

- นมมารดาและให้นมผสม 1 มื้อต่อวัน
- นมมารดาและให้นมผสม 2 มื้อต่อวัน
- นมมารดาและให้นมผสม 3 มื้อต่อวัน
- นมมารดาและให้นมผสมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 มื้อต่อวัน

[] 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ชื่อ-สกุล.....

แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอดของมารดาภายหลังคลอด 6 สัปดาห์

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

	สำหรับผู้วิจัย
ส่วนที่ 1 แบบรายงานพฤติกรรมการให้นมบุตรด้วยตนเองของมารดาภายหลังคลอด	[] [] [] 1-3
3. ภายหลังคลอด 6 สัปดาห์ท่านได้ให้นมใดแก่บุตรของท่าน	[] 4
☐ ให้นมมารดาเพียงอย่างเดียว	
☐ ให้นมผสมเพียงอย่างเดียว	
☐ ให้ทั้งนมมารดาและนมผสม	
4. หากท่านได้ให้ทั้งนมมารดาและนมผสมแก่บุตร ท่านได้ให้ตามข้อใด	[] 5
☐ นมมารดาและให้นมผสม 1 มื้อต่อวัน	
☐ นมมารดาและให้นมผสม 2 มื้อต่อวัน	
☐ นมมารดาและให้นมผสม 3 มื้อต่อวัน	
☐ นมมารดาและให้นมผสมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 มื้อต่อวัน	
ส่วนที่ 2 สิ่งบ่งชี้พฤติกรรมการให้นมบุตร	
1. หลังจากคลอดบุตร ท่านมีอาการคัดตึงเต้านมบ้างหรือไม่	[] 6
☐ มี (โปรดตอบข้อ 2)	
☐ ไม่มี	
2. หากท่านมีอาการคัดตึงเต้านม ท่านเป็นในช่วงเวลาใด	[] 7
☐ 1-2 สัปดาห์หลังคลอดและหายไป	
☐ 2-4 สัปดาห์หลังคลอดและหายไป	
☐ 4-6 สัปดาห์หลังคลอดและหายไป	
☐ 4-6 สัปดาห์หลังคลอดและยังเป็นอยู่	

3. หลังจากคลอดบุตรท่านมีประจำเดือนหรือไม่

มี

ไม่มี

4. ขณะนี้ท่านมีน้ำหนักหรือไม่

มี

ไม่มี

5. ขณะนี้มดลูกท่านเข้าอู่หรือไม่

เข้าอู่แล้ว

ยังไม่เข้าอู่

สำหรับผู้วิจัย

[] 8

[] 9

[] 10

ส่วนที่ 3

1. ท่านมีระยะพักหลังคลอดนาน.....เดือน.....สัปดาห์.....วัน

[] 11

2. หลังจากคลอดบุตร ท่านมีเวลาอยู่กับบุตรนาน.....เดือน.....สัปดาห์.....วัน

[] 12

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ชื่อ-สกุล.....

แบบสอบถามการให้นมบุตรของมารดาภายหลังคลอด 6 เดือน

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

	สำหรับผู้วิจัย
5. ภายหลังคลอด 6 เดือนท่านได้ให้นมใดแก่บุตรของท่าน	[] [] [] 1-3
☐ ให้นมมารดาเพียงอย่างเดียว	[] 4
☐ ให้นมผสมเพียงอย่างเดียว	
☐ ให้ทั้งนมมารดาและนมผสม	
6. หากท่านได้ให้ทั้งนมมารดาและนมผสมแก่บุตร ท่านได้ให้ตามข้อใด	[] 5
☐ นมมารดาและให้นมผสม 1 มื้อต่อวัน	
☐ นมมารดาและให้นมผสม 2 มื้อต่อวัน	
☐ นมมารดาและให้นมผสม 3 มื้อต่อวัน	
☐ นมมารดาและให้นมผสมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 มื้อต่อวัน	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสินีนานู หงษ์ระนัย เกิดวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2516 สำเร็จการศึกษา
 พยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล ในปีการศึกษา 2538 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2542
 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งพยาบาลประจำการ ระดับ 5 ตึกจุฑาธุช 3 เหนือ (ห้องคลอดสามัญ) ภาควิชาสูติ
 ศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย